

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
SCARLETT PECKHAM

"One of the most exciting
romance authors on the rise."

—*Entertainment Weekly*

The
Mistress
Experience

SOCIETY OF SIRENS
VOLUME III

SCARLETT PECKHAM

The
**Mistress
Experience**

SOCIETY OF SIRENS,
VOLUME III

An Imprint of HarperCollinsPublishers

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Adanmışlık

*Büyükanne Pat ve aşk romanlarını fısıltı ve göz kırpmayla ele dolaştıran diğer
tüm tuzlu kadınlar için*

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası
İthaf

Önsöz Birinci
Bölüm İkinci
Bölüm Üçüncü
Bölüm Dördüncü
Bölüm Beşinci
Bölüm Altıncı
AltıncıBölüm
Yedinci Bölüm
Sekizinci Bölüm
Dokuzuncu Bölüm
Onuncu Bölüm n
On Birinci Bölüm
On İkinci Bölüm
On Üçüncü Bölüm
On Dördüncü
Bölüm On Beşinci
Bölüm O Bölüm
On Yedinci Bölüm On
Sekizinci Bölüm On
Dokuzuncu Bölüm
Yirminci Bölüm Yirmi
Birinci Bölüm

Yirmi İki Bölüm Yirmi Üç
Bölüm Yirmi Yirmi Dört
Bölüm Beş Bölüm Altı
Bölüm Yirmi Yirmi
Bölüm Yirmi Sekiz Yirmi
Yedi Bölüm Dokuz
Bölüm Otuzuncu Bölüm
Bölüm Otuz Bir Bölüm
İki Bölüm Bölüm Bölüm
Otuz Otuz Üç Otuz Otuz
Otuz Dört Beş Bölüm
Bölüm Otuz Bölüm
Otuz Bölüm Otuz
Dokuz Altı Yedi Sekiz
Sonsöz

*Teşekkür Yazar
Hakkında
Scarlett Peckham
tarafından Telif Hakkı
Yayıncı Hakkında*

Önsöz

Mayfair'de yağmurlu bir gecede, loş, ahşap panelli bir oyun cehennemi puro dumanı, viski ve oraya karışmış, bahis masalarının ve içki taşıyan barmaidlerin etrafına sıkışmış, ölümüne bir savaşa hazırlanır gibi hazırlanmış yüzlerce nemli adamın misk kokusu gibi kokuyordu.

Bu kavganın merkezinde duran üç kadın -gazetelerde Sirenler Cemiyeti olarak bilinen kötü şöhretli radikaller- bahis evinin adını seçmişti: Kupa Kraliçesi. Açık artırmanın ödülü göz önüne alındığında bu uygun bir : Thaïs ile bir ay

Magdalene, İngiltere'nin en kötü şöhretli, şehvetli, ağzı bozuk fahişesi.

"Bildiğiniz gibi," diye seslendi Seraphina Arden, yer değiştiren, sabırsız Kalabalık, "Bayan Magdalene haftada sadece bir gece için bir sevgili kabul eder ve asla aynı müşteriye iki kez iyilik yapmaz. Ancak, bu gece eşi benzeri görülmemiş bir şey yapacak. Kendisini en yüksek teklifi verene, bütün bir nefis ve büyüleyici gece için metres olarak sunacak-"

"İğrenç!" Thaïs, üzerinde neredeyse çıplak durduğu tehlike masasından, kendisini ülkenin beyefendileri -ve birkaç hanımefendisi- tarafından çok beğenilen, dolgun göğüslü, alev saçlı, geniş kalçalı ihtişamını sergileyerek araya girdi.

"Evet, elbette," Seraphina. "Doğru fiyat için, Bayan Magdalene, nefis, büyüleyici, *iğrenç* bir ay boyunca hayal bile edilemeyecek erotik coşkular yaşatacak."

Oda, onaylarını haykıran şehvetli erkeklerle gürledi.

Seraphina'nın müzayedeci arkadaşı Cornelia Ludgate, "Açık artırma bin gineden başlayacak ve beş yüzer ginelik artışlarla devam edecek," dedi.

kalabalığın gürültüsü arasında. "Açık artırmadan elde edilecek gelir doğrudan Kadın Eşitliği Enstitüsü'ne aktarılacak. Bu yüzden cömertçe teklif verin."

Zengin ve dağınık erkeklerden oluşan kalabalığın kadınların davasını destekleyip desteklemediği tartışmalıydı. Buraya hayırseverlik için gelmemişlerdi. Genellikle *Britanya'nın en iyi* olarak adlandırılan bir kadınla otuz gece kazanmak için buradaydılar.

"Açık artırmayı kim başlatacak?" Seraphina sordu.

"Bin," seslendi henüz okuldan çıkmamış gibi görünen, ince bıyıklı, cılız bir genç adam.

"Bundan daha iyisini yapabilirsin delikanlı," dedi Seraphina. "Thaïs sana hayatının sonuna kadar değer vereceğin bir eğitim verecek."

"Yatakta," diye ekledi Thaïs, uzun kirpiklerini çocuğa doğru kırıştırtarak. Cornelia Thaïs'e, "Sanırım gayet açıktı, canım," dedi.

"Canımı sıkma zavallı," diye karşılık verdi Thaïs, kıvrıkcık kızıl saçlarını kalabalığın görebileceği düzelterek. "Ben satılıkken olmaz."

"Bin beş yüz," diye bağırdı altın uçlu bastonuyla yaşlı bir adam.

"Lütfen," diye güldü Seraphina. "Personelinizin büyüklüğüyle orantılı bir gelin efendim."

"İki bin," diye seslendi odanın Fransız aksanlı biri.

"*Sois plus généreux*," diye teşvik etti Cornelia. "*Votre pénis vous dira merci*."

Thaïs yardımsever bir tavırla, "Bu, sikinizin size teşekkür edeceği anlamına geliyor, beyler," dedi ve ünlü poposunun çirkin daha iyi göstermek için kalçasını dışarı çıkardı.

"Üç bin," dedi öndeki nefes nefese kalmış adam, gözleri kalçalarına sabitlenmişti.

Teklifler beş dakika içinde beş bine ulaştı ve çeyrek saat içinde ikiye katlandı.

"On iki bin," diye bağırdı Laird Canaraugh, saçları Thaïs'inki kadar kızıl olan iri yarı bir İskoç.

Üç bayan birbirlerine baktılar. Bu beklediklerinden daha iyiydi. En fazla sekiz bin gine bekliyorlardı. "On üç," diye seslendi işletmenin sahibi Faro Devon, belli ki avın heyecanına kendini kaptırmış, o da katılmaya karar vermişti.

Teklifler gelmeye devam etti. On beş. On sekiz. Yirmi.

Ve sonra, öndeki bir masadan, daha önce Thaïs'i satın almış ve metresi olması için ona yalvarmış ama boşuna yalvarmış bir adam, kötü şöhretli bir çapkın, şair ve büyük bir gemicilik servetinin varisi: Colin Camberwell.

"Yirmi beş," diye bağırdı.

Odada mırıltılar yükseldi. Camberwell sakın bir şekilde gülümsedi. "Yirmi altıyı denemek isteyen var mı?" Seraphina sordu.

Onaylamadıklarını homurdanan kıskanç adamların gürültüsünün üzerine hiçbir teklif gelmedi.

"Yirmi beş gineye bir kez gidiyoruz," diye bağırdı Cornelia.

"İki kez gidiyorum," diye seslendi Seraphina.

"Satıldı!" Thaïs söyledi. Masadan zıplayarak indi ve Camberwell'e doğru yürüdü. "Bakın kim sonunda dileğine kavuştu."

"Lanet olası servete değer," dedi.

Eğildi, onu kucağına aldı ve aylardır sevişmemiş bir adamın tutkusuyla öptü - gerçi Camberwell'in durumunda bu pek olası değildi, çünkü ülkenin dört bir yanına dağılmış küçük bir metres haremine sahipti.

Thaïs kıkırdayarak uzaklaştı. "Henüz senin için değil, seni yaramaz şeytan. Bunun tadına bakmadan önce ücreti avukatıma gönderiyor olacaksın."

"Oh, senin tadına bakmaktan fazlasını yapacağım," dedi Camberwell. "Ama istersen buradan başlayabiliriz."

Cornelia, "Ödemenizi derhal yapın, ayınız önümüzdeki Pazartesi günü başlayacak," dedi.

"Memnuniyetle, Düşes," dedi Cornelia'ya, aslında bir düşes olmasına rağmen, soyluluğun politikasına hizmet ettiği durumlar dışında - Mayfair'deki bir oyun cehennemindeki seks müzayedesinde değil - bu unvanı nadiren kullanıyordu.

Thaïs'e döndü. "Sanırım bir ay boyunca Cotswolds'da vakit geçireceğiz. Buna ne dersiniz?"

"Seninle işim bittiğinde daha çok Cockswolds'a benzeyeceksin." Camberwell homurdandı. Cornelia başını salladı.

"Bu senin için bile zayıf bir espriydi," dedi.

"Hoşuma gitti," dedi Camberwell. "İsabetli."

Thaïs gülümsedi. "Bunu ilginç buldu. Majesteleri'nden sessizlik, lütfen."

Seraphina, "Emekli olma zamanı hanımlar," dedi. "çok şey var."

Thaïs elini Camberwell'in göğsünde gezdirdi. "Gelecek haftaya kadar." "Sabırsızlanıyorum."

Kadınlar el ele tutuşup kalabalığın arasından geçerek Cornelia'nın arabasının beklediği arka çıkışa doğru ilerlediler.

Arabaya biner binmez, gülünç bir meblağı garantilemenin getirdiği evrensel neşeyle gülmeye .

"İnanılmaz," dedi Seraphina. "Senin bir ödül olduğunu biliyordum Thaïs, ama yirmi beş bin gine mi?"

Thaïs gülümsedi. "Beni hiç yatağına almamış bir kadın gibi konuştun. Genç Camberwell tam olarak ne satın aldığını biliyor. Ben denizdeki tüm külçelere değerim ve o da deneyimli bir denizci, ne demek anladınız mı?"

Cornelia inledi. "Lütfen dur."

Ama Thaïs asla durmayacaktı. Cornelia'yı iğneleyici sözlerle iğrendirmek başlıca eğlenceleri arasındaydı.

"Ağız dalaşına girmeyin," dedi Seraphina, onların sevimli atışmalarını sıkıcı buluyordu. Üçü yirmi yıldır en iyi arkadaşlardı ve bu süre içinde Cornelia ve Thaïs sevgilerini, kimin diğerini daha fazla kızdırabileceğini görmek için yarışarak göstermişlerdi.

"Camberwell'i seviyor musun?" Cornelia sesinde bir endişe notasıyla sordu. "Anlatılmamış zenginlikler için bile olsa, bir ukalayla bir ay geçirmeni istemem."

"Oh, yeterince katlanılabilir biri," dedi Thaïs. "Yakışıklı. Maskaralıklarının altında biraz sıkıcı ama eğlenmeyi seviyor ve nasıl yaratıcı olunacağını biliyor. Kızlarda sıkılmaktan ölecek olsam da iyi olacağım. Kesinlikle bu paraya değer."

"O zaman bitti," dedi Seraphina sesinde merakla. "İşimiz bitti. Enstitü'yü tamamlamak için ihtiyacımız olan tüm parayı ve daha fazlasını topladık."

İki yıl boyunca tek amaçları, kadın hakları ve eğitimi konusunda aktivistleri destekleyecek bir yer ve kadınlara beceri kazandıracak ve onları bağımsız kılacak çıraklık eğitimi verecek bir sığınak yaratmaktı. Her biri yeteneklerini ve müstehcen itibarlarını

-Seraphina skandallarla dolu hayatını anlatan bir anı kitabı kaleme alıyor, Cornelia Madonnalar gibi giyinmiş fahişelerin portrelerini çiziyor- arsa ve inşaat için para topluyorlar. Thaïs'müzayededeki elde ettiği gelirle yıl sonuna kadar açabileceklerdi.

"Bu harika," dedi Cornelia. "Ama keşke Elinor da burada olsaydı da tadını ."

Cornelia'nın teyzesi Leydi Elinor Bell onların hayırseveri, akıl hocası ve içlerinden birinin annesine en yakın kişiydi. Onları radikal düşünce konusunda eğiten oydu, bu da kendilerini "Toplum" olarak adlandırmalarına yol açmıştı.

Sirenler ve kendilerini kadın hakları, istihdam ve eğitim için mücadeleye adanmışlardır.

Ama o burada değildi. Devon'da, kocası Vikont Bell onu delilik ve zina ile suçlayıp Lordlar Kamarası'na boşanma dilekçesi verdiği için kendisinden uzak tutulan çocuklarını arıyordu.

"Haberleri öğrendiğinde çok heyecanlanacak," dedi Seraphina. "Bu arada yapacak çok işimiz var."

"Yüce İsa, biraz kutlama yapabilir miyiz?" Thaïs dedi ki. "Bir parça pasta yiyebilir miyiz? Hâlâ lanet olası arabanın içindeyiz."

Seraphina güldü. "Haklısın. Başlamak için fazla hevesli olabilirim. Bir sonraki görevlerimizi belirlemeden önce eve dönmek için on dakika bekleyeceğim."

Cornelia'nın evine vardıklarında kocası Rafe, Seraphina'nın sevgilisi Adam'la birlikte onları bekliyordu. Adamlar, gece geç saatlere kadar sürecektir etkinlik bittiğinde kadınların aklıktan öleceklerini bildiklerinden, bir masaya ziyafet değerinde yiyecekler dizmişlerdi.

"Haberler ne?" Rafe sordu.

"Yirmi beş bin gine," diye geveledi Thaïs, odanın içinde dönüp durarak -Hâlâ kısmen soyunmuş olmasına aldırmadan. Masaya oturdu ve tabaktaki minik ballı keklerden yemeye başladı.

Adam ısıklık çaldı. "Etkileyici bir meblağ."

"Kalan tüm inşaatı finanse etmeye, binayı döşemeye ve öğretmenleri işe almaya yetecek kadar," diye onayladı Seraphina, kendine bir tabak peynir ve meyve hazırlarken.

Cornelia, "Ve burayı en az on yıl boyunca ayakta tutmaya yetecek kadar fon sağlamak," diye ekledi. "Neler yapabileceğimizi bir düşünün. Ne kadar çok kadını eğitebilir ve yetiştirebiliriz. Ağırlayabileceğimiz konuşmacıları ve finanse edebileceğimiz politikacıları."

Seraphina, "Hızlı hareket edersek ilk kohortu sonbahara kadar işe alabiliriz" dedi. "Binlerce kadın zanaat öğrenmeye ilgi duyduklarını ifade etmek için şimdiden mektup yazdı. Resmi bir teklifle geri dönmemiz gerekecek uygulamaları."

Thaïs yapış yapış olmuş parmaklarındaki balı yaladı. "Yatakhane kalmayı tercih eden kızlar için burayı konforlu hale getirmemiz gerekecek."

Cornelia, "Ve elbette eğitimlerine rehberlik edecek öğretmenlerin ve işverenlerin nihai bir listesini güvence altına alın ve evin ve bahçelerin emeğini işbirliği içinde paylaşmaları için bir plan yapın" dedi.

"Sorumlulukları bölüşmek için bir plan yapalım," dedi Seraphina. "Yüz kişilik ilk sınıf için başvuru sürecini ben ve temel müfredat oluşturulmuştur. İhtiyacı olan herkes için okuma ve yazma, temel matematik, yurttaşlık eğitimi."

Cornelia başıyla onayladı. "Öğretmenleri işe alacağım ve kadın çırak almak isteyen işverenleri güvence altına alacağım."

"Peki ben ne yapacağım?" Thaïs sordu.

Seraphina gülümseyerek, "Belli bir şairi çıplak eğlendirmek," dedi. Thaïs gözlerini devirdi. "Beynimle demek istedim, göğüslerimle değil."

Cornelia, "Buranın güzel olmasını sağlayabilirsin," dedi. "Adam sana mimari planları verecek ve sen de ne almamız gerektiğini belirleyeceksin. Mobilyaları ve demirbaşları sipariş edin. İnsanları ev sahibi yapmakta çok iyisin. rahat."

Thaïs kaşlarını çatı. "Cotswolds'dan bütün bunları nasıl yapacağım?" Cornelia, "Yazışarak," dedi.

Thaïs alay etti. "Zar zor yazabiliyorum."

Bir genelevde büyümüş ve hiçbir resmi eğitim almamıştı. Leydi Elinor ona okumayı yirmi iki yaşında öğretmişti ve Thaïs okuma yazma bilmesine rağmen imla ve el yazısı konusunda kendine güvenmiyordu.

Seraphina, "Kendine çok daha beceriklisin," dedi. "Mektuplarına bayılıyorum. Oldukça canlılar."

"*Kaba* demek istedi," dedi Cornelia. "Döşemeci esnafına yazdığın mektuplarda küfür çalış."

Thaïs içini çekti. "Buna kesinlikle söz veremem, ." Üç kadın gülüştü.

"Bir planınız var gibi görünüyor," dedi Adam. "Buna içelim mi?"

Hepsi kadehlerini kaldırdı - Adam ve Seraphina için sütlü çay, Thaïs için şarap ve diğerleri için viski.

"Sirenler Topluluğu'na," dedi Seraphina. "Saflarımızı genişletebiliriz."

Birinci Bölüm

Colin Camberwell'in arabasında üç gün boyunca kırlarda itişip kakışan Thaïs'in vücudu dişlerinden kıcına kadar ağrıyordu. Araç, Colin'in şoförünün de söylediği gibi görkemliydi ama Thaïs'in sandıklarıyla -beş tanesi neredeyse ağzına kadar doluydu- ağırlaşmış olduğundan güçlükle hareket edebiliyordu.

Bunun yerine, asfaltsız yollarda gümbürdedi ve oturma kemiklerini de götürdü. Arka tarafı bu kadar cömertçe doldurulmamış olsaydı, kalçasını kırabilirdi.

Ağrıyan vücudunun iyiliği için daha hafif bir valiz hazırlamış olmayı diledi.

Fakat

Dünyaca ünlü fahişeler gündüz elbiseleriyle ortalıkta dolaşmazlardı; Camberwell'in parasını ödediği metres deneyimini sağlamak için rolüne uygun giyinmek zorundaydı. Ayrıca, birinci sınıf fahişe kostümleri içinde salınmaya bayılıyordu.

Yıllar içinde güzel bir koleksiyon satın almıştı. Paris'ten dantelli iç çamaşırları. Şeffaf sabahlıklar ve ipek kombinezonlar oraya buraya yapıyor, çaresiz parmaklar tarafından yırtılmak için yalvarıyordu. Zarif akşam yemeklerinde ve boğucu gecelerde aç bakışları kışkırtmak için göğüslerini zar zor kapatan cesur elbiseler.

En sevdiği malzemeleri de yanına almıştı. Kelepçeler, göz bağları, ipek ipler, bir dildo. Camberwell yatak odasında macera aramasıyla tanınırdı ve o da yaratıcı olmayı severdi.

Fahişelik hayatı boyunca uyguladığı sanattı ve meydan okumalardan hoşlanıyordu.

Ama bu yolculuktan hiç hoşlanmamıştı. Cehennemin çılgık atan kedilerine şükürler olsun ki neredeyse bitmek üzereydi.

Pencereden yolun etrafındaki ormana baktı. Yeşillikler, çan çiçekleri ve asırlık ağaçlar. Atların takırtısı dışında ses yoktu. toynak sesleri ve rüzgârın yapraklar arasında çıkardığı sesler.

Sıkıcı.

Hackney taksileri ve pazarlarla dolu kalabalık sokakları tercih ederdi. Tezgâhlar, şamatalı kahkahalar ve akşam gazetesi satan adamlar. İnişli çıkışlı tepeler, gürül gürül akan dereler ve buğday tarlaları onu sıkıyor ve hapşırmasına neden oluyordu. Boka basacaksa, bunun bir ahır yerine bir olukta olmasını tercih ederdi.

Elbette, yirmi beş bin gine karşılığında Colin onu istediği yere sürükleyebilirdi. Ve malikânesi bir saray gibi olmasıyla tanınıyordu. Umarım içeride zar zor giyinerek dolaşabilir ve kaşınan gözlerden ve alçalan ineklerden tamamen uzak durabilirdi.

Açık artırmayı Camberwell'in kazanmasına çok sevinmişti. Müzayede salonu bir ayını birlikte geçirmek istemeyeceği tiplerle doluydu. Hiç şüphesiz osuruk ve et kokan yaşlı, gut hastası adamlar ve gözlerinde insanın kanını donduran bir şiddet olan birkaç çenesi düşük adam. Tanrı biliyordu ki zamanında her iki tiple de uğraşmıştı ama sadece bir geceliğine. Böyle bir karakterle bir ay geçirmek tamamen farklı bir attı.

Camberwell çocuk oyuncağı olurdu.

Araba, daha düzgün bir yolu olan bir köye varana kadar ormandan dışarıya doğru *ağır* ağır ilerledi. Bir toplu iğne kadar küçük ve bir peri masalı kadar güzeldi, eğer bu tür şeyleri seviyorsanız, altın taştan inşa edilmiş evler çiçek açan bahçelerle övünüyor. Araba bir patıkaya saparak onları köyden uzaklaştırıp koyunlarla kaplı tarım arazilerinin bulunduğu tepelere götürdü.

Bir çitin önünde yavaşladılar, sonra çakıl taşlı bir saparak bir ağaç korusunun altındaki küçük bir kulübeye gittiler.

Tuhaf.

Bu küçük ev atların değiştirildiği bir hana benzemiyordu ve kesinlikle Colin'in de değildi. Dul bir kadının günlerini , bahçeyle ilgilenip kitap okuyacağı bir yere benziyordu, Tanrı yardımcısı olsun.

Arabacı kapıyı açtı ve Thaïs'e inmesine yardım etmesi için elini uzattı.

Geri adım mı atayım?

fikir karşısında burnunu kırıştırdı. Burada ne yaptıklarını bilmiyordu ama bunun kendisini ilgilendirmediğini biliyordu.

Üstelik hava sisliydi, bu da saçlarının kabarmasına neden olacaktı. Colin yağmur altında oynayıyormuş gibi görünmesi için bir servet ödememişti.

Şoföre, "Sakıncası yoksa durduğumuz süre boyunca burada kalacağım," dedi.

Kaşlarını çattı. "Ama hedefimize ulaştık hanımefendi." Oh.

Şimdi anlamıştı.

Bu bir şakaydı.

Colin bir pencerede bekliyor, onun dehşetine gülüyor olabilirdi. Ya da belki de onu bu küçük evde yuvarlamak, kendisi bir çiftçiymiş, kadın da onun gönüllü karısıymış gibi davranmak istiyordu. Zengin bir adamın ne tür fanteziler tasarlayacağını asla bilemezsiniz. Divanda geçirdiği yıllar boyunca denizkızından sütçüye kadar her rolü oynamıştı.

Şoförün elini tuttu ve arabadan aşağı atladı. Bahçe, çalılardan ve kafeslerden renk cümbüşü içinde açan güller gibi kokuyordu. Oldukça güzeldi, yine de onları böceklerin ya da dikenlerin olmadığı vazolara yerleştirmeyi tercih ediyordu.

Arkasında uşak bavullarını boşaltmaya başlamıştı.

"Hiç zahmet etme oğlum," diye seslendi ona. "Bir karışıklık yaşıyoruz. İçeri girip konuşacağım."

Ona çatlakmış gibi baktı ama sandığı yere bıraktı. "Evet, bayan."

Kapıyı çalma zahmetine girmeden kulübeye daldı.

"Colin," diye seslendi. ", seni şakacı? Senin yaramaz çoban kızın mı olacağım?"

Adam salonda değildi, o da en yakındaki kapıyı açtı.

"Camberwell," dedi masa başında kâğıtlara eğilmiş, derin bir konsantrasyon içinde görünen adama.

Başladı ve yukarı baktı.

Colin Camberwell kadar bile değildi.

O Lord Alastair Eden'di -dünyada yürümüş en farklı adam.

"Tanrım," dedi Eden, kalbini tutarak. "Beni korkuttun." "Tanrım,"

dedi aynı anda. "Ne yapıyorsun burada?"

Lord Eden hayal edebileceği fahişelikten en uzak kişiydi. Onun bir fahişeyi *tanıdığını* hayal bile edemezdi. O, böyle birini tanıma fikrinden bile ürkecek türden bir adamdı. Fahişelik ve çapkınlık fikirlerinden tamamen acı duyan türden bir adamdı.

"Şey, aslında burayı ben kiraladım," dedi, sanki bir rahibe itirafta bulunan suçlu bir çocuk gibiydi.

"O zaman *benim* burada ne var?" diye sordu.

Ayağa kalktı ve yanlışlıkla masanın üzerindeki birkaç kâğıdı yere düşürdü. "Ah, kahretsin," diye mırıldandı, onları toplamak için eğildi.

Yüzü kızarıyordu.

Yüzün kızarıyor
mu?

Birbirlerini yeterince iyi tanıyorlardı ve Rafe'i hiç bu kadar sakın görmemişti. Bir yıl önce aynı ev partisinde bir hafta geçirmişlerdi -Rafe'in sayesinde- ve Rafe de onun Enstitü'nün kuruluşunu kolaylaştırmak için bağlantılar kurdu. Her zaman sert ve çekingendi, mükemmel giyinirdi, zarif tavırları ve kuru bir zekâsı vardı.

Yüzü kızaran bir adam değildi.

Şimdi kekeleyecek kadar utanmış görünüyordu.

"Bayan Magdalene-" başını hafifçe eğdi "- kabalığım için özür dilerim. Hoş geldiniz."

"Thaïs," diye düzeltti. "Seni görmek güzel ama Camberwell nerede?"

Bir sandalyeyi işaret etti. "Oturur musunuz?"

Camberwell'in sözünden döndüğünü söylemek için gelmediğini umarak oturdu. Yoksa ne? Öldü mü?

Ama Eden onun hayaletten vazgeçtiğini nereden bilebilirdi ki? Eden gibi bir adam -Lordlar Kamarası'nın önde gelen ilerici bir üyesi- nasıl olur da Camberwell gibi bir adam tanıyor muydunuz? Babasının parasını harcayıp duran bir serseri?

"Görüyorsunuz ya-" dedi Eden ceketini düzelterek. "Yani-" İçini çekti ve yaşama isteğini kaybetmiş gibi sandalyesine geri çöktü. "Camberwell burada değil. Senin zamanını o ödemedi. Ben ödedim."

Gözlerinin içine baktı, sanki bir darbe bekliyormuş gibi çenesini yana doğru sıkı.

Bir kahkaha attı.

"Demek bu bir teçhizat. , beni yakaladınız." Arkasından etrafına bakındı. "Dışarı çık, Colin. Kıkırdamaya başladın."

Eden yüzünü buruşturdu. "O gerçekten burada değil, Bayan Magdalene. Thaïs. Korkarım ciddiylim."

Başını iki yana salladı. Bu kadar numara yeter. Şaka kaldırılabilirdi ama şakanın hedefi olmak istemiyordu.

"Açık artırmayı kazanışını izledim," dedi. "Beni buraya kendi arabası getirdi."

"İhtiyatlı olmak adına müzayedede benim vekilim olarak durdu. Aynı yatırım kulübüne üyeyiz ve bana bir iyilik borcu vardı. Gerçeğe uygunluk adına arabasını gönderme nezaketini gösterdi."

"Ne uğruna?"

"Ah, gerçek gibi görünmek. Başkaları sizi arabamda görüp hileden şüphelenmesin diye."

Mahcup görünüyordu.

İçinden bir kahkaha daha yükseldi ve adam çok zavallı görüldüğü için kendini suçlu hissetti. Ama Tanrım, ne komikti. Lord *Eden*, gizli bir sevişme istiyor.

"Özür dilerim," diye kıkırdadı, gülmesini engelleyemiyordu. Gülmeye başladıktan sonra durmak onun yeteneklerinden biri değildi.

"Hayır, özür dilerim," dedi. "Sahtekârlık için. Sahte bahanelerle elbette kalmayı reddedebilirsiniz. Her halükarda ödeyeceğim."

"Hayır, hayır," dedi kahkahasının tortularını yutarak. Ne kadar resmi ve kuru olursa olsun Eden'i seviyordu. Radikal davaları sessizce destekliyordu ve Thaïs'in iyi tanıdığı küçük kız kardeşi Anna'ya karşı nazik ve sevecendi. Onu aldatmak, azgınlıkları tahmin edilebilir olan Colin'le yapmaktan ilginç olacaktı. Eden'in nasıl biri olduğunu görmeye aldırmazdı. sancıları çekiyordu.

"O zaman başlayalım mı?" diye sordu. "Pantolonunun düğmelerini aç, ben de masanın altına sığabilecek miyim bir bakayım."

"Hayır, lütfen!" dedi ve oturmasını işaret etti. "Buna gerek yok. Gördüğünüz gibi, oldukça özel bir isteğim var ve bunu, işleri tamamlamadan önce tartışabileceğimizi umuyordum."

Özel bir istek, ha? Merak uyandırıcı. Belki de onun hile çantasını kullanabilir.

Arkasına yaslandı. "Pekâlâ, canım. Bana dileğini söyle, ben de onu gerçekleştiririm."

"Ders almayı umuyordum." Ah.

Şüphelenmeliydi.

"Anlıyorum. Sen yaramaz okul çocuğunu oynayacaksın, ben de sert mürebbiyeni.

Bu yeterince kolay." Düğmeli bir adamın kışına birkaç şaplak için masanın üzerine eğilmek istemesi ilk kez olmuyor.

"Tam olarak değil," dedi. "Görüyörsünüz, yakında evlenmeyi planlıyorum ve kendimi mükemmel bir koca olarak şekillendirmek istiyorum. Bunu yapmak için, nasıl evleneceğimi öğrenmek istiyorum. gelecekteki karımı memnun et."

Ona şu konuda hak veriyordu: Bu daha önce hiç duymadığı bir istekti.

"Yeteneklerimi küçümsemek gibi olmasın ama," dedi, "karılık benim bildiğim bir şey değil. için. İyi bir hanımefendi bu rol için daha uygun olur. Düzgün bir koca yetiştirebilecek evli biri."

Son zamanlarda böyle bir insan olmanın hayalini kuruyordu. Arkadaşlarının hepsi evliliğin bir pranga olduğunu söylediğı için bu onun için sapkınlıktı. Ama onu görünüşünden ve yataktaki becerilerinden daha fazlası için el üstünde tutacak sevecen bir adamın karısı olmak ne kadar da güzeldi. Onu güvende ve rahat tutacağına yemin etti. İçine bir bebek koymaya.

Ama bir fahişeyi, özellikle de onun kadar kötü şöhretli bir fahişeyi mihraba götürmek için yanıp tutuşan nadir erkeklerden biriydi ve o da öyle herkesi kabul etmezdi. Onu hayatın kendisini sevdiği gibi sevmek zorundaydı ve kadın onu aynı coşkuyla sevmek zorundaydı.

Bu kadar kutsanmış olması pek olası değil.

Eden sıkıca güldü. "Evli bir kadından öğrenmek istediğim şeyle ilgili gösteri istediğim beni çağırırlar."

"Neden?" diye sordu. Ona öyle geliyordu ki, aristokrat kadınların çoğunun yaptığı tek şey görgü kuralları dersi vermektir.

"Belki de daha açık konuşmalıyım," dedi. "Bir kadına nasıl yakın bir şekilde zevk verileceğini anlamak istiyorum. Gelecekteki eşim muhtemelen bakire olacak ve onu yatağında en az gariplikle karşılayabilmek ve bu konuyu ikimiz için de keyifli hale getirmek istiyorum. Ama korkarım ki bu kapasitede bir açığımız var. Şimdilik öyle."

Bu konuşmanın anlamını çözmesi bir anını aldı. "Kötü bir aşık olduğunu mu söylüyorsun?"

Bunu pek olası bulmamıştı. Denediğı her şeyde yetkin bir adam havası vardı. En azından bugünden önce öyleydi. şu anda buhar olup uçmak istiyor gibi görünüyordu.

"Bunu söyleyecek tecrübeye sahip değilim," dedi.

"Bakire olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu. Seks söz konusu olduğunda hiçbir şey onu ama onu asla harcanmamış bir kuzu olarak görmezdi. Adam otuzlu yaşlarının başındaydı.

"Hayır," dedi. "Gençliğimde birkaç kez karşılaştım, ama korkarım hiçbiri eğlenceli değildi. Sanırım benim hatam. Korkarım bu tür işlemlere karşı içgüdüsel bir eksikliğim var."

Onlar hakkında konuşmak için kesinlikle bir içgüdüğü yoktu. Zavallı sıcak yüzlü adama karşı oldukça yumuşak hissediyordu. Ama ona istediğini vermek için daha fazlasını bilmesi gerekiyordu.

"ne kadar oldu?" diye sordu, adam çok rahatsız olduğu için sesini daha nazik ve daha az müstehcen yapmaya çalışarak.

Başını acımasızca salladı. "Yıllardır bekârim. Özellikle hoşlanmadığım bir şeyi gelişigüzel üstlenmek çok fazla risk içeriyor. Hamilelik, hastalık, bilirsiniz."

Evet, bir fahişe olarak. Ama seksten *hoşlanmadığını* duymak garipti. Pek çok insan bunu yapmadı ama onlar fahişe kiralayacak türden insanlar değildi.

Belki de yanlış insanlarla yatıyordu.

"Hoşlandığın kadınların kadınlar olduğundan emin misin?" diye sordu.

Çabucak başını salladı. "Bu bir cazibe meselesi değil."

"Mallar nasıl?" diye sordu. "Çalışıyorlar mı?"

"Pardon?"

". Sertleşiyor mu?"

"Uh ... evet," diye onayladı kısık bir sesle.

"Peki dökebiliyor musun?"

Yüzünü

buruşturdu.

"Evet."

"O zaman, sanırım bu o kadar da zor olmayacak," dedi neşeyle, onu neşelendirmek istiyordu. "Sağlıklıydın, beynin hızlı çalışıyor.

Belki de sadece biraz pratiğe ihtiyacın

vardır." İkna olmuş görünmüyordu.

Boğazını temizledi. "Umarım öyledir. Her halükarda, hazırlık için biraz çalıştım."

"Ne çalışıyorsun?"

Ayağa kalktı ve kitaplığının bir duran oymalı ahşap bir kutuya doğru yürüdü. Ceketinin cebinden bir anahtar çıkardı ve kilidini açtı, ardından bir yığın kitap çıkarıp ona getirdi.

"Bunlar," dedi.

Birini rastgele bir sayfaya açtı, metnin anlayamayacağı kadar yoğun olmamasını umuyordu.

Neyse ki, kelimelerden çok resimlerin olduğu türden kitaplardı.

Kızılsan insanların resimleri.

Bazı sayfalar küçük kâğıt parçalarıyla işaretlenmişti. Bir tanesine döndü ve küçük, düzgün bir yazıyla, oklarla işaretlenmiş bir açıklama buldu

bir kişinin eylemi gerçekleştirmek için nasıl hareket edebileceğini.

Zavallı, ciddi adam. Bir kitaptan sikişmeyi öğrenmeye çalışıyordu. Ona sarılma isteği uyandırdı.

Kapağını kapattı ve yığını masanın üzerine koydu. "Bunlara ihtiyaın olmayacak. Ben varım."

Kravatını tuttu ve onu kendine doğru çekti. "Al bakalım. püşmekle başlayalım."

Sanki kadın onu boyun örtüsünden değil de hayalarından yakalamış gibi şaha kalktı.

"Başlamadan önce bir müfredat üzerinde anlaşılabileceğimizi umuyordum," dedi. "Bir müfredat," diye tekrarladı gülmemeye çalışarak. "İnan bana, sen seks yapmak için üniversite diplomasına ihtiyaınız var, lordum." "Hayır, tabii ki gerekmez. Yine de ..."

Gözleri onunkilerle birleşti.

Gergindi. Bu işi yapması için ona 25 bin gine ödenmişti. Bir adamın *sinirlerini* yatıştırmaktan biraz daha fazlası. O konuda sorun yok. Eğer isterse ona lanet olası bir liste verebilirdi. Ayrıca, adamın kendisine biraz alışmak istediğini sezmişti. Bazı erkekler bir kadınla yatmadan önce onu iyice tanımak isterdi. Belki de onun sorunu buydu.

"ok iyi," dedi. "Dört haftamız var. Acele etmeyelim." "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Ben senin fahişenim."

O acı dolu bakış yüzüne geri döndü. "Kendine öyle deme Thaïs," dedi. "Sen bir fahişesin."

Gözlerini devirdi. "Bir fahişe de diğerleri gibi bir fahişedir lordum ve sahibine ne dersiniz deyin, bir amcığın zevki için para ödemekte utanılacak bir şey yoktur."

İnsanların yaptığı işin doğası etrafında dans etmeleri ya da pahalı bir fahişe olmanın onu bir sokak kızından daha iyi yaptığını düşünmeleri onu sinirlendiriyordu. Ne olduğu ve ne yaptığı ile gurur duyuyordu ve bunun üzerine güzel bir isim koymaya ihtiyaı yoktu.

Eden kızarak, "Elbette," dedi.

Bu kızarıklık ona her şeye yavaş başlamaları gerektiğini söylüyordu. Bu adam, sıradan konuşmalar söz konusu olduğunda bile bedenle ilgili konularda açık sözlü davranan biri değildi.

"Şimdi, derslerinize gelince," dedi, ilkel bir ses tonu takınarak. "Baştan ıkarma ile başlamaya ne dersiniz? Flört, bu tür şeyler."

"Ah, bana bir dakika verin. Kendimi çalışmaya hazırlamak için bir şeyler severim."

Masasından bir kâğıt parçası aldı ve düzgün eliyle bir listeye başladı. "Bir, *flört etmek*. Ya sonra?"

"Sonra biraz öpüşme, bir kez alıştıktan sonra." Bunu not aldı ve başını salladı.

"Sıradaki?" diye sordu, daha fazla not almak için tüy kalemini hazırlamıştı. Onun ciddiyetine gülmek için yüzünü kontrol etmek zorunda kaldı.

"*Kıyafetlerin altına dokunmak*," dedi incelikle. Bu ifadenin onu *ellemekten* daha çok memnun edeceğini düşündü.

Ciddi bir şekilde başını salladı.

"İkinci hafta kıyafetler çıkar ve oral zevkleri öğreniriz." "Ya sonra?"

"Evliliğin tamamlanması."

Tekrar kızardı ama başını salladı, yazdı ve kalemini bir kenara bıraktı. "Bu dersin sonu değil," dedi. "Bunu da yaz."

Tüy kalemi tekrar eline aldı.

"Dördüncü haftaya kadar:

ırza geçme."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hayır, asla güç kullanmak istemem."

"O tür bir ırza geçme değil," diye azarladı. "İyi türden. Bir kadının kafasını patlatan türden."

"*Bir kadının kafasını patlatmak*," diye mırıldandı. "Ve tabii ki seninkini de," diye ekledi.

Karalama yaparken ona *ve benimkine* bakmadı.

İkinci Bölüm

Bu onu öldürüyordu. Burada, Gloucestershire'daki bir kulübenin çalışma odasında, kafaların cinsel patlamasını tartışırken ölecekti.

Böyle bir konuşma için neden daha hazırlıklı olmadığını bilmiyordu.

Thaïs Magdalene şehvet düşkünü ve ağzı bozuk bir kadındı. ağırbaşlı bir gündü - bunu bilecek kadar onun çevresinde zaman geçirmişti. Ve eğer bu konuda konuşmaya cesaret edemezse, nasıl düzgün sevişileceğini öğrenemeyecekti.

Ama mükemmel olmadığı bir şeyi yapmaktan nefret ve tartıştıkları eylem - diğer erkeklerin en kolay yaptığı şey gibi görünen- onun doğal yeteneklerinin dışındaydı.

Zorlandığında temel mekaniği istenilen sonuca götürecek kadar iyi uygulayabiliyordu ama bunun hayvani doğası onu felç edici bir korkuyla dolduruyordu. Dürtülerini günde bir kez, uyanır uyanmaz kendi eliyle dindirmeyi tercih ediyordu. Mesele ortadan kalktığında, hayatının daha iyi olduğu faaliyetlerine dikkati dağılmadan devam edebilirdi.

Ve çoğu şeyde daha iyiydi. Üstlendiği her şeyde mükemmelliğe ulaşmak için çabaladı. Yatırımlarına ve mülklerine bakıyordu. Mevzuatın yürürlüğe konması. Reformu savunmak. Yakın zamana kadar, küçük kız kardeşini büyütüyordu.

Ama artık kız kardeşi büyümüş ve evlenmişti ve onun yokluğunda evi çok sessizdi. Orayı kendi ailesiyle doldurmak istiyordu. Bir arkadaş istiyordu ve mükemmel bir koca olabileceğini biliyordu. Kadınlarla birlikte olmayı seviyor, çocuklar ve köpekler gibi sade şeylerden hoşlanıyordu. İstikrarlı, sorumluluk sahibi, zengin ve nezaket, hatta sevgi sahibi biriydi.

Ama bu konuda beceriksizdi. Ve zavallı genç bir kadını, onu memnun etmekteki yetersizliğinden utanan bir adam tarafından üstünkörü yatağa atılmak gibi bir kadere mahkûm bilerek, vicdanen onu hayatına davet edemezdi.

Böylesine göze batan kusurlara müsamaha gösterilmemeliydi. Kendisindeki bu eksikliği düzeltmek zorundaydı.

Ve bunu bir ay içinde sezon açılmadan ve evlilik pazarına dalmadan önce yapmak zorundaydı. Ortaya çıkan genç bayanları hızlıca tanımayı, en uygun olanla flört ve yıl sonuna kadar evlenmeyi planlıyordu.

Bu yüzden acilen bir eğitime ihtiyacı vardı.

Thaïs'le geçireceği bir ay ideal çözümdü: bir metres edinme karmaşası olmadan, gizlice çalışabileceği bir uzmandan ders almak için yeterli zaman. Thaïs'i tanıyor ve seviyor olması da ek bir avantajdı. Rafe ve Cornelia'nın iyi bir arkadaşıydı. Önceki yıl bir kır evi partisinde onunla bir hafta . Ona güvenilebileceğinden emindi.

Ve Tanrı'ya şükür.

Çaresizdi.

"Pekala, bir planımız var," dedi. "Size odanızı göstereceğim ve uşağa bavullarınızı taşımasını söyleyeyim."

"Benim odam mı?" diye sordu. "Aynı yatağı paylaşmayacak mıyız?"

Bu fikir gelmemişti. Hayatında bir kez bile başka birinin yanında uyumamıştı.

"Gerek var mı?" diye sordu.

Omuz silkti. "Bir tanesini karınla paylaşmaz mısın?"

Bu soruyu hiç düşünmemişti. Bunun karısının isteklerine bağlı olduğunu düşündü. Yine de, kendi tercihlerine bırakıldığında, böyle bir geleneğin ikisinin de uykusuna fayda sağlayacağını düşünemiyordu.

"Belki de bu konuyu daha sonraki bir çalışma dönemine erteleyelim," diye önerdi.

"Nasıl ," dedi, ama onun bu seçim karşısında kaşlarını çatmış olduğunu anladı. Eliyle kapıdan çıkmasını işaret etti. "Beni takip edin."

Onu ana odaya götürdü ve kulübenin özelliklerini gösterdi. Hoş ama küçük bir evdi. Alt katta bir mutfak, bir salon ve pencereli bir yemek için oyuk. İki yatak odası ve yukarıda gerekli bir oda. Thaïs'e iki odadan büyük olanını gösterdi; bu odanın güneşli, küçük bir köşesi vardı. Ön bahçedeki gülleri.

Etrafına bakındı. "Çok güzel. Ama giyinme odası yok mu?"

"Korkarım yok. İhtiyacınız var mı? Önemli bir yere gitmeyeceğiz."

"Camberwell'de bir ay boyunca eşyalarımı topladım," dedi. Camberwell'e gitmek için

Pencerede, arabanın dışında eve taşınmayı bekleyen beş devasa sandık duruyordu.

Aman Tanrım.

Merdivenlere zor sığarlar. Sığsalar bile Thaïs'in tüm odasını doldururlar. Belki de üst katın tamamını.

"Sizi rahatsız etmek istemem," dedi. "Ama belki ihtiyacınız olanı onlardan alabilirsiniz, geri kalanını da ahırda saklarsınız."

Bu fikre pek hevesli görünmüyordu ama başını salladı.

"Nasıl ." Aşağı inmek için döndü. Omzunun üzerinden, "Onları ayırmama yardım etmesi için bir hizmetçi gönderir misin?" diye seslendi.

Dişlerini sıktı. Bu ay için hazırladığı belden aşağı konaklama yerinin yeterli olduğunu düşünmüştü: yerel halkın dikkatini çekmeden ihtiyaçlarını rahatça karşılayabilecek kadar yardımcı tutmuştu.

Yabancılar, sözde tatil yapan bir öğretmenin neden hizmetçilere bol keseden harcama yaptığını merak ediyordu. Thaïs'nin bir leydi hizmetçisi bekleyeceğini düşünmemişti.

Mükemmel olmak buraya kadarmış. Görünüşe göre bir ev sahibi olarak çoktan başarısız olmuştu. "Korkarım hizmetçim yok," dedi. "Sadece içeri giren bir hizmetçi kız ve kahvaltı hazırlamak için."

Thaïs ağzı açık bir şekilde . "Yirmi beş bin dolar harcayabilirsin Bir fahişeye bir gine verirken, bir hizmetçinin maaşına kıyamıyor musunuz? Bilseydim kızımı Londra'dan getirirdim."

"Özür dilerim. Gizlilik adına, bizi birlikte görenleri minimumda tutmayı umuyordum. Hizmetkârlarıma güvenirim ama bu ortamda dedikodu riski örnek çok yüksek. Hizmetçi kıza gelince, beni kırsalda tatil yapan bir öğretmen sanıyor. Camberwell'in fakir bir akrabası. Aksini söylemezseniz memnun olurum."

"Peki o *benim* kim olduğumu düşünüyor? Beni burada kilitli tutup saklamak istemediğinizi varsayıyorum."

"Tabii ki hayır. Ona kız kardeşimi beklediğimi söyledim. Lancaster'dan gelen bir mürebbiye."

Homurdandı ve yansımasını işaret etti. "*Ben mi*, bir mürebbiye mi? Umalım da hizmetçiniz kör ve aptal olsun."

Thaïs haklıydı. Nispeten mütevazı seyahat elbisesinin içinde bile görüntüsü baş döndürücüydü. Muazzam göğüsleri, ya korseciliğin ya da anatominin bir büyüyle, yakasının üzerinde yukarı ve dışarı doğru şişmişti,

Daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemeyeceğini vaat eden abartılı erotik kitaplarının çizimleri. Beli dramatik bir şekilde kıvrılıyor, kalçaları ve poposu cömertçe şişiyor, dolgun kolları ona uygun dolgun kalçalar vaat ediyordu. Ve saçları. O görkemli, isyankâr kıvılcık saçlar, yeşil gözler ve onu susatacak kadar süt beyazı bir tenle tamamlanıyordu. Ve sonra, Tanrım, şu Burnu ve köprücük kemiği boyunca çiller.

Kadınları görünüşleri için arzulayan biri değildi -ilgisi arkadaşlıktan kaynaklanıyordu- ama Thaïs'in ünlü olmasının bir nedeni vardı.

Tek kelimeyle parlıyordu. İnsan ona bakarken çıplak halinin nasıl olabileceğini hayal etmeden edemiyordu. Birinin kollarında nasıl hissettiğini. Ya da, en azından, *o yapamazdı*.

Bir de yaydığı çapkın ruh vardı. Vücudunu tutuş şekli, hareketleri, konuşma tarzı.

İnsan ona bir kez baktığında onun tam bir eğlence kadını olduğunu anlıyordu. Fahişe rolünden zevk alan gururlu biri. Hattie Hart, Thais'nin bir mürebbiye olmadığından şüphelenebilirdi. Özellikle de şimdiki gibi giyinmişse. Ama belki sınırlı temas ve daha mütevazı elbiselerle . . .

Rafe Goodwood'un ev partisinde Thais'nin öğlen vakti odasından esneye esneye çıktığını ve saatin henüz iki olmadığından yakındığını hatırlayarak, "Geç kalkıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Hattie yedide geliyor. Onunla tanışacağından bile şüpheliyim."

Thaïs elini ağzına kapattı, gözleri kocaman olmuştu. "Olamaz," dedi parmaklarının arasından.

"Ne oldu?"

"Kahvaltıyı onun pişirdiğini söylediniz. Diğer yemekleri kim pişiriyor?"

Umarım *ben* değil. Açlıktan öleceğiniz için evlilik yatağınızı asla göremeyeceksiniz."

Güldü. "Hayır, tabii ki . Hattie öğlen yemeği için bir piknik bırakır, ben de akşam yemeklerimizi hazırlarım."

Kumral kaşlarını kaldırdı. "*Sen mi?*"

Başını salladı. "Yemek yapmaktan hoşlanıyorum. Oldukça rahatlatıcı. İstersen sana öğretebilirim."

Başını sertçe salladı. "Yatak odasında sana yardımcı olmayacaksa, hayır teşekkürler."

Yaşadığı strese rağmen, kızın öfkesi onu eğlendirdi. "Yatak odasında yemek hazırlamama eğilimindeyim."

Ellerini havaya kaldırdı, sanki tüm bunlar bir an daha katlanamayacağı kadar fazlaydı. Onun sinirlenmesini çekici bulmasının küçümseyici olmadığını umuyordu.

Şimdiye kadar tanıştığı en şaşırtıcı insandı ama tanıştırıldıkları andan itibaren ondan içten içe hoşlanmıştı. Sıcak ama patavatsız ve sinirlenmeye meyilli, kaba ama kabalıktan çok komik biriydi. Şimdiye kadar tanıştığı en ruhlu kadındı.

"Aşağı inip bavullarımı karıştırayım," diye homurdandı, adamın anadili olduğundan şüphelendiği kaba bir aksanla. Konuşması her zaman süslü olsa da genellikle daha zarifti. Sinirlendiğinde daha az kibar oluyordu.

"Sana yardım edeyim," dedi ve onu aşağıya kadar takip etti.

Dışarı çıktı ve kendi kendine mırıldanarak açmaya başladığı bavullarına doğru yürüdü.

İlkini ve avuç dolusu şeffaf kumaş çıkardı.

Tavus kuşu tüylerini çağrıştıran parlak renklerde giysiler. Giysileri ona fırlattı. Yağmur yeni durmuştu ve giysiler bahçede uçarken altın saat ışığını yakaladı.

"Bekle," dedi, eşyalarının ıslak çimlerin üzerine düşmesinden korkarak. Onları göğsüne bastırdı, sabahlık olduklarını fark etti - ya da soyunma önlüğü, çünkü çok şeffaf oldukları için en ufak bir et parçasını bile gizlemeyeceklerdi.

Arabacı ve uşak, Eden'in bir sonraki giysi fırlatışını zar zor yakalamasına bakakaldılar. Bu seferki dantel, bir elbisenin altına giren ve gün ışığında namuslu erkekler tarafından görülmemesi gereken türdendi.

"Thais, lütfen bir dakika dur," dedi kararlı bir şekilde.

Arkasını döndü, kolları ipekle doluydu. "Zayıf gardırobumu getiriyorum, lütfen."

"İstediklerinizi tek bir bagajda toplayalım. Eşyalarınız kirlenecek."

"Ve onları yıkayacak bir hizmetçi de yok," diye homurdandı.

"Çamaşırları gönderirim," diye güvence verdi ona. "Ben barbar değilim."

"." Kadın, gece korkuluklarının raylarıyla kalan eşyaları sandığa yerleştirdi ve adam da kucağındaki eşyaları boş sandığa bıraktı. Kadın ve adam bir sonraki sandığa geçtiler.

Resmi balolara uygun özenli elbiseler. Kullanışsız ve giyerse dikkat çekeceği kesin.

"Bunları kullanmayacaksın," dedi. " açmaya gerek yok."

Ona ters ters baktı. "O zaman ne giymemi istersiniz lordum? Çırılçıplak dolaşayım mı?"

Uşak ayaklarına baktı ve arabacı sırtmasını gizlemek için dudağını ısırды.

"Kırsalda rahat edebileceğiniz günlük kıyafetler seçin." Eden göze *çarpmayan* demek istemişti.

Gözlerini devirdi. "Camberwell'e uygun elbiseler getirdim," dedi.

"Aşağılarda dolaşmak için değil."

"Mutlaka *bir şeyiniz* vardır," diye ikna etti.

Ona göstermek için dördüncü sandığın kapağını açtı. "Ayakkabılar, mücevherler ve benzerleri," dedi. Bir çift alçak topuklu çizme ve bir takım saten terlik çıkardı. İkisi de kır hayatı için ideal değildi ama en azından hava almak istediğinde bahçede dolaşabilecekti.

"Peki ya bu?" Açılmamış son sandığı işaret etti. "İçinde ne var?"

Ona sırtıttı. "Bir bak bakalım." Kapağı açtı ve içine baktı. Neredeyse çılgılık atacaktı.

Açıkça seks için yapılmış eşyalarla doluydu. Bir kavanoz prezervatif, oyulmuş mermer bir fallus, yağ şişeleri-

Bagajı çarparak kapattı ve dönüp ona baktı.

Onun dehşeti karşısında son derece memnun oldu. Bagaja doğru ilerledi, içini açtı ve prezervatif kavanozunu aldı. "Bunlara ihtiyacımız olacak," dedi. "Geri kalanlar okula gitmeye ne kadar çabuk alıştığını görene kadar bekleyebilir."

"Tanrım, Thaïs," diye fısıldadı, hizmetkârlara bakarak. "Senden sağduyulu olmanı istemişim."

"Camberwell'in adamları daha kötülerini gördü," diye fısıldadı.

"Duyduğuma göre araba gezintilerini kadınlara binerek geçirmeyi seviyormuş, bilmem anlatabildim mi?"

"Ne demek istediğinizi anlamamak çok zor. Tarifiniz oldukça gerçekçi." Göz kırptı. "Kendine düz konuşan bir fahişe aldın, adil değil-dilli bakire."

Daha fazla konuşmanın Camberwell'in adamlarını eğlendirmek için daha fazla kabalığa neden olmaması için bunu görmezden gelmeyi seçti.

"Beyler," dedi onlara hitaben "bu fazla sandıkları ahırlara taşır mısınız? Sonra gidebilirsiniz."

Thaïs onlara öyle bir selam verdi ki, göğüsleri elbisesinin dışına taşmaya çok yaklaştı. İçinden alışılmadık bir his geçti.

Özlem. Keskin ve inkar edilemez.

Onu Rafe'lerde ilk gördüğünde hissettiği duygunun aynısıydı . Attan düşmüş gibi bir gümbürtü.

Kadının sadece *bir anlık* görüntüsü bile onu tahrik etmişti. Neredeyse günlerce ona dokunmasını engelleyecek bir müfredatta ısrar etmemiş olmayı dileyecekti.

Neredeyse. Çünkü eline fırsat geçtiğinde nasıl beceriksizleşeceğini ve kendini utandıracağını kim bilebilirdi?

Thaïs hizmetkârlara, "Beni buraya getirmeniz bir rüyaydı," dedi, duruşunun neredeyse patronunu rahatsız ettiğini fark etmemişti. "Bu keyifli yolculuk için teşekkür ederim."

Eden kalan bavulunu aldı ve onunla birlikte hantalca eve girdi. Bu çaba, adamın belinin sertleşmesi ve kadının bunu fark etmesi tehlikesini ortadan kaldırdı. Derin bir rahatlama.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" Thaïs onu takip ederek sordu.

"Hayır, teşekkür ederim," diye homurdandı devasa şeyi üst kata çıkarırken.

Yatağının önünde yere bıraktı ve için bir süre orada durdu. Kadın da ona katıldı. "Hmm. güçlü," diye yorumladı, bir elini kolunda gezdirerek. "Bunu beklemezdim."

Bunun onu ne kadar memnun ettiğine şaşırdı. Hem sözleri hem de dokunuşunun yumuşak baskısı.

"Hoşuna gitti mi?" diye mırıldanarak elini adamın omuzlarına götürdü. "Ağrın var mı? Sırtını ovayım mı?"

Düşüncesi bile baştan çıkarıcıydı. Ama ona izin verirse, kesinlikle sertleşecekti ve kadın da bunu görecekti. Onu kadar arzulasa da, henüz tanımadığı bir kadınla bu kadar yakın olmaya hazır değildi.

Kendini bu şekilde göstermeye hazır değil.

Kendini kenara çekilmeye zorladı. "Hayır, teşekkür ederim."

"Nasıl ," dedi ve sesinde onu sakinleştiren bir nezaket vardı.

Daha fazla dokunulmak istemesini sağladı.

Konuyu değiştirmeyi gerekli kıldı.

Boğazını temizledi. "Daha rahat edebilmeniz için kalacağımız yerin niteliğini size önceden bildirmediğim için özür dilerim. Sabah Hattie'den sana birkaç elbise dikmesi için bir terzi getirmesini isteyeceğim. Sana çantalarınız yolculuğunuz sırasında çalındı."

"Vay, vay, ne kadar sinsisiniz Lord Eden." Tipik bir yalan değildi ama zararsız bir yalandı.

"Belki de ben akşam yemeğimizi hazırlarken dinlenmek istersiniz," dedi. "Bir saat sürer. Umarım açlıktan ölmemişsinizdir."

"Yemek için değil," dedi abartılı bir alaycılıkla. "O zaman, izninizle," dedi çabucak.

Kahkahaları onu odadan çıkarken takip etti.

Üçüncü Bölüm

Fahişe olmak biraz doktor olmak gibiydi. Bir erkeğin ölçüsünü alır, teşhisini koyar ve tedavisini uygulardınız. Ve Thaïs, Lord Eden'in ondan istediği tek şeyin biraz güven olduğundan şüpheleniyordu. Ne de olsa yakışıklı bir adamdı - uzun boylu, ince yapılı, siyah saçlı, zeytin tenli ve koyu kahverengi gözlüydü - ve zengindi. Ondan hiçbir şey öğrenmeden hemen hemen herkesle evlenebilirdi. Bu dersler onun içindi, onu yatakta da dışarıda olduğu kadar kendine güvenen biri yapacaktı.

Bunun için bir aya ihtiyacı yoktu. Birkaç gecelik ipuçları ve püf yeterli olurdu.

o.

Eden'i mükemmel bir aşık yapmak gibi bir kaygısı yoktu. Önemli olan mükemmellik, her neyse, özellikle de her ruhun yatakta kendi zevkleri varken?

Asıl şey, Şeytan adına burada nasıl vakit .

Londra'da günleri dolup taşıyordu. Her biri bir yemeği ya da bir kahkahayı paylaşmak isteyebilecek bir arkadaş topluluğu vardı. Kızları vardı, eğittiği, giydirdiği ve beslediği genç fahişeler, böylece sokakları daha iyi maaşlı, daha güvenli bagnioslar için terk edebileceklerdi. O ve Siren arkadaşlarının haftada birkaç kez ziyaret ettiği Enstitü vardı. İşte onun Patronlar. Tiyatro, eğlence bahçeleri, opera, ahlaksız suareler vardı.

Burada ne vardı? Dikiş. İnek sağlamak.

Eşyalarını topladı, ki bu da çok azını saklamasına izin verildiği için çeyrek saatten fazla sürmedi. Kıyafetleri Eden'in ahırında kilitli olmasaydı, akşam yemeği için güzel bir elbise giymeyi çok isterdi. Yüzünü ve göğsünü bir su kabından aldığı suyla kurulamakla yetindi.

Büronun üzerindeki sürahi, baharatlı parfümünü sıkıyor ve saçlarını kabartıyor. Zaten sıkılmıştı.

Arkadaş eksikliği konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Yalnızlık onu kaşındırırdı.

Eden'ı onunla konuştururdu.

Gürültülü merdivenlerden indi -eski döşeme tahtaları üzerinde her adım attığında bütün ev bir gemi gibi ve onu mutfakta buldu. Odanın ortasındaki uzun masadaydı,

Beyaz çim gömleğinin içinde ceketsiz, kolları dirseklerinin üzerinde kıvrılmış, hamur açıyor.

Elmacık kemiğinde un vardı ve işine eğilirken karışmış saçlarında birkaç tutam vardı. Bu onu bir çocuk yapmıştı.

"Bütün bunlar da ne?" diye sordu. "Akşam yemeğiniz," dedi adam.

derli toplu küçük kâselere dizilmiş malzemelere baktı. "Akşam yemeğim ne olacak?"

"Kiş. Yumurta ve peynirden oluşan bir turta ve-"

"Kişin ne olduğunu biliyorum, Lord Hazretleri. Ben süslü bir fahişeyim."

"Elbette," dedi yumuşak bir sesle, ellerinin akıcı hareketlerini durdurmadan bir yuvarlak hamuru tenekeye bastırırken. Kız, adamın yaptığı ön kollar esner. "Bağışlayın beni. Herkes Fransız aşçılığına aşına değil."

"Yaptığınız yemek türü bu mu?"

"Çoğunlukla. Annem Fransız'dı. Bana o öğretti."

Ah. Yarı Fransız'. Bu zeytin tenini açıklıyordu. "Neden?" diye sordu.

Omuz silktili. "Hoşuna gitti. Ben de ona yardım etmekten hoşlanıyordum."

Thaïs burnunu kırıştırdı. "Müstakbel eşinizi etkilemek için birinci ders, bir aşçı tutun."

Güldü. "Manastırda ve Londra'da aşçıları var." "Manastırda mı?"

"Kendal Abbey. Ailemin evi. Cumbria'da." "Çok mu güzel?"

"Büyük, eğer kastettiğiniz buysa. Bir göle bakan küçük bir dağın üzerinde, oldukça güzel bir ormanla çevrili."

"Ne kadar büyük?"

"Altmış oda kadar."

Orada kalmalarını diledi.

"Hanımlarınızın böyle büyük bir yerin sahibi olacaklarını bilmelerini isteyeceksiniz. Bu tür şeyleri severler."

"Anneleri zaten biliyordur," dedi. "İnanın bana, takip ediyorlar."

Ah. Tabii ki. Anneler. Thaïs'in yetim olduğu için deneyim sahibi olmadığı bir kadın sınıfı.

"Derslerin hakkında daha fazla düşündüm," dedi Eden'a. "Eğitiminin ilk haftası için bir planım var."

Ona ilgiyle baktı. "Oh?"

"Önce kur yapma alıştırmaları yapacağız. Konuşma. Dans. Gezinti. Özel bir görüşme. Ve evlenme teklifini çalışacağız."

Kaşlarını kaldırdı. "Bu *kime* evlenme teklif bilmemi gerektirmez mi?"

"Neden?"

"Onun çekici özelliklerine iltifat etmek isterdim."

"Benimkine iltifat edebilirsin," dedi kalçalarını göstererek.

Yüzü kızardı. "Bir kadının görünüşü hakkında asla yorum yapmam."

"Ama fark ederdiniz."

Dikkatle doğramakta olduğu soğanlara odaklandı. "Şey, sanırım bir tane var."

"Güzel bir genç kıızı istemekten zarar gelmez. Söyle bize, nelerden hoşlanırsın?"

Başını salladı, utandığı belliydi. "Görünüş benim için özel bir önem taşıyor."

Yalanlar. Hiç kimse adil bir baş çevirmeye karşı bağışık değildi.

"Ama sıfırdan bir kız inşa edebiliyorsan, onun nasıl biri olacağına dair bazı fikirlerin olmalı," diye ısrar etti. "Bir eşte ne aradığınızı biliyor olmalısınız."

"Ah," dedi. "Elbette. Birkaç çocuk doğurabilecek kadar genç olmalı ama çok da genç olmamalı. Çocuk yuvasından yeni çıkmış bir genç kıızı istemiyorum. Taşrayı sevecek, Londra'da olmam gerekmediğinde zamanımı geçirmeyi tercih ettiğim yer orası. İlerici politikalara sempati duyacak ve bu tür şeyleri anlayacak ve ilgilenecek kadar eğitilmiş olacak. Çocuklarımıza doğal bir anne olabilmek için besleyici ve nazik olacaktır. Ve kibar, zarif tavırları olan biri."

Başka bir deyişle, Thaïs'e hiç benzemeyen bir kadın hayal edin ve mükemmel bir eşleşme elde edin. İroniktir ki Thaïs'in istediği kadın

Pratik yapmak. En azından politikadan anlıyordu, eğitimin canı cehenneme. Ve istediğinde kibar olabiliyordu. Gerçi bu pek sık yaptığı bir seçim değildi. Kaba olmak, bunu başarabildiğinde çok daha eğlenceliydi.

"Bunların hepsi çok güzel. Ama hala neye benzediğinden bahsetmediniz."

Yeni yıkanmış mantarlardan oluşan bir kâseyi ona uzattı. "Bunları dilimleyebilir misin?"

Onun dikkatini dağıtmaya çalışıyordu.

"Aslında benim için sakıncası yok," dedi ve geri kaydıldı. "Ve sorudan kaçmayı bırak."

"Bunun neden önemli olduğunu anlamıyorum."

"Bu önemli çünkü hayal ettiğin tüm o bebekleri yapmak için karını becermek istemen gerekecek."

İnatçılığı sinir bozucu olduğu için onu kızdırmayı umuyordu ama adam ona sakince baktı. "Kasıtlı olarak kaba davranıyorsun."

"Seks kaba bir şey, bunu söylediğim için üzgünüm," dedi. "Eğer doğru yapıyorsanız gürültülü, ıslak ve dağınıktır."

Bu onun sakinliğini bozdu. Yüzünü hoşnutsuzlukla buruşturdu. "Lütfen durun."

"Swiving hakkında konuşamıyorsanız, bunu nasıl yapmayı planladığınızı bilmiyorum. Ama bu başka bir günün dersi. Hâlâ kur yapmanın temelleri üzerindeyiz,

Bir kadından hoşlandığını bile itiraf için bütün ay boyunca sıkışıp kalacağımız bir yer."

," dedi, sesi geliyordu. "Güzel bir kız olurdu." Kadın homurdandı. "Biraz daha açık konuşalım."

"Kızıl saçları olurdu," dedi sessizce masadakilere. "Burnunun üzerinde çiller. Balık etli bir vücut."

İtiraf istememesine şaşmamalı. *Onu* tarif ediyordu. Kadın ona doğru yaklaştı. "Cömert bir göğüs mü?" diye sordu.

"Sanırım, evet."

Adamın elini tuttu ve kıcının üzerine koydu.

"Güzel, şişman bir kıç mı?"

Elini ateşe sokmuş gibi geri çekti. "Thaïs!"

İç çekti. "Sanırım listeye kıç sıkmayı da eklememiz gerekecek." "Kıç sıkılmaktan hoşlanması mümkün değil."

"Bunu sen söylüyorsun, kadın uzman."

Cevap vermedi. Bunun yerine arkasını döndü ve kişileri dikkatlice fırına aktardı.

Kullanışlı gibi.

"Akşam yemeğine ne kadar var?" diye sordu. "Uzun bir yolculuk günü oldu ve açlıktan ölmek istemem."

"Ah, özür dilerim," dedi. Bir somun ekmek aldı ve ona bir dilim kesti, üzerine tereyağı sürüp tuz serpti. "Al bakalım."

Daha yakından incelediğinde, ekmeğin yeşil benekli olduğunu gördü. Tiksinierek masanın üzerine bıraktı. "Küflenmiş!"

Güldü ve ona geri uzattı. "Bu küf değil, biberiye. Kendi tarifim. Deneyin."

Küçük bir ısırık aldı. Çok lezzetliydi.

"Bunu sen mi icat ettin?"

"Annemin eskiden yaptığı bir versiyonla oynadım."

Ağzına biraz daha tıktırdı. "Cennet gibi." "Teşekkür ederim."

Ekmeğini yerken adamın bir kâsede hardal, sirke ve beyaz bir şeyi ezip küçük parçalara ayırarak yağla karıştırmasını izledi.

"O da ne?"

"Sarımsak."

Keskin ve çimenli kokuyordu. Hoşuna gitmişti.

"Pişirmeyecek misin?"

"Onu emülsiyon haline getireceğim ve salatamız için marul ve otları içine koyacağım." "Marul mu? O zaman ben tavşan mıyım?"

Sosun içine bir kaşık soktu ve ona uzattı. "Tadına bak."

Dilinin ucuyla nazikçe yaladı. Parlak ve ekşiydi.

"Bu iyi," diye izin verdi.

"Tavşan yeminizin üzerinde daha da iyi olacak."

Marul parçalarını ve diğer yeşil şeyleri çıplak elleriyle bir kaseye yuvarlamasını, ardından ateşin üzerindeki bir tencereye koyduğu elma ve tarçın karışımını hazırlamasını izledi.

"O da ne?" diye sordu.

"Basit bir elma püresi, puding için."

"Ben puding için çikolata severim."

"Bir dahaki sefere not edildi."

Mutfakta şimdiye kadar gördüğü tüm aşçılar kadar otoriter bir şekilde hareket ediyordu. Onu izlemek hoşuna gidiyordu. Erkek aşçılığının evlilik pazarındaki hanımlar arasında aranan bir özellik olmaması çok kötüydü, çünkü yatak odasındaki sözde beceri eksikliği bir yana, kısa sürede bir eş bulabilirdi.

Yine de, onu mutfakta izledikten sonra yatak odasında iddia ettiği kadar cahil olduğuna inanmaya daha da az meyilliydi. Kendi vücuduna güvenerek hareket ve becerikli elleri vardı. Ve bir şey vardı Şunun tadına bak, şunu karıştır ve kokusunu içine çekmesi için yiyecekleri uzat.

Aşçılığın erotik görünmesini sağladı.

Mutfaktan tuzlu kokular gelmeye başlayınca kişleri fırından çıkardı. Üst kısmı kabarak, sadece bakması bile ağzını sulandıran güzel bir altın taç haline gelmişti.

"Şimdi yiyebilir miyiz?" diye sordu. Karnı onun duyabileceği kadar yüksek sesle guruldadı.

"Henüz değil. Soğuması lazım. Size bir kadeh şarap ikram edebilir miyim?" Üzerinde Fransızca olduğunu tahmin ettiği, okunamayan bir etiket bulunan bir şişeyi işaret etti.

"Evet," dedi.

Soluk sıvıyı onun için bir bardağa doldurdu ve ardından kendisi için de bir bardak doldurdu. Kadehi kaldırıp kızın gözleriyle buluştu. "Burada bana katıldığın için sana."

"Bana göre," diye kabul etti.

Şarap, lezzetli gereken ama lezzetli olan çayır ve toprak ipuçlarıyla lezzetliydi.

"Fena değil," dedi.

Ona hoşgörüyü gülümsedi. "ediyorum. Manastırdaki mahzenimden getirdim."

Şarabını yudumlarken, adam mutfak baharatlı ve tatlı bir kokuya boğan elma tenceresini karıştırıyordu. Bu kokuyu seviyordu; hiç sahip olmadığı bir annenin kucaklaması gibiydi.

Sonunda keskin bir bıçak aldı ve kişten iki büyük dilim kesti. İçinden peynir sızıyordu. ikisinin tabağına da cömertçe salata ekledi, sonra da kadına uzattı. "Bunları masaya koyabilir misin?"

"Şimdi de uşak mı oldum?" diye sordu ama yine de tabakları aldı.

Elinde ekmek, tereyağı ve dumanı tüten bir kase elmayla onun arkasından geldi.

Yemek masası küçük ve yuvarlak ve yan yana oturdular. "Lütfen başlayın," dedi ve ilk lokmayı alması için ona işaret etti.

Yalvarmasına gerek yoktu. Dumanı tüten kiş'i mideye indirdi ve bu cennet gibiydi: kabarık ve yapışkan, mantar parçaları, domuz pastırması ve otsu bir şey.

"Dişlek," dedi.

Gölümsedi. "Beğendiğine sevindim."

Kendi yemeğini yemeye başladı. Ancak oldukça kaskatı kesilmişti. Mutfakta sahip olduğu rahatlık gitmişti. Sanki kendisini meşgul edecek bir iş olmadan onunla yalnız kalmaktan hoşlanmıyormuş gibiydi.

"Hadi çalışalım," dedi. "Neyimi?"

En iyi aksanını takındı. "Adil seksle olan sohbetiniz, lordum."

"Gerçekten de, evet," dedi hızla. Durakladı. "Nasıl başlamamı tavsiye edersiniz?"

"Bir hanımefendiyle nasıl konuşulacağını biliyorsun Eden. Bunu yüzlerce kez zarafetle yaptığını gördüm." Ne de olsa mükemmel bir terbiyesi vardı.

"Evet," diye karşılık verdi, "ama asla evlenmek istediğim bir kadınla değil." "Şey, bu farklı değil. Kız kızdır."

." Sesi aydınlandı. "Bugün hava çok kötü."

Gözlerini devirdi. "Yağmur. Ne kadar baştan çıkarıcı. Hava durumundan bahsetmeyin." "Neden? Bu evrensel bir konudur ve kişinin duyguları üzerinde güçlü bir etki yaratır. mutluluk."

"Kimsenin şehveti değil. Tabii fırtınada savrulmaktan hoşlanmıyorsanız, alınmayın. Hepimizin küçük tercihleri vardır. Sanırım şimşek bu eyleme daha çok-"

Yüzü kızardı. "Lütfen dur. Gelecekteki karım kesinlikle benimle sövüşmekten bahsetmez."

"İlk karşılaşmanızda değil," diye izin verdi. Ama ona acıması için yeterince kızarmıştı.

"Bir ," diye . "Neden manastırınızdan bahsetmiyorsunuz? Büyük evler güzel hanımlar için mıknaş gibidir."

Başını salladı, daha az hasta görünüyordu.

"Yakın zamanda arka bahçeleri Cumbria'daki Fransız tarzında düzenledik," dedi. "Ve Saint Petersburg'dan ithal edilmiş bir çeşme var."

"Ne kadar güzel ," dedi, en kültürlü sesine bir kız sesi ekleyerek. "Görmeyi çok isterim. Belki bir gün sen de

annem ve benim için bir ziyaret ayarlayacaktır."

Bir kahkaha patlattı. "Bu aksan da nereden çıktı?"

Ona ters ters baktı. "Benim sadece bir gibi konuşabileceğimi sanıyorsunuz."

"Hayır, bir salon kadını gibi de konuşabildiğini bilmiyordum.

Bayan."

"Bazı beyler nazik bir fahişelik yapmaktan hoşlanır. Benim de numaralarım var." "Diğerlerini de yapabilir misin?"

"*Oui*," dedi Fransız aksanıyla. "Zees şarabına *bayılıyorum. Magnifique!*"

"Parisli gibi görünmek için Rs üzerinde biraz çalışmak gerekiyor ama fena değil."

"Parisli fahişelerin seslerinin nasıl hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyorsunuz, Mösyö Eden?"

"Size söyledim, annem Fransız'dı. Ama fahişe değildi.

Belli ki." "Daha da

acıslı."

"Konumuzdan sapmış gibi görünüyoruz." "Evet.

Bana güzel biraz daha bahsedin."

"Altmış dönüm arazimiz var. Çoğunluğu otlak ama hayvan da yetiştiriyoruz. Aslında oldukça heyecan verici bir yıl geçirdik. Yeni bir koyun yemi karışımı, sürünün ağırlığını eskiye göre neredeyse yarı sürede yüzde otuz artırdı-"

Thaïs uzandı ve elini onun dudaklarının üzerine koydu.

"Hayır." Adam telaşlanmış görünüyordu. "Hayır mı?"

"Evlenmek istediğimiz kadınlara koyun sütünden bahsetmeyiz."

Şüpheli görünüyordu. "Bunun pek de hassas bir konu olmadığını kabul ediyorum ama hayvancılık hayatımın büyük bir bölümünü oluşturuyor. Bu konuda dürüst olmamalı mıyım?"

"Bu, karınızın sizinle dalga geçmediği ya da kuzuyu iyi ve doğal olandan daha fazla sevmediği sürece hayatınızın umursamayacağı bir parçasıdır."

"Pek çok kadın ekonomiyle ilgileniyor."

"Peki o zaman, 'Lord Eden, koyunlarınızı çok merak ediyorum' demesini bekleyin. Söyleyin bana, onları kesim için beslemeniz ne kadar sürüyor?"

"Bu aksan gerçekten çok eğlenceli. Seni tanımasam St. James's Meydanı'nda büyüdüğünü düşünürdüm."

"James's Square'in erkeklerine hizmet ederek büyüdüm" dedi.

Gözlerindeki ışıltı söndü. "Başladığınızda çok genç miydiniz?"

"On dört yaşında açık artırmayla satıldı," dedi neşeyle, anısı pek hoş olmasa da.

"Bu çok genç. Ne kadar kötü."

Omuz silkti. "Genelevdeki pek çok kız o kadar şanslı değildi. Madam beni daha genç başlatacaktı ama göğüslerimin ortaya çıkmasını beklerse daha fazlasını elde edebileceğini düşündü. Ve öyle de oldu."

Dikkatli bir şekilde kızın göğüslerine bakmadı.

"Nasıl oldu da bu kadar genç yaşta bir geneleve girdin?"

"Olağan nedenler. Yetim. Güzel giyimli bir beni sokakta buldu ve hizmetçisi olarak iş teklif etti. Bir genelevde hizmet edeceğimden bahsetmedi, zaten daha iyisini bilemeyecek kadar gençtim."

"Kaç ?" "Dokuz."

"Thaïs, çok üzgünüm."

Onun acımasından hoşlanmamıştı. Kendisi için iyi olanı yapmıştı, gençliğine lanet olsun.

Ve herkesin geçmişinde bir parça deneme vardı.

Onun sempatisini elinin tersiyle itti. "Beni kandıran sen değildin."

"Yani geldiği için üzgünüm. Aileni bu kadar genç yaşta kaybettiğin ve seni o fahişeden koruyacak bir yetişkinin olmadığı için."

Omuz silkti. Bu ağlamayı uzun zaman önce bırakmıştı.

"Satıldıktan sonra ne oldu?" Eden sordu.

"Kızlığımı alan baron yeterince iyiydi. Beni bir yıl tuttu.

Sonra beni bir İsveç prensine verdi. Sonra bir Fransız tüccara. İki yıl Paris't yaşadım. Birkaç kez daha metreslik yaptıktan sonra nefis bir fahişe olarak ün kazandım ve kendi başıma yaşamaya başladım. Haftada bir müşteri, özenle seçilmiş, tam istediğim gibi."

"Beğendin mi?" Adam o kadar içten bir merak içindeydi ki, kız bu sorudan alınmamıştı bile.

"Elbette hoşuma gidiyor. Sevmeseydim bu kadar uzun süre yapmazdım. Haftada bir gün dışında hiç çalışmadan kendimi geçindirecek kadar kazanıyorum. Ve yaptığım işte en iyisiyim. Benimle yatağa girersen bunu anlayacaksın."

Dördüncü Bölüm

Eden bu yemek boyunca o kadar çok ki, yüzü kalıcı olarak yanmış gibi hissetti. Thaïs'in onu utandırmaktan zevk aldığını biliyordu.

Küçük bir parçası onun müstehcen konuşmasından etkilendi. Duyarlılıklarını dehşete düşürse de, kendisiyle hiç bu kadar cinsel bir açık sözlülükle konuşulmamıştı.

Yapılması gereken centilmence şeyin bunu kabul etmek olduğunu düşündü.

"Yeteneklerinin tadını çıkarmak için sabırsızlanıyorum," dedi sessizce, kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorlayarak.

Elini masanın üzerine vurdu. "Sonunda arzuları olduğunu itiraf etti."

"İstemediğimi hiç söylemedim."

"Beni kandırabilirdin. Onu tuzağa düşürdüğünde bu konuda hanımına karşı biraz daha açık sözlü olmak isteyeceksin. Ama öğreniyorsun."

"Umarım onu tuzağa düşürmek gibi korkunç bir şey yapmak zorunda kalmam. En azından bir kişiyi bileğini kırmak zorunda kalmadan evliliğe ikna edebileceğimi sanıyordum."

Thaïs güldü, bu da onu memnun etti. "Konuşman geliyor. Tek yapman gereken onunla benimle konuştuğun gibi konuşmak. Ona sorular sor. Onu dinle ve sonra daha fazlasını sor. Tabii ki, bu her iki taraf için de geçerli. Ayrıca domuzlar hakkında gevezelik etmeden kendin hakkında da konuşmalısın."

"Koyun," diye düzeltti onu. "Domuz beslemiyorum, onun dışında-

" "Umurumda değil! Bana kendin hakkında *ilginç* bir şey söyle."

"Ne anlamda kendim hakkında?"

"Peki, nasıl ? Örneğin ailen."

Yüzünü buruşturdu. "Korkarım ailem konuşmak bana sevgi kazandırmayabilir. Aslında tam tersi."

Kadın ona ilgiyle baktı. "Nedenmiş o?"

"Zamanında biraz kötü şöhretliydiler."

Eğildi, yeşil gözleri parlıyordu. "Ne için?"

Bu konu hakkında konuşmaktan nefret ediyordu ama çocukluğu hakkında bu kadar açık sözlü olduktan sonra bunu borçlu olduğunu düşünüyordu.

"Babam mütevazı bir üne sahip bir şairdi," dedi. "Bir toprak sahibinin sorumluluklarını hiçbir zaman olarak benimseyemedi."

"Koyunlar umurunda değil miydi?"

"Özellikle değil, hayır. Afyona düşkünlüğü vardı. Bütün parasını harcadı. Manastırı kaybedebilirdi, eğer miras kalmasaydı. Olduğu gibi, tohuma gitmesine izin verdi."

"Peki ya annen?"

"Onunla büyük turunda Paris'te tanıştı. Yüksek bir soydan gelmiyordu, bir fırıncının kızıydı. Oldukça hoş bir kadındı. Çok nazik, çok güzel.

-Ama dengesiz bir karakterdi. Bazen gecenin bir yarısı bahçede dans etmek için beni uyandırır, bazen yataktan çıkmazdı.

haftalar." Durakladı. "Ben on kendi canına kıydı." Thaïs'in yüzü sempatiyle yumuşadı. "Korkunç. Zavallı çocuk."

Başını salladı. "Çok zordu. Babam tabii ki kendini kaybetmişti. Beni okula gönderdi, evi ve mülkü darmadağın etti. On yıl sonra biraz toparlandı. Yeniden evlendi. Karısı kız kardeşim Anna'yı doğurdu, tabii ki onu tanıyorsunuz. Ama o doğduktan kısa bir süre sonra ikisi de ateşe yenik düştü. Anna'nın vasisi olarak, onun bakımını kendim üstlendim. Elbette bir bakıcı ve mürebbiyenin yardımıyla."

Thaïs ona acımasızca baktı. "Haklısın. Aile geçmişini düğünden sonraya saklayabilirsin."

Gülümsedi. "Koyun o zaman."

Kadın ciddiyetle başını salladı. "Koyun o zaman."

Belki biraz fazla ani bir şekilde ayağa kalktı. Daha fazla soruya cevap vermek istemiyordu. Ailesinden bahsetmek melankolikti. Ve bu ona neden burada olduğunu hatırlattı: babasının hatalarını tekrarlamaktan kaçınmak için. Ne dengesiz bir koca olacak ne de dengesiz bir kadınla evlenecekti. İstikrarlı bir yaşam için eğitilmiş, bir eş ve anne olmak ve büyük bir ev işletmek üzere yetiştirilmiş bir kız bulacaktı. Ve kendini tam da babasının olmadığı türden bir adam olmaya adayacaktı.

Tabaklarını aldı ve mutfığa doğru yürümeye başladı.

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" Thaïs, hiçbir şekilde yardım etmek istemeyen bir kadının ses tonuyla sordu.

Başını iki yana salladı. "Temizlik meditatif bir faaliyettir. Beni bundan mahrum etmene izin vermeyi hayal bile edemem."

Dudaklarını büzdü. "Meditasyon faaliyetlerinden hoşlanmıyorum, bu yüzden sizi yalnız bırakayım."

Çabucak yıkandı. Yemek pişirirken temizlik konusunda titizdi, bu yüzden yapacak fazla bir şey yoktu. Oturma odasına geri döndüğünde içerisi kararmaya başlamıştı. Thaïs odadaki bütün lambaları yakmıştı ve pencerenin önünde oturmuş, loş gül bahçesine bakıyordu. Porselen teni lamba ışığında ay gibi görünüyordu. Tanrım, çok güzeldi.

Onun kendisine baktığını fark etti ve başını çevirdi. "Ah, işte orada. Sıkıntıdan ölmeden önce gelip beni eğlendiren iyi olur."

"Benim hesabıma boş boş oturmana gerek yok. Okuyabilirsin, uyuyabilirsin ..." Başını iki yana salladı. "Okumaktan nefret ederim ve yatmak için çok erken." "Belki de yazışmalarınız vardır?"

"Belki de değil."

Beklentiyle ona baktı. "Sıkıldı." "O mu?"

"Küçük evinde yalnız yaşamak için kaçırdığın güzel kadın." "Kaçırıldı!"

Böyle mi düşünüyorsun?" Bu işin etik boyutunu hiç düşünmemişti. Kandırıldığını düşünerek gelene kadar bir ayı nerede ve kiminle geçireceği hakkında tam bilgi vermeden onu bu kulübeye çağırmak. İçinde kötü niyet olmasa bile kendini suçlu hissediyordu.

"Oh, bu konuda dırdır etme," dedi. "Benimle birlikte olma ayrıcalığı için para ödediniz, paranızın karşılığını alın."

"Korkarım sabah postalaması Hattie'ye vermek üzere yanıtlamam gereken mektuplar var."

"Ne tür mektuplar?"

Bunu ona söylemek istemedi.

"Özel olanlar."

Bir kahkaha attı. "Kulağa baharatlı geliyor. , kıza söyle. Belki muhteşem beynimi sana yardım etmek için kullanabilirim."

Biraz düşününce bunun o kadar da kötü bir fikir olmadığını anladım. "Sekreterim incelemem için genç bayanlar hakkında raporlar hazırlıyor. Ben hangi kadınlarla tanışmak istediğimi belirledikten sonra, o da hangi davetleri kabul edeceğime karar verecek. Genellikle

Birinin annesi bu faaliyeti gerçekleştirirdi, ancak benimki artık yaşamadığı için ..."

Thaïs sempatik bir şekilde başını salladı. "Bir kadının görüşüne ihtiyacınız var. Hizmetimin bir parçası olarak size yardımcı olacağım."

"Teşekkür ederim."

Masasının mektubu aldı ve mührü açmak için salona yerleşti. "Leydi Sophia Greenwood," diye okudu. "Lord Peter'ın en büyük kızı Greenwood, Lancaster Kontu."

"Zarif bir isim," dedi Thaïs. "Ve asalet."

"Aristokrasiye ait olmak bir zarar değildir, ancak kesinlikle gerekli de değildir" dedi.

"Neden olmasın, lordum?"

"Kiminle evlenirsem unvanımı o alacak. Kendi unvanıyla doğması için bir neden yok. Ayrıca pek çok kızın güzel davranışları ve düzgün bir eğitimi var ve benim tek istediğim de bu."

"Demek istediğiniz, kendinize bir varis istiyorsunuz."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Mal varlığım iyi durumda. Büyük bir serveti olan bir eşe ihtiyacım yok."

Thaïs kaşlarını kaldırdı. "Demek düşündüğümde daha zenginsin. Benimle bir ay geçirmek için böyle bir meblağ ödediğine göre öyle olmalısın."

Paradan bahsetmekten nefret ederdi. "Kârlı yatırımlar yaptım."

"*Zengin olmanın* süslü ifadesi."

"Mektubun geri kalanını dinlemek ister misiniz?"

Devam etmesi için parmağını salladı. "Kesinlikle yaparım."

"Leydi Sophia," diye okudu, "bir kontun kızı ve bir dükün torunu olarak, bozulmamış bir üne ve sağlam bir terbiyeye sahip zarif genç bayan olarak kabul edilir."

"Bir dük. Etkileyici. Umursamaman çok kötü."

"On sekiz yaşında, sağlığı yerinde ve güzel sayılır." "Hayır. Çok genç."

O da aynı fikirdeydi. Leydi Sophia'nın yaşının iki katından fazlaydı. Kız kardeşinden en az birkaç yaş büyük bir kızı tercih ederdi.

"Belki yaşına göre olgunluk gösteriyor ama sanırım daha yaşlı bir kadını tercih ederdim."

"Bana bir sonrakini oku," dedi Thaïs.

"Bayan Emily Harper, Standish Denizcilik Şirketi'nin sahibi Bay Robert Harper'ın dördüncü çocuğudur."

"Dördüncü çocuk. Annesinin doğurgan olduğu anlamına geliyor. Sizin için iyiye işaret." "Ne yazık ki Standish Denizcilik, köle ticaretiyle uğraşıyor.

koloniler. Böyle bir aileyle hiçbir ilişkim olsun istemem." "Kazıyın onu o zaman. Sırada kim var?"

Ona üç farklı tarif okudu ve kadın üçünü de reddetti.

Kadınların gerekçeleri sırasıyla çok yaşlı (otuz iki), çok (Paris'te büyümüş), çok yeni dul (kocasının ölümünden bir yıl sonra) olmalarıydı. Bu değerlendirmelere katılması gerekmiyordu ama Thaïs'in fikirlerini duymak eğlenceliydi.

Onun kendini ifade edişindeki renkliliği dinlemekten keyif alıyordu. Bir şair olabilirdi. Çok kaba bir şair.

"Açık sözlülüğünüz için teşekkür ederim," dedi. "Bu çok yardımcı oldu."

"Birimiz seçenekler konusunda açık sözlü olmak zorunda. Karar verdiğimiz şey senin tüm hayatın. Duyduğuma göre 'Ölüm sizi ayırana dek' pazarlık yapıyormuşuz."

Evet. Tüm geleceği tehlikedeydi. Mirası. Ayağa kalktı.

"Nereye gidiyorsun?" Thaïs sordu.

"Sizi bıraktığım için beni bağışlayın, ama şimdi bir cevap yazmalıyım."

İnledi. "Sıkıcı, sıkıcı, sıkıcı biri. Beni başıboş bir köpek gibi yalnız bırakıyor."

"Başıboş bir itten çok uzaktasınız. Ve belki de el becerileriniz vardır? Dikiş?"

Kadın . "Bu parmakların yaptığı tek el işi pantolonun altında."

Ağzı açık kaldı.

Güldü. "Bu kadar şaşırmış gibi davranma. Ben bir fahişeyim." Kadının onu iğneleyerek kızdırmaktan hoşlandığını anlayabiliyordu.

Sürekli seksi düşünmesi etkisini göstermeye başlamıştı. O kadar ki, kendini onun arkadaşlığından uzaklaştırması gerekiyordu.

"Demek öylesin," dedi. "Her halükarda benim için emeklilik vakti geldi. Mektubu odamda kaleme alacağım. İyi geceler."

"Şaka mı

yapıyorsun?" "Hiç de değil."

"Saat sekiz, Eden." "Taşra saatlerine uyuyorum."

"Sabah seninle birlikte kalkmamı bekleme." "Senden asla bu kadar üzücü bir şey istemezdim."

Mektubunu her zamanki titiz elinden biraz daha acele bir şekilde karaladı, sonra soyundu ve yatağa tırmandı.

Gözlerini kapattı. Ama uyku onu ele geçiremedi.

Çok fazla tahrik olmuştu.

Tuhaf. Genellikle bu tür dürtülerini sabahları yatıştırır ve günün geri kalanında başka bir çıkışa ihtiyaç duymazdı. Ama Thaïs'in merdivenlerin hemen aşağısında oturduğunu düşün-

Thaïs, onunla yakınlaşmaya cesaret edebildiği her an ona hazırды. derisi karıncalandı. Bu süreci yavaşlattığı için neredeyse pişman olacaktı. Aşağı inmek, onu elinden tutmak ve ... kadar hoş olurdu.

Bunu hayal ederek kendini sıktı ve hızla boşaldı.

Çıkardığı nefesi kadının duymamasını umuyordu.

Tanrı biliyordu ki buna kıkırdayacaktı.

Beşinci Bölüm

Thaïs kuş sesleriyle uyandı. İpek göz maskesini çıkardı ve filmli perdelerin arasından bile gözlerine saldıran sert gün ortası ışığına karşı gözlerini kısıtı. Duvardaki küçük saat öğlenin yarısını gösteriyordu. İnledi.

"Lanet olası taşra güneşi," diye homurdandı kendi kendine.

Perdeleri kenara çekti ve pencereyi açtı. Taze, çayırılık hava sanki tuz ruhu solumuş gibi yüzüne çarptı. Londra'nın kapalı, nemli, dumanlı kokusuna o kadar alışmıştı ki, pis kokunun yokluğu evini özlemesine neden oluyordu.

Eden bahçede bir gül ağacıyla uğraşıyordu. Evet, çiçekleri *kesiyormuş* gibi görünüyordu. Adam bir buket mi yapıyordu?

"Artık hizmetçiliğin yanı sıra çiçekçilik de mi yapıyorsun?" diye seslendi. Adam arkasını döndü ve onu görünce gözleri büyüdü.

"Thaïs!" diye bağırdı, gözlerini öyle sıkıca kapattı ki burnu kırıştı.

"Giyinmelisin."

Açıkta kalan göğüslerine baktı ve omuz silkti. "Tanrı beni nasıl yarattıysa öyle uyuyorum."

"Evet, artık uyanıksın ve herkes seni görebilir."

"Burada senden başka kimse yok ve bu manzara için iyi para ödedin."

"Perdeleri kapat ve giyin," diye homurdandı.

İçini çekti ve pencereden uzaklaştı.

"Ne giyeceğim lan?" diye mırıldandı, yerde buruşuk duran dükkü elbisesine bakarak. Onu iki günlük yolculukta giymişti ve tekrar giyme fikri bile tüylerini diken diken ediyordu.

Ki bu çok saçmaydı. Pek çok insan aynı kıyafetleri bir hafta boyunca hiç şikâyet etmeden giyerdi. Yıllarını onlardan biri olarak geçirmişti.

"Ne kadar da bakımlı bir kuzusun," dedi yansımasına. Onun *güzel* yansımasına. Aynada kendine bir öpücük kondurdu. Bu kadar güzel bir kadın temiz bir elbiseyi hak ediyordu, o kadar.

Gardıroptan saklamasına izin verilen tüllü sabahlıklardan birini çıkardı ve belinden sıkıca bağlayarak sekiz şeklini andıracak üzerine geçirdi. Buklelerini kabarttı ve yanaklarını sıktı. "İşte orada," dedi kendi kendine, eğlenerek.

"Eden'in kâbusu gerçek oldu.

hayat." Eğer adam onu havuç soymaktan daha eğlenceli bir işte doğru düzgün çalıştırmayacaksa, onun içindeki iffeti ortaya çıkarmaya çalışarak kendini eğlendirebilirdi.

Merdivenlerden aşağı indi. "Lordum?" diye seslendi. Cevap vermedi. Evin etrafına hızlıca bakınca boş olduğunu anladı. Ön kapıyı açtı. Adam bahçenin başka bir köşesine göç etmiş, orada kabarık beyaz bir çalının etrafındaki yabancı otları ayıklıyor gibi görünüyordu.

bilmediği çiçekler. Kapının yanında bir sepet gül duruyordu. "Şimdi de bahçıvan oldu, değil mi?"

Omzunun arkasından ona baktı ve bir iç geçirdi. "Beni şok etmeye çalışıyorsun, değil mi?" dedi.

Masumca başını salladı. "Sadece günaydın demek için geldim." "İyi günler," dedi ve yabancı otlarına geri döndü. "Seni görünce şaşırdım. horozların arasında uyudum. Çok gürültü yapıyorlar." "Uyumakta çok iyiyimdir."

"Öyle görünüyor. Şimdi lütfen içeri gir ve üzerine bir şeyler giy. Demek istediğinizi anladım. Terzi saat dörtte gelip birkaç yeni elbise için ölçü alacak."

"Bana uzun uzun bakmadan içeri girmeyeceksin," dedi. İçini çekti ve döndü. Gözleri itaatkâr bir şekilde kadının vücudunu aşağı yukarı taradı.

"Çok güzel," dedi. "Gerçekten. Şimdi lütfen üstünüzü örtün. Ya da en azından içeri girin.

Herkes geçebilir."

"Bir kadının formunda utanılacak bir şey yok," dedi. "Ve kimse bu çitlerin arkasını göremez."

"Birisi yoldan geçebilir. Zar zor giyinen bir kadınla görülürsem ve biri kim olduğumu anlarsa, bu benim iş potansiyelime zarar verir.

avantajlı bir eşleşme. Bu yüzden lütfen anlaşmamıza sadık kalın ve giyinin."

", seni yaşlı budala."

Üst kata geri döndü, yeni bir vardiya giydi ve yorgun elbisesini giydi. Karnı guruldadı. Başını pencereden dışarı çıkardı ve Eden'a seslendi, "Acıktım."

Başını kaldırdı ve onun giyinik olduğunu görünce yüzü gevşedi. Bu yanlış bir tepkiydi. Adam onu çıplak gördüğünde yüzü gevşeyene kadar buradan ayrılmayacaktı.

"Hattie mutfağa taze ekmek ve soğuk jambon bıraktı."

"Ben sabancı mıyım?"

"Peynir ve elma da var."

Yüksek sesle iç çekti. Aslında piknikte bir şeyler atıştırmak umurunda değildi ama adamın başının etini yemek işe yaramıştı: hayal kırıklığı onu gevşetmişti.

"Akşam yemeği için sana güzel bir şeyler hazırlayacağım," diye söz verdi.

"Siz daha iyisiniz, Lord Hazretleri. Ne zaman ? Derslerinize devam etmemiz gerekiyor."

"Ye. Birazdan geleceğim."

Mutfağa gitti ve söz verdiği öğle yemeğini masanın üzerinde, bir tepsiye güzelce yerleştirilmiş olarak buldu. Kendine bir dilim ekmek kesti ve üzerine tereyağı sürdü. Tuzlu jambonla çok iyi gitti.

Eden gülleri taşıyarak içeri girdi.

"Öğle yemeğinizi beğendiniz mi?" diye sordu. Çiçekleri su dolu bir leğenin yanına bıraktı ve bir bıçakla onları düzeltmeye başladı.

"Bunlar benim için mi?" diye sordu.

Ona gülümsedi. "Eğer kabul edersen." "Çok kibarsınız."

"Kur yapma konusunda bir şeyleri doğru yapabildiğim için mutluyum."

"Seninle işim bittiğinde kadınlara gül demetleri getirmekten çok daha fazlasını yapacaksın," dedi. "Bugün dans edeceğiz."

Başını iki yana salladı. "Gerek yok. Ben zaten nasıl dans edileceğini biliyorum."

"Adımları biliyor olabilirsiniz. Ama bedeninizle nasıl söz vereceğinizi biliyor musunuz?"

Gözlerini kıstı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Doğru yapılan dans, bir bayana daha çok zevk alacağına dair söz vermek gibidir."

Böyle bir vaatte bulunmaktan son derece rahatsız görünüyordu. "Hiç müziğimiz yok," diye belirtti.

"Sana güzel bir söyleyeceğim. Gel. Salonda pratik yaparız, orada daha çok yer var."

Altıncı Bölüm

Eden'in ailesinin çocukluk eğitiminde ihmal etmediği bir yön varsa, o da dansı.

Annesi dans etmeyi çok severdi. Her akşam babasıyla dans eder, hizmetçisi de ona eşlik ederdi. Ama müziğe ihtiyacı yoktu. Eden küçük bir çocukken onunla dans etmiş, bir melodi mırıldanırken onu kollarında çocuk odasında döndürmüştü. Daha sonra, derslerini böler ya da geceleri onu uyandırarak partneri olurdu. Bir mürebbiye tutabildikleri yıllarda, ona minuet, sarabande, gavotte ve country jig öğretebilmek için kadını piyanoforte çalması için görevlendirdi. Ona kendi tasarladığı aptalca dansları öğretti: dörtlü koşma, dönme, havada jeté yapma. Bazen başka çocukları da onunla dans etmeye davet ederdi; çiftçi, köylü ya da komşu kibar ailelerin çocukları, fark etmezdi.

Ama onun birincil ortağıydı. Onu cesaretlendirir, onunla birlikte güler, ona ne kadar zarif olduğunu, küçük ayaklarının üzerinde ne kadar becerikli olduğunu söylerdi. Dans ederken çok güzel ve neşeliydi. Bunu seviyordu ama aynı zamanda korkutuyordu da. Çünkü bu mutlu zamanlardan sonra bazen kadar melankolik oluyordu ki günlerce odasında kayboluyor ya da bir gecelikle evin içinde , gözleri boştu, sanki onu göremiyordu.

Sihir gibi tekrar dans etmek isteyene kadar aylar geçebilirdi.

Thaïs, elleri onun ellerinde ve gözleri ıslıl ıslıl, dans etmeleri için bir şarkı söylemeyi teklif ettiğinde, bir anının canlanması gibiydi. Thaïs'in kendisini salona izin verdi ama neredeyse sersemlemiş bir halde ayaklarının üzerinde ağırlaştığını hissetti. Kadın ona baktığında başını eğdi.

"Bir sorun mu var?"

"Sadece bir anı."

"Hoş bir şey değil," dedi. Bir gözlemdi, soru değil. Bunu inkar etmedi.

"Ne oldu? Ayakların mı beceriksiz? Zavallı bir kızın üstüne mi bastın? Panç kasesine mi düştü?"

"Öyle bir şey değil. Aslında oldukça iyi bir dansçıyım." "Öyle mi? Kanıtla."

Bir minuet mırıldanmaya başladı. Onun berbat bir şarkıcı olduğunu söyleyebilirdi. Tamamen akortsuzdu. Belli ki bunu yüzünde görebiliyordu, çünkü kıkırdadı. "Operada , değil mi? Eğer melodiyi söylemek istemiyorsan, alabileceğin tek müzik benim."

"Asla," dedi. "Performansınızdan keyif alıyorum."

"Tek yaptığı zamanı tutmak ve ben saymayı biliyorum. Övünmek için değil." Kıkırdadı. "Pekâlâ. Lütfen eşlik etmeye devam edin."

Yerlerini aldılar ve kadın bir kez daha mırıldanmaya başladı. Birbirlerini ve öne doğru adım attılar, birbirleriyle yüzleşmek ve el ele tutuşmak için durakladılar.

İlk dönüşe başladıklarında Thaïs mırıldanmayı bıraktı.

"Kaskatı kesilmişsin," dedi.

O aynı fikirde değildi. Minuet kusursuz bir duruş gerektiriyordu. "Ben formdayım," diye karşı çıktı.

"Evet," diye kabul etti, "ama formda olsa bile kimse bir tahta ile dans etmek istemez. Hadi yeniden başlayalım. Bu sefer benimle dans etmek *istiyormuş* gibi davran."

Aslında yapmadı. Ya da biliyordu, çünkü bu ona dokunmak anlamına geliyordu. Ama bu bir sorundu. Bu ona dün geceyi hatırlattı. Ona karşı tepkilerine nasıl .

Yine de ilk pozisyonunu aldı, yüzü ona dönüktü. "Benden öteye bakıyorsun," dedi Thaïs. "Gözlerimin içine bak." O da öyle yaptı.

"Gülümse."

Onu da yaptı.

"Ciddiymişsin gibi. Benden hoşlanıyormuşsun gibi."

"Ciddiyim." Kendince ona düşküdü. Yine de bir geline düşkün olmayı umduğu gibi değildi. Orada tatlılık olurdu. Şaka ve örtülü tehdidin bu yüklü bileşimi değil.

Thaïs, "Beni terasa götürmek ve benimle olmak istiyormuş gibi gülümse," dedi.

Adam kaşlarını çatı ve başını salladı. "Tamamen uygunsuz."

"Eğer bir kızı kazanmaya çalışıyorsan hayır. Herhangi biri olabileceğini düşünmesini mi istersin, yoksa onunla dans etmek istediğini düşünmesini mi?"

"O, özellikle. Tabii ki." "O zaman

bunu ona gözlerinle söyle."

Doğrudan Thais'nin gözlerinin içine baktı ve onun pencerede nasıl çırılçıplak görüldüğünü düşündü. Onu istemek hiç de zor değildi. Özellikle de onu.

"Bu daha iyi," dedi. "Gidelim o zaman."

Kadın mırıldanmaya devam etti ve ikisi de ileriye doğru yürüdüler. Tekrar yüz yüze geldiklerinde adam ona elini uzattı. Bu kez, ona aynı ateşli bakışını fırlattı.

Ona gülümsedi.

Bu, onun pek sık gülümsemediğini fark sağladı. Çok neşeliydi. Olmak istiyordu, ama genellikle onu taciz etmekle ya da konuşmakla o kadar meşguldü ki yüzü mutluluğu yansıtmıyordu. Gülümsediğinde ona annesini hatırlatıyordu. Mutlu zamanlarındaki annesini.

O da gülümsedi.

"Benden daha fazlasını almak ister gibi elimi sık" diye talimat verdi. "Sadece elimi tutarak acı çekiyormuşsun gibi."

Thais'le olan geleceğini, eninde sonunda nasıl öpüşeceklerini, birbirlerine nasıl dokunacaklarını, aynı yatağı nasıl paylaşacaklarını düşündü. Bu süreci geciktirmek için yaptığı seçimi düşündü ve tereddütü içini sızlattı. Onu istiyordu. Bu onu iliklerine kadar korkutuyordu ama istiyordu. Onun tenini hissedecek kadar yaklaştığı her seferinde, vücudu bunu hatırlatan bir şeyle titriyordu. Onun baharatlı kokusunu her aldığı anda bir tane daha istiyordu.

Adımlar boyunca devam ettiler, kadın ara sıra mırıldanmaya ara vererek ona talimatlar veriyordu. Dans etmeye devam ettikçe kadın daha az konuşuyor ve daha çok gülümsüyordu.

Kadının kendisinden ne istediğini anlamaya başlamıştı. Bir kadınla dans etmek kibarca olabilirdi ama daha çok samimi bir sohbet gibi de olabilirdi. Sevgi ya da özlem ifade edebilirdi.

Arzu.

Son selamlamaya geldiklerinde Thais'yüzü yumuşaktı, dudaklarındaki gülümseme belli belirsizdi. Gerçekten memnun olmuş gibi görünüyordu.

"Yüreğinizi koyduğunuzda bir rüya gibi dans ediyorsunuz."

Bir rüya gibi dans ederdi. Annesi de böyle dans etmişti. Belki de bu yüzden kendisinin bu parçasını açabiliyordu. Onu en çok seven kadından miras kalmıştı. Onu terk ettiğinde kaybetmişti ama hâlâ oradaydı. Kendine izin verirse onu geri alabilirdi.

"Thaïs usulca, Şimdi kulağıma bir şeyler fısıldadığın kısma geldik," dedi.

Yaklaştı. Toplum içinde edepli olmak için yeterince uzak, ama duyma menzilinde olmak için yeterince yakın. "Dans için teşekkür ederim," dedi. "Çok hoşuma gitti. Daha sonra bir tane daha alabilir miyim?"

Gözlerini devirdi. "Ne kadar kibar."

"Toplum içine yeni çıkmış genç bir bayanla konuşurken kibar olmak gerekir," belirtti.

"Önemli olan ne söylediğin değil," dedi, "bunu söylerken kullandığın ton. Benden bir dans daha iste, sanki terasta çalıntı bir öpücük için sana katılmamı istiyormuşsun gibi."

"Ama ben asla böyle bir şey istemem. Bu bir skandal olur." "O zaman bir skandal yaratın. Ama bunu gözlerinizle, sesinizle ve Elini bırakma. Sadece onun bir skandal yarat."

Sadece onun bildiği bir skandal. Bu ifade tarzı hoşuna gitmişti. Thaïs istediği zaman oldukça güzel . Aslında ses tonunun balo salonunun kibar tonlarından bir sokak satıcısının ciyaklamalarına bir saniyede geçebilmesi büyüleyiciydi. Vantrilok olmalıydı.

"Son yaydan alalım," dedi. "Tekrar deneyeceğim."

Mırıldanmaya devam etti ve yaklaştılar. Bu sefer gülümsemedi. Gözlerinin içine dikkatle baktı. "Dans için teşekkür ederim" dedi, "*Benimle yatağa gel*" der gibi.

"ederim," diye fısıldadı utangaç bir şekilde, kültürlü aksanıyla. "Sizden bir tane daha istememe izin verir misiniz?"

Thaïs kızardı. Ya bunu yapmak için kendini zorlayabiliyordu ya da adamın ses tonundaki samimiyet onu gerçekten etkilemişti.

"İyi iş çıkardın," dedi yumuşak bir sesle. "Belki de şimdi çalıntı anlara geçmeliyiz."

Ona bununla ne demek istediğini sormadan kapı çalındı.

Yedinci Bölüm

Eden ondan hızla uzaklaşırken bileğini ahşap bir masa ayağına çarptı ve nefesinin altında küfretti. Bu onu eğlendirmişti ama dans derslerinden bu kadar keyif almasaydı eğleneceği kadar değil. Onun kendine daha fazla güvenmesini izlemek çok tatlıydı. Bu kendini biraz kız gibi hissetmesine neden oldu. Baştan çıkarmayı biliyordu - ne de olsa bu konuda bir dehaydı - ama alıcı tarafta olmak gerçekten nadir bir durumdu.

Fahişe kesin bir şeydi. Hepsi rol icabıydı ama bu oyun hoşuna gitmişti.

"Sakin olun lordum," dedi Eden'a. "O ayağa ihtiyacın var dans etmek."

Endişeyle kapıya baktı ve onu susturmak için bir parmağını dudaklarına götürdü. "Bu terzi olacak," diye fısıldadı. "Seni kız kardeşim sanıyor. Dans ettiğimizi bilmemeli."

Thaïs ciddiyle başını salladı. "Onun yerine öpüştüğümüzü söylerim."

Adamın yüzü dehşetle buruştu ve kadın güldü. Onu kızdırmak çok kolaydı. Bu, onu daha çok sevmesine neden oldu.

"Unutma," diye fısıldadı, "sen ziyarete gelen bir mürebbiyesin ve Londra'dan buraya gelirken bavulunuz arabadan çalındı." "Evet, ," dedi elini sallayarak. "Senin sapkınlığını ortaya çıkarmayacağım. yollar."

Kapıya doğru yürüdü ve açtı. Sarı saçlı, mavi gözlü tombul bir kadın, bir elinde bir sepet tutarak orada duruyordu.

"İyi günler," dedi Eden. "Ben Bay Smith. Siz Hattie'nin tavsiye ettiği terzi olmalısınız. Bayan -"

"Sophie Gerity," diye ekledi.

"Peki bu kim ?" Eden sıcak bir sesle sepetin içine bakarak sordu. Thaïs onun omzunun üzerinden görebilmek için parmak uçlarında durdu.

"Bir bebek!" diye haykırdı. Küçük yaratık bir melekti; sarı saçları, tombul, pembe yanakları ve annesininki kadar mavi gözleri vardı.

Daha iyi görebilmek için Eden'ı yolundan çekerek, "Ne kadar değerli bir bebek," dedi. Uzandı ve parmağını bebeğin minik pembe eline koydu. Onu sıktı ve kalbi de onunla birlikte sıkıldı. Bebeklere, hatta yabancıların bebeklerine, hatta -özellikle- çirkin, buruşuk suratlı bebeklere bayılırdı. Sevdiği şeyler listesinde onlar sadece arkadaşlarının ve paranın altında yer alıyordu. Eninde sonunda kendi bebeğine sahip olabilmek için kısmen paraya ihtiyacı vardı. Hatta belki de yakışıklı, yaltaklanan bir kocayla birlikte kendi ailesini kurabilmek için.

Bu onun en gizli fantezisiydi: bir aile hayatı. "Adı ne?" Thaïs terziye sordu. Sophie ona gülümseyerek, "Charlie," dedi.

"Bu benim kız kardeşim, Bayan Jane Smith," dedi Eden.

Neredeyse gülecekti. Belli ki ona aklına gelen en mülayim ismi vermişti.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan Smith," dedi Sophie. "Sandıklarınızın çalındığını duyduğuma üzüldüm. İnsanların birkaç sterlin için yapabilecekleri şey korkunç. Ama hafta bitmeden size yeni elbiseler alacağız."

Sophie onların hikâyesinden şüphelenmiş gibi görünmüyordu. Eden da bunu fark etmiş olmalıydı, çünkü onun rahatladığını hissedebiliyordu.

"Bir hafta mı? Çabuk çalışmalısın," dedi Thaïs.

"Kız kardeşlerim bana yardım ediyor. Altı kişiyiz ve ben en büyükleri ve henüz evli olanlarıyım. En küçüğümüz dokuz yaşında. Erkek kardeşim yok. Genelde ben telefon ettiğimde ufaklığa bakarlar ama evde çamaşır günü olduğu için onlara ayıracak vakitleri yok. Ama o iyi bir bebek. Acıktığı zamanlar dışında neredeyse hiç ağlamıyor. Ama merak etmeyin. Gitmeden hemen önce karnını doyurdum."

Bu kadın açıkça konuşmayı seviyordu. Thaïs'in dinlemekten çekinmediği gibi, Sophie de ne kadar az soru sorarsa o kadar iyiydi.

"Sizi yalnız bırakayım hanımlar," dedi Eden. "Sophie, seninle tanışmak bir zevkti." Kapıyı arkasından sıkıca kapatarak çalışma odasına çekildi.

"Yatak odam üst katta," dedi Thaïs, ince hanımefendi sesiyle. "Takma işlemini orada yapabiliriz."

Sophie, Thaïs'i merdivenlerden çıkarken takip ederken, "Ne kadar güzel bir ev," dedi.

"Tatilinizi geçirmek için sıcak, güneşli bir yer. Dün hariç, o zaman

yağmur yağıyordu, tabii ki. Ama güneş her gün parlamaz, değil mi?"

"Öyle olsaydı güzel havayı nasıl takdir ederdik?" Thaïs sordu. "Kesinlikle," dedi Sophie. "O zaman isterseniz soyunun, ben de sizi ölçümler." "Tabii ki."

Thaïs korsajının bağcıklarını çözüp eteklerini çıkarırken, Sophie havadan sudan konuşmaya devam etti.

"Dün ve ondan önceki gün hava çok kötüydü. Yaşlı Vikontes'in evine iki balo elbisesi götürecektim, ama dırdırım tepeye kadar . Evi gördün mü Dunsmoor? Bana sorarsan Gloucestershire'daki en iyi tesis."

"Yakınlarda bir Vikontes mi yaşıyor?" Thaïs sordu.

Eden'in kendi sınıfından biri tarafından fark edilmekten endişe etmemesine şaşırmıştı.

"Şey, bir dul. Yaşı ilerliyor. Yetmiş yaşında ve çoğunlukla kör, zavallı şey. Kollarını benim için kaldır, aşkım, olur mu?"

"Yine de balolara gidiyor mu?" Thaïs, Sophie'nin göğsünü ölçebilmesi için yana kayarak sordu. "Etkileyici biri olmalı."

"Oh, elbiseler onun için değil. Leydi Maria için. Bu onun torunu. Yaz boyunca onunla kalacak. Sanırım on altı yaşında ama vikontes, hizmetçisi refakat ettiği sürece yerel danslara katılmasına izin veriyor. Güzel kız. Yeterince büyüdüğünde iyi bir evlilik . Elbette, ben on beşimde evlendim, ama üst tabakada bunu farklı yapıyorlar. Kraliçeye takdim edilmesi gerekiyor. Kraliçe! Yapabilir misin? hayal et?"

Thaïs gülerek, "Kesinlikle yapamam," dedi. O gün o gün olacaktı.

Bebek guruldadı ve Thaïs ile Sophie ona bakmak için eğildiler. Sophie,

"Çocukları seviyorsun," diye gözlemledi.

"Evet, öyle. Bazen kendimi öğrencilerimin annesi gibi hissediyorum."

Öğrencilerinin çoğunlukla fahişe olmak için eğitim almak isteyen genç fahişeler olduğunu eklemeyi. Bu tür kızları yetiştirmek için kendi küçük hayır kurumunu işletiyor ve yılda birkaç öğrenci alıyordu.

Sophie, Thaïs'in sağrısını ölçerek, "Bunun için gerekli kalçalara sahipsin," dedi. "Bende de var, iyi doğum kalçaları. Bu sadece üç saatlik bir hemen doğdu. Tabii ki bu benim ilk bebeğim değil. Bu benim küçük Molly'm, gelecek ay dört yaşına girecek. Onu çıkarmak altı saat sürdü, ama sonra, ilki her zaman en zoru."

Thaïs Eden'in bu konuşmaya kulak misafiri olduğunu hayal etti ve bir kahkahayı bastırdı. "Tanrı seni kutsasın," dedi.

"Oh, gerçekten de öyle."

Sophie ölçümlerini bitirirken konuşmaya devam etti ve şunları söyledi Thais'e köyün tüm dedikodularını anlatırdı. O kadar ayrıntılı anlatıyordu ki, Thaïs Sophie'nin bahsettiği kişilerden hiçbirini tanımamasına rağmen, bu çok eğlenceli bir hikâye oluşturunuyordu.

"O zaman üç elbise. Bu yeterli olur mu?" Sophie sordu. "Ya da belki dört, bir ay burada kalacağınıza göre? Her gün aynı şeyi giymek zorunda olmamak güzel. İlkini önümüzdeki iki gün içinde yapabilirim, diğerlerini de Bir hafta içinde, eğer kızlara diktirebilirim. Parmakları çok çevik. Annemiz de terziydi ve bir dikişi kaçırdığımızı fark ettiğinde parmaklarımızı tokatlardı. Acı verirdi ama işe yarardı, değil mi? İşlettiğim yer onun elbise dükkanı. Artık benim sanırım. Birkaç yıl önce vefat etti, zavallı şey. Bir tümör olduğunu söylediler ama biz göremedik."

"Ne kadar korkunç. Özür dilerim."

"Doğanın kanunu bu. Ama onu her gün özlüyoruz. İşin bitince ilk elbiseni Hattie'yle gönderirim, seni kasabaya gitmekten kurtarır."

Thaïs bu küçük kulübede geçireceği yirmi dokuz sonsuz günü düşündü ve neredeyse inleyecekti. "Oh, gerek yok," dedi. "Dükkânınızdan gelip alabilirim."

Sophie, "Yararı yok," diye onu temin etti. "Hattie yandaki evde oturuyor ve o da buraya gelecek."

"Teşekkür ," dedi Thaïs isteksizce. "Ne kadar nazıksınız."

"Sakıncası yoksa, iç çamaşırlarınızla olduğunuz için kendim çıkacağım. Bebeğin yakında yemek yemesi gerekecek ve o telaşlanmadan eve gitsem iyi olacak."

"," dedi Thaïs. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Thaïs giyindi ve başka eğlencesi olmadığı için aşağı indi. Belki Eden'la kaldığı yerden devam edebilirdi. Küçük derslerini sevmiştir.

Adam hâlâ çalışma odasında ve kapı kapalıydı. Kapıyı çalmayı düşündü, ama içeri dalmak daha eğlenceli olacaktı ve bu tür bir ortamda eğlenmek pek mümkün değildi.

Hiçliğin ortasında bir kulübe.

Kadın içeri girdiğinde kâğıtlarından başını kaldırdı, gözünde gözlük, elinde tüy kalem vardı. Siyah saçlarından bir tutam alnına düşmüştü. Saçlarının dağınık olması hoşuna gidiyordu. Sonunda yatağına girmesine izin verdiğinde onu karıştıracaktı.

"Bayan Gerity gitti mi?" Eden sordu.

"Öyle. Zamanını aldı. Oldukça konuşkan biri. Kulağımı çınlattı. Aldırdığımdan değil. Dedikodu dolu. Buradaki son okul müdürünün karnavalda bir barmaidle zina yaptığı için kovulduğunu biliyor muydunuz?"

Gözleri büyüdü. "Hayır. Bu ne rezalet."

"*Ve*" dedi, "fırıncının karısı bir sonraki kasabadaki cerrahla yatıyor ve fırıncı dışında herkes bunu biliyor."

Bunu ona neden söylediğinden hiç emin değilmiş gibi boynunu bükerek ona baktı. "Bir dahaki sefere ekmek yediğimde bunu hatırlayacağım."

"Köydeki skandalları duymak istemiyor musunuz?"

"sayılmaz. İnsanların hiçbirini tanımıyoruz ve onlarla karşılaşma de yok."

"İşte bilmek isteyebileceğiniz bir şey. Birkaç mil ötede yaşayan dul bir vikontes var."

"Evet, farkındayım."

"Öyle mi? Tanınmaktan endişe edeceğini düşünmüştüm." "Camberwell beni buraya yerleştirirken bundan bahsetmişti. Bana onun yarı kör ve evden hiç çıkmıyor. Zaten onu tanımıyorum. Bildiğiniz gibi oğlu ve ben pek anlaşıyoruz."

"Oğlu mu?"

"Lord Bell," dedi Elinor'un ayrı yaşadığı kocasının adını söyleyerek. O kadar aşağılık bir adamdı ki adı bile şeytanın parmaklarını Elinor'un omurgasından aşağı gönderiyordu.

"Lord *Bell* mi?" diye kekeledi. "Elinor'un *kocas* mı?" "Aynen öyle," dedi.

"Ama o senin kim olduğunu biliyor. Ve kesinlikle *benim* kim olduğumu da biliyor. Benden ve karısını seven herkesten nefret ediyor."

"O bir piç kurusu," dedi Eden acımasızca. "Ama endişelenmemize gerek yok. Camberwell bana yıllardır buraya gelmediğini söyledi. Annesinin üzerine titreyecek bir tip değil, şaşırtıcı değil. Ve dışarı çıkmayacağımıza göre tespit edildi."

Neredeyse hiç dinlemiyordu çünkü birden Sophie'nin Maria adında bir kızıdan bahsettiğini hatırladı.

Elinor'un kızının adı Maria'ydı.

Bu da Elinor'un kayıp kızının birkaç mil yaşadığı anlamına geliyordu. "Yüce Tanrım," diye mırıldandı.

"Affedersiniz?"

"Maria orada."

Adam ona boş boş baktı. "Elinor'un kızı," diye açıkladı. "Bell, El'i çocuklarından uzak tutuyordu. Onların Devon'da olduğunu sanıyordu. Orada onları arıyor. Ona yazmalıyım."

Yüzü anında sempati ile yumuşadı. Bu yüzden ondan hoşlanmıştı.

"Elbette," dedi. "Bunu bugün yap, Hattie sabah postayı almadan önce."

"Başka kaleminiz var mı? Şimdi yapacağım."

Masayı karıştırdı ve bir şişe mürekkep ile ustalıkla sivrilttiği bir tüy kalem çıkardı. Kâğıtla birlikte ona uzattı.

"Teşekkür ederim," dedi.

Oturmak ve haberlerini yazmak için aceleyle salondaki masaya gitti.

Sekizinci Bölüm

Salondan akortsuz bir orkestranın gürültüsü geliyordu. Küfürler. Tutarsız homurdanmalar. Tırmalama. Kağıt buruşması. Daha fazla küfür. Eden hayatında bir insanın mektup yazarken bu kadar gürültü çıkardığını hiç duymamıştı.

İşine konsantre olamıyordu. Çalışma odasının kapısını kapatmak için ayağa kalktı ve Thaïs'i ellerine bulaşmış ve yüzüne sıçramış mürekkeple, saçılmış yırtık sayfalarla salon masasında otururken buldu. Yeni bir sayfanın üzerine eğilmiş, öyle bir konsantrasyonla yazıyordu ki dilinin ucu dişlerinin arasında sıkılmıştı.

Kalemin ucunun kırılma sesini duydu ve kadın hayal kırıklığıyla kalemi masaya vurdu, neredeyse mürekkep şişesini devirecekti.

"Lanet olsun," diye tısladı.

"Thaïs," dedi, "bir sorun mu var?"

Hızla başını kaldırdı ve yüzünde bazı duygular belirdi. Korku mu? Hayır. Utanç verici.

Onun yapabileceğini hiç hayal etmediği bir duygu. Bunu görmek hoşuna gitmemişti. "Bıçağını ödünç alabilir miyim?" diye sordu, yüzündeki ifadeyi silerek.

ve yerine samimi görünmeyen alaycı bir bakış yerleştirdi. "kırdım.

Beceriksizim ben."

"Tabii ki."

Onu almak için masasına geri döndü. Kadın mürekkep lekeli parmaklarıyla elini uzatınca, adam el değmemiş fildişi sapı ona uzatmanın daha iyi olacağını düşündü. "Sizin için yapabilir miyim?"

"Nasıl istersen." Kadın tüy kalemi uzattı. Mendilini almak için cebine uzandı ve tüy kalemi iki parmağının arasına alarak dokunmadan önce .

" z r dilerim," diye . "Ortalığı dağıttım."

"Gayet iyi." Keskin ve net olana kadar ucu özenle yonttu, sonra ona geri verdi.

"Teşekkür ," dedi karanlık bir sesle. "Bir Şey değil."

"Pekâlâ, gidin," diyerek bir kışkırtma hareketi yaptı.

Çalışma odasına geri döndü, kapıyı kapattı ve çalışmaya devam etti. Ancak iki dakika geçmeden gürültü yeniden başladı, duvarların arkasından bile onu rahatsız edecek kadar yüksekti.

Salona geri döndü ve Tha s'i sayfaya ters ters bakarken buldu.

"Sizi küçük pi ler," dedi bir kelime karalayarak.

"Kağıt çok mu sert?"

Ne yazdığına bakmak için eğildi. Sayfayı elinden kaptı ve göğsüne bastırdı. "Casusluk yok."

Geri çekildi ama sorunun ne anlayacak kadar çok Şey görmüştü: kâğıt değil, üzerinde yazılanlar. El yazısı  ocuk gibiydi, harflerin çoğu ters yazılmıştı.

bir sempati dalgası geçti. Tabii ya. Ona bir genelevde büyüdüğünü söylemişti. Eğitim almış olamazdı. Nasıl yazılacağını bilmesinden etkilenmişti.

" z r dilerim," dedi. "Mahremiyetinizi ihlal etmek istemezdim." Kadın elini sallayarak onu uzaklaştırdı. "Siz gidin. Bir fare kadar sessiz olacağım."

Tereddüt etti. "Belki biraz yardım istersiniz?" Kadın ona ters ters baktı. "Ne konuda?"

"Sen dikte edebilirsin, ben de senin için yazabilirim."

"Aşçı. Bahçıvan. Sekreter. Kont Hazretleri bir işe hiç karar veremeyecek mi?" Belli ki onun yardımını istemiyordu ve onu buna zorlayamazdı. "Seni yalnız bırakayım," dedi.

Çalışma odasına çekildi, kapıyı kapattı ve kakofoninin devam etmesi için kendini . Ama bu sefer sessizlik vardı.

Ve sonra kapı açıldı. " yi," dedi.

" yi misin?"

"Bilmeniz gerekiyorsa, mektuplarımda iyi değilim."

Sanki bu yüzden onu azarlamasını bekliyormuş gibi hırçın bir ifadeyle adama baktı.

"Ben kendi işimde yeterince iyiyim," dedi. "Hadi işbirliği , olur mu?" "Bu kadar yeter," diye tersledi.

"Neyin?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Benimle bebekmişim gibi konuşma. Durumu daha da kötüleştiriyorsun." "Neyi kötüleştirir?"

Bir sandalyeye yığıldı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Harflerimi nasıl da zar zor biliyorum. Bu utanç verici."

Kadınların eğitimini *bu* yüzden destekliyordu. Thaïs ve arkadaşlarının kurmakta olduğu enstitüyü desteklemek için neden bu kadar cömert bir teklif vermişti. Her çocuk temel okuma ve yazma becerisine sahip olmayı hak ediyordu.

"Thais, bunda utanılacak bir şey yok," dedi. "Yardım ettiğim için mutluyum. Ve eminim ki sizin mektubunuz benim toprak kâhyama yazdığım mektuptan daha ilginç olacaktır."

Tam olarak sırtımadı ama en azından yüzündeki aşağılanma ifadesi kayboldu. "Mektuplarımı yazması için bir kont kiralamanın ücreti nedir?" diye sordu. Adam gülümsedi. "Senin için bedavaya yaparım."

". Hazır mısınız?"

Yeni bir sayfa çıkardı, kalemi mürekkebe batırdı ve başını salladı.

"Sevgili Elinor," dedi, "burada olduğuma inanamayacaksın.

İnanmayacaksın.

Camberwell. Lord Eden. göre tam bir şehvet düşkünü." Elbette bunu yazmadı.

"Ne kadar komik,"

dedi. Kadın kıkırdadı.

"Sizden benim bu işe karışmamamı rica ediyorum," dedi.

"Sadece küçük bir komedi. Ama şu haline bak, sabah güneşinde bir horoz gibi kıpkırmızı olmuşsun." Kadının cinsel organından değil de kümes hayvanlarından bahsettiğini umuyordu.

Şüpheleri vardı.

"Gerçekten bir mektup yazdırmak istiyor musunuz, yoksa yazışmalarına geri döneyim mi?"

"Ne var ne yok? Genç hanımlarınızdan başka haber var mı?" Aslında vardı. Sabah postasıyla yeni bir parti gelmişti.

"Bu tür bilgilere yalnızca benimle alay etmekle ilgilenmeyenler ."

"Ama seninle alay etmek seni çok kızdırıyor ve kaşlarını çatırıyor ve bu da benim hoşuma gidiyor. Sakin ve yakışıklı olduğun zamanlardan çok daha komik."

Yakışıklı mı? Görünüşüyle ilgili sorunu yoktu ama bu iltifat onu hem şaşırtmış hem de memnun etmişti. Umarım kız fark etmemiştir.

Şansımız yok.

"Oh, ama bu hoşuna gidiyor, gerçekten," diye kıkırdadı. "Saçlarına kadar kızarıyor."

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve ona ters ters baktı. "Sana yardım etme teklifimi geri çekiyorum."

"Hayır," dedi. "Hayır. Yufka yürekli olduğunu öğreniyorum. Anna'nın üzerine titreyişinden anlamalıydım bunu. Zavallı cahil kadına acıyacak ve sana söylediklerimi yapacaksın."

Çok isterdi. Ama kız bunu eğlenceli buluyor gibi görüldüğü için ona ters ters bakmaya devam etti.

"O zaman bana ne yazacağımı söyle," dedi sertçe. "Bütün öğleden sonra vaktim yok."

"Evet. Yakında akşam yemeğimi hazırlaman gerekecek." "Odaklan."

"İyi, iyi! Sadece gülüyorum. Buralarda birileri gülmek zorunda." Boğazını temizledi. "Hazır mısın?"

Başını salladı.

"Sevgili Elinor," diye başladı.

"Sevgili Elinor," diye tekrarladı, kelimeleri yazarken.

"Cotswolds'a yeni geldim ve çok şaşırtıcı haberlerim var. Maria burada. O yaşlı sıçanla kalıyor-"

"!" dedi, ayak uydurmaya çalışarak. "Bir insan ancak bu kadar hızlı yazabilir."

"Sekreterime bana bağırması için bir servet ödemiyorum."

"Bağırmiyorum. *Harika haberlerim var*. Oradan devam edin." "Ma-ri-a. Is. Burada," diye hece hece mırıldandı.

Gözlerini devirdi. "Bunu neden bu kadar zorlaştırıyorsun?"

Omuz silkti. "Elimde değil."

"Yapabilirsin."

"Pekala, efendim. Bunu yaz. O yaşlı sıçanla kalıyor-" "Küfür etmene gerek var mı?"

"*Sıçan* bir lanet değildir. Eğer bir lanet duymak istiyorsan-" Elini kaldırdı. "*Şu yaşlı sıçan*. Devam et."

"*Şu yaşlı sıçan*, dul Bell. Kayınvaliden."

Cümlesini bitirdi ve beklentiyle ona baktı. "Sırada ne var?"

"Evin adı neydi? Sophie söyledi ama ben unuttum."

"Dunsmoor, sanırım."

"Ah! bu. Ona yaşlı kocakarının Dunsmoor House'da saklandığını söyle."

"Leydi Bell Dunsmoor House'da ikamet ediyor," dedi ve kelimelerin kendi versiyonunu yazdı.

"Ve buraya gelmelisiniz," diye devam etti. "Onu görmek için bir yol bulacağız."

Bunu yazmadı.

"Thaïs, Leydi Elinor buraya gelemez. Belli ki." "Ne?"

Elbette gelebilir."

"Hayır. Yapmamalı. Birlikte olduğumuzu kimse

bilmemeli." Ağzı açık kaldı. "Bana şaka yapma."

". Bu kesinlikle imkânsız. Tamamen gizli kalmalıyız." Kadın gözlerini ona dikti. "Ukalalık etme Eden."

"Ukalalık yapmıyorum. Dikkatli davranıyorum. Zaman ayırdığınız için size bu kadar yüklü miktarda para ödememin tek nedeni de bu."

Sandalyesinden fırladı. "Bana paradan bahsetme. Eminim çok paran vardır, benim için böyle saçıp savuruyorsundur. Elinor çocuklarını özlemekten acı çekiyor, nerede olduklarını bilmiyor. Onları iki yıldır görmedi."

"Bu elbette korkunç bir şey ama-"

"Anna'nızın iki yıl boyunca ortadan kaybolduğunu düşünün," dedi. "Nasıl hissederdiniz?"

Kendi çocuğu kadar sevdiği kız kardeşinin kendisinden alınıp uzak tutulması fikri karşısında keskin bir nefes aldı.

"Çok acı verici olurdu," diye sessizce itiraf etti.

Kadın başını salladı. "Ben de öyle düşünürdüm."

O haklıydı. Bu bilgiyi saklamak zalimlik olurdu.

"Elinor buraya gelirse, seninle burada birlikte olduğumuzu ifşa etmeyeceğine güvenebilir miyiz?" diye sordu.

"kadar minnettar olurdu ki, beni gözünün önünde öldürsen bile tek kelime etmezdi."

"Tanrım," diye inledi. Kendi eğlencesi için kasıtlı olarak çekilmez davranıyordu. "Lütfen, Thaïs."

"Merak etme," dedi neşeyle. "Ona senin bir fahişeye kendisini becermemesi için para ödeyen türden bir adam olduğunu söyleyeceğimden emin olabilirsin."

O kesik. Kızın şaka yaptığını biliyordu ama içinde bulunduğu durum ona acı veriyordu.

Hiçbir şey söylemedi.

"Suratını asma," dedi ama ses tonu alışılmadık derecede kararsızdı.

"Alay edilmekten sizin hoşlandığınız kadar ben de hoşlanmıyorum" dedi.

Düzelmiş görünüyordu. "Özür dilerim. Gerçekten. Haklısınız. Hiç nazik değildim." Gözleri pişmanlıkla doluydu, bu da *onu* üzüyordu.

"Unutalım . Eğer Elinor'un gelmesini istiyorsanız, burada hoş karşılanmasını sağlayacağım."

"Teşekkür ederim Eden. Ve ondan istediğim her şeyi mezara kadar götüreceğine güveniyorum."

"Sanırım sizinle bu kadar çok vakit geçiriyorsa onu pek fazla şaşırtamaz. Evlenmeden önce taşrada biraz yatak keyfi yapmak isteyen bir adam olmadığı kesin."

Ona göz kırptı, o da ona göz kırptı ve onunla bir şakanın içinde olmak hoşuna gitti.

"Şimdi," dedi, "bana ne yazacağımı söyle."

Dokuzuncu Bölüm

Thaïs, tartışmalarından sonra onu bir dama oyunuyla eğlendiren Eden'e karşı neredeyse şefkatli hissederek uyumaya gitti.

Akşam yemeği için lezzetli bir yahni hazırladı ve ardından ona kur mektuplarından birkaçını daha okudu.

Hoş rüyalar gördü.

Ta ki kapıya vurulan korkunç bir yumrukla bölünene kadar. "buradan, her ,"
diye inledi, başının üzerine bir yastık koyarak

Pencerelerden sızan parlak ışıktan korunmak için. "Thaïs,"

diye seslendi Eden. "Neredeyse öğlen oldu. Uyan artık."

"Şafak söküyor. Sabah tekrar gel."

"Saat iki sabah değil. Taşra saatlerine geçme zamanı. Çok güzel bir gün.

Hadi yürüyüşe çıkalım."

Kendini güzel, yumuşak çarşaflardan sıyırdı, kapıya doğru yürüdü kapıyı açtı.

"Git başımdan."

"Tanrım," diye bağırdı. "!"

"Biliyorum!" bağırdı. "Bu şekilde uyuyorum. Sana söylemiştim." Kapıyı çarparak kapattı.

Kapıyı tekrar açtı.

Gözleri kapalı bir şekilde duvara yaslanmış, şakaklarını ovuşturuyordu.

"Oh lütfen. Doğal haliyle bir kadına değil de şeytana bakmış gibi görünüyorsun."

"Üzerine bir şeyler giy."

"Beni uykumdan uyandıracaksan, cüppe ve bone giymediğim için skandal yaratamazsın."

"Bir kişinin gecelik giyeceği varsayılır."

"Evime girdiğimizde hangi çatık kaşlı gecelikleri buldun? Giyinmek mi? Tanrı beni nasıl yarattıysa öyle uyuyorum. Annemin karnından günkü gibi çıplak-"

"Yeter!" diye bağırdı.

"Gözlerini açabilirsin," dedi. " girdim, seni iffetsiz."

Adam kadının yalancı olduğunu anladığında gözleri şişti ve adam gözlerini kısarak tekrar birleştirdiğinde kadın güldü. Arkasını döndü ve merdivenlere doğru, ondan uzaklaşarak yürüdü, "Gerçekten inanılmazsın" diye mırıldandı.

Yanılıyor muydu, yoksa adamın ses tonunda en ufak bir gülümseme kırıntısı mı duymuştu?

"Bir adam karısını kalkma saatinden önce uyandırırsa olacağı budur." onun arkasından seslendi. "Ve şefkatli bir koca, uykusunu bölmek zorunda kalsa bile küçük karısına tepside kahvaltısını getirirdi. Bunu bir dahaki sefere zaman."

Odasına geri dönerken kendi kendine güldü. Eden gerçekten de çok şaşırtıcıydı. Doğası gereği bu kadar katı olduğu için onunla uğraşmak gerçek bir zevkti. Belki de ona bu kadar işkence etmemeliydi. Ama burada bulunma nedeni bu değil miydi? Hiçbir kadın kocasının vücudunu görünce dehşet içinde büzüşmesini istemez. Pek de gurur verici değil. Onu olmak istediğini iddia ettiği şey olması için eğitecekti, bunu yapmak için onu biraz korkutması gerekse bile.

Yatağa geri süründü ve ışığa karşı gözlerini kapattı, ancak Hasar tamamlanmıştı: Uyanmıştı. Önlüğünü giydi -günlerdir giydiği o lanet olası saygın seyahat elbisesini- ve saçlarını kabarttı.

Aslında oldukça dinlenmişti. Eden ona potansiyel eşlerle ilgili dosyalarından birkaçını daha okuduktan sonra erkenden yatmıştı. Hepsini reddetmişti; ilk kız onun İngiliz tarzına uymayacak kadar sömürgeci bir Philadelphialıydı, ikincisi İskoç'tu ve bu nedenle muhtemelen onun hassas duyarlılıkları için fazla canlıydı, üçüncüsü ise şehvetini tatmin etmeyecek zayıf bir esmerdi. Elbette adam arzularının bu kadar spesifik olduğunu inkâr etmiş, kadın da madem öyle, neden uzun bir ihtiyaç listesi olduğunu ve bir erkeğin ona kâğıt üzerinde kadın tasvirleri gönderdiğini, çünkü kâğıdın ona bir kadının gözüne çarpıp çarpmadığını ya da aklını çelip çelmediğini söylemişti. Buna bir cevap verememiş ve bunun yerine saat dokuz gibi çiğ bir saatte ona iyi geceler dileyerek ayrılmıştı.

O kadar sıkılmış ve boştu ki, daha iyi bir meşguliyeti olmadığı için saat onda uyumaya gitti.

Eğer dikkatli olmazsa, adam onu gerçekten de taşra saatlerini tutmaya zorlayacaktı.

Kendini delirmekten korumak için cinsel eğitiminin hızını artırması gerekiyordu. Bir kadın beyni lapa haline gelmeden önce ancak bu kadar sabırlı davranabilirdi.

Eden'i aşağıda, mutfakta, hizmetçinin kasabadan getirdiği ekmeği yerken buldu.

"Gittin ve beni uyandırdın. Şimdi beni beslemek zorundasın."

Sözsüzce, hâlâ çiğnemeye devam ederek, ekmekten bir dilim kesti, bala buladı ve ona uzattı.

Bir ısırık aldı. Çok lezzetliydi.

"Göğüslerimin görüntüsünden kurtuldun mu?" diye sordu ağzındaki lokmayı yutarken.

Ona uzun uzun acı çeken bir bakış attı. "Aşağı inmeden önce giysilerinizi giydiğiniz için teşekkür ederim. Bunun prensiplerinize aykırı olduğunu biliyorum."

Ona sıırttı. "Benim prensiplerim yok."

"Aslında var. Politik çeşitlilik. Görünüşe göre sadece masum beyefendileri taciz etmek söz konusu olduğunda onlardan yoksun kalıyorsunuz."

"O zaman şüphelenmeye başla. Şimdi, çayım nerede?"

Çaydanlığı işaret etti. "Benim olan senindir."

Kendine bir fincan doldurmak için eline aldı ama hiçbir şey yoktu.

"Hepsini içmişsin."

"Evet, saatler önce."

"Peki, daha fazlasını yap!"

"Mutfakta özgürce dolaşabilirsin. Su ısıtıcısında su kaynatabileceğinizi varsayıyorum."

Yapabilirdi, ama yapmak istemedi. Onu bunu yaparken izlemek hoşuna gidiyordu.

"Kocam beni uyandırdı ve vücuduma dehşet içinde bağırdı. Bunu telafi etmek için beni şımartması gerekecek."

"Vücuduna dehşet içinde bağırmadım. Uygunsuzluğa şaşırarak bağırdım."

"Kadınınızı çıplak görmek çok uygun. Karınızın istirahatini bozdunuz ve duygularını incittiniz, bu yüzden çaydanlığı doldursanız iyi olur."

Başını salladı ama çaydanlığı doldurup ocağın üzerine koydu.

"Sana bir şartla çay veririm," dedi.

"Neymiş o?"

"Benimle bir yürüyüşe çık."

Başını iki yana salladı. "Bunu konuşmuştuk Eden," dedi. "Ben yürüyüşe çıkmam."

Ona gözlerini devirdi, birbirlerini daha iyi tanıdıkça bu sıradan bir hareket haline gelmeye başlamıştı. Yine de, kabul etmeliydi ki, bunu alaycı bir şekilde yapmasının çekiciliği yok değildi.

"Londra'da her gün yürüyorsunuz," dedi.

"Orası Londra," diye karşı çıktı. "Burası lanet olası kırsal bölge."

"Bazıları yemyeşil, huzurlu bir kırsal alanda yürümenin, pislik, kanalizasyon ve yankesicilerden kaçmaktan çok daha üstün olduğunu iddia edebilir."

"Ben sevmem. Ben pisliği, lağımı ve yankesicileri severim."

Bir dolaba yaslandı ve biraz gülümseyerek onu inceledi.

"Nedense bundan hiç şüphem yok. Farklı bir deneyelim. Bir kadın kocasına itaat etmelidir."

Kadın . "Mutlu bir eş değil. İşte sana yürekten alman gereken bir ders."

İçini çekti ve başını ona doğru salladı. "Thais, tüm ciddiyetimle söylüyorum, bir bayanı parkta gezintiye çıkarmak bir kur yapma ritüelidir. Sana sadece yapman için cömertçe para ödedim. Ve günlerdir bu evde tıklıp kaldın. Bunun seni sinirli yaptığını söyleyebilirim."

"Doğuştan asabiyimdir."

"Buna itiraz etmeyeceğim. Başka şekilde ifade edeyim. Kapalı kalmak sizi *daha* sinirli yapıyor."

Onun kazanmasına izin vermeyeceğini görebiliyordu ve canı çay istiyordu.

"Peki lordum. Nasıl isterseniz. Ama bundan hoşlanmayacaksınız."

Onuncu Bölüm

Thaïs Magdalene pek çok şeydi ama sahtekârlık bunlardan biri değildi. Kırdan yürümekten gerçekten ama gerçekten nefret ederdi. Ve bunu ona belli etmek için her fırsatı değerlendirirdi.

Yirmi dakikadır dışarıdaydılar ve ancak yarım mil gidebilmişlerdi. Önce, hızının çok hızlı olduğu konusunda ısrar etti.

"Hiçbir hanımefendi dörtnala koşmak istemez," dedi, o kadar yavaş yürüyordu ki buna hareket denemezdi. Bunun bir sakatlıktan kaynaklanmadığını biliyordu. Salondan mutfığa doğru yürürken bile daha hızlı hareket ediyordu. Bunu bir şeyi kanıtlamak için yapıyordu.

Yine de şikayet etmeden kaplumbağa hızına yavaşladı. Eğer bir irade savaşına gireceklerse, bunu kazanmaktan başka yapacak daha iyi bir şeyi yoktu.

Ardından, yolun çoğunlukla pürüzsüz olmasına rağmen "kayalık yolun" ayaklarını acıttığına karar verdi.

"Yeterince sağlam çizmeler giyyorsun," dedi. "Ve fazla uzağa gitmiyoruz."

"Ayaklarım narin. Ayrıca hava çok aydınlık. Cildim kızarıyor."

"Neden şapka takmadın?"

"Çünkü tüm modalarım senin için fazla sürtükçe." "Bir şapka çok skandal olamaz."

"Senin için her şey çok skandal olabilir. Bana biraz gölge bul."

Dirseğinden tuttu ve onu patikadan çimlere, bir grup ağacın yanına götürdü.

"İsterseniz gölgede oturabilir ve temiz havanın tadını çıkarabiliriz."

Şiddetle hapşırdı. "Çimenler beni saman nezlesi yapıyor."
Onun numara şüphelenmişti. Ama ona baktığında, gözleri gerçekten de kırmızı ve sulu görünüyordu.
Tekrar hapşırdı. "Lanet olsun sana Eden."
Ona mendilini uzattı.
Aldı ve gürültülü bir şekilde burnunu sildikten sonra ona geri verdi.
"Gerek yok. Sende kalsın."
"Biraz sümükle başa çıkamıyor musun?"
İç çekti. "Pes etmeyeceğini görebiliyorum. Hadi geri dönüp eve gidelim."
"Hadi!" dedi neşeyle.
Kendi yolunu bulduğu için kızın adımlarının artık daha hızlı olduğunu fark etti. Ne kayalar ne de güneş ışığı hakkında bir şey duymamıştı. Tabii ki çıkaracak başka şeyleri de vardı.
"Sıkıldım," dedi. "Beni eğlendirmek için sohbet etmeniz gerekmiyor mu?"
"Tek bir kelime bile etmek zor oldu."
"Bir beyefendinin sevgilisiyle konuşmasını yönlendirebilmesi gerekir."
Haklıydı.
Uzaktaki tepeleri işaret etti. "Şu koyunları görüyor musun?" "Gözden kaçırmak zor."
"Onlar Lancashire Golds. Camberwell'e onlardan bahsettim. On yıl kadar önce manastıra bir duyum getirdim ve yün stokumuz iki katına çıktı. Gördüğünüz gibi daha kalın kürkleri var ve-"
Dramatik bir şekilde esnedi. "Karıınız yün tedarikiniz hakkında bir şey duymak istemiyor lordum," dedi. "Bunu hallettik."
"Benim evlenmeyi hedeflediğim türden bir kadın tarıma önem verir," karşı çıktı. "Ne de olsa mülkün sahibi olacak ve kazancını paylaşacak."
"Peki, bitmek bilmeyen ihtiyaç listenize *çiftçiliği sevmeyi* de ekleyin." "Benim listem sonsuz değil."
"Kısa da değil."
"Hayatımı, müdürümle bir dereceye kadar ilgilenen bir kadınla paylaşmak isteyerek gerçekten mantıksız davrandığımı mı düşünüyorsun? meslekler?"
Bunu düşündü. "Belki de haklısın. Ama ne kadar çok kural , bu sezon bir kız bulma ihtimalin o kadar azalır, değil mi?"

"Şey, evet, sanırım."

"Yani elma ağaçlarınızı ve keçi yetiştiriciliğinizi gerçekten duymak isteyip istemediğine karar vermelisiniz."

"Elmalardan ya da keçilerden bahsetmedim." "Henüz."

Kulübeye yaklaşıyorlardı ve o henüz açık havayı terk etmeye hazır değildi. Thaïs'in huysuzluğuna rağmen onun arkadaşlığından hoşlanıyordu. Ve bakış açısında cevherler vardı, bunları sadece onu iğnelemek için paylaştığında bile.

"Şu ağaçların hemen arkasında güzel bir göl var," dedi, yakındaki birkaç söğüdü göstererek. "Gidip bakmanın sakıncası var mı? Çok uzak değil."

"Benim için fark etmez," dedi kararlılıkla.

"Kur yaptığım bir hanımefendi olsaydınız, davetimi memnuniyetle kabul ederdim. Bu tür şeyler tam olarak böyle yapılır."

"Peki," diye homurdandı. "Madem öyle."

Ana yoldan daha dar bir patikaya saptılar. Biraz daha engebeliydi ve kadın budaklı bir ağaç köküne takılıp tökezledi. Adam onu düzeltmek için dirseğinden tuttu.

"Boynumu kırmadan önce geri dönelim," dedi.

"Neredeyse geldik. İşte, elimi tut."

Öyle yaptı ve teni yumuşacıktı - kendisinininkinden çok daha yumuşaktı.

Arasında

Yemek pişirmek, bulaşık yıkamak, bahçe işleriyle uğraşmak ve Thaïs sabahları uyurken ata binmek gibi işlerle uğraştığı için elleri nasır tutmuştu. Thaïs fark etti.

"Patileriniz bir beyefendi için çok sert." "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır ama bu *onu* rahatsız edebilir. Narin kadın cildi falan, çizilmek."

Bunu hiç düşünmemişti ve bu onu endişelendiriyordu. Gelininin ellerinin dokunulduğunda rahatsız edici ya da bakıldığında nahoş olduğunu görmesini istemezdi.

"Sanırım ata binerken daha kalın eldivenler giyebilirim. Londra'ya döndüğümüzde mutfakta fazla vakit geçirmeyeceğim. Soğuk su cilde karşı nazik değildir."

"Tereyağı," dedi kararlı bir şekilde. "Pardon?"

"Gece uyumadan önce ellerinize tereyağı sürün. Eski bir fahişe numarası. Cildi yumuşatır."

"Bunu denemem gerekecek. Yine de, insanın tuhaf kokmasına neden olabilir." "Tereyağı kokusundan zarar gelmez. Tabii ekşimemişse."

"Kendimi kokmuş tereyağına bulama alışkanlığı edineceğimi sanmıyorum, o yüzden sanırım güvendedeyim." Ağaç gövdeleri ve söğüt yapraklarından oluşan kümenin arasından süzülen bir ışık parıltısını işaret etti. "Orası gölet."

"Çok güzel. Hadi ."

Onu elinden tutup çekti. "Hayır, gel. Hoşuna gidecek."

Gölet güneş ışığının altında, kır çiçekleriyle çevriliydi. Birkaç kaz kıyıda sakın sakın yatıyordu.

"Güzel, değil mi?" diye sordu.

Omuz silkti. "Sanırım tozlu patikadan daha güzel. Yine de o kuşlardan nefret ediyorum. Kötü yaratıklar."

"Kazlar mı?" diye güldü. "Onlar tamamen zararsızdır."

Suda bir şey sıçradı ve bakmak için biraz daha yaklaştı. "Kaplumbağalar," dedi, -şok edici bir şekilde- onları gerçekten sevdiğini ima eden bir ses tonuyla. "Bir aile dolusu."

Daha yakından bakmak için eğildi. "Ah, bir bebek! Minik şişman bacaklarıyla ne kadar komik bir yaratık."

Ayağı gölete o kadar yaklaştı ki suyu rahatsız etti. Onun doğadaki bir şeyden gerçekten keyif almasını izlemek büyüleyiciydi. Görünüşe göre, hangi hayvan olursa olsun bebeklere karşı sevimli bir çekiciliği vardı.

En yakınındaki kaz sıçrama sesiyle başını kaldırdı ve kanatlarını gerdi.

Ve onları germeye devam etti.

Kanat açıklığına kadar gerinerek ayağa kalktı.

"Thaïs," diye seslendi Eden, o sırada dikkatini vermiyordu. "Geri çekilmek isteyebilirsin."

Ona aldırış etmedi, suya daha da yakından baktı ve yeni arkadaşlarına cıvıl cıvıl sesler çıkardı.

Kaz muazzam bir korna çaldı ve önce gagasıyla ona doğru yaklaştı. "Thaïs, çekil," dedi ve onu kazdan uzaklaştırmak için ona doğru hamle yaptı.

Kuş. Adamın sesini takip ederek kaldırdı ve tam zamanında kuşun saldırdığını gördü. Döndü ve koşmaya başladı.

Kaz kanatlarını çırparak onun peşinden koştu.

"Uzaklaştırın şunu," diye ciyakladı. "Beni kovalıyor!"

Çoktan onun arkasındaydı, bağılıyor ve kuşu korkutup kaçırmak için ellerini çırpıyordu.

İşe yaradı -yaratık tehditkâr bir gâklama olmadan havaya uçtu- ama Thaïs başka bir köke takıldı ve ellerinin üzerine düştü.

"Canavar," diye bağırdı kuşa. "Umarım bu kış açlıktan ölür ve denize düşersin!"

Ona doğru koştu ve dizlerinin üzerine çöktü.

"İyi misin?" diye sordu.

Kirli elleriyle yayılmış bedenini işaret etti. "İyi görünüyor muyum? Kalkmama yardım et."

Ellerini kızın beline doladı. Avuçlarının altında o kadar yumuşaktı ki, teni onun dokunuşunun sert baskısına yol veriyordu. Bu onda şöyle bir istek uyandırdı.

Onu kendine doğru bastırmak, böylece zayıf fiziğine karşı tüm kıvrımlarını hissedebilmek istiyordu. Ama acı içinde inerken bu elbette uygunsuz .

Ona bir baktı. Saçı başı dağınıktı, yüzünde biraz kir .

"Zavallı kız," dedi. "Neren yaralı?"

"Her yerde," diye inledi. Kadının bu kadar dramatik davranabilmesi, ciddi bir şekilde yaralanmadığı konusunda onu rahatlattı. Yine de onun için üzülüyordu. Uzanıp omuzlarındaki tozu sildi, sonra da saçlarını düzeltti.

Alt dudağını üzgün bir şekilde uzattı ve şikayet etmeden onunla ilgilenmesine izin verdi. Başparmağını yaladı ve gözünün altındaki çamuru ovarak temizledi. "İşte buradasın. Yeni gibi oldun."

"Elbisem yırtıldı," diye yakındı. "Lord Hazretlerinin giymeme izin verdiği tek elbise."

"Eminim Bayan Gerity bunu onarabilir. Daha da önemlisi, çok ağrınız var mı? Yürüyebiliyor musunuz?"

Bileğini yokladı ve yüzünü buruşturdu. "Yapabilirim. Ama bundan zevk almayacağım." "İşte," dedi, onu kendi tarafına bastırarak. "Bana . Çok uzak değil

Eve. Eğer çok acırsa söylemen yeterli, seni taşıyacağım."

Güldü. "Beni taşıyamazsın. Seni hemen . Bunlar

Göğüslerim bana ağırlık , geniş kışkımdan bahsetmiyorum bile. Ve sen, sadece sıksa bir şeysin."

"Seni şaşırtabilirim."

"Belki yatakta denemene izin veririm, beni düşürürsen canın yanmaz."

Giderek daha çekici gelse de yatakta birlikte olma fikri hakkında yorum yapmadı. Artık onu tanıdığına göre, onunla yakınlaşma ihtimali içini korkudan çok merakla dolduruyordu.

Eve giderken yeterince iyi yürüyordu, bir ayak bileğini destekliyordu ama tam olarak topallamıyordu. Onunla arkadaşça bir sessizlik içinde yürümek güzeldi, onun sıcaklığı adamın yanına sıkışmıştı.

Kulübeye vardıklarında ona içeri girmesi ve dinlenmesi için kanepeye uzanması için yardım etti.

"Siz iyi bir hemşiresiniz lordum," dedi ona gülümseyerek. "Tüm hanımlarınızı gezdirmelisiniz, böylece onlarla ilgilenebilirsiniz."

"Hatırlarsan sana çelme takmamıştım," dedi. "Kaplumbağalara olan hayranlığın sana bir kazın düşmanlığını kazandırdı."

"Pekala, bütün kadınlarınız tüylerini diken diken etsin."

Ardı ardına güzel, aristokrat kızları kızgın, bölgeci kuşlara maruz bırakma fikrine kıkırdadı. "Sanırım bu benim bekar ölmemle sonuçlanacak," dedi.

"Bu utanç verici olurdu."

Dikenli bir yorum eklemedi. Sadece ona gülümsedi. *Nazik* mi davranıyordu? Ne kadar yeni.

Ve, şey ... güzel.

"Dürüst olmak gerekirse fena bir arkadaş değilsin Eden," dedi. "Ve eğer bana kur yapıyor olsaydın, birlikte gezintiden yeni dönmüş olsaydık ve beni iyice tereyağlayıp rahatlatmış olsaydın, bir öpücük çalmanı isterdim."

Onun böyle bir şey söylemesini beklemiyordu. "Seni taciz etmek için bir yarayı kullanmak benim için oldukça kaba bir davranış olurdu."

Dilini şaklattı. "Öpüşmek, kadın istemediği sürece taciz değildir. Ki bundan sonra, senden hoşlanmadığı sürece hoşlanmayacaktır. Ve eğer senden hoşlanmıyorsa, onu ormanda süründürüp neredeyse bileğini kırdıktan sonra bunu açıkça belli ederdi."

"Olanın bu olduğuna katıldığımdan emin değilim. Ama tartışmanın iyiliği için, diyelim ki onu öpmeye çalışmalıyım. Bunu nasıl yapmamı önerirsiniz?"

"Öncelikle, etrafta seni yakalayacak kimsenin olmadığından emin ol. Kendini ya da onu kötü bir eşleşmede kapana kısıtirmek istemezsin."

"Fark edilme tehlikemiz olsaydı onu söylemeye gerek yok. Ama mahremiyetimiz olacak kadar şanslı olsaydık bile, öpülmek isteyip istemediğini nereden bilebilirdim?"

"Önce gözlerinin içine bakın ve size bakıp bakmadığını görün."

Thaïs'in gözlerine baktı. Thaïs de ona muzip bir ifadeyle baktı.

"Şimdi onun dudaklarına bak, bakalım o da seninkilere bakacak mı?" diye talimat verdi.

Bakışlarını onun kremsi tenine karşı her zaman pembe ve parlak olan yastık gibi dudaklarına indirdi. Onlara bakmaya hiç izin vermemişti ama şimdi durmak istemedi.

Kadının gözlerine baktı ve onun daha önce olduğundan daha yakın eğilerek ağzına baktığını gördü.

"Şimdi ona dokun ve uzaklaşıp uzaklaşmadığına bak," dedi Thaïs yumuşak bir sesle. "Aklından çıkarma, hissetmek zorundasın. Duyularını kullan. Sen parlak bir dostum. Bir kadın öpmek istemezse onun öpmek istediğini düşüneneğinden şüpheliyim. Ve ona her zaman sorabilirsin."

"Ona sormak mı?" Böyle bir şey yapıldığından haberi yoktu. "Evet. Oldukça basit. Dene bakalım."

Böyle bir sorunun nasıl ifade edilmesi gerektiğinden emin değildi. En gerçekçi yolu denedi.

"Uh ... seni öpebilir miyim?"

Sesi *öpücük* kelimesiyle çatallaştı ve yüzünü buruşturdu ama kadın bu konuda yorum yapmadı.

"Evet," dedi basitçe.

Ne yapacağından emin değildi.

"Öp onu o zaman," diye koçluk yaptı.

Eğildi ve Thaïs'in yanağını öptü.

"değil," dedi onu başının arkasından tutarak. "Dudaklarından."

Onu kendine yakın tuttu, böylece ağzı onunkinden yarım santim uzaktaydı. "Bunu senin için yapmayacağım," dedi gözlerinin içine bakarak ve sonra

dudaklarına baktı.

Aralarındaki mesafeyi kapattı ve dudaklarını onunkilere değdirdi. Tanrım, çok yumuşaktılar.

Göğsünde bir şeylerin çırpındığını hissetti ve ondan uzaklaştı. "Özür dilerim," dedi biraz nefessiz kalarak.

Öpüşme alışkanlığı yoktu. Yıllar geçmişti.

Başını arkaya yasladı ve inledi. "Şimdi de özür mü diliyor? Eden, Tanrı aşkına. Sana izin verdim. Al ve *istediğin* gibi yap.

Kadınlar istendiklerini hissetmek *isterler*. Kızı heyecanlandırmak istiyorsun. Ve siz de malın tadına bakmak . Eğer iyi bir eşleşme ise ikiniz arasında bir kıvılcım olmalı. Eğer evlenmeden önce birbirinizi istemiyorsanız, evlendikten sonra da istemeyeceğinizi tahmin ediyorum."

Kadının ona, korkuyla yaşıdığı bir şey olan özgürlük konusunda ders verdiğinin farkındaydı ama yine de söylediği her şey mantıklıydı. Bir kadın öpülmeyi kabul ettiyse, onun bunu istediğine dair sözüne inanması gerektiği sonucuna varıyordu. Ve hayat boyu kendisine yardımcı olmayı düşünen herhangi bir kadınla arasında bir çekim olması da mantıklıydı. Mükemmel bir eş olmak istiyorsa -ki gerçekten istiyordu- kendisine uygun bir kadın bulmalıydı. Aksi takdirde kendini başarısızlığa hazırlamış olacaktı.

"Tekrar deneyebilir miyim?" diye sordu.

"Ben eminim, Lord Hazretleri. Bütün ayım var."

Derin bir nefes aldı. "Thaïs, seni öpmek istiyorum. Bana bu onuru bahşeder misin?"

"İsterdim Lord Eden," dedi sahte centilmen aksanıyla. Onun gözlerinin içine baktı.

Onun dudaklarına baktı.

Dudakları çok güzeldi, alt kısımları dolgun, üst kısımları eğikti. Onları altında hissetmeyi çok istiyordu. Gerçekten hissetmek.

Ve öyle de yaptı.

Ve bir an için, sadece bir an için, orada oyalandı ve kendini onun yakınlığının tadını çıkarmaya bıraktı. Onun kokusunun. Buklelerinin yanaklarına değme şeklinin.

Ondan ayrıldı ve sonra - sanki bir iplik tarafından geri çekilmiş gibi - onu tekrar, daha yavaş öpmek zorunda hissetti.

Çok güzeldi.

O kadar sevimliydi ki, eğer uzaklaşmazsa bunu üçüncü kez yapabilirdi ve bu da haddini aşmak olurdu.

Geri çekildi.

Thaïs gözlerini açtı, dudakları onun öpücüğüyle daha da pembeleşmişti.

"Fena değil, Lord Hazretleri. Seni yatağa götürürdüm. Yukarı biraz daha ileri seviye ders yapalım mı?"

Bu fikir onu tekrar kendine getirdi. Aniden ayağa kalktı. "Akşam yemeği hazırlama vaktim geldi."

"Akşam yemeği bekleyebilir. Anı yaşa. Beni istemene izin ver."

Kendini bırakmasına gerek yoktu. Zaten veriyordu.

Ama çok hevesli olmak, hiç hevesli olmamaktan daha kötüydü. Bunu bilmeliydi.

"Tavuk kendi kendini yolmaz ve bana yardım etmek istediğinden şüpheliyim," dedi.

Burnunu kırıştırdı. "Buna söz veriyorum."
Ona gülümsedi. "Ders için teşekkür ederim, Thaïs." Ve kız cevap veremededen odadan çıktı.

On Birinci Bölüm

Başka bir gün, başka bir lanet öğle vakti kapısı çalındı.

Eden her sabah böyle gürültü yapmaya devam ederse buna alışacaktı ve günün yarısını uyuyarak geçirmek için bir ömür boyu kendini eğitmesi boşa gidecekti. Ve ne büyük bir kayıptı, çünkü günün yarısını uykuda geçirmek bir fahişenin özel avantajıydı. Gecenin yarısını uyanık geçirdiğinde bir gereklilikten bahsetmiyorum bile.

"Senin için giyinmeyeceğim," diye . "İki saat sonra gel." "Terzi saat 1'de geleceğini haber verdi. Seni düşündüm bunun için uyanık olmak isteyebilirsiniz."

"Tamam, tamam. Gözlerimdeki kabuğu temizledikten sonra aşağı geleceğim." "Çok hoş. Ama sana kahvaltı getirdim. Dışarıya bırakayım mı? Kapı mı?"

Thaïs kendi kendine gülümsedi. Yatakta kahvaltı mı? En azından bu derse dikkat ediyordu. Ona başka bir şey öğretmediyse bile, kadınına yaranmak istediğinde ona çay getirmesi gerektiğini biliyordu.

"İçeri gel. Gözlerini kadın eti görüntüsünden korumak için yorganın altında kalacağım."

Kapı yavaşça açıldı ve bir tepsiyi dikkatle dengeleyerek içeri girdi. Dumanı tüten bir fincan çay, ekmek, yumurta ve pirzola dolu bir tabak ve içinde tek bir gül bulunan zarif, küçük bir vazo gördü.

Sırıttı. "Bu o kadar güzel görünüyor ki, eğer bunu bir ceza olarak saymazsan, benimle yatağa girmene ve paylaşmana izin verirdim."

Adamın yüzünde bir ifade belirdi ve kadın onun skandala mı uğradığını yoksa baştan mı çıktığını tam olarak anlayamadı.

Baştan çıktığını umuyordu.

Dünkü öpücükle umut vaat etmeye başlamıştı. Onun gergin olduğunu hissedebiliyordu. Kibarlık anlayışını bir kenara bıraksa bile, emin olmadığı bir şeyi yapmaktan nefret . Onu istediğini itiraf etmekten biraz korkuyor bile olabilirdi.

Bunları görmek onun işiydi. Bu yüzden onu, olduğundan şüphelendiği adam olması için adım adım ikna etmeye devam edecekti. Kendine izin verirse çok azgın olabilecek bir adam.

Battaniyeyi göğüslerinin üzerinde tutarak oturdu ve yumurtasından bir ısırık aldı. Cennet gibi. "Tadının bu kadar güzel olması için içine ne koydun?" diye sordu.

Omuz silkti. "Oh, özel bir şey yok. Tereyağı. Biraz peynir. Bahçeden frenk soğanı. Beğendiğine sevindim."

"Bana her gün bu spesiyallerden yapabilirsin. İyi kocalık yapıyorsunuz Lord Eden."

Elinde bir mektup tutuyordu.

"Bunu da aldınız. Leydi Bell'den."

"Oh, şükür. Notum ona ulaşmadan Devon'dan ayrılır diye endişelenmiştim. Ne yazıyor?"

Tereddüt etti. "Özel yazışmalarınızı okumamı istediğinizden emin misiniz?"

Kadın . "Okumada daha iyisin. Peki benim sırlarımı kime anlatacaksın? Hattie'ye mi?"

"Bana duyduğunuz güvene minnettarım," dedi sertçe. "Gururum okşandı."

Tereyağlı ekmekten bir ısırık aldı -güzel ve pütürlü olması için ateşte kızartmıştı- ve acele edip açması için ona işaret etti.

Mührü dikkatlice kırdı ve onun yapabileceğinden çok daha uzun sürerek düzeltti.

"Ee?" diye

dürtükledi. Adam

boğazını temizledi.

"Sevgili Thaïs,

"Maria'nın gizemini çözdüğün için sana minnettarım sevgilim.

Nerede olduğunu. Size bu kadar yakın olması ne büyük şans! Bell'in annesini ona emanet etmeyeceğini düşünmüştüm, annesi neredeyse bunamıştı, ama tabii ki bir şekilde onun zekâsıyla gurur duyuyorum. Onun dikkatsizliği benim kazancımdır, umarım.

"Bu sabah Devon'dan ayrılıyorum ve Perşembe öğleden sonra size ulaşmayı umuyorum. Bana bir yatak teklif etme nezaketinde bulundunuz. Sevgilinizle geçirdiğiniz zamanı bölmekten nefret ediyorum, ama sağduyu adına, misafirperverliğinizi minnetle kabul edeceğim. Ve istediğiniz gibi Tabii ki kimliğini gizli tutacak.

"Bu arada, büyükannesinin ya da onlarla birlikte kalan ve Bell'i ziyaretimden haberdar edebilecek diğer kişilerin şüphesini çekmeden Maria ile nasıl bir görüşme ayarlayabileceğimizi düşünelim. Bunun kolay olmayacağından şüpheleniyorum ama ben Çaresizim ve risk almaya hazırım.

*"Seni seviyorum, sevgilim-
"E."*

Eden mektubu katladı ve ona baktı, yüzü sempatiyle yumuşamıştı. "Zavallı kadın," dedi. "Kalbim onun için çarpıyor."

Thais başını salladı. Biraz ağlamaklı hissetti.

"Korkarım Maria ile buluşmak için bir teklif bulmak oldukça karmaşık olacak," dedi. "Elinor'un, Bell'in bunu öğrenmesi halinde kendisine karşı harekete geçebileceği endişesini paylaşıyorum."

Thais sıcak bir yudum çayı höpürdeterek içti. Bu onun endişeleri arasında değildi. "Çünkü sen ve Elinor benim gibi yalancı ahmaklar değilsiniz."

Duvara yaslanmış, onu inceliyordu. "Yalancı bir haylaz mısın?"

"İhtiyacım elbette öyleyim. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Bir planım var." "Sormaya cesaret edebilir miyim?"

"Elinizin altında birkaç şilin var mı?"

"Elbette," dedi, cebinden bozuk para cüzdanını çıkarıp birkaç parlak madeni para çıkardı, çünkü zengin adamlar kırlarda aylıklık etmekten daha pahalı bir şey yapmasalar bile üzerlerinde küçük bir servet bulundurmaktan çekinmezlerdi.

"Buna ihtiyacım olacak," dedi. "Sophie Gerity'ye rüşvet vereceğim."

Parayı kızın avucuna koydu. "Rüşveti onaylamıyorum ama dürüst olmak gerekirse daha iyi bir strateji düşünemiyorum. Konuyu sizin ellerinize bırakıyorum."

"Güzel. Şimdi git ve şu tepsiyi al. Kendimi güzelleştirmeliyim."

Tepsiyi aldı.

"Thais?" dedi, kapıda duraklayarak.

"Mmm?"

"Sen her zaman güzelsin."

İltifat üzerine başladı.

Elbette güzel olduğunu biliyordu. Ama bunu ondan duymak -sadece duyguları değil, böyle hissettiğini itiraf etme isteği de- gülümsemesine neden oldu ve yüzü kızardı.

"Teşekkür ederim, lordum. Şimdi, bakalım."

O gider gitmez ayağa kalktı, vardiyasını giydi ve kalmaya başladı. Omuz önce nefret ettiği günlük elbisesine kızgınlıkla baktı. En azından Sophie, yetersiz gardırobuna bir tane daha ekleyecekti. Giderek daha yıpranmış görünen bu şeyin içinde geçirdiği her saat, ahıra gidip evin içinde salınmak için çekici bir elbise bulmayı arzuluyordu. Eğer Eden onun bu sıkıcı ve pis şeyin içinde güzel olduğunu düşünüyorsa, bir de onu güzelliğini ortaya çıkaracak bir şeyin içinde görürse ne hissedeceğini hayal edin.

Hatta ona emir vermeden dokunmaya bile cesaret edebilirdi.

Sophie'nin at arabasıyla yaklaştığını gördü, bu kez yanında bebek yoktu. Thaïs açık pencereden ona el salladı. "İyi günler, Bayan Gerity. Tam da görmeyi umduğum kadınsın. Yukarı gelin."

Sophie yatak odasına girdiğinde, "Senin için iki elbise hazırladım," dedi. "Basitler, ama onları bir an isteyeceğini düşündüm."

"Sen bir meleksin," dedi Thaïs. "Bir melek olsan ayaklarını öperdim."

"etmekten çok yorulduğunuzu biliyordum. Kızlara fazladan mesai yaptırdım. Hafta sonuna kadar sizin için iki tane daha hazır olacak. O zaman onları deneyip nasıl durduklarını görelim mi?"

Thaïs kahverengi kâğıttan elbiseleri çıkardı; bir çiftçinin kızının kasabaya giderken giyebileceği türden, basit muslin günlük elbiselerdi bunlar. Biri yeşil, diğeri beyazdı ve sarı çiçeklerle süslenmişti. Tam da Eden'in giymesini isteyeceği türdendi.

"Mükemmeller," dedi Thaïs.

"Sarıнын sana yakışacağını düşündüm. Kızıl saçlılara sarı çok yakışıyor. Yeşil de gözlerinizi ortaya çıkaracak."

Thaïs yeşil olanı giydi ve üzerine oturdu. İkincisi onun için biraz uzundu, bu yüzden Sophie etek ucunu yukarı kaldırmaya başladı.

Thaïs aynada kendine gülümseyerek, "İşiniz çok güzel," dedi. "Keşke daha güzel bir elbise sipariş etme fırsatım olsaydı. Ne yazık ki bir mürebbiyenin hayatı pek de şık olmayı gerektirmiyor."

"uğraşmaya bayılırım. Leydi Maria için yaptıklarımı görmelisin. Sana ondan bahsetmiş miydin? Torunu-"

Thaïs gülümsemekten kendini alamadı. Maria konusunu kendisi açmayı planlamıştı ama Sophie'nin bunu onun yerine yapması daha iyi olmuştu.

"Ah, evet, dul bir vikontes, değil mi?" dedi.

Sophie başıyla onayladı. "En iyi dantelimle süslenmiş ipek elbiseler."

"Onları görmeyi çok isterim." Thaïs içini çekti. "Aslında ben de *onu* görmeyi çok isterim. Daha önce hiç aristokrat bir hanımefendiyle tanışmamıştım."

"Mürebbiyeler bunun için çalışmıyor mu?" Sophie sordu.

"Ben değilim. Ailemin bir mobilya fabrikası var." Sesini alçalttı. "Varlıklı oldukları kesin ama unvan sahibi değiller. Gerçek bir hanımefendiyle tanışmayı hep merak etmişimdir."

"Leydi Maria'ya bayılırsınız," dedi Sophie. "Görüp görebileceğin en zarif kız ve çok kibar. Çok nazik."

Thaïs Maria'yı bebekliğinden beri tanıyordu ve bunun doğru olduğunu biliyordu.

Yine de Elinor'un kızının yerel bir terziye, annesinin en yakın arkadaşlarına olduğu kadar sevimli davrandığını duymak güzeldi.

"Sanırım dükkanınıza hiç gelmiyordur?" Thaïs sordu. "Onu bir an olsun görmek isterdim."

"Hayır," dedi Sophie. "Onu eve çağırıyorum. Biraz bir yer ama zahmetim için bana iyi para ödüyorlar ve bahçelerin çiçek açtığını görmek hoşuma gidiyor."

Thaïs komplocu bir gülümsemeyle parladı. "İstersen dükkâna gelebileceğini düşünüyor musun? Mesela yaralansanız ve seyahat edemeseniz?"

Sophie omuz silkti. "Belki de. Ama bir keman kadar formdayım."

"Oh, hiç yok. Ama belki de kötü bir bileğiniz olduğunu söyleyebilirsiniz. Gördüğünüz gibi biraz fazla var ama harcayacak pek bir şeyim . Bir Vikont'un kızını görme şansı için sizinle birazını paylaşabilirim."

Sophie dudaklarını . "Dürüst olmamaktan hoşlanmıyorum."

"Oh, eminim . Sadece bir düşünce, çünkü hanımım bana harcayabileceğimden fazlasını verdi."

Thaïs tuvalet masasının üzerinde duran paraları işaret etti. Sophie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Bu oldukça yüksek bir ."

"Hanımım cömert bir kadındır ve bu iki yıldır geçirdiğim ilk tatil. Bana keyfime bakmamı söyledi."

"Peki," diye söze girdi Sophie, "sanırım Leydi Maria'ya kasabaya gelmesini söylemenin bir zararı olmaz. Büyükannesinin arabası var ve son aylarda eve hapsediği için biraz eğlenebilir."

Thaïs sevinçle ellerini çırpı. "Onu ne zaman davet edebilirsin?" "Cuma günü ona giydirmem gereken bir elbisem var. Bugün mektup yazıp davet edip edemeyeceğini soracağım.

bir arama yap ve kabul ederse Hattie'ye haber ver."

"Bu mükemmel olur. Diğer elbiselerimi de aynı anda alabilirim ve sizi buraya gelmek zorunda bırakmam."

Sophie gülümsedi. "Harika. Şimdi arkanı dön. Bakalım dikişler eşit mi?"

On İkinci Bölüm

Eden terzinin gittiğini, sonra da Thais'nin merdivenlerden inen ayak seslerini duydu. Akortsuz da olsa neşeli bir melodi mırıldanıyordu. Sözleri olmasa bile gerçekten şarkı söyleyemiyordu. Yine de bunu yapması çok sevimliydi.

Yapacağını bildiği gibi çalışma odasının kapısını açtı. Hesaplarından kaldırıp baktı. Haşlanmış tatlı yiyen bir çocuk gibi gülümsüyordu.

"Karın tam bir dahi," dedi masasının kenarına tüneyerek. "Ne yaptın sen?"

"Sophie'yi Maria'yı Cuma günü dükkânına alması için ikna ettim. Kız kabul ederse -ki neşeli, sosyal bir kızdır, neden etmesin- Elinor'u kasabaya getireceğim ve gizli bir toplantı yapabilecekler."

"Çok zekice."

"Gurur duyuyor musun?" Uzun kirpiklerini ona doğru kırptırdı.

"Öyleyim," dedi, biraz da dürüstçe. Genelde insanlara çocuklara yalan söylemeleri için rüşvet verilmesini onaylamazdı ama bu durumda bu bir onurlu bir dava. Thais'in yaratıcılığından etkilenmeden de edememişti.

"Bize bir öpücük ver," dedi ona yaklaşarak ve dudaklarını büzerek. "Biraz sevgiyi hak ettim."

Bu kelimeyle kaskatı kesildi. *Aşk*. Böyle bir bağı paylaşıyor olmaları fikri onu rahatsız etmişti, her ne kadar bu kelimeyi kibarca kullanıyor olsa da.

"Kâğıtlarımı buruşturuyorsun," dedi.

Kadın sinirli bir nefes verdi.

"Karın sana mutlu ve gururlu bir şekilde gelip bir öpücük istediğinde ona söyleyeceğin şey bu mu?"

Öyle olmamasını umuyordu. Bunun nasıl acı verebileceğini görebiliyordu.

"Ben, ee-hayır?"

"Hayır," dedi kararlı bir şekilde. Öne doğru eğildi ve ona dudaklarını şaplattı.

Eğildi ve üzerlerine hafif bir öpücük kondurdu.

Tanrım, çok yumuşaktı. Ve sanki ondan daha fazlasını istiyormuş gibi yaklaştı.

Ama bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Kendi beceriksizliği yüzünden kendine kızarak uzaklaştı. Kadın hareket etmedi. Gözleri kapalı kaldı.

"Tüm alabileceğim bu mu?" diye sordu onları

açmadan. "Ben, uh Birden fazla mı istiyorsun?"

Tek gözünü açtı ve gözlerini kısarak ona baktı. "Evet."

Arkasına yaslandı ve ona bir öpücük daha kondurdu.

Gözlerini açtı ve ona doğru yuvarladı. "Oh, Tanrı aşkına. Denemeyecek misin bile? Daha önce de yaptın."

Sorun da buydu. Bildiği kadar ileri gitmişti.

Beceriden yoksun bu iş dayanılmazdı. Vücudu onun yanında olmayı ne kadar istiyorsa, odadan kaçma içgüdüğü de bir o kadar güçlüydü.

Bu da beceriksizliğin kendisi kadar aşağılayıcı bu garip felce yol açtı.

"Özür dilerim," dedi. "Yeni beceriler öğrenmeye girişmek benim için zor."

"Senin sorunun rahatlamaman," dedi. "Ve eğer , sana öğretilemez.

Romantizm zihinde değildir. Vücudunda. Bedende kalp."

Elini, altında kalbinin hızla attığı göğsüne koydu.

Çok *iyi* hissettiriyordu, öyleyse neden ondan uzaklaşmaya bu kadar kararlıydı?

"Belki daha sonra tekrar deneyebiliriz," diye söze girdi. "Günün ortasındayız ve-"

"Ve akşamı yemek yaparak geçiriyorsun, sonra yemek biter bitmez yatağa gidiyorsun ve sana katılmama izin vermiyorsun. Peki sence derslerin ne zaman olmalı?"

İç çekti. Kadın haklıydı. Onun fiziksel yakınlık kurma girişimlerinden kaçınıyordu. Denemeye cesaret edemezse kendini geliştiremezdi.

"Haklısın," dedi. "Deneme sorumluluğu tamamen bana ait. Kendinizi takdire şayan bir şekilde akladınız ve ısrarınız için minnettarım."

Ona alaycı bir bakış attı. "Minnettarlık sana mutlu bir eş getirmeyecek, Milordy."

"Hayır. Bunun farkındayım."

Ona mantıklı gelecek şekilde nasıl açıklayabilirdim?

"Görüyorsunuz," dedi, "isteksizlikten muzdaribim. Sunduğunuz becerileri öğrenmek istiyorum ama doğal bir yeteneğim yok."

"Denemezsen nasıl bilebilirsin ki?"

"Denedim. Geçmiş deneyimlerim doğuştan gelen yeteneklerimi iyi yansıtmıyor ve kabalığımı başkalarına empoze etmekten nefret ediyorum."

Bir kahkaha patlattı. "Dişleri falan olan gerçek bir yaban domuzu olsaydın bu kadar kaba olamazdın. Toynaklarının ucunda ormanda dolaşıp kurtçuklardan onları yemek için izin isteyen, şimdiye kadar yaşamış en kibar yaban domuzu olurdun."

Eğer bu kadar rahatsız olmasaydı bu görüntü eğlenceli olurdu. "Yine de Thais, samimiyet konusunda berbatım."

"Hayır. Berbat olmaktan korkuyorsun. Nasıl yapılacağını bilmediğin bir şeyde berbat olamazsın. Ve eğer önce denememiş olsaydın hiçbir şeyi nasıl yapacağını asla öğrenemezdin."

"Denediğim çoğu şeyde oldukça iyiyim. Ve kendimi mükemmel olmaya adadım. Bu farklı."

"Ha!" diye ciyakladı. "Mükemmel diye bir şey yoktur. Senin gibiler için bile. Özellikle de orospuluk konularında."

"Tom?" diye sordu kayıtsızca, çünkü kendi inatçı davranışını anlayamıyordu. Öğrenmeyi denemeye karşı gösterdiği direnç kendi hedeflerine ters düşüyordu ama bu durum kemiklerine kadar işlemişti.

Atlatması onu caydırmadı.

"Benimle tartışmakta çok iyisin," dedi. "Derslerinden kaçmak için gösterdiğin çabanın bir santimini derslerini öğrenmek için gösterseydin, kasabadaki herkesle yatıyor olurdun."

"Bu fikir iğrenç. Yengeçleri hayal edin."

Kadın . "Bende yengeç yok, sende de olması mümkün değil, o yüzden belki de içeri dalıp bir şeyler içelim ve düşündüğün kadar kötü olup olmadığını görelim. Yapacak başka bir şeyimiz yok ve yatağımızda iki tane mükemmel yatak var.

bu evde kimse yok."

Öğleden sonra saat üçte, pencerelerden ışık süzülürken, kır esintisi tenlerinde dans ederken onunla yatma fikri o kadar güzeldi ki

Bu fikre gülmek istedi. Kulağa harika geliyordu, farklı türden bir insan için. Olmayı hayal bile edemeyeceği biri.

"O kadar da *umutsuz* görünme," diye gıdıkladı ona. "Bir anlaşma yapalım. Sen bana nasıl yapılacağını bilmediğim bir şey ğret, ben de sana nasıl yapılacağını bilmediğin bir şey öğreteyim."

Bu onun dikkatini çekti. ğretmeyi severdi. Başkalarının öğrenmesine yardımcı olmakta da iyiydi.

Bu sefil konuşmadan sonra, mkemmел olduğu bir şeyi yapmak onu onaracaktı.

"Sana ne ğretmemi istersin?" diye sordu. "Hangi konuda iyisin?"

Bunu düşündü. "Atletizm. Yunanca ve Latince. Politika. Felsefe. Muhasebe. Arazi yönetimi. Tarım-" "Yatak sporları hariç her şey," diye araya girdi.

Başını salladı. "Esasen."

"Yemek yapmayı unuttun."

"Hayır, unutmadım. Listemi yarıda kestiniz."

"Kulağa ne kadar eğlenceli gelse de, muhasebe üzerine bir derse oturacak değilim.

Bana nasıl pasta yapılacağını öğretmeye ne dersin?"

On Üçüncü Bölüm

Thaïs yemek pişirmeyi öğrenmeyi, merdivenlerden düşmek kadar çok istiyordu. Parası için çok çalışmadığı asla söylenemez. Eden'i mutfağa kadar takip etti, orada duvardaki kancalardan iki önlük indiriyordu.

"Bunu giy," dedi ve bir tanesini ona uzattı.

"Elbisem zaten olduğundan daha kirli olamaz," dedi. "Aynı fikirde değilim."

Kendi önlüğünü beline doladı. Sarı renkteydi ve alt kısmı firfırlıydı, belli ki bir kadın için tasarlanmıştı.

"Bir şeftali kadar güzel görünmüyor musun?" dedi.

Önlüğün eteğini sertçe yukarı kaldırdı. "Teşekkür ." "Ne yapıyoruz?"

"Çok fazla malzememiz yok, bu yüzden basit bir şey olmalı. Sanırım ballı süngeri bir araya getirebiliriz. Yapması da kolay."

"Tanrı biliyor ya, ben kolayım."

Onun esprisini duymazdan geldi ve dökme demir fırının altındaki ateşi yakmaya koyuldu. "Biz hamuru hazırlarken bu ısınacak," dedi. "Sonra, ben Malzemelerimi toplamak ve düzgünce yerleştirmek

hoşuma gidiyor." "Ortalığı dağıtmak isteyeceğini düşünmemiştim," dedi. "Korkarım belli bir miktar dağınıklık kaçınılmaz." "Buzdolabında olduğu gibi fırında da."

Başını iki yana salladı. "Bu şakayı yapacağımı biliyordum." "O zaman seks hakkında sandığından daha çok şey biliyorsun."

Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Diyor ki, onun bunu denediğini görmeden önce."

Onun esprilerine karşılık vermekte bu kadar hızlı olması hoşuna gidiyordu, edepsiz olsa bile. Denemeye cesaret edebilirse, kadınlarla flört ederken işine yarayabilirdi.

Raftan bir kutu aldı ve mutfağın ortasındaki uzun ahşap masanın üzerine koydu. "Un," dedi.

"Malzemeye ihtiyacımız olacağından şüphelenmiştim." "Çok heveslisiniz."

"Ben tam bir aptal değilim."

"Ayrıca bir kalıp tereyağı, bir ya da iki fincan bal ve on yumurtaya ihtiyacımız olacak." "On yumurta mı?"

Başını salladı. "Yumurtaların hafifliği süngerin kabarmasına ve kabarık olmasına yardımcı olur. Ama biraz uğraşmak gerekiyor. Göreceksiniz."

Raftan dikdörtgen bir tava aldı ve ona uzattı. "Bunu tereyağına bula ki yapışmasın."

"Nasıl?" diye

sordu. "Temiz bir bezle."

Çekmecedan bir havlu çıkardı ve içinde büyük bir parça tereyağı olan bir tabak uzattı. "Tereyağını beze sür, sonra da fırın tepsisine sür. yemek."

Temiz bir bezi tereyağına batırmak yanlış görünüyordu ama sapıkça şeyler yapmaktan hoşlanıyordu. "Bunun gibi mi?" diye sordu, bir tepeciği kaşıklayarak.

"Evet. Şimdi dairesel hareketlerle tabağa sürün."

Bakırın üzerine kalın bir çizgi sürdü ve bir topak daha eklemek için tereyağına uzandı.

"Henüz değil," dedi Eden. "Önce bunu . Kekin yapışmasını önlemek için sadece ince bir kaplamaya ihtiyacınız var."

Onun tereyağını tavanın her yerine dikkatlice yaymasını izledi. "Aferin," dedi.

"Bunu bir çocuk bile yapabilir."

"Pişirmek zor değildir. Sadece sabır gerektirir."

"Başka ne zor değil biliyor musun?"

"Çok açık," dedi. "Esprileriniz daha keskin olabilirdi."

"Yine de yüzünüzde bir gülümseme var."

Başını iki yana salladı. "Şimdi unu ölçme zamanı."

Ona bakır bir kepçe vererek bir yığın kazıp çıkarmasını istedi. Ekmek için kullanılan kaba kahverengi şeyden daha pahalı olduğunu bildiği beyaz, tozlu türdendi.

"Neden beyaz?"

"Çünkü kekin hassas bir kırıntısı vardır."

"Kaseye ne kadar koymalıyım?" "Üç kaşık," dedi.

"Nereden biliyorsun?"

"Bu keki çocukluğumdan beri yapıyorum. Un, tereyağı, yumurta ve balın bir oranı var. Size göstereyim."

Una hava katmak için nasıl eleyeceğini, tereyağını ayrı bir kapta nasıl keseceğini, sonra da tahta kaşıkla nasıl karıştıracağını öğretti, ta ki kolu ağrıyıp artık yapmak istemeyene kadar. "Senin sıran," dedi. "Bileğim öldü. Ve o bileğe seni tatmin etmek için ihtiyacım var-"

"Sağ elinizi dinlendirmek için sol elinizi kullanın" dedi. "Ne yazık ki pişirme işlemi büyük çaba gerektiriyor. Dayanıklılık kazanmanız gerekecek."

Kadın daha bariz bir şaka yapamadan, "Evet, evet, ben de öyle, yatakta. Biliyorum. Neyse ki güçlü bir bünyem var. Karıştırmaya devam et."

Onun bu halini seviyordu. Şaka yapabilecek kadar rahattı, hem seks hakkında. Günün her saati onu pişirmeliydi. Belki o zaman sonunda pantolonunu çıkarabilirdi.

Tereyağı istediği gülünç krema kıvamına geldiğinde, cam bir kavanozdan balı ölçüp karıştırmasını istedi. Neyse ki çok fazla çaba sarf etmeden tereyağına karıştı, çünkü kolu zonkluyordu ve adam onun şikâyetlerini görmezden geliyordu.

"Sonunda Şeytan'ın işi bitti," dedi kaseyi bir kenara iterek.

Ona sempatik bir bakış attı. "Üzülerek söylüyorum ki, onun işi daha yeni başlıyor. Henüz yumurtaları kırbaçlamadınız."

"Ben sadece popoları kırbaçlarım ve sadece bu tür şeylerden hoşlanan erkekler için." "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum ve bilmek istediğimi de söyleyemem.

Şimdi, bu adım biraz beceri gerektirdiği için yakından izleyin. Aklarını sarılarından ayırmak için yumurtaları iki kaseye kıracağız."

"İmkânsız," dedi, ciddiydi. "Ben büyücülük yapmam. İblislerin peşime düşmesini istemiyorum."

"Biraz pratikle çok kolay. Beni izleyin."

Tezgâhın üzerindeki sepetten büyük kahverengi bir yumurtayı dikkatle kaldırdı ve bir kâsenin kenarına çarparak kırdı. Elini yumurtanın tam altına koydu ve berrak kısmın parmaklarının arasından damlamasına izin verdi, parlak turuncu sarıyı avucunun içinde nazikçe bıraktı.

"Gördün mü?" dedi yumurta sarısını diğer kaseye kaydırırken.

mü? Ve görünüşünden hiç hoşlanmamıştı. "İğrenç," dedi.

"Balçığa dokunmayacağım."

"Bu balçığı her sabah kahvaltıda yiyorsun, hem de iştahla."

"Sabah pişiyor ve benim gerek yok. Ve bir hanımefendinin iştahı hakkında yorum yapmak kabalıktır."

"Masum bir yumurtaya iğrenç demek kabalık. Ama çok iyi. Size tekrar göstereceğim, sonra kendiniz deneyebilirsiniz."

Bu fikir onu öğürmek istemesine neden oldu.

Adam işlemi tekrarladı ve kadın bundan iğrenmeye devam etti.

"Bunu yapmak istemiyorum."

"Bir kez dene," diye ikna etti. "Ve eğer hoşuna gitmezse, sana bir daha yaptır."

Bir kez denemenin, onun sürekli reddettiği bir istek olduğunu belirtmek istedi ama o korkunç kırık yumurtaya dokunma fikrinden o kadar iğrenmişti ki bunu yapamadı.

Elini havluya sildi ve kızın sol elini içine aldı. Dokunuşu nazikti. "Avucunu aç," dedi.

Ona dokunmak için güzel bir yolu vardı. Sıkı ve bilerek tutuyordu ama baskısı neredeyse şefkatliydi. Bir sevgili tarafından yönlendirilmek gibiydi.

Ne istediye yaptı. Adam ona dokunmayı bıraktığında biraz üzüldü. "Şimdi yumurtayı hızlı bir bilek hareketiyle kaseye doğru kır, böylece kabuk kırılır ama parçalanmaz. Ve aynı hızla, damlayanları yakalamak için elinizin üzerinde tutun."

Dişlerini sıktı ve yumurtayı kırdı. Çıkardığı çıtırtıdan hoşlanmamıştı. Yumurtayı hızla sol elinin üzerine götürdü ve içinin avucuna damlamasına izin verdi. Sümük gibi soğuk bir sıvı eline sızdı.

Çığlık attı ve yumurtayı yere fırlattı. Eden ağzı açık bir şekilde ona baktı.

"İğrenç, iğrenç şey," diye . "Beni ona dokundurduğuna inanamıyorum."

Gülmekten iki büklüm oldu.

"*Gülme*. Bir öpücükten büzüldüğünde sana , değil mi?" "Hayır, çok nazıksınız," dedi, hâlâ gülerek. "Ama o zaman ben de Seni yere yatıracağım."

"Belki de yapmalısın," diye mırıldandı.

"Sanırım bunu tekrar denememiz gerekecek," dedi ve eğilerek yumurta pisliğini bir zamanlar temiz olan bezine bulaştırdı.

"Bununla hiçbir ilgim olmayacak," dedi.

". Yumurtaları ayıracağım. Ama geri kalanından kurtulamayacaksın."

Kollarını kavuşturdu ve ters ters baktı, ancak bu hastalıklı uygulamadaki becerisinin etkileyici olduğunu kabul etmek zorundaydı.

İşi bittiğinde iki kâsesi vardı, birinde beyazlar, diğerinde sarılar vardı.

"Sakin ol," dedi.

"Kendini , " dedi. "Bütün bunların amacı ne ki zaten?"

"Beyazları için çırpmanız gerekiyor. Bu hamuru güzel ve hafif yapar."

Bir çatal aldı, balçık dolu kaseye sapladı ve bileğinden hızla çırpmaya başladı.

Kendi bileği tereyağı ile yaptığı dönüşten dolayı hâlâ ağrıyordu. "Hayatta olmaz," diye mırıldandı.

"Bunun kolay olacağını söylemedim."

"Kolumu kıracağını da söylememiştin." "Sırayla yapacağız. Ben başlayacağım."

Yumurtaları sanki zahmetsizmiş gibi hızla çırpı, ta ki koyulaşıp berrak yerine beyaz olana kadar.

"Görünüşe göre tohum yapıyorsun," diye gözlemledi.

"Tohum mu?"

"Tohum. Aletinden fırlayan şey-"

Başını iki yana salladı. "Tuzağına düştüğüm için bana yazıklar olsun." Kıkırdadı.

"Kaba olmanın cezası olarak gerisini sen yapabilirsin," dedi ve yumurta kasesini ona doğru uzattı. "Amaç onları kırarak sert tepeler haline getirmek."

"İşleri sertleştirmek-"

"Başlıca yetenekleriniz arasında, evet, öyle ima ettiniz. Gösterin bana."

Kasıklarına doğru uzandı. Adam, elini tam olarak hissedemeden yakaladı ve parmaklarını çatalın üzerine koydu. "Kırbaç."

Homurdandı ama . Bileğini uyuşturuyordu ama balçığın küçük tepeciklere dönüşmesini izlemek hoşuna gidiyordu, bunu Eden'a itiraf etmedi.

O çalışırken, da yumurta sarılarını karıştırarak sarı bir köpük haline getirdi ve daha büyük bir kâsedeki tereyağı ve şekerle karıştırdı.

"Bitirdim mi?" diye sordu, ona yaptığı işi göstererek.

"Evet. Mükemmel iş."

Gülümsedi, iltifattan memnun olmuştu. Yemek pişirmek sıkıcı bir işti ama en son ne zaman bir erkekle bu kadar masum zaman geçirdiğini hatırlamıyordu - en azından ona bu kadar nazık ve güler yüzlü davranan bir erkekle. Neredeyse sinirleri bozulacaktı. En azından onu sakinleştirecek müstehcen şakalar vardı. Hiçbir şey müstehcen bir şaka kadar ruhunu yatıştıramazdı.

Eden ona unun ıslak malzemelerle nasıl karıştırılacağını gösterdi, ardından yumurta aklarını dikkatlice hamurun içine kattı, çok fazla karıştırıp kabartıyı ezmediğinden emin oldu. Bu bir sorun teşkil etmeyecekti. Bir daha hiçbir şeyi karıştırmadan mutlu bir şekilde ölebilirdi.

"Pasta yapmanın bu kadar acı verici olduğunu bildiğim için geri kalanında pastanın tadını çıkaramayacağım" dedi.

Kıkırdadı. "Bunu yediğinde mutlu olacaksın. Kendi emeğinin meyvesinin tadını çıkarmak gibisi yok."

Parmağını hamurun içine soktu ve topak yaladı. Çok lezzetliydi. "Çok güzel," diye ilan etti.

"*Piştikten* sonra demek istedim, Thaïs," dedi.

Bir topak daha aldı ve parmağını adamın ağzına götürdü. "Tadına bak."

Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı.

", " diye ikna etti. "Elim seni ısırılmaz."

Çekinerek öne eğildi ve parmağını ağzına götürdü. Hamuru yalarken gözlerini kapattı.

"Lezzetli," dedi usulca.

"Bana bir tat daha ver," dedi. Ve o tepki vermeden önce ayak parmaklarının ucuna eğilip onu öptü.

Onun iffetli gagalarından biriyle zamanlarını boşa harcamadı. Dudaklarını yaladı, orada kalan balın tadına baktı ve diliyle ağzını açmaya zorladı. sanki kar fırtınasından yarı donmuş bir halde gelmiş gibi kaskatı kesilmişti.

Ama sonra -mucizelerin mucizesi- onu geri öptü.

Başını tuttu ve onu daha iyi kavrayabilmek için aşağı çekti ve dudaklarıyla ağzını yönlendirdi. Adamın dişleri kadınınkilere çarptı. Zavallı adam belli ki ne yapacağını bilmiyordu ama yine de içgüdüsel olarak geri çekilmedi.

Sakarlığı konusunda ona güveniyordu.

Bir bakıma, onun kendisini bu şekilde garip görmesine izin verdiği için onur duyduğunu hissetti.

Bir patrona karşı nadiren hissettiği bir Şeyi hissetti: Şefkat. Lord Eden çok kibardı, oldukça ve bu evde ona gösterdiği çekingenlikle büyüleyiciydi; buraya gelmeden önce onu tanıdığını sandığı havasız lordtan çok farklıydı.

Ondan hoşlanıyordu ve onun da bundan hoŐlanmasını istiyordu. Ondan hoŐlanmasını.

Yavaşça, onun öpüşmek için bir his edindiğini hissedebiliyordu. Adam biraz gevşedi ve utangaç bir Şekilde onun diliyle buluştu.

Ellerini adamın beline indirdi ve onu daha yakına çağırdı. Ve bacaklarının arasındaki sertliği keŐfettiđinde çok sevindi. Yer değiştirmek için ona doğru sürtündü.

Görünüşe göre bu, çalıŐmalarının bu aŐamasında kaldıracılabileceğinden daha fazlaydı. Birden irkildi ve dirseğiyle un kutusunu yan tarafına devirdi. Bir un bulutu havaya uçtu ve her ikisinin de üzerine bulaştı.

Nefes nefese ve utanmış bir halde ona baktı.

"zr dilerim," dedi.

Adamın tozlu elini ve dudaklarının izini bırakarak öptü.

"Olma. Beni buraya srklediğinden beri en çok eğlendiğim an bu oldu."

Bölüm On Dört

Eden kıyafetlerini değiştirmek için mutfaktan çıktı, kendini o kadar sersemlemiş hissediyordu ki sanki suyun altında kalmış ve nefessiz kalmış gibiydi.

Demek bir öpücük böyle . Şimdi aşıkların bunu nasıl yaptığını anlıyordu.

Bunu nasıl yapabileceğini.

Nasıl *isteyebileceğini*.

O anda -yemek pişirmenin ve Taylandlılarla tartışmanın verdiği rahatlıkla bir şekilde endişesinin üstesinden gelebilmiş ve onun yolundan gidebilmişti. Kendini unutabilmişti.

Belki de Thaïs'in edepsiz şakaları onu eğitmek için yaptığı ana planın bir parçasıydı.

Ya da belki de iflah olmaz derecede kabaydı.

Her iki durumda da, kadının kabalığı onu etkilemeye başlamıştı.

Kız ona karşı büyüyordu. Elbette, hizmetleri için o kadar cömertçe para ödediğinde ondan hoşlanmıştı. Ama onun ne kadar hızlı ve zeki olduğunu fark etmemişti. Muhtemelen önyargılıydı. Daha önce hiç fahişeleri büyük zekâya sahip yaratıklar olarak görüyordu.

Ama o güne kadar pek fazla fahişe tanımamıştı ve onların diğer insanlardan daha az doğal yeteneklere sahip olduklarını varsaymak için hiçbir neden yoktu. Thaïs'in başlıca özelliklerinin seks konusundaki becerisi ve çekici vücudu olduğunu düşündüğü için kendini oldukça utanç verici hissediyordu.

O bedene olan ilgisini kaybettiğinden değil.

Onu kendine yaklaştırdığında -Tanrım, hissi. Göğüsleri yastık gibi yumuşak ve kanlı *iriydi*, çok güzel kokuyordu ve ona çok nazikçe dokunuyordu. Hâlâ sertti. O kadar sertti ki, onu tatmin etmek istiyordu.

kendisi. Ama bu ev küçüktü ve onun koridorun karşısındaki odada üstünü değiştirdiğini duyabiliyordu. (Giyinmek de dahil olmak üzere hiçbir şeyi sessizce ve küfretmeden yapmazdı.) Kendisine dokunduğunu duyacağından, *hissedeceğinden* korkuyordu ve bu düşünce utanç vericiydi.

Ya da ... bir şey. Küçük düşürücü olduğu kadar tuhaf bir şekilde cezbediciydi de. Bu fikir onu daha da tahrik etti, bu da sorunu daha da kötüleştirdi. Sadece odasında beklemek zorunda kalacaktı. sorun yatıştı.

Neyse ki on dakika sonra Thaïs kapısını çaldığında nihayet olmuştu.

"Eden, dışarı çık," diye talep etti. "Sıkıldım."

Kapıyı açtı. Koridorda yeni elbiselerinden biriyle duruyordu, sahanlık penceresinden giren güneş ışığı onu aydınlatıyordu. Elbisesi, saçlarını daha da kıızıl gösteren bir yeşil tonundaydı.

O kadar güzeldi ki, kendi yansımasına hayran olmaktan başka ne yaptığını bilmiyordu.

"Sıkıldınız mı?" diye sordu. "Bu nasıl mümkün olabilir? Pasta yapmaktan şikâyet edeli çeyrek saat oldu."

"Sizi öptüğümünden bu yana çeyrek saat geçti demek istediniz sanırım." "Korkarım sizi eğlendiremem. Yapacak işlerim var. Geride kaldım."

Daha da önemlisi, ona duyduğu çekimden kurtulmaya ihtiyacı vardı. Şu anda onunla daha fazla zaman geçirirse neler yapabileceğini Tanrı bilirdi.

Suratını astı. "Bana arkadaşlık etmesi için bir arkadaş tutmalısın."

"Ben senin arkadaşınım ve sana eşlik ediyorum. Ama her yetişkin insan ara sıra kendini meşgul etmelidir. Ayrıca, senin yapacak kendi işin yok mu? Enstitü için mobilya sipariş edeceğini söylememiş miydin?"

Büyük bir hevesle olmasa da, akşam yemeğinde laf arasında bundan bahsetmişti.

İnledi. "O kadar okumak gözlerimi acıtıyor."

Yumuşadı. Okumakta zorlanıyorsa, kendini eğlendirmenin çok daha zor olacağını düşündü. Bu onun başlıca uğraşydı.

Yine de halletmesi gereken işleri vardı. Sekreteri günlerdir bir yığın soruya vereceği yanıtı bekliyordu. Kız kardeşine bir mektup yazması gerekiyordu. Kadınlar hakkında hazırlaması gereken bir yığın rapor vardı.

Ah. Çözüm buydu.

"Şöyle bir teklifim var. Akşam yemeğinden önce potansiyel gelinlerimden birkaçını gözden geçirebiliriz. Ama yemekten sonra çalışmalıyım."

Mutlu bir şekilde gülümsedi. "Evet. Sana bir eş bulalım." Ona bir eş bulamadılar.

Ona sekiz genç bayanın profilini okudu ve her biri özetle reddedildi. Çok genç, çok zeki, çok cahil, çok zayıf, çok kitapsever, çok müzikal. Gerekçeleri tartışmaya açık bir şekilde saçmaydı, ama kendisine sunulan bayanların tanımları konusundaki hevesizliğini paylaşıyordu. Hepsı kulağa sıkıcı geliyordu.

Ama bu haksızlıktı. Fiziksel özellikleri ve başarıları birkaç paragrafa indirgendiğinde herkes ilginç gelmezdi, değil mi? Değil mi? Böyle bir şekilde tanımlanırsa kulağa ne kadar sevimsiz geleceğini hayal edebilirdi.

Lord Alastair Eden, Cumbria'da bir aile koltuğu ve yılda yetmiş bin ginesi olan kibar ve ciddi bir aristokrattır. Üniversitede coğrafya okumuş. Oxford mezunu olup Yunanca, Latince ve Fransızca bilmektedir ve yirmi safkan attan oluşan bir ahıra sahip başarılı bir . . . Siyasi görüşlerinde radikal olarak kabul edilen yazar, hükümet ve ekonomi reformu üzerine çeşitli incelemeler kaleme almıştır. Ayrıca şu konularda da makaleler yazmıştır tarım ve küçükbaş hayvancılık . . .

Ve bu, trajik bir aile geçmişi olduğu ve bir kadınla nasıl yatılacağını bilmediği gerçeğini ortaya çıkarmazdı bile.

Sosis ve küçük patateslerden oluşan basit bir akşam yemeği hazırladı, Thaïs buna Horoz ve Toplar adını verdi ve kendi payını erkek anatomisine yakın bir düzenledi.

"Oh, ye şunu," diye inledi.

"İyi olur, çünkü ağzımın yaklaştığı tek penis o."

Adam tepki vermedi, ama kadının ağzının sikinin üzerinde olduğunu düşündükçe yutkunmakta zorlanıyordu.

İşlerini bitirir bitirmez "Pastam nerede?" diye sordu. "Benimle mutfığa gel. Sana nasıl servis edileceğini göstereyim."

Kek bir rafın üzerinde soğuyordu. Bunun için bir servis tabağı buldu ve kenarlarını gevşetmek için bıçağı nasıl kullanacağını gösterdi.

"Şimdi onu serbest bırakmak için yavaşça çevirin," diye talimat verdi.

Bunu çok ama çok dikkatli bir şekilde yaptı; gözleri, mahvetmekten korkuyormuş gibi kapalıydı.

"Mükemmel!" dedi, bütün ve altın rengi tabağa kayarken. "Aferin." Gözlerini açtı ve keyifle sırtıttı. "Güzel kız, değil mi?" "Çok güzel. Servis etmeden önce, son rötuşlar."

O sabah topladığı meyvelerden bir kase aldı ve pastanın üzerine serpiştirdi. "Şimdi üzerine bal gezdireceğiz," dedi.

Adam bal küpünü ona verdi ve o da bir çocuk gibi mutlu bir şekilde bu şerefe nail oldu. "Hadi tadına bakalım," dedi. Dilimleme zahmetine katlanmadan

Çatalını doğrudan pastaya batırdı, bir parça kopardı, bir dut mızrakladı ve ağzına götürdü.

Başını iki yana salladı. "Önce sen." Kızın elinden çatalı aldı ve ona doğru uzattı.

Bir ısırık aldı ve mest olmuş bir şekilde gözlerini devirerek inledi. "Ne cennet ama," dedi bir lokmanın içinden. "Al bakalım."

Bir lokma daha hazırladı ve ona yedirdi. Nemli ve hafifti, baldan yapış yapıştı, tatlılığı meyvenin ekşiliğiyle dengelenmişti.

O yerken izledi. "Muhteşem, değil mi?" diye sordu.

"Tamamen," dedi. Ama pastayı kastetmemiştir. Gözlerinde gururla ona gülümseyen bu kadını kastediyordu.

Çatalı paylaşarak birlikte bir parça yediler. Daha fazla yiyemeyince çatalı salladı. "Hepsi senin olsun."

"Hayır, ben doluyum."

Üst dudağına serseri bir kırıntı yapıştı. gelen bir dürtüyle uzanıp onu sildi. Önce adamın eline, sonra da dudaklarına baktı.

Bunu yaptığını fark etti. Tıpkı ders sırasında ona gösterdiği gibi, onu öpmesi için davet ediyordu.

Bunu yapmak istedi. Anladığını göstermek için. Dudaklarını balın tatlı kalıntılarına koymak için.

Ama bunu yaparsa çaresiz kalacaktı. Bu öğleden sonraki öpüşmelerinden dolayı hâlâ sarsılmıştı. Kendine bir öpücük daha verirse ne olacağını bilmiyordu.

Geri çekildi ve masadaki kırıntıları silmekle meşgul oldu. Kadının hayal kırıklığına uğradığını hissedebiliyordu ve ona bakmadı.

"Sen harika bir şefsin, Thais," dedi. "Tüm tatlılarımızı yapabilirsin."

Gülümsemedi. "Hiç şansın yok."

"Pekala, benim için çalışma zamanı."

Kız kendisini öpmekten kaçındığı için ona seslenemedi odadan çıktı.

Gecenin geri kalanında çalışma odasında inzivaya çekildi, Thais' yanında getirdiği mobilya ve dekorasyon kataloglarını incelemesi için salonda bıraktı. Geç saatlere kadar çalışmaya, sorumluluklarının geçmeye ve sabah kararlarını yazmasına yardım etmeye karar verdi.

Adam saat on bir buçukta işini bitirdiğinde kadın emekli olmuştu. Belli ki taşra hayatını günün yarısını uyuyarak geçirecek kadar sıkıcı buluyordu. Sıkıldığı için kendini suçlu hissediyordu. Ne de olsa asıl işi onu erotik bir şekilde eğlendirmekti. Şehvetin önüne o kadar çok engel dikmişti ki -kendi kendine gülümsedi, bu cümle karşısında nasıl kıkırdayacağını biliyordu- bu noktada bir ay, ona vermesi için tuttuğu eğitimi vermesi için yeterince uzun olmayabilirdi.

Savunmasını düşürmek zorunda kalacaktı. Thais'in parmağındaki kek hamurunu yalayan, göğsünü Thais'in göğüslerine değdiren adam gibi değil, Thais'in gözleri onu öpmeye çağırdığında dudaklarından kaçan adam gibi olmalıydı.

Thais'in kapısının altından belli belirsiz bir mum ışığı parlıyordu ve durup kapıyı çalsa nasıl tepki vereceğini hayal etti. Bunu telafi etmek için bir şans istedi.

Kızın onu hevesle memnun edeceğini biliyordu. İsteddiği için onunla gurur duyacaktı. Ama yorgundu. Nadiren bu kadar geç saate kadar ayakta kalırdı, özellikle de taşrada, Şafakta kalkmaya meyilli olduğu yerde. Ve bugün geçirdikleri zamandan o kadar keyif almıştı ki, bu anının tadını sadece bu gece için çıkarmak istiyordu, böylece sabah da tadını çıkarabilecekti.

Ve böyle bir faaliyete başlamak için çok hazır bir şekilde uyandı. Aleti o kadar sertleşmişti ki acıyordu. Böyle bir durumda kendini boşaltması sadece bir dakika sürdü, ama bunu yapma eylemi her zamanki tatmini sağlamadı. Emin olmak için keskin bir zevk dalgası getirdi. Ama üzerinde oyalanacak kadar değil.

Bunu hiç yapmamıştı, ama yine de kendisine sahip olmak istiyordu.

Yatağa uzandı, gözleri kapalı, Thais'in ona karşı hissettiği duyguyu hayal ediyordu. Okşamaya başladığında yaşadığı hafif yumuşama hızla tersine döndü. Pencereden giren güneşin parıltısını ve dışarıda ötmeye başlayan horozları görmezden gelerek acele etmedi.

Birkaç sabah önce kendisine ettiği göğüslerini -o tatlı mı tatlı göğüslerini- düşündü. Göz ucuyla baktığı alev alev yanan kızıl saçlarını.

kadınlığının üstünde. Kalçaları bir çellonun kıvrımları gibi kabarıyordu. Nefesi kesildi ve Thaïs'in izin verirse altı saat daha uyuyacağı ve Hattie'nin yediye kadar gelmeyeceği gerçeğine rağmen sessiz olmak için kendini zorladı.

Başını duvara yasladı ve sessiz bir inilti çıkardı. Yaklaşmıştı ve bu his neredeyse mükemmeldi, eğer şimdi biraz daha sıkı kavrarsa-

Kapısı açıldı.

"Eden!" Thaïs bağırdı. "Eğer lanet kuşların ciyaklamayı kesmezse, dışarı çıkıp onların-"

Ne yaptığını fark ederek sözünü kesti. İçine bir korku düştü. Ama bu, arzusunun kabaran zamanında durduramadı.

Geldi.

Sadece bu da değil, derin bir iniltiyle boşaldı ve çıplak karnının her tarafına büyük şeritler halinde yayıldı.

Thaïs bir eliyle ağzını kapattı.

"buradan!" diye bağırdı ona, hâlâ kasılıyordu.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu

usulca.

"Çık dışarı, Thais," diye daha güçlü bir şekilde bağırdı. "*Çık dışarı.*"

Gözlerini kocaman açarak geri çekildi ve kapıyı kapattı.

On Beşinci Bölüm

Thaïs kapıyı usulca kapattı ve koridoru geçerek odasına doğru yürüdü.

Göğsünde garip bir his vardı. İncinmişti.

Eden ona bağırıyordu. Pekâlâ, kapıyı çalmadan odasına girmiş ve onu kendisiyle uğraşırken yakalamıştı ama yine de. Eden, bağırıyor.

Eden gelirken bile bağırıyordu, görünüşe göre ona sadece bu hizmet için para ödemesine rağmen, onun yardımını olmadan bunu yapmıştı. Bu bir hakaret miydi? Onu itici mi buluyordu? Onu istemiyordu ve bu konuda kibar mı davranıyordu?

Bu düşünce onu üzdü ve üzüntü onu öfkelenlendirdi çünkü bir patronun onu bu kadar küçük hissettirecek gücü olmamalıydı.

Güneşin gözlerini yakıyor olması ve o lanet horozların hâlâ kanlı kafalarını öttürüyor olması da yardımcı olmuyordu.

Elindeki en yakın ağır nesneyi -birinin şifonyerin üstüne bıraktığı İncil'i- aldı ve pencereden kümeşe doğru fırlattı. "Kafalarınızı ezmeden önce gagalarınızı kapatın," diye bağırdı.

Ne onun ne de Tanrı'nın sözlerine aldırmış etmediler.

Kapısının önünde Eden'ayak seslerini duydu ve bir kez daha onu azarlamak için durup durmayacağını merak etti. Açma ihtimaline karşı gözlerini kısarak baktı ama onun merdivenlerden indiğini duydu.

Yatağına döndü ve göz maskesini çarşaftan çıkardı. Bu Allah'ın belası yerde yapacak başka bir şey olmadığı için uyumaya edecekti.

Ama lanet olası cahil kuşlar ciyaklamaya devam etti ve ışık maskeye rağmen hala çok parlaktı ve sonra biri kapıyı yumrukluyordu

Kapı.

"Kim o?" diye sordu, bunun sadece bir kişi olabileceğini bilmesine rağmen.

"Alastair," dedi Eden.

Ona hiç gerçek adıyla hitap etmemişti ve o da onu hiç davet etmemişti. Bunu söylediğini duymak tuhaftı. kadar garipti ki, şu anda onun hesabına yumuşak davranmak istemese bile bu onu biraz yumuşattı.

"Ne istiyorsunuz?" diye sordu.

"İçeri girebilir miyim?"

"Eğer mecbursan."

Kapı aralandı ve o gün için giyinmiş, elinde çay ve süt dolu bir tepsiyle görüldü.

"Hattie henüz gelmedi," dedi, "o yüzden kahvaltı yok. Ama açsan sana bir şeyler hazırlayabilirim."

Gülümsemeden başını salladı. "Tuvalet masasının üzerine bırak."

Elindekini yere bıraktı ve durakladı, sanki kalsa mı gitse mi emin değildi.

"Thaïs," dedi, "özür dilerim."

Özür mü diliyordu? Özür mü diliyordu? Bu kesinlikle bir ilkti.

Onun kendisine kızgın kalmasını bekliyordu. Ona yaramaz bir hizmetçi gibi davranmasını.

"Bu eylemi çok özel bir eylem olarak görüyorum," dedi sessizce. Ciddi bir şekilde. "Ve buna tanık olduğun için utandım. *Hâlâ da* utanıyorum."

Ne kadar açık sözlü. Muhatap olduğu erkekler genellikle nasıl hissettikleri konusunda bu kadar dürüst olmazlardı. Onun gibi hissettiği için ona neden bağırıldığını anlayabiliyordu.

Kızgın değildi. Utanmıştı.

"Anlıyorum," dedi. "Kapıyı çalmalıydım." "Evet.

Gelecekte de böyle yaparsanız memnun olurum."

"Ama biliyorsun," dedi, "kendini becermekte utanılacak bir şey yok. Çoğu insan bunu yapar."

"Her ne olsun," dedi sert bir şekilde, "bunu yaparken yakalanmak, dürtüyü tatmin etmenin istenmeyen bir sonucudur."

"Bazı insanlar izlenmekten hoşlanır."

Yüzü kızardı. "Onları tercihleriyle baş başa bırakacağım."

"Aklımdaki soru şu lordum," dedi. Dürüst olmak gerekirse, onun da böyle olmasını engelleyen hiçbir şey yoktu. "Bu dürtülere sahip olduğunuzda, neden beni onlar için kullanmıyorsunuz? Bu yüzden burada değil miyim?"

Çenesini sıktı, mutsuz görünüyordu. "Öyle olduğunu biliyorsun."
Bir an birbirlerine baktılar, ikisi de konuşmadı, ikisi de hayal kırıklığına uğramıştı. "Neden korkuyorsun?" diye sordu kadın.
İçini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Dürüst olmak gerekirse Thaïs, pek emin değilim."
"Beni istemiyor musun?"
Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tabii ki! Ben de seni düşünüyordum.." Ona sırtıttı. "Öyle mi?"
Ciddiyetle başını salladı. "Oh."
"Peki, şuna ne dersin? Eğer henüz sana dokunmamı istemiyorsan, kendine dokunduğunda seni izlememe izin ver. Başlangıç olarak."
Başını öyle sert salladı ki boynundan çıkacak gibiydi. "Hayır," dedi. "Asla."
"*Beni* izleyebilirsin," diye teklif etti.
Gözleri neredeyse kafatasından dışarı fırlayacaktı.
"Mümkün değil," dedi. "Bu manzara beni delirtebilir." "Amaç bu değil mi?"
"Amacım," dedi, "mükemmel bir koca olmak. Ve karımın benim için böyle bir şey yapmasını sağlamak-"
Onun imasını biliyordu ve bundan hoşlanmamıştı.
"Ona bir fahişe gibi davranmak mı?" diye araya girdi.
Şaşırmış görünüyordu. "Ben *de bencil* diyecektim."
Oh. Onu terslediği için kendini biraz kötü hissetti.
Yine de içgüdüleri kibar kadınların nelerden hoşlandığına dair varsayımlara dayanıyordu. Ona varsayımda bulunmamayı öğretmesi gerekiyordu.
"Ya hoşuna giderse? Onu izliyor musun?"
Başını eğdi. "Kadınlar bundan hoşlanır mı?"
"Bazı kadınlar yapar. Her kadın aynı değildir." "Eğer öyleyse, o zaman, tabii ki, ben, şey ..." "Ne yapardın?"
"Ona uyum sağla," dedi göz göze gelerek. "Ona uyum sağlarım."
Bununla birlikte, başını kibarca eğdi ve kız daha fazlasını söyleyemeden odadan çıktı. Onu, dersleri için stratejisini nasıl değiştirebileceğini planlamaya bıraktı.
Ona öğretmesi gereken şeyleri öğrenerek kendisine iyilik yaptığını hissettirmeye çalışmalıydı. *Ona* zevk verdiğini düşünmesine izin vermeliydi.

Kendisininkini almasını sağlamak için.

Berbat erken saate rağmen tamamen uyanıktı ve çayı soğumuştı. Yeni sarı dallı elbisesini giydi -kendi zevkine göre göğüslerini yeterince göstermese de içinde oldukça taze ve güzel görünüyordu- ve Eden'in kendisine yeni bir demlik yapmaya ikna edilip edilemeyeceğini görmek için mutfağa gitti.

Ama orada değildi.

Onun yerine, soluk sarı saçlı ve kırmızı yanaklı, geniş yüzlü genç bir kadın çamaşır küvetinin başında durmuş bir şeyler ovuyordu.

Kadın kapının açılma sesiyle arkasını döndü ve sırtıttı. "Siz Bayan Smith olmalısınız."

Thaïs başını salladı, gerçi sahte bir isim kullanması gerektiğini neredeyse unutmuştu. İyi ki önce kendini tanıtmamıştı.

"Sen de Hattie olmalısın," dedi Thaïs. "Aşağı gelip seninle tanışmak istiyordum. Tatildeyken dinlenmeye çalışıyorum. Sabahın köründe bakmam gereken küçük çocuklar yok."

Hattie gülümsedi. "Güzel, uyumak için. Gerçi o sikler bu kadar havadayken bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

Horozlar biraz sakinleşmişti ama hâlâ dakikada en az bir kez ötüyorlardı.

"Bu sabah çok kötüler," dedi Thaïs. "Hayatlarına erkenden son vermek istiyorum."

Hattie, yeni toplamış olması gereken bir sepeti , "Bunu yaparsan pek yumurta bulamazsın," dedi.

"Uykuyu yumurtadan daha çok seviyor olabilirim."

"Onları almak için bu kadar fedakarlık yaptığınıza göre kahvaltıda biraz ister misiniz?"

Thaïs homurdandı. Görünüşe göre Hattie hazırcevap biriydi.

"Hayır, ama şu tereyağlı ballı kekten biraz alabilirim," dedi. "Ve taze bir demlik çay."

Hattie başıyla onayladı. "Size salonda götüreyim mi?"

"Hayır. Bekleyeceğim. Bütün hafta kardeşimden başka kimseyle konuşmadıktan sonra bir arkadaşlık etmek güzel. Ve Sophie, tabii ki, terzi. Yapar mısın?"

onu tanıyor musun?"

"Tabii ki. Kasabadaki herkesi tanırım. Küçük bir yer ama kendine has güzellikleri var. Köye gittiniz mi?"

"Hayır. Cuma günü Sophie'nin dükkanına gideceğim. Dört bekliyorum. Burada bulunduğum süre boyunca dinlenmek ve okumak dışında pek bir şey yapmadım."

Elbette hiç okuma yapmamıştı. Tanrı . Ama Hattie'nin bunun tatile çıkan bir mürebbiye için harika bir ikram olduğunu düşüneceğini varsayıyordu.

"Ve tabii ki yürümek," diye ekledi. "Bol bol yürümek."

"Buraların manzarası çok güzel," dedi Hattie. "Fellowes'lara gittin mi?"

Thais'nin bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Pardon?"

"Fellowes'lar," dedi Hattie. "Yolun hemen aşağısındaki komşularınız."

"Ah, elbette. Hayır, onlarla tanışma zevkine erişmedim."

Tozlu patikadan aşağı inmek gerekiyorsa buna hiç niyeti yoktu. Kulübenin içinde kalarak bile yeterince hapsiniyordu.

Hattie pastayı dilimleyip üzerine bolca tereyağı sürerken, "Bir ziyaret etmelisin," dedi. "Ahır kedilerinin birkaç sabah önce yavruları . Kıymetli, minicik şeyler."

"Awww! Belki de ." Yavru kedileri severdi. Bebek olan her şeyi severdi.

Çaydanlık kaynıyordu, Hattie onu ızgaradan aldı ve suyu güzel çiçekli bir çaydanlığa doldurdu. "Süt alıyor musun?"

"Lütfen."

"Pastanızı alın ve salonda oturun. Demlendikten sonra çayınızı getireceğim."

Thais mutfakta kalmayı tercih etmesine rağmen, "Teşekkür ederim," dedi. Hattie'nin meşgul olduğunu ve muhtemelen işine devam etmek isteyeceğini görebiliyordu ama Eden çalışma odasında işini yaparken o da sabır oyunu oynayıp mobilya broşürlerini karıştırdığı günlerden sonra oldukça yalnızdı. Londra'da her zaman meşguldü ve nadiren yalnızdı. Her gün kilometrelerce yürüyor, ayak işlerini ve alışverişini yapıyor, arkadaşlarını ziyaret ediyor ve hayır kurumuyla ilgileniyordu. Bazı günler Seraphina'nın bebeğine bakıyordu ki bu her zaman bir zevkti.

Kendi bebeğinin olmasını her zamankinden daha çok istiyordu. Bebekli yeni bir çift için mükemmel olan bu küçük evde olmak onu kara kara düşündürüyordu.

Salonda güneşin altında oturup bir bebeğe miyavladığını hayal etti. Sütün tatlı bebek kokusu, pencerelerden süzülen gül kokusuna nasıl da karışırdı.

Ama böyle bir hayatı olsaydı kim olurdu?

Hem fahişe hem de eş olmayı bekleyemezdi. Ve doğrusu, böyle bir anlaşmayı da istemezdi. Onu seven ve sadece kendisi için isteyen bir adamla evlenmeyi arzuluyordu.

Ama böyle bir adamı nereden bulacaktı? Hayattaki payından utanmıyordu ama dünyanın bir fahişeye nasıl baktığı konusunda hiçbir yanılması yoktu. Onu kirli bir şey olarak görüyorlardı. Ahlaksız ve kirli. Ona vurdun. Sen yapmadın.

ona değer vermedin. Ona değer vermedin.

Metreslerine bebek vermekten çekinmeyen erkekler bile onlarla *evlenmiyordu*. En fazla, zaman zaman piçlerinin başını okşar ve eğitim masraflarını karşılarıydı.

Çocuğu için istediği şey bu değildi.

Hiç ailesi olmamıştı ve bebeğine bir aile vermek istiyordu. Kendisine.

İhtimaller bunun yönündeydi.

Bütün bunlar onu üzüyordu.

Hattie çayı getirdi ve kasabaya döneceği için ona iyi günler diledi.

Bu, önünde boş saatlerle dolu asık suratlı bir zaman dilimi bırakmıştı.

Pencereden dışarı bakarak sessizce çayını içti. Dakikalar yavaş yavaş ilerliyordu.

Eden çalışma odasından çıktı ve onu görünce irkildi. "Yine günaydın," dedi.

"Günaydın. Uyumaya devam edeceğini ." "Denemediğim için değil. Sikine lanet olsun."

Yüzü kızardı. "Sikler," diye düzeltti. "İkisi de."

Onun yanından mutfağa doğru yürüdü.

"İskambil oynamak ister misin?" seslendi

arkasından. "Özür dilerim. Çalışmam gerekiyor."

"Bütün gün mü?"

"Bütün gün."

Elinde bir elmayla geri geldi. "İsterseniz birkaç saat sonra öğle yemeğinde size katılabilirim," dedi.

Burnunu kırıştırdı. iyi koşullarda bile soğuk bir öğle yemeği pek de ikram sayılmazdı, hele de insan hâlâ kahvaltı ederken.

"Ne kadar komik," dedi.

Omuz silkti. "Tamamen sizin kararınız. Şimdilik ." Çalışma odasına çekildi ve kapıyı kapattı.

İç çekti. Çayın etkisiyle bacakları titremeye başlamıştı. Her gün böyle oturmak için fazla enerjikti, özellikle de ayaklarının üzerinde bu kadar hızlı durmaya alışmışken.

Saman nezlesine aldırmadan dışarı çıkma zamanının geldiğine karar verdi. Gidip yavru kedilere bakacaktı.

Çizmelerini giydi, mutfakta hasır bir şapka buldu ve Hattie'nin Fellowes'lara doğru işaret ettiği yöne gitti.

Güzel bir gündü ve yol birkaç gün önceki yağmurdan dolayı hâlâ çamurlu olsa da güneş sırtında kendini iyi hissettiriyordu. Hapşırması rahatsız ediciydi ama Eden'la birlikte tarlada yürüdükleri zamanki kadar şiddetli değildi. Evde tek başına oturmaktan daha iyiydi.

Yaklaşık bir mil kadar sonra, Eden'la paylaştığına benzemeyen bir kulübeye rastladı. Görünürde başka ev olmadığına göre Fellowes'lara ait olmalıydı.

Bahçedeki patikadan yukarı çıktı ve kapıyı çaldı.

Yaşlı bir adam cevap verdi; altmışlı yaşlarında olduğunu tahmin ediyordu. Adam siyahtı, kel bir kafası ve gümüş rengi kesilmiş sakalı vardı. Oldukça yakışıklı, diye düşündü.

"İyi günler," dedi. "Siz Bay Fellowes musunuz?"

"Benim."

"Ben Bayan Smith. Kardeşimle birlikte yolun aşağısındaki kulübede tatildeyim."

Gülümsedi. "Ah, evet. Ziyaretçiler olduğunu duydum. Nasılsınız?"

"Pekala. Hattie Hart bu sabah bana bir yavru kediniz olduğundan bahsetti. Umarım rahatsız etmiyorumdur ama bir bakabilir miyim diye merak ediyordum."

"Elbette!" dedi. "Ahırdalar. Minik yaratıklar. Size göstereyim."

Güneş ışığına doğru adım attı. "Bu taraftan."

Birlikte evin yan tarafındaki ahıra doğru yürüdüler ve dostça sohbet ettiler. Bay Fellowes emekli bir terziydi.

Köydeki dükkânını oğluna sonra taşraya taşıdı.

Onu bir süt ineğinin, iki atın ve bir arabanın yanından geçirerek köşedeki saman balyasına doğru götürdü. Orada, samanların arasına yuvalanmış bir anne kedi ve altı minik yavrusu vardı

Fareden biraz daha büyüktüler. Birkaçı emziriyordu. Birkaçı birbirine sarılmıştı, gözleri henüz açılmamıştı bile.

Kalbi bir bal havuzu gibi tatlı ve yapış yapış oldu.

"Onlara dokunabilir miyim?" diye sordu, toprak zeminde dizlerinin üzerine çökerek. "Elbette," dedi Bay Fellowes.

En büyük yavru kediye kucığına aldı. Onu boynuna bastırırken sessizce miyavladı. Çok sıcak ve yumuşaktı. Yanağını onun tüylerine sürttü ve ona saçma sapan şeyler mırıldandı. Sonra onu yerine koydu ve annesinin memesinde olmayan her yavru kediye aynı şeyi yapmaya devam etti. Çok tatlı, gevşek ve sevimliydi. Hepsini Eden'e geri götürmek istedi.

"Çok değerli," dedi onu gülümseyerek izleyen Bay Fellowes'a.

". Annesinden ayrılacak kadar büyüdüğünde sana bir tane verirdim. Ama uzun süre kalmayacaksınız, değil mi?"

"Hayır," dedi üzüntüyle. "Sadece ay sonuna kadar." Londra'ya döner dönmez kendine bir kedi yavrusu almaya karar .

İstedığı zaman geri dönmesi için onu cesaretlendiren Bay Fellowes'a veda etti ve yola koyuldu.

Keyfi , yürürken mırıldanıyordu. Belki de kırdaki kısa yürüyüşler katlanılabiliyordu, özellikle de hoş yaşlı adamlar ve yavru kedilerle vakit geçirebiliyorsa.

Eden'in kulübesini tam görecekti ki, kaygan bir çamur parçasının üzerinde kaydı ve kışının üzerinde doğrudan bir çitin içine düştü.

On Altıncı Bölüm

Eden Thaïs'in homurdanmasına ve küfretmesine alışmıştı ama bunlar genellikle açık pencereden değil, salondan geliyordu. Ve genellikle bunu çığlık atarak yapmazdı.

Ayağa fırladı ve dışarı baktı.

Topallaya topallaya eve doğru gidiyordu, boynundan ayaklarına kadar çamur içindeydi.

Kadın kapıyı tekmeleyerek açtığı anda kapıdan dışarı fırladı ve bahçeye girdi.

"Ne oldu?" diye bağırarak ona doğru koştu. "Ne olmuş gibi görünüyor?" dedi.

Ve sonra ağlamaya başladı. "Kahretsin," diye feryat etti. "Kahretsin, kahretsin, *lanet* olsun." Adam yüzünü buruşturdu ama bu durumda küfürler için onu suçlayamazdı.

Lanet olsun, gerçekten.

"Bana aval aval bakmayı kes," dedi. Gözyaşlarını silmek için parmaklarından birini kullandı ve yüzünde çamur lekesi bıraktı. Feryat etti, sonra hapşırıldı ve sonra daha yüksek sesle feryat etti. "Buradan nefret ediyorum!"

Ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Cebini karıştırdı ve mendilini çıkardı.

"Kıpırdama," dedi, yanağındaki çamuru silerken. "Bu iyi gelecektir." Burnunu çekti.

"Zavallı şey," dedi ve sıkılmış dişlerinin arasından bir nefes çekti, hızla bunu halletmenin bir yolunu arıyordu.

Elbise.

Önce çamurlu elbiseyi çıkarması gerekiyordu. Sonra da yıkanabilirdi. Bu da kuyudan su çekmesi gerektiği anlamına geliyordu. Ve eğer hava sıcak olursa yıkanması daha rahat olacaktı, bu yüzden bir ateş yakmalıydı.

"Bana *aval aval* bakmayı kes," dedi tekrar, daha vurgulu bir şekilde. "Özür dilerim," dedi adam. "Gel. Seni temizleyelim."

"Nasıl? Küvetin yok ki." "Senin için biraz su ısıtayım."

"*Saçıma* bulaştı," dedi. "Benim için yıkamanız gerekecek."

Bunu nasıl yapacağına dair hiçbir fikri yoktu ama onu daha fazla üzme de istemiyordu. "Elbette. Benimle arka bahçeye gel."

Kadın onun arkasında topalladı. Adam hızını yavaşlattı ve ona kolunu uzattı. "Bana yaslan."

Bu jesti reddetti. "Senin de kirlenmene gerek yok." "Benim için sorun değil," dedi. "Sana yardım etmek istiyorum."

"Kendi başıma yürüyebilirim," dedi en sokak çocuğu aksanıyla. Hâlâ ağlıyordu. Onu göğsüne bastırmak ve sarılmak istedi.

Ama ideal olarak, temiz olduğu zaman.

Mutfak kapısının dışındaki terasa ulaştılar. "İhtiyacın olacak İçeri girmeden önce soyun," dedi. "Yoksa mutfakçı çamurla kaplayacağız."

Ona ters ters baktı. "Oh, mutfak için ne kadar kötü." Korsesinin dantellerini başladı.

"Oh, uh ..." dedi. "Seni biraz yalnız bırakayım mı? Gidip sana giyecek temiz bir şeyler bulayım."

"Kirlenecekken temiz bir şey giymenin faydası yok. Burada kal ve bana yardım et."

"Soyunmana yardım edeyim. . . soyunmana?"

İç çamaşırlarına çamur bulaşmamasına dikkat ederek korsajını çözüyordu.

"Evet," dedi. "Kalçalarım kirli mi?"

Hiçbir fikri yoktu, çünkü kadının çok az şeyle örtülmüş göğüslerini görmemek için gözlerini kaçırmıştı.

"Eden!" diye tersledi. "Şimdi tevazu zamanı değil. Kalçalarım çamurlu mu?" Bakmak için kendini zorladı.

Göz kamaştırıcıydı. Tamamen ihtişamlıydı.

Ve mucizevi bir şekilde iç çamaşırları temizdi. "Hayır, çamurlu değiller," dedi.

"O zaman benim için çöz. Ellerim kirli."

Bağcıklar ön tarafta, göğüslerinin altındaydı. Ona yardım etmek için yakından dokunması gerekecekti.

"Bunun uygun olduğundan emin değilim," diye itiraz etti.

"Ben senin lanet olası *metresinim*," diye tersledi. "Beni soymanın zamanı geldi. Sen onu azarlarken karının boynuna kadar giyinik kalmasında ısrar edecek misin?"

Birini *kızdıracağı* fikrine *karşı çıkıyordu* ama Thaïs haklıydı. Çıplaklıktan ürkmeye devam edemezdi.

Ya da ona dokunmaktan.

Ama kendini hazırlamak için bir dakikaya ihtiyacı vardı. Bir parmağını kaldırdı. "Önce senin için su pompalayayım ve ateşe dökeyim. Olduğun yerde kal."

"Nereye sanıyorsun? Kırım çamur içinde ve memelerim dışarıda lanet olası kasap dükkanına mı?"

"Tamam," dedi, saçmaladığının farkındaydı. "Çabuk olacağım."

Aceleyle kuyuya gitti, iki kova su doldurdu ve Thaïs'in üstünü kirletmemek kollarını açarak durduğu terasa taşıdı.

"Acele et," dedi.

"Birazdan döneceğim. Özür dilerim, rahatsız olduğunuzu biliyorum."

Hemen içeri girdi ve suyu daha küçük tencerelere boşalttı, böylece mümkün olduğunca çabuk ısınacaklardı.

Dışarı çıktığında Thaïs neyse ki ağlamayı bırakmıştı. "İşte," dedi.

"Hepsi bitti. Ben-?" Kaldığı yeri işaret etti. "Elbette yapabilirsin.

Çıkar şunları üzerimden."

Korkusunu belli etmemeye çalışarak ona yaklaştı. Kadın iç çekti.

"Karmaşık bir şey değil Lord Hazretleri. Sadece şu lanet bağcıkları çözün."

Bunu yaparken ellerinin göğüslerini okşamaması mümkün değildi.

Yumuşak, dolgun ve ağır. Onları avuçlarının içine almayı arzuluyordu.

Bunu yapabilmesi -kadının bunu yapması için sabırsızlanması- onu utandırdı. Parmakları biraz titredi ve sakarlaştı.

Onun nefes alışını hissedebiliyordu ve bu yakınlık yüzünün

kızarmasına neden oldu. "Özür dilerim," dedi içgüdüsel olarak.

"Dur," dedi. "Yanlışı bir şey yapmıyorsun, hallet şu işi."

Aşağıya doğru ilerledi, ipleri önce bir ilmekten, sonra diğerinden çıkardı.

Kadın kıyafetlerinin bu kadar karmaşık olduğu hiç aklına gelmemişti.

Sonunda giysinin bağcıkları çözüldü. Thaïs kollarını kaldırdı, böylece onu üzerinden çıkarabildi.

Bu da onu vardiyasında ayakta bıraktı.

Güneş ışığında neredeyse şeffaftı. Sert olan meme uçlarını seçebiliyordu. Kadın üşüyordu. Onun rahatı için daha hızlı olması gerekiyordu.

"Şimdi eteğimi çöz," dedi, beline sıkıştırılmış gizli kurdeleleri işaret ederek.

Bu görev en azından daha az titizdi. İpleri çözdü ve çekmeye yardım etti. eteği kalçalarının üzerinden geçirdi, böylece çıkabildi. Bu da onu çorapları, botları ve vardiyasıyla ayakta bıraktı - hepsi inciklerinden aşağıya kadar kirliydi.

Ayak tabanları.

"Çıplak tenime kadar soyunmam gerekecek," diye homurdandı.

Kirli çizmelerinin bağını çözmek için eğildi ve ona kalçalarının davetkâr bir verdi. Daha önce hiçbir kadının poposunu fark etmemişti ama Thaïs'in geniş ve yuvarlak, cömert kalçalarıyla tamamlanan poposu, adamın belinin kalkmasına neden oldu. Kıvrımları kesinlikle çok tatlıydı. O kadar tatlıydı ki Kendini toparlamazsa gözle görülür şekilde tahrik olacaktı.

"Su, ellerinizi ve kollarınızı yıkamak için yeterince sıcak olmalı," dedi.

"İçeri girip senin için biraz getireyim."

Kadın homurdanarak onayladı, hâlâ botlarını tekmelemeye çalışıyordu. Bir tencere, bir bez ve bir kalıp sabun almak için mutfığa gitti.

Adam dışarı çıktığında, kadın bahçede çırılçıplak duruyordu.

"Thaïs," diye bağırdı. "Tanrı , ne oluyor? Biri seni görecektir." "Çitlerin üzerinden kimse beni göremez," dedi kadın. "Sen hariç."

Bunun doğru olduğundan tam olarak emin değildi ve sözde kız kardeşinin kapıların dışında çıplak dolaştığı söylentileri küçük köye ulaşırsa başına gelecek felaketi düşünmeye bile cesaret edemiyordu.

"Hemen içeri gel," diye tısladı.

Gözlerini devirdi ama adamın dediğini yaptı ve kirli kıyafetlerini terasta bir yığın halinde bıraktı.

"Ellerini yıka," dedi. "Gidip sana giyecek bir şeyler getireyim."

Odadan fırladı, üst kattaki yatak odasına çıktı ve gardırobundaki giysileri karıştırdı. Elbette, yıkanana kadar giyemeyeceği tek temiz elbisesi dışında giyebileceği uygun bir şey yoktu. Ona şeffaf cüppelerinden birini getirerek tatmin olmasına izin vermeyecekti. Koridorun karşısına geçti ve kendi temiz geceliğini aldı.

Mutfağa geri döndüğünde, kadın çıplak bir şekilde eğilmişti. Bacaklarındaki kiri temizlerken muhteşem kışını havaya kaldırdı. Gözlerini kaçırarak gömleği masanın üzerine .

"Kurulanırken bunu giyebilirsin, böylece üşümezsin. Seni yalnız bırakayım."

Çok uzun, çok sinirli bir iç geçirdi.

"Yardıma ihtiyacım var, mahremiyete değil. Saçımda çamur var."

Ayağa fırladı ve uzun kırmızı bukleli yelesini savurdu; gerçekten de bu yelenin orası burası kurumuş çamur kümeleriyle kaplanmıştı.

"Küvet olmadan kendi saçımı yıkayamam. Bana yardım etmen gerekecek. Ve sırf çamurlu suyla için lanet olası bir gömlek giymeyeceğim."

Bu makul bir şeydi.

Aynı zamanda

imkansızdı.

Adam masaya bakıp ona yardım edemeyeceğini açıklayacak kelimeleri bulmaya çalışırken, kadın ona doğru yürüdü ve nemli eliyle çenesinden tuttu. Adamın yüzünü yukarı kaldırarak gözlerini kendisiyle buluşturmaya zorladı.

"Yardıma ihtiyacım var, aşkım."

Ona *ihtiyacı vardı*. İhtiyacı olan bir kadına yardım etmek onun göreviydi. Özellikle de ona.

Götlük yapıyordu.

"Elbette," dedi hemen. "Özür dilerim, ben sadece ..."

"Gerginim," diye bitirdi.

Başını salladı.

Ellerini onun omuzlarına koydu. ". Sadece çıplak bir kadın. Ve gözünüzün üzerinde olmasına aldırıyor."

Adamın ellerini tuttu ve çıplak omuzlarına koydu. "Ya da sen ona dokunuyorsun."

Tenine dokunmak harika bir histi, çok sıcak, çok samimi. Başparmaklarıyla onu okşadı ve başını salladı.

Gülümsedi. "Bana daha aşağıdan dokunmak ister misin?"

Tanrım, çok istedi. Ama eğer yapsaydı, ahlaksız olurdu. O *çoktan* uygunsuz olmaya başlamıştı. Ve eğer bunu fark edecek, yorumlayacak ve bundan faydalanacak biri varsa, o da Thaïs olurdu.

Neredeyse, *neredeyse* onun yapmasını istiyordu.

Ama hâlâ bir parça ... vardı. *Neydi* o? Aslında korku değil, kendini yetersiz göstereceğine dair bir endişe. Onu incitecek, sakarlık yapacak ya da bir şekilde onu hayal kırıklığına uğratacaktı.

Başarısız olacağını.

Hiçbir şey onun tahrikini bu korku kadar azaltamazdı.

"Saçını yıkayalım," dedi. "Bana ne yapacağımı söyle."

"Zor bir şey değil. Sadece beni lavabonun üzerine eğin ve saçlarımı ıslatmak için başımdan aşağı su dökün. Sonra çamurlu kısımları sabunla yıka ve durula."

Beni lavaboya doğru eğ. Yüce Tanrım.

". Bakalım su rahat bir sıcaklıkta mı?"

Isıttığı tencerelerden en büyüğünü aldı ve test etmesi için lavaboya getirdi. Parmağını içine daldırdı. "Mükemmel."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Bunu duymak güzel mi? Bunu neden söylemişti? Neden bu kadar doğallıktan uzak davranıyordu?

"Hazır mısın?" diye sordu.

Thaïs başını salladı ve lavabonun üzerine eğildi, böylece kalçası bir kalp gibi adamın önüne . Saçları lavabonun içine doğru dökülüyordu.

Yıkamanın tek yolu arkasında durmaktı, böylece kasıkları doğrudan sırtının küçük kısmıyla aynı hizaya gelecekti.

Ona sürtünmeden olabildiğince yaklaştı ve uzun kolları olduğu için şükretti, böylece ona doğru eğilmeden saçlarına ulaşabildi.

Tenceredeki suyu dikkatlice kadının başından aşağı döktü.

"Bu iyi mi?" diye sordu.

"Burnuma kaçıyor," dedi homurdanarak. "Kusura bakma. İşte, kiri çıkarmak için çalışacağım."

Sabun kalıbını aldı ve çamur birine sürerek köpürttü. Parçalamak için parmaklarıyla masaj yapması gerekti.

"Durulayacağım," dedi. "Gözlerini kapat."

Kadın başını salladı ve adam tellerin üzerine su dökerek temizlenene kadar lavaboya çamur izin verdi.

Güzel. O kadar da zor değildi. Sadece sekiz kez daha yapması gerekiyordu. "Korkarım bu biraz zaman alabilir. Çok kirlisin."

"Aynen öyle," dedi çapkın bir ses tonuyla, kıcını sallayarak.

Belli ki ruh hali düzeliyordu.

Sallanmalar aralarındaki mesafeyi kapattı. Kadının kalçaları adamın pantolonunun ön kısmına süründü. Yapılacak en doğru şey geri çekilmek olurdu ama böyle bir açıyla eğilmek belini ağrıtmaya başlamıştı. Dişlerini sıkı ve için bir sonraki saç tutamını aldı. O

tüm çamur gidene kadar fırçalayarak, durulayarak, fırçalayarak metodik bir şekilde çalıştı.

"İşte buradasın," dedi. "Tamamen temiz."

"Son bir durulama yapın," dedi. "Tüm sabunu çıkarmak için."

Tencerede kalan suyu kızın başından aşağı döktü ve tüm buklelerini duruladığından emin oldu.

Thaïs içini çekti. "İyi hissettiriyor."

Gülümsedi. Onu iyi hissettirmek hoşuna gidiyordu. İçgüdüsel olarak saçlarını iki elinin arasına aldı ve suyu nazıkçe sıktı.

"Mmm," diye mırıldandı. "Bu hoşuma gitti. Başımı okşar mısın?"

Aslında nasıl yapılacağını biliyordu. Kız kardeşi çocukken, üzgün olduğunda onu yatıştırmak için sık sık yapmıştı.

Yine de kız kardeşini yatıştırmak ve Thaïs'in kafa derisine masaj yaparak onu zevke getirmek tamamen farklı iki kavramdı.

Yine de, en azından onu memnun etmek için bu küçük şeyi yapabileceğini ona göstermek istedi.

Parmaklarını kızın nemli buklelerinde gezdirdi ve ellerini kulaklarının hemen üzerine koydu.

"Cennet," dedi.

Kendi kendine gülümsedi. Daha yakına eğildi ve şakaklarından tepesine, ensesine kadar masaj yaparak onun memnuniyet dolu iç çekişlerinin tadını çıkardı.

Ve sonra, kendisinin kıpırdadığını hissetti.

Görevinden aldığı zevke o kadar odaklanmıştı ki, sertleşmenin eşiğinde olduğunun farkında değildi.

Ve şimdi, onun çıplak formu önünde, tasarlayabileceği en müstehcen pozda eğilmişken, aniden erotizmin farkına vardı.

Aleti kabardı.

Adam ellerini çözdü ve geri çekildi ama ikisi de kadının bunu hissettiğini biliyordu.

Arkasını döndü ve onu tüm görüntüsüyle karşı karşıya getirdi. O da Onu kontrolsüzce tahrik eden göğüsleri, kalçalarının birleştiği yerdeki parlak kızıl saçları, yumuşak karnı ve kabarık kalçaları. Tanrı tarafından onun şehvet dolu içgüdülerini uyandırmak için o kadar mükemmel bir şekilde yaratılmış bir kadındı ki, nefesi kesildi.

Ona baktı. Ona *gerçekten* baktı.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı gözlerinin içine bakarak. "Gerçek olduğuna inanamıyorum."

Bir adım öne çıktı ve elini adamın kalbinin üzerine koydu.

"Bunu hissediyor musun? Ben çok gerçeğim."

Onun dokunuşuyla nefesini içine çekti. Daha fazlasını istiyordu. "Arzuyla kavruluyorum," diye itiraf etti.

"Güzel."

Kollarını onun boynuna doladı ve onu öptü. Yumuşak ve bir o kadar da derin bir öpücüktü, sanki kız onun içinde eriyordu, o da içinde eriyordu ve tüm vücudu kızın yakınlığının hissiyle canlanıyordu, teni karıncalanıyor ve hassaslaşıyordu, kalbi bir davulun yankıları gibi atıyordu.

Ellerini yukarı kaldırdı, adamın saçlarını karıştırdı, kendisinininkini tuttuğu gibi kafa derisini okşadı ve bu çok tatlı ve nazikti ve çok iyi hissettirdi ve o kadar yakındı ki, karnı adamın şişkin, kaya gibi sert aletine bastırdı ve adam onu daha derinden öptü ve sonra aniden-

Kasıldı, haykırdı ve beklenmedik bir orgazm onu öylesine güçlü bir şekilde sararken iki eliyle kendini masaya yaslamak zorunda kaldı ki dizlerinin bağı çözüldü.

Thaïs çok yavaşça dudaklarını onunkilerden ayırdı. Gözlerinde nazik bir ifade vardı.

"İşte buradayız," diye fısıldadı.

Tohumu, tüm ruhundan sızan utanç gibi pantolonunun kumaşından sızıyordu.

"Çok özür dilerim," diye soluk soluğa bağırdı, sesi tutkusunun, utancının ve şokunun şiddetinden boğuk çıkıyordu.

Thaïs öne doğru eğildi ve onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Özür dileyecek bir şey yok, aşkım. Bu bir iltifat."

Hayır. Bu bir aşağılamaydı.

"Lütfen beni bağışlayın," dedi.

Kendini ondan kurtardı ve koşmadan yapabildiği kadar hızlı bir şekilde odasına, mahremiyetine ve sonsuza dek aşırı istekli horozunun kanıtlarını yıkamak için bir leğen suya doğru yürüdü.

On Yedinci Bölüm

Eden günün geri kalanında çalışma odasında saklandı ve sadece ona başının ağrıdığını söyleyerek erkenden yatmaya gidiyordu. (Yalan olduğuna emindi.) Bu da Thaïs'i dünyanın en sıkılmış kadını yapıyordu, çamura düştüğünü hatırlayıp en sinirli kadın olması ya da Eden'i bir öpücükle boşalttığını hatırlayıp en kendini beğenmiş kadın olması dışında.

Mutfakta ekmek, peynir ve elma arıyor, lanet olası bir fare olmadığını mırıldanıyordu. Ne yazık ki ev, mırıldanmalarının Eden'i yatak odasında rahatsız etmesini sağlayacak şekilde inşa edilmemişti, bu yüzden sergilediği şey tamamen kendi yararınaydı, bu da öfkesini boşa harcamak gibi görünüyordu, çünkü küfretmenin zevkinin bir parçası da sizi duyan insanları şok etmektir.

Eden'a iğne batırmak o kadar kolaydı ki, bundan keyif almamak mümkün değildi.

Ama bu öğleden sonra mutfakta onun hakkında başka bir şey daha öğrenmişti: O bir ricacıydı. Onun nezaketine hitap etmek, ona istediği şeyleri yaptırıyordu. hayal bile .

Ve şefkatten hoşlanıyordu. Ona *aşkım* demişti ve gözleri duygudan yumuşamıştı. Hayatında yeterince şefkat görmemiş olmalıydı.

Bunun nasıl olduğunu biliyordu.

Belki de sikişmeyi öğrenmesi için onu şok etmesine gerek yoktu. Belki de onu baştan çıkarması gerekiyordu.

Ama her zamanki gibi değil.

Onun için şehvetten hasta olduğunu söyleyebilirdi. Hiçbir erkek Eğer yarı deli olmasaydı, küçük bir öpücükten böyle bir şey çıkmazdı. Hayır, onun tutkularını kışkırtmasına gerek yoktu. Onun kalbini ayartması gerekiyordu.

Ona karşı tatlı ol.

Bu onun doğasında yoktu, tatlılık, ama gerektiğinde her zaman bir performans sergileyebilirdi. Ne de olsa işinde en iyisiydi.

Saldırıya sabah başlayacaktı.

Şimdilik broşürleri inceleyerek ve satın almak istediklerini özel koduna not ederek kendini oyaladı. Eden'dan yarın bir mektupla kendisine yardım etmesini ve hesapları kontrol etmesini isteyecekti. Ona yardım etmek hoşuna gidiyordu.

Mumun loş titreşimiyle çizimlere ve küçük harflere gözlerini kısarak bakmak onu yoruyordu ve çamura düştüğü için biraz ağrıyordu. Böylece saat dokuzda -dokuz!- yatağa gitti.

Dokuzda yatmanın sorunu, kanlı siklerle uyanmaya daha yatkın olmasıydı.

"Gagalarınızı kapatın," diye inledi pencerenin genel yönüne doğru.

"Kapayın çenenizi, kapayın çenenizi, kapayın çenenizi."

Dışarı çıkıp son kanlı kümes hayvanından horoz yahnisi yapmak istiyordu ama şansı yaver giderse onu gagalayacaklar, o da kümese düşecek ve Eden saçındaki kuş pisliğini yıkamak zorunda kalacaktı.

Bir kontu, yardım etmeyi seven birini bile böyle baştan çıkaramayacağından şüpheleniyordu.

Bu yüzden Eden'in odasına girip kümes hayvanlarının zehri hakkında bağırmak yerine giyinip aşağı indi.

Hattie kahvaltı için yumurta kızartırken Eden mutfakta çay içiyordu.

"Günaydın," dedi ona. "Erken kalkmışsın."

Kapıdan dışarı, horozlara doğru baktı. Mürebbiye sesiyle, "Korkarım bu şekilde uyumak zor," dedi.

"Dinlenmenize engel oldukları için üzgünüm. Çok fazla dinlenemediğinizi biliyorum. Onları susturmak için yapabileceğim bir şey olsaydı, yapardım."

"Ben bir yol biliyorum," dedi Hattie, kuşun boynunu sıkır gibi bir hareket yaparak ve Thais'ye göz kırptı.

"Lütfen onu cesaretlendirmeyin," dedi Eden. "önünde kibar davranıyor ama yine de onları öldürebilir."

Hattie güldü. "Bay Smith dün bir şey döktüğünü söyledi," dedi Thais'e. "Elbiseni yıkamak için eve götüreceğim. Güzel elbise. Onu çamur içinde görmek ve senin de giyecek bu kadar az şeyin olması çok yazık."

"Yavru kedileri görmek buna değdi," diye yalan söyledi Thaïs. "Her neyse, Cuma günü Sophie'nin mağazasını ziyaret edip iki elbise daha almak için randevum var. Ayrılma vakti gelene kadar bu bana yeter."

"Bunu duyduğuma sevindim," dedi Hattie. "Kahvaltı mı?"

"Lütfen," dedi Thaïs. Bir gece önceki kemirgen yemeğinden dolayı açlıktan ölmek üzereydi.

Hattie onlara hizmet ederken hava durumu hakkında sohbet etti ve sonra Thaïs ötüşler kesildiği için biraz kestirmek üzere yukarı çıktı. Aşağı indiğinde Hattie gitmişti ve Eden çalışma odasında kitap okuyordu.

"Lordum, yardımınıza ihtiyacım var," dedi, bu sözlerin sihir umarak. "Çeyrek saatinizi ayırabileceğinizi sanmıyorum?"

"Elbette," dedi ayağa kalkarak. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Eşyalarımı yatak odana taşımama yardım edebilirsin."

Gözlerini kısarak ona baktı, işe yaramaya pek de niyetli görünmüyordu.

"Neden?" diye sordu.

"Çünkü Elinor yarın geliyor ve uyuyacak bir yere ihtiyacı olacak."

"Seninle yatacağın varsayıyordum."

"Bunun garip olduğunu düşünmez mi? Beni metresin olarak tutuyorsun ama bana dokunmak istemiyorsun?"

Bunu düşündü. "Eğer öyleyse, bu aynı yatağı paylaşmamız hakkında düşüneceklerinden daha iyidir."

Kafasını kapının pervazına vurmak istedi. Çok inatçıydı ve eğer onu hızlandıramazsa öğrenme şansını mahvedecekti.

Thaïs, "İşimi yapmadığımı düşünürse biraz utanırım," dedi. Bu bir yalandı. Elinor tanıdığı en az yargılayıcı insandı. Ama Eden'in duygularına hitap etmek, kasıklarına hitap etmekten daha etkili görünüyordu.

Bir elini saçlarında gezdirdi, karar veremiyormuş gibi görünüyordu.

"Ayrıca, aşkım," dedi, "ayrılmak zorunda kalmadan önce hanımını nasıl memnun edeceğini öğreteceksek, derslerine devam etmemizin zamanı geldi."

Yavaşça başını salladı. "Sanırım haklısın."

"Yani yardım edecek misin?"

"Evet. Şimdi yapalım mı?"

"Eğer sakıncası yoksa."

"Hayır, bacaklarımı esnetmek için bir şans kullanabilirim." Onu merdivenlerden yukarı ve odasına kadar takip etti.

"Taşımamı istediğiniz gardırobunuzun içindekiler mi?" diye sordu. "Evet," dedi kadın. "Sen onları al, ben de ufak tefek eşyalarımı alayım."

Eşyalarını koridorun karşısına taşımaya başladılar. İşleri bittiğinde, adam kadının tüm giysilerini yatağının üzerine sermişti.

"Onları buraya asabilirsin," dedi gardırobunu göstererek. "Ve şu masanın alt iki çekmecesini boş. Buraya pek bir şey getirmedim." Gitmek için döndü.

"Gitmeden önce," dedi, "bu gece giymem için bana güzel bir şey seçmek ister misin?"

Her zamanki cevabı -hayır- yüzünde parladı.

Ama sonra yeni bir şey oldu.

Yanaklarında, onu çok yakışıklı gösteren o belirgin kemiklerin altında biraz renk açmıştı.

Başını salladı. "Evet," dedi. "."

Göğsünde bir sevinç çırpınıyordu. Kendisinden memnundu, onunla gurur duyuyordu ve onun ne seçeceğini görmek için biraz heyecanlıydı.

Açık gardırobu işaret etti. "Giydirin beni lordum." Yüzünü buruşturdu. "Lütfen bana öyle demeyi kes."

"Pekâlâ, Kont Hazretleri." "Bu bir kelime bile değil."

"Affedersiniz, Majesteleri."

"Bana sadece Alastair diyebilir misin? Bu koşullar altında aramızdaki bu resmiyet biraz saçma görünüyor."

O çarpıntı yine oldu ve bu sefer neden olduğundan daha az emindi. Ama bu, ona daha fazla çatmak istememesine neden oldu.

Başını salladı. "Alastair o zaman."

Dudaklarını büktü. "Söyleyiş tarzını sevdim."

Bu çarpınış bir anda acıya dönüştü. Onun aksanıyla dalga mı geçiyordu? Tanrı biliyordu ki daha güzel bir aksan kullanabilirdi ama yine de onun konuşma şekliyle alay etmesi çok kabaydı.

"Nasıl söyleyeyim?" diye sordu.

Gülümsedi. "Sanki bu kelimeyi oluşturmayı seviyorsun."

Adamın yüzündeki ifadeye şaşırarak nefesini bıraktı. Adını beğenmesi onu gerçekten mutlu etmiş gibiydi.

"Evet, ," diye itiraf etti. "Kulağa hoş geliyor. Biraz müzik gibi."

"Teşekkür . Gerçi itiraf etmeliyim ki bunu kendim seçmedim." "Seçmiş olsaydın yeni doğmuş bir bebek için çok akıllıca olurdu."

"Sadece ağlamakta, uyumakta ve süt temin etmekte becerikli olduğumu düşünürdüm."

"Ve sıçmak," diye ekledi.

Yüzünü buruşturdu. "Ne kadar detaycısın."

Ona sırıttı. Onu irkiltmekten çok hoşlanıyordu. Bu neredeyse onun yüzünü kadar iyiydi. Yine de en iyisi gözlerini kapatıp aynı anda hem gülmek hem de ağlamak istiyormuş gibi çıkan sesiyle "Thaïs!" demesiydi.

Kendi tarzında oldukça canlıydı, onun sert Alastair'i.

Sert. Elimizdeki görevin bir hatırlatıcısı.

"Bu kadar oyalama yeter, şimdi," dedi. "Senin için ne giyeceğimi seç."

"Tamam."

Gardıroba döndü ve onun eşyalarını karıştırmaya başladı. Bir şeye daha yakından bakmak için orada burada durakladı, sonra uzun, dantelli, fildişi renkli bir sabahlık çıkarana kadar karıştırmaya devam etti. Bu onun en dar elbiselerinden biriydi: altına bir kombinezon giymediği sürece narin dantellerin arasından tüm vücudu görünüyordu.

Ki yapmazdı.

Ona uzatırken yüzü kızardı. "Bu oldukça hoş," dedi utangaç bir ifadeyle.

"Oh, bunun içinde nefis görünüyorum," diye kabul etti.

Yüzü daha da kızardı, yere baktı ve boğazını temizledi. "Pekala, benim için işe git."

On Sekizinci Bölüm

Tarımsal ilerlemeyle ilgili son makalesine yoğunlaşmak, tarımla meşgul bir adam için ideal -hatta mümkün- bir uğraş değildi.

Thaïs Magdalene'in dantelden başka bir şey giymediği hayalleri.

Birinin *yatağında* dantelden başka bir şey yok.

Eden dikkatini -toplayabildiği kadarıyla-

son çıkan gazeteleri okuyor, Parlamento'nun bir sonraki oturumunda ele almayı planladığı siyasi konularla ilgili gelişmeleri not ediyordu.

Yine de danteli düşündü. Dantelin altındaki pembe meme uçları. Dantelin altındaki kızıl saçları.

Dantelin altındaki kremi ten.

Beklenti kasıklarında bir basınç zonklamasına neden oldu. Kendini sertleşmiş bulmaya devam ediyor, gelecek gecenin hayalini kuruyordu. Mahremiyeti garanti altına alınmış olsaydı, kendini rahatlatmak için buna boyun eğecekti. Ama Thaïs onu daha önce bir kez bu dürtüye kapılırken yakalamıştı ve bu yeterince utanç vericiydi. Onun çalışma odasına dalıp kendisini elinde sikiyle bulmasına ihtiyacı yoktu. Ya da kapıdan nefes nefese geldiğini duymasına.

Ve isteğin kendisinde oldukça hoş bir şey vardı. Durgun ve canlandırıcıydı. Yakın geçmişte olduğunu hatırlamadığı bir şekilde vücudunun ve teninin farkındaydı.

Yürüyüşe çıktı; Thaïs elbette ona katılmayı reddetti. Akşam yemeği pişirdi: et suyunda kızartılmış havuç ve soğanlı biftek ve basit bir peynirli ve armutlu tart.

Evlilik adayları hakkında hazırladığı son raporları şu şekilde özetledi Thaïs yemek yerken, listedeki her kadını reddetme nedenlerini dinledi.

Salonda kitap okuyor ya da okuyormuş gibi yapıyordu, bir yandan da onun sabır oyununu izliyor, kartları karıştırırken homurdanıyor ve hile yaptığından şüpheleniyordu.

Karanlık çöktü ve adam esneyene kadar sessizce oturdular. Thaïs oyundan başını kaldırdı.

"Yukarı çıkalım mı?"

İçgüdüsel olarak bir bahane bulmaya çalıştı. Ama neden bütün gün hayalini kurduğu şeyi ertelemek istiyordu?

Hayır. Bunu yapmayı bırakması gerekiyordu. Kontrolünü daha fazla kaybetmesi anlamına gelse bile kendini öğrenmeye zorlaması gerekiyordu. Hiç pratik yapmadığı ve doğuştan yetenekli olmadığı bir beceriksizce ilerlediğini görmesi anlamına gelse bile.

Bu fikirden nefret ediyordu ama yine de onu arzuluyordu. Onu o dantelin içinde görmek istiyordu ve Tanrı adına, buna izin verecekti.

"Evet," dedi. "Yapalım."

Saçlarını savurdu ve memnun görünerek ayağa kalktı. "Önce ben. Giysilerimi giymek için. Çeyrek saat sonra gel."

Kadın gider gitmez derin bir nefes aldı.

Her şey yoluna girecek, diye kendini temin etti, buna hiç inanmıyordu.

Okumaya çalıştı ama tek düşünebildiği birazdan ne göreceği ve nasıl tepki vereceğiydi.

Dakikalar geçtikçe saati izledi.

"Alastair?" Thaïs merdivenlerden aşağı seslendi. "Senin için hazırım."

Ve onun için hazırды. O kadar hazırды ki, pantolonundaki belirgin şişkinliği gizlemek için kitabını yukarı çıkarmak istedi.

Thaïs merdivenin sahanlığında elinde bir mumla bekliyordu ve dantellerle göz kamaştırıyordu. Bir terzilik mucizesi olarak vücudunun tepeleri ve vadileri boyunca uzanıyor, belinin altından içeri giriyordu.

Göğüsleri ve kalçaları genişliyordu. Saçları bir omzunun üzerinden gevşek bir örgüyle ve uzun boynunu ortaya çıkarmıştı. Meme fildişi renginin altında o kadar pembeydi ki, acaba onları sertleştirdi mi diye düşündü. Fahişelerin böyle şeyler yaptığını duymuştu. Bunu onun için yapmış olabileceği fikri onu titretti.

"Tanrım," dedi. "Çok güzelsin."

Gülümsedi, mumu yere bıraktı ve ellerini vücudunda gezdirdi, kalçalarında durdu, bu da gözlerini bacaklarının arasındaki ateşli buklelere çekti - tıpkı başındaki göz kamaştırıcı saçlar kadar kırmızı. Erotik kitaplarında gördüğü gibi yapmak istedi: ağzını oraya sokmak.

Ağzını her yere sokmak istiyordu. "Dokun bana," dedi.

Çekinerek bir adım öne çıktı ve elini onun omzuna koydu. Onu aşağı çekmek, geri kalanını hissetmek istedi.

Vücudunu , demişti ona.

Ve öyle de yaptı. Ellerini göğüslerinin üzerine koydu ve dış hatlarını hafifçe okşadı. Bu his karşısında iniltisini tutmak zorunda kaldı.

"Onları görmek ister misiniz?" diye sordu.

Burada değil, sahanlıkta, bir hayvan gibi.

"Yatak odasına gidelim," diye mırıldandı.

Kadın ciddiyetle başını salladı. "Evet. Beni yatağa götür." *Beni yatağa götür.*

Elini tuttu ve onu odasına götürdü. Bütün lambaları yakmış ve bulabildiği mum, ona altın bir parıltı veriyordu. Bu titrek ışıktaki dantelli elbisesi daha da güzelleşiyordu. Parıldayan bir peri gibi görünüyordu.

Titredi.

"Üşüdün mü?" diye sordu.

"Biraz," dedi. "Ama beni tutarsan olmayacağım."

Tut beni.

Kadının bunları söylediğini biliyordu çünkü o da bunlara karşılık veriyordu. Kadının performans sergilediğini, ona para ödediği şeyi yaptığını biliyordu. Ama Tanrı adına, işe yarıyordu.

Ona doğru yürüdü ve kollarını açtı. Kadın kollarına atıldı. Adam ona sarıldı.

Çok yumuşak. Çok dolgun ve olgun, mükemmel, sulu bir yaz şeftalisi gibi. Ve gün ışığında görüldüğünden çok daha minyon ve narin. Ağzı ve yürüyüşü ona gerçekte sahip olmadığı bir boy yanılması veriyordu. Eğilip başının tepesini öpmek istedi.

O da öyle yaptı.

"Ah, Alastair," diye mırıldandı. "Çok tatlısın."

Kız ona baktı ve adam eğilip kızın ağzını öptü. Mırıldandı ve onu çekerek öpüşmeyi derinleştirdi. Kadın dudaklarını dilini ağzına götürdü ve onunla tanıştı. Ne yapacağını bilmiyordu ama bir şekilde o da *biliyordu*.

Eli sırtının küçük kısmına, kıcının yarığının hemen üzerine kaydı ve sonra poposunu avuçladı, cömert hatlarını saygıyla izledi, yumuşak tenini hissetme ayrıcalığına sahip olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. O

Yaptığı şeyin ileri gitmek ve kabalık olduğunu geç de olsa fark etti ve ellerini iki yanına indirdi. Düzensiz bir şekilde nefes alarak ondan ayrıldı.

"Özür dilerim," dedi. "Yapmamalıydım-"

"Durmana gerek yok," dedi. "Dokunulmak hoşuma gidiyor. Harika hissettiriyor."

Ona inanmak istedi, yaptığı şeye devam etmek istedi. Ama utanç bir kez daha üzerine çöküyordu.

Yanlış değerlendirmiş, her şeyi berbat etmişti. İçgüdüleri sürekli olarak olması gerekenin tam tersiydi. Bu konuda ne kadar kötü olduğu endişe vericiydi.

Thaïs onun kendisiyle ilgili hayal kırıklığını açıkça gördü. Bundan sonra ne yapacağına dair şaşkınlığını. Utancını.

"Sana göstereyim," dedi. "Sana nasıl dokunacağımı göstereyim mi?"

"Zamanı gelince," dedi gülümseyerek. "Ama önce, sana dokunulmanın ne kadar iyi hissettirdiğini göstermenin daha iyi olacağını düşünüyorum. Böylece kendinden şüphe etmeyi ve suçlu hissetmeyi bırakırsın."

Bu fikir sinir bozucuydu. Ama onun vesayeti için para ödüyordu ve eğer önerdiği ders buysa, onun üstün bilgisine saygı duyacaktı.

"Ben, ee . . . Evet. Eğer öyle düşünüyorsanız." Başını salladı.

"Öyle düşünüyorum."

Gevşek durdu, çenesini sıktı, ne yapacağını görmek için bekledi. Ama kadın ona daha fazla yaklaşmadı. Bunun yerine köşedeki bir koltuğa doğru yürüdü ve oturdu.

"Başlamadan önce kıyafetlerini çıkar," dedi. "Pardon?"

"Soyun, Alastair."

"Neden?"

"Vücudumu görmek hoşuna gidiyor, değil mi?" "Hoşlanıyorum," diye itiraf etti.

"Hem de çok."

"Sevgiliniz sizi, sizin onu görmek istediğiniz gibi görmek isteyecektir. Ve sevgilinizin vücudunu tanımak önemlidir -görerek ve dokunarak. Teniniz bir gizemse birbirinizi nasıl memnun edeceksiniz?"

Bir kadının ona neden çıplak bakmak isteyeceğini hayal bile edemiyordu. Kadın vücudu ona bir sanat eseri gibi geliyordu, insanın okşamak isteyeceği pürüzsüz kıvrımlara sahipti. Buna kıyasla erkek bedeni sade ve düzdü. Ortadaki kaba çıkıntı. Kanımı kaynatacak bir şey yok.

Kendi kanından değil, diye düşündü. Ama karşı cins için de buna paralel bir zevk olabileceğini düşündü.

Ne olursa olsun, Thaïs ona soyunmasını söylemişti ve o da öyle yaptı. Hızla paltosunu çıkardı, düzgünce dolaba astı, sonra kravatını, sonra da gömleğini. Tam onları katlayacaktı ki Thaïs boğazını temizledi.

"İşimiz bitene kadar bekleyebilir. Evi toparlama tutkusunu asla bölme. Devam edin."

Başını salladı ve botlarını tekmeledi, ardından çoraplarını çıkardı.

Geriye sadece ereksiyonunun silüetinin altında kalan pantolonu kalmıştı.

Gözleri usulca adamın tam da o kısmına dikilmişti. Meme uçları sertleşti ve bunun serin gece havasında açıkta kalan teninden mi yoksa onun sikine bakma fikrinden mi kaynaklandığını söyleyemedi.

Derin bir nefes aldı, gözlerini kapattı ve pantolonunu indirip ayak bileklerinin üzerinden geçirerek şelaleyi çözdü.

İşte. Başardı.

Yavaşça ayağa kalktı ve çıplak vücudunu onun bakışlarına sunarken gözlerinin kendisini izlediğini hissetti.

"Ah, Alastair," dedi. "Hayal ettiğimden daha da muhteşemmişsin."

Bunu duymak yüreklendiriciydi, ancak bunu nazik olmak için mi yoksa onun görünüşünü gerçekten beğendiği için mi söylediğinden emin değildi.

"Teşekkür ederim," dedi kibarlık olsun diye. "Hadi yatağa girelim aşkım," dedi usulca.

Aptalcaydı ama kız ona her böyle seslendiğinde kalbi sıkışıyordu. *Aşk.*

Ona itaat etti, siki dimdik havaya için kendini utangaç hissediyordu.

Yatağın kenarına oturdu ve Thaïs'in ona katılmasını bekledi.

"Arkana yaslan," dedi.

Adam omuzlarını kuş tüyü yastıklara yaslarken, kadın da onun yanına uzandı.

"Şimdi, o zaman," dedi. "Kaşınan küçük parmaklarımı göğsüne koyabilir miyim?"

Başını salladı.

"Çok güçlüsün," dedi elini onun göğsüne sürterek. "Ama on hizmetçinin işini yaptığına göre, buna şaşırmamalıyım."

Cevap veremedi, çünkü onun yakınlığı, baharatlı kokusu, pazusuna değen saçları nefesini kesti. Eli karnındaydı, hafifçe okşuyordu.

Aman Tanrım. Eğer bu şekilde dokunulmak böyle bir duyguysa, zaman günlerdir ona böyle dokunuyor olmalıydı.

Başparmakları meme uçlarını buldu ve adam nefesini tuttu. Kadın cevap olarak mutlu bir şekilde iç çekti.

"İyi hissettiriyor, değil mi?" diye mırıldandı, onları daireler çizerek okşadı. "Bu benim de hoşuma gidiyor."

Parmakları daha aşağılarda, göğüs kafesinde ve belinde gezindi. Ve sonra karnına, göbeğinin hemen altına ve içindeki tüm arzusun çalkalandığı, tenini sıcak ve gergin hissettiren yerin hemen üstüne indi. Tırnaklarıyla onu hafifçe sıyırdı, başparmakları kalça kemiklerine dayanana ve parmakları kasıklarına giden saç iziyle oynayana kadar yavaşça aşağıya indi.

Aleti bu his karşısında zıpladı, sanki kadın onun derinliklerindeki bir akoru manipüle ediyormuş gibiydi. Yukarı ve aşağı, ileri ve geri hareket ederek, kasık kemiğinin üzerindeki deriyle, adam titreyene kadar alay etti.

"Sevgili oğlum," dedi, "biraz daha inmemi ister gibi görünüyorsun." Eğer biraz daha aşağıya inerse bayılacaktı.

"Oh, uh, belki henüz değil, çünkü, görüyorsunuz-"

"Sadece deneyelim, hoşuna gitmezse sadece söyle, ben de durayım, tamam mı?"

"Pekala, evet, eğer yapmazsanız-"

Elini aşağı kaydırđı. Avucunun içinde tuttuğu ve başparmaklarıyla okşadığı sikinin taşaklarına kadar.

"İstediğin yer orası mı?" diye sordu masumca.

Ve istiyordu -gerçekten istiyordu- ama bundan da öte, onun ellerini daha yukarıda, ereksiyonunun üzerinde o kadar çok istiyordu ki bu bir işkenceydi.

Ve o bunu biliyordu, hınzır kız. Dudaklarında alaycı bir gülümseme kıvrıldı ve gözleri muziplikle dans etti.

"İsteyebileceğın başka bir yer var mı?" Bunu ona söyletecekti.

Ve yapacaktı. Yapmak zorundaydı. Buna daha fazla dayanamazdı. "Sikim," diye inledi. "Lütfen, Thaïs."

Başka hiçbir şey söylemeden, bir eliyle şaftını ve başparmağınđı çavuşunun üzerinde gezdirdi.

Haykırdı. Bunu istiyordu, bunu istiyordu, bunu istiyordu ve kadın onu daha sıkı kavradı, aletinın başını okşadı, ıslaklığı ovuşturdu

karnını tuttu ve kalçaları yukarı fırladı ve elinin her tarafına boşalırken adını inledi.

Sikeyim, sikeyim, sikeyim.

Fransızlar buna *küçük ölüm* derdi. Ve bu doğrudu. Ölmek istiyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

Anlamaya başlamıştı.

Bunca zaman, Eden'ın onu becermek istememesi değildi. Onu çok fazla kaydırmak .

Çabucak dökülmek sorun olmak zorunda değildi. Kesinlikle onun kalıcı olmasına yardım edebilir ya da en azından hevesini erotik hale getirmenin yollarını bulabilirdi. Ama görünüşe bakılırsa buna ikna etmek biraz gayret gerektirebilirdi. Lavabonun üzerinde durmuş, omuzları çökmüş ve başı öne eğilmiş bir halde döllerini siliyordu. Arkasını döndüğünde gözlerini yere dikmişti.

Bir kontun bir fahişenin önünde utanç içinde durması için çok fazla kendinden tiksinişmesi gerekirdi.

Zavallı adam.

"Alastair," dedi nazikçe, "bir kadınla birlikte olduğunda böyle mi oluyor? İstemeden önce mi boşalıyorsun?"

Başını salladı.

"Bu oldukça normal, biliyorsun," dedi. "Aşırı heyecanlanmak."

"On iki yaşında bir çocuk için," diye mırıldandı.

"Her türlü için," dedi. "Sanırım senden daha iyi bilirim." "Beni teselli etmek zorunda değilsin. Acıma durumu daha da kötüleştiriyor."

"Bu acıma değil," dedi. "Bu bir gerçek."

"Gerçek şu ki," dedi düzeltici bir sesle, "karımla asla sevişemeyeceğim, çünkü yarım dakika bile dayanamıyorum."

"İşte bu yüzden buradayım. Sana öğretmek için. Ve öğreteceğim."

"Bazı şeyler öğretilemez." eliyle işaret etti. "Bu bir hataydı."

"Hayır. Beni işe çok akıllıcaydı. Volta atmayı bırak. Yatağa dön ve benimle konuş." Yanındaki çarşafları okşadı.

"Yeterince konuştuk," dedi ve onun yanına çöktü. "Hadi uyuyalım."

Dirseğinin üzerinde doğrulup kaşlarını çatarak ona baktı. "Korkarım hayır, lordum. Beni size ders vermem için tuttunuz ve benim de size öğreteceğim önemli ders var."

Yorganı çenesine kadar çekti ve gözlerini kapattı. "Sabah bana öğret."

"Hattie'nin önünde mi? Pekala, madem ısrar ediyorsun."

"Peki," dedi gözlerini açarak. "Ne istiyorsunuz?" "Öncelikle, en son ne zaman bir kadınla birlikte oldun?"

Başını iki yana salladı. "Sana söylemiştim. Yaklaşık on yıl. Tam olarak hatırlayamıyorum." "Yani içinde on yıllık bir azgınlık var."

"Hayır. Kendi ihtiyaçlarımı düzenli olarak karşılıyorum. Beni iş üstündeyken yakaladığınızda sizin de şahit gibi."

Bunu görmezden geldi.

"Yalnızken de oluyor mu? Bu kadar çabuk mu dökülüyor?"

"Hayır."

"On yıldır kendisine dokunulmamış, istediği bir kadını öpmemiş ya da kucağına almamış biri, bir kıza karşı kendi eliyle olduğundan biraz daha istekli olmak zorundadır."

"Bu belki bir kısmını . Ama çoğu erkek kendini küçük düşürmeden seviş. Ben yapamıyorum."

"Buna ben karar vereceğim. Sen benim alçakgönüllü öğrencimsin." Gözlerini tekrar kapattı. "İyi geceler, Thaïs." Kadın onun kaburgalarını dürttü.

"Bilirsin," dedi, "birini çok istediğinde daha çok heyecanlanırsın. Ve sen de beni çok istiyorsun, değil mi?"

Başka bir ruh halinde olsaydı bunu övünerek söyleyebilirdi ama onu iğnelemeye çalışmıyordu. Sadece başına gelenlerin gerçeğini, utancın sisi olmadan görmesini sağlamak istiyordu.

Thaïs utanca inanmazdı.

"Tabii ki seni istiyorum," dedi. "Koşullar göz önüne alındığında bunun oldukça açık olduğunu düşünüyorum. Seni işe almak için ayrıntılı bir plan yaptım. Zaman ayırman için bir servet ödedim. Sana bakmadan edemiyorum-" Eliyle

Öfkesine ve on dakika önce tohumunu dökmüş rağmen yarı sertleşmiş olan horoz.

"Ve bütün bunlar *hoşuma* gidiyor," dedi. "Bana nasıl baktığını ve gözlerinin her zaman nereye baktığını görüyorum. Göğüslerimi ve kıçımı ne kadar sevdiğini, onları hissetmekten ne kadar hoşlandığını biliyorum. Ve bana dokunmana izin verdiğinde, bunun seni nasıl etkilediğini görüyorum. Benim için nasıl titrediğini ve şiştiğini, bana değerliymişim gibi davrandığını. Ve ben buna bayılıyorum, Alastair. Ve eğer onu doğru seçersen karın da sevecek."

Sessizdi.

"Bütün bunlar doğru olsa bile," dedi sonunda, "hastalığımın gerçeğini değiştirmez. Eğer spermlerimi dökcek kadar uzun süre dik duramazsam çocuk sahibi olamam.

Bir kadının içinde. Ne karıma aile verebilirim, ne de baba olma şansım var. Bu haliyle evlenmem haksızlık olur. Çocuk yapamayacaksam, zevk veremeyeceksem evlenmem."

Kalbi onun için sıkıştıyordu.

Bu korkuyu çok iyi biliyordu - bir aile özlemi ve asla bir aileye sahip olmak için doğru kişi olamayacağınız endişesi.

Ama Eden yanılıyordu.

Alabilirdi. Bunu ona verebilirdi.

"Zevk vermek ille de kızışma meselesi olmak zorunda değil," dedi. "Eğer nasıl yapılacağını biliyorsan, bir kadını ellerinle ve ağzınla terletebilirsin. Ve ben sana bunu da öğreteceğim. Ama önce, kendini bu kadar kötü hissetmemen için seni ayakta tutmaya çalışacağız."

"İmkânsızla iyi şanslar."

"Sakın beni test etme. Seninle işim bittiğinde saatlerce sevişiyor olacaksın. Taşakların o kadar sert ve dolu olacak ki benimle hiç tanışmamış olmayı ."

"Nasıl olduğunu anlamıyorum."

"İşte ben bunun için varım. Bak, neredeyse yine sertleğtin, berbat bir öfke içindesin ve ben sana dokunmadım bile.

girerim bir daha gidersek zirveye bu kadar hızlı ulaşamazsın."

"Bundan şüpheliyim," dedi. "Beni müthiş heyecanlandırıyorsun Thaïs. En azından bu konuda haklısın."

"Peki, deneyelim ve ."

Başını iki yana salladı. "Bu gece yapamam. Çok fazla oldu."

Bunu anlıyordu, ancak ilk seferde mükemmel gitmese bile bir şeyler denemeye biraz daha istekli olmasını diliyordu.

"Sevgilinizle birlikte olmadan önce yalnızken de kendinize bakabilirsiniz. Kendini daha az şehvetli yapmak için. Ya da onun izlemesine izin verebilirsin. Ya da sana yardım etsin."

Karanlık bir şekilde güldü. "Kimsenin bu iki şeyi de yapmak isteyeceğini sanmıyorum."

"Çok kötü bir hayal gücün var."

"Teşekkür ederim. Artık uyuyabilir miyim?"

İç çekti. Öğrenmek istediğini iddia eden bir adam için son derece inatçıydı.

"Bana karşı bu kadar kaba olmana gerek yok. Ben sadece size parasını ödediğiniz şeyi vermeye çalışıyorum."

Uzun bir nefes verdi. "Haklısın. Özür dilerim, Thaïs."

Samimiydi, bunu söyleyebilirdi. Adamları genellikle huysuzlukları için özür dilemezlerdi ya da dileseler bile bu sadece onu yatıştırmak ve bir buzdolabı daha almak için olurdu.

Daha önce hiç Eden gibi bir adamla birlikte olmamıştı, en kötü anında bile çok iyiydi.

Ona yardım etmek istiyordu, gerçekten istiyordu.

Ve ona yardım etmenin tek yolu ona alışmasını sağlamaktı. İhtiyacı olan şey buysa, kendini erkek gibi hissetmesini sağlamak.

"Üşüyorum," diye yalan söyledi, titriyormuş gibi yaptı. "Uyuyana kadar bana sarılır mısın?"

"Seni tutmak mı?"

etmiyordu. Kadının ne demek istediğini anlamamış gibiydi.

Adamın kollarından birini kaldırdı ve vücuduna doladı. "böyle, gördün mü? Ama beni kucaklamak için ikisini de kullan."

"Seni rahat ettirmek istiyorum," dedi. "Ama sana bu şekilde , ..."

"Yapsan da kimin umurunda? Pratik yapmak için buradasın. Ve kadınlar tatlılıktan hoşlanır."

", " dedi. "Eğer eminseniz."

Kolunu ona doladı ve kız da onun yanına sokuldu.

Şaşırtıcı derecede iyi hissettirdi. Kadınların kucağa alınmak istedikleri konusunda yalan söylüyordu.

-Kesinlikle hepsi öyle değildi ve o da çoğu zaman onlardan biri değildi. Çok fazla erkek onu kapana kısılmış hissettiriyordu.

Ama Eden değil.

"Diğer kolunu da bana dola," diye fısıldadı. O da öyle yaptı.

Vücudu gergindi. Kalçalarını ondan ayrı tuttu, böylece teni artık tamamen sertleşmiş olan sikine değmeyecekti. Onu memnun etmeye çalışıyordu, buna rağmen

Çalkantılı duyguları, kötü ruh hali ve -şüphelendiği üzere- başka bir orgazmı arzulayıp kendini reddetmenin ıstırabı.

Gözlerini kapadı ve uykuya dalmaya çalıştı ama Eden'in gerginliği uykuya dalmasını zorlaştırdı. Onun gerildiğini, kaslarının kaskatı kesildiğini, kalbinin sert ve hızlı attığını hissetti.

Buna dayanamadı. Böyle devam ederse bu gece ikisi de göz kırpamayacaktı.

"Alastair?" dedi. "Evet?"

"Ölüyorsun. Sana yardım etmeme izin ver."

Ve onun bile bildiğinden daha çaresiz olmalıydı, çünkü sadece kelimelerle bile titredi ve sikini bacağına sürttü. Kaygandı. Vücudu ona duyduğu arzuyla ağlıyordu.

Bu onun belini hızlandırdı.

Yavaşça, hafifçe, parmaklarının ucuyla onun karnını okşadı. Adam inledi ve sarsıldı, kendini çıplak bacağına daha sıkı bastırdı.

"Kendini iyi hisset," diye fısıldadı.

İnledi ve kendini tekrar bacağına doğru itti.

Tek gereken buydu. Haykırdı, ona öyle umutsuzca sarıldı ki bunu yaptığının farkında olmadığını biliyordu. Zevkini haykırırken yüzünü onun boynuna gömdü ve sanki kendisiyle akıl sağlığı arasındaki tek şey oymuş gibi onu sıktı.

Mübarek çocuk, buna *ihtiyacı vardı*. Bir erkeğin boşalmasına neden olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştı.

Eğildi ve onun alnından öptü. "Şimdi uyu," dedi.

Yirminci Bölüm

Eden bir kadının yanında uyuduğunu hayal ettiğinde, onu kollarına sarılmış, göğsünü yastık olarak kullanan, bir melek kadar güzel ve huzurlu bir şekilde hayal ederdi.

beşinde boynu tutulmuş bir halde uyandığında onu karşılayan tablo bu değildi, neredeyse yatağın kenarından sarkıyordu.

Thaïs melek değildi. O bir hırsızdı.

Biri, duvara tırmanan bir sarmaşık gibi yatağın üzerine yüzüstü uzanmış, bir bacağını baldırının üzerine atmış, diğer bacağını yatağın dışına doğru makaslamış ve kolu neredeyse boynunu eziyordu.

Ve horluyordu.

Yüksek sesle.

O kadar saçmaydı ki, kadının kolu soluk borusuna acıyla gülebilirdi.

Onu uyandırmamaya çalışarak ama aynı zamanda boğulmaya razı olacak kadar da uykusuna bağlı kalmayarak altından sıyrıldı.

Kıpırdandı, tutarsız bir küfür mırıldandı, kıvrıldığı alanı tamamen kolonize etmek için daha da genişledi ve hemen horlamaya geri döndü.

Onu bu kadar hantal bir pozda görmek güven vericiydi. Onu ne kadar çekici bulsa da, onun bir tanrıça değil, bir insan hatırlatıyordu. Dün gece onun önünde kendini alçaltma şeklinden sonra bu yüreklendiriciydi.

Tabii ki kendi hatası olmadan.

Onun mahcubiyeti karşısında çok nazik davranmış ve sıkıntısını hafifletebileceğine olan inancıyla kendinden çok emin olmuştu. Ve uyumadan önce onu serbest bırakmaya teşvik ettiğinde - ona yardım ettiğinde, bu teslim olmaya bir davet gibi hissettirmişti.

Ondan saklanmak zorunda değildi. Merhamet için ona gelebilirdi.

Ona bu kadar uzun süre direnmemiş olmayı diledi. Engelini saklayarak bir haftasını boşa harcamıştı. Şimdi sorunu ortaya çıktığına göre kendini daha hafif hissediyordu; Thaïs gibi ona nasıl yardım edeceğini bilen bir kadına sahip olduğu için minnettar ve onun önerdiği çareleri denemeye hevesliydi.

En çok da ağzını ve parmaklarını kullanarak *bir kadını terletebileceği* iddiası ilgisini çekmişti. Onun dokunuşu için kendisi kadar çaresiz bir kadın -Thaïs- hayal etti. Tanrım, onunla ne kadar gurur duyardı. eğer bunu başarabilirse. Karısına verebilmek istediği şey buydu.

Nasıl yapacağını öğrenmek için de başarısız olma korkusuyla yüzleşmesi ve Thaïs'ten yardım istemesi gerekiyordu.

Dürüst olmak gerekirse, gerçekten ihtiyacı olmayan iffetli kur yapma derslerinin arkasına saklanmayı bırakacak ve güvenmek için cesaretini toplayacaktı.

Thaïs'i bedeniyle ve korkularıyla. Kadını için nasıl bir sevgili olması öğretmek için.

Thaïs'i uyuması için bıraktı ve aşağı indi.

Elinor birkaç saat içinde geleceği için evi dolaştı ve ortalığı . Thaïs iskambil kâğıtlarını, mobilya broşürlerini ve mektuplarını salonda dağınık bırakmıştı. Başka biri olsa bu dağınıklık onu rahatsız ederdi ama garip bir şekilde bundan etkilendiğini hissetti. Thaïs'in dağınıklığı tıpkı şikâyetleri ve küfürleri gibiydi: hoşlanmaması gereken ama hoşlandığı şeyler.

Thaïs'in odasındaki çarşafı değiştirdi, böylece Elinor yeni sahip olacaktı ve Hattie'ye salonun tozunu alması ve süpürmesi için bir not bıraktı. Sonra çayını alıp çalışma odasına çekildi ve gün doğumunun verdiği huzurun tadını çıkardı.

Ta ki horozlar ötmeye başlayana kadar.

Thaïs buradaki horozlar hakkında yanılmamıştı. Türlerine özgü olandan daha yüksek sesli, daha kırmızı ve daha huysuz görünüyorlardı, sabahın kadar ötüyor ve fırsat bulduklarında ayak bileklerini gagalıyorlardı. Ona biraz Thaïs'i hatırlatıyorlardı.

Üst katta ayak sesleri duydu, ardından merdivenlerde ağır ayak sesleri. "Alastair!" Thaïs seslendi. "Dışarı çık ve şu kuşları öldür."

Ayağa kalktı ve başını çalışma odasının kapısından uzattı. Üzerinde geceliğinden başka bir şey yoktu.

"Hattie seni görmeden yukarı çık ve giyin lütfen."

"Bacaklar Hattie'nin daha önce görmediği bir şey değil. Eğer fark etmediysen, da bir çift bacağı var."

"Evet, ama kardeşinin geceliğini giyen çok kız kardeş gördüğünden şüpheliyim. Bırakın yarı giyinik olanları."

"Benimle yukarı gelersen yaparım," dedi.

"Meşgulüm."

"Sabah seansını yapmadın." "Ne seansı?"

Kasıklarına doğru kaba bir hareket yaptı. "Bu seans."

"Kesinlikle olmaz. Hattie her an burada olabilir." "O zaman sessiz olman gerekecek."

"Saçmalıyorsun. Git giyin."

"Elinor yan odadayken bu gece yapmayı mı tercih edersin?"

Kümeşte uyumayı tercih ederdi.

"Elinor bizim ... olduğumuzu bilmemeli."

"Elinor'un burada başka ne olduğunu düşüneceğini sanıyorsun? Ateş ızgaranızı temizleme hizmetim için yirmi beş bin pound mu ödediniz?

Koçunu mu kullanıyorsun? Sana Latince mi öğretiyor? Elbette bilecektir."

Gerçeklerden kaçabileceğini düşünmesinin gerçekçi olmadığını fark etti. Ne de olsa Thais onun yatağında uyuyacaktı. Ve dün gecedan sonra, böyle olmasını tercih ediyordu. Onsuz uyumak istemiyordu.

"Haklısın," dedi. "Aptalca davranıyorum."

"Yukarı gel, aşkım. Yanımda iki gece geçirip kendini benim iyiliklerimden mahrum bırakmadan önce biraz tatmin olmak isteyeceksin."

Sabah seremonisini atladığı düşünülürse, belki de bu fikirde haklılık payı vardı. Kendi çatısı altında Elinor'la kesinlikle cinsel ilişkiye girmeyecekti. Gerçi Thais yatağındayken, bu bir tür hafif cinsel ilişki olabilirdi.

İştahını kontrol altında tutmak için işkence.

"Bana karşı hoşgörölüsün," dedi. "Ne ödersen onu alırsın."

Onu merdivenlerden yukarı, yatağı yuvarlanmış çarşaf ve battaniyelerle dolu bir yuva olarak bıraktığı odasına kadar takip etti.

arkasından kapattı, kilitledi, geceliğini çıkardı ve yere bıraktı.

Sinirleri anında yerini arzuya bıraktı. Çok fazla arzu.

Ona bakmak bile nefes nefese kalmasına neden oluyordu.

"Hadi bir oyun oynayalım," dedi. "Bana ya da sana dokunmak yok. Kendine dokunurken bana istediğin kadar bakabilirsin. Bunu nasıl yaptığını görmek istiyorum."

En azından bu uzmandı. Ama bu hareket çok kişiseldi. Ondan önce, birinin izlemesine izin vermenin utançtan başka bir şey olabileceğini hiç düşünmemişti.

Ona güven, diye hatırlattı kendine. O yardım etmek için burada.

Ve ona bakarken, çıplak ve güzel, güçlü bir şekilde frikik vermek istedi. Pantolonunu kalçalarına kadar kaydırды ve sikini dışarı çıkardı.

"Güzel bir asanız ," dedi Thaïs. "Böyle kalın olmalarını seviyorum. Kukuya iyi vuruyor. Yine de bakireniz konusunda dikkatli olmanız . Güzel ve hazır olduğundan emin ol, böylece yaptığın şeyle onu kızdırmazsın. sallanıyor."

Thaïs'in penisinin şeklini beğenmesi fikri onu daha da sertleştirdi. Kadının gelin hakkında söylediklerine pek bir anlam veremiyordu çünkü tek düşünebildiği Thaïs'in içinde olmanın nasıl bir şey olduğuydu. Tanrım, onun *amcığı*.

Bu kelime arzunun içine çökmesine neden oldu. Aleti titredi ve akılsızca uzanıp onu kutsanmış bir şekilde çekti. Çoktan yaklaşmıştı.

"Oh, bu çok hoş," dedi Thaïs. "Ama bunu genellikle pantolonunuz hala üzerinizdeyken mi yaparsınız?"

Tekrar dikkatini topladı. "Hayır. Genellikle yatakta, ." "O zaman öyle yapmanı sağlayalım."

Soyundu ve yatağın üzerine oturdu. Kadın olduğu yerde durmaya devam etti.

"Bana katılmayacak mısın?"

"Buradan manzara daha iyi. İkimiz için de."

Tanrım, bunu gerçekten izleyecekti. Ona gerçekten izin verecekti.

Rahatlamak için yatak başlığına yaslandı, sonra gözlerini Thaïs'ten ayırmadan elini gevşek bir tutuşla şaftında yukarı aşağı kaydırды.

Özellikle Thaïs'in göğüsleri.

Aletini birkaç sıkı kavrayışla çekip zirveye ulaşmasına izin verme dürtüsüyle savaştı. Ama hayır. Kendini kontrol edecek, tadını çıkaracaktı. Bu manzaraya dayanabildiği kadar dayanacak.

Gözlerinin nerede gören Thaïs, ellerini göğüslerinin üzerinde gezdirerek şekillerini takip etti.

"İyi hissettiriyor," dedi. "Onlara dokunan siz olduğunuzda daha iyi hissedeceksiniz."

Elini hareket ettirmeyi , ara vermezse patlayacağını biliyordu.

"Bana eziyet etme," dedi. Gözlerini kapadı ve kendini dengelemek için derin bir nefes aldı.

Onları yeniden açtığında, kadın ona hoşgörüyüyle gülümsüyordu. "Çok yakışıklısın Eden," dedi. "Sana bakmak hoşuma gidiyor."

Görünüğü hakkında pek düşünmezdi ama kadının onu eksik bulmadığını duymak sevindiriciydi. "Teşekkür ederim," dedi.

"başına dönün," dedi. "Hızlı olması sorun değil. Bu tamamen benim eğitimim için."

"Bundan zevk almak istiyorum," diye itiraf etti.

"Ben de senin yapmanı istiyorum. Ama hiç yapmazsan bundan zevk alamazsın.

Felç geçir."

Elini sevdiği şekilde -çok tanıdık bir şekilde- yerleştirdi ve sıkıca kavradı. Gözlerini kızıdan ayırmadan, kendini ciddi bir şekilde başladı.

Yukarı-aşağı hareketine odaklandı, beklentinin karnından, meme uçlarından, uzuvlarından akmasına izin verdi.

"İşte bu," diye mırıldandı Thaïs. "Uzun, yavaş bir vuruştan hoşlanıyorsun, değil mi?" "Evet," dedi.

"Burada olmasaydım daha hızlı yapar mıydın?"

"Olabilir. Ruh halime bağlı olarak. Bazı günler-" nefes almak için bir an konuşmayı kesti "-bazı günler oyalanmayı tercih ediyorum. Şimdi olduğu gibi."

Bu arzuya rağmen, hisler daha acil hale geliyordu. Ve taşaklarının altına dokunmak için can atıyordu.

Siktir et, yapardı.

Sol eliyle onları kavradı ve bir parmağıyla uyluklarının arasına baskı uyguladı ve artan his karşısında nefesi kesildi.

"Ah, evet," diye fısıldadı Thaïs. "Gerçekten de hoşuna gitti. Seninle birlikte olurken bunu aklımda tutacağım."

Parmaklarının ona bu baskıyı sağlaması fikri karşısında neredeyse boğulacaktı.

Adımlarını hızlandırdı, daha sıkı kavradı. Birkaç dakika uzaktaydı ve dayanabildiği kadar uzattı ve-

Alt kattaki kapının açıldığını duydu.

Hattie.

Birkaç saniye sonra boşalmış olsaydı onu duymuş olabileceğinden korkarak sikini bıraktı.

Thaïs başını salladı. "Durma," diye fısıldadı. "Buna ihtiyacın var."

Buna ihtiyacı vardı. Elinin uyarısı olmadan siki acı içinde havada zonkluyor, rahatlamak için çığlık atıyordu.

Bitirmek zorundaydı.

Tamamen, tamamen sessiz olmak zorundaydı.

Elini tekrar aletine götürdü ve taşaklarını sıktı. Kasıklarının derinliklerinde hissetti.

Thaïs, "İşte bu," diye ikna etti, o kadar sessizdi ki sözleri zorlukla algılanabiliyordu.

Aletini çekip çıkardı ve neredeyse çığlık atacak kadar güçlü bir şey hissetti. Ama yapamadı.

Ve ses çıkarmamak için harcadığım çaba onu daha da yoğun hale getirdi.

Zevk dalgaları onu kavradıkça sarsıldı ve sallandı. Neredeyse saldırıya uğramış gibi hissediyordu. Kalçaları sarsıldıkça yatak gıcırdıyordu ama elinde değildi. Bir yastık aldı, yüzünü içine gömdü ve olabildiğince yumuşak bir şekilde inledi.

Tamamen bitkin düşmesi tam bir dakika sürdü.

Yere yığılmış, gevşek ve bitkin bir halde yatıyordu. Thaïs ona gülümsüyordu, düpedüz *gururlu* görünüyordu.

Sessizce, kendini temizlemesi için ona bir bez getirdi.

Sonra eğildi ve onu dudaklarından öptü.

"Bu beni bacaklarımın arasında ateşlendirdi," diye fısıldadı. "Bana dokunman için sabırsızlanıyorum."

Adam onun kıcını avuçlamak için uzandı ama kadın geri çekildi.

"Henüz değil, Alastair. Senin kadar sessiz söz veremem."

Bölüm Yirmi Bir

Thaïs, kendisine pençeleniyormuş gibi hissettirecek kadar şehvetle bakılmasına alışkındı. Buna aldırmıyordu. Erkekleri azdırmak onun geçim kaynağıydı ve azmış erkekler şehvetleri konusunda kibar davranmaya yatkın değillerdi, özellikle de fahişelere karşı.

Ama Eden'in ona bakışı -tabii ki şehvet dolu olsa da- O . Ona, vücudu inanmadığı bir mucizeymiş gibi bakıyordu.

Para karşılığı oynadığı erkeklerden heyecan duymak ona göre değildi. Yapmaması *daha iyiydi*, çünkü işi onları nasıl memnun edeceğini fark etmekte ve karışık bir zihin bir kızı güvensiz hale getirirdi. Müşterilerinden hoşlandığında bile, onlara gösterdiği şehvet onların iştahını kabartmak içindi. Seks bir performanstı ve vücudu da onun sahnesiydi.

Bu yüzden Eden'ı izlerken bu kadar ateşli hissetmesi garipti. Belki de seks konusunda çok ciddi olduğu içindi. Belki de çok nazik bir insan olduğu içindi. Seviştiği birçok erkekten hoşlanıyordu ama Eden onun arkadaşıydı. Onun için doğru olanı yapmak istiyordu.

Ve bu, genellikle soğuk tuttuğu bir parçasının çözülmesine neden oldu. Ki bu iyi bir şey değildi.

Ona hizmet etmek için buradaydı. Bacaklarının arasının kayganlaşması, onu gelinine gönderme zamanı geldiğinde onu sadece hayal kırıklığına uğratacaktı.

Thaïs güne hazırlanırken Eden giyinip Hattie'yi karşılamak için aşağı indi. Bu kadar erken kalkmak daha az uyuşuk hissettirmeye başlamıştı. Aslında, pembe bir ışıltıya sahip olduğu için tenine de iyi gelmiş olabilirdi.

Aşağı indi ve Hattie ortalığı toplarken tostunu yedi, onunla hava durumu hakkında sohbet etti, sonra broşürlerini alıp dışarı çıktı ve terasta oturarak almak istediği şeyleri daire içine aldı.

Atların çakıl yolda çıkardığı sesleri beklerken zaman yavaş .

Son birkaç aydır Elinor'u çok özlemişti. Görünüşe göre tüm arkadaşları kendi hayatlarıyla meşguldü. Seraphina yeni bir kitap yazıyordu ve büyütmesi gereken bir bebeği ve iki üvey çocuğu vardı. Cornelia zamanının yarısını kocasıyla birlikte taşrada geçiriyor, kocasına miras kalan mülkün tüm topluma fayda sağlayacak şekilde yeniden düzenlenmesine yardım ediyordu. Elinor çocuklarını acısını yaşıyordu ve onları bulmak için aylardır yollardaydı. Londra'da olduğu zamanlarda ise zamanının çoğunu sevgilisi Jack ile geçiriyordu.

Eşitlikçi Topluluğun lideri.

En yakın arkadaşlarının hepsi aşkı bulmuştu - Thaïs hariç. İki yıldan daha az bir süre önce dördü tüm zamanlarını birlikte geçirmiş, arkadaştan çok bir aile gibi olmuşlardı. Kızlarını hâlâ kardeşleri gibi, Elinor'u da annesi gibi seviyordu. Ama Londra'daki hayatının yoğun temposunun altında, derinlerde bir yerde yalnızdı. Ve taşrada olmak bunu daha da kötüleştiriyordu.

Başka bir araç yaklaştı. Thaïs sağa dönmesi için dua etti.

Döndüğünde kükredi ve evin içine koştu.

"Eden," diye . "O burada!"

Ön kapıdan koşarak çıktı ve Elinor'un, Eden'in onu kasabadaki handa karşılaşması için tuttuğu arabadan inmesini beklerken bir o yana bir bu yana zıpladı. Elinor'un ayakları yere basar basmaz, Thaïs ona doğru uçarak gitti, kollarını açmış, ıslıl ıslıl parlıyordu.

"El! Buraya gel, seni şarlatan."

"*Quacker?*" Elinor söyledi. "Bu yeni bir sevgi sözcüğü. Ya da en azından ben öyle olduğunu varsayıyorum?"

Thaïs onun yanağına bir öpücük kondurdu. "Biliyorsun ki sen benim canımsın. *En sevdiğim.*" Elinor kollarını Thaïs'e doladı ve sıktı. "Ve sen de benimsin."

Eve doğru döndüler. Eden kapının yanında beceriksizce duruyordu, öldürmeyi çok istediği horozlardan daha kızgındı.

Elinor'a selam verdi. "Leydi Bell."

Elinor onu tanımak için bir an durakladı. Thaïs onu burada ortak bir tanıdıklarıyla birlikte olduğu konusunda uyarmış ama mektubunda onun adını vermemişti.

"Lord Eden," dedi Elinor yumuşak bir sesle. "Ne büyük bir zevk."

"Gerçekten de," dedi yüzünü buruşturmamak için gözle görülür bir çaba sarf ederek. "Hoş geldiniz."

"Birbirinize *Lord* ve *Leydi* demenize gerek yok," dedi Thaïs. "Buralarda o sadece Bay Smith'tir ve ona reverans yaparsanız Tanrı yardımcınız olsun. O da aynı şekilde

yakında onu inciklerinden tekmeleyeceksin."

"Aslında saldırıya uğramaktansa reverans yapmayı tercih ederim." "Sadece lafın gelişi."

"Ne kadar canlı," dedi.

"Beni tanıyorsun!"

"Kesinlikle öyle olmaya başlıyorum."

"Reverans yapmayacağıma söz veriyorum," dedi Elinor. "Ve mahremiyetinizi korumak için istediğiniz her şeyi yapacağım. Bana evinizi açtığınız çok minnettarım. Bay Smith."

"Yardım etmekten memnuniyet duyuyorum ve yakında kızınıza kavuşacak olmanıza çok sevindim."

"Teşekkür ," dedi Elinor. "Bu çok tesadüfi bir rastlantı."

"Yine de -" Eden dudağını ısırdı "- umarım burada bulunduğumuz koşullar nedeniyle kötü düşünmezsiniz."

Elinor başını salladı. "Sevgili Thaïs'imın arkadaşlığından hoşlandığı için hiç kimse hakkında kötü düşünmem."

Ah, o Elinor çok nazik biriydi.

"Doğru," dedi Thaïs. "Bence ben oldukça iyi bir yol arkadaşıyım."

"Elbette," dedi Eden. "Demek istediğim... şey, Elinor, ben buraya şehvetli amaçlar. Ya da, sanırım , ama değil-erm, affedersiniz." Öksürdü. Thaïs gülmemeye çalıştı.

"Zavalılık demek istiyor ki, ben ona bir kadının kocası olmayı öğrenmesinde yardımcı olmak için buradayım. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Elinor gülümseyerek, "Anlıyorum," dedi.

"Evet. , Thaïs'ten yakında evlenmeye hazırlanmama yardım etmesini istedim. Evleneceğim kişinin hakkında kötü şeyler düşünmesini istemem, bu yüzden anlaşmamızı bir sır olarak saklamakta bir sakınca görmezseniz çok minnettar olurum."

"Eden," dedi Elinor, "sana söz veriyorum. Ve bence bu şimdiye kadar duyduğum en romantik şeylerden biri."

Thaïs bunu bu şekilde düşünmemişi. Ona pratik gelmişti. Hatta biraz telaşlı. Ama Elinor haklıydı. Eden'in mükemmel olma isteğinin ardında hayatında birine neşe ve memnuniyet getirme arzusu.

Böyle bir şeye değer veren her erkek harika bir koca olurdu. "Ben de," dedi Thaïs. "İyi bir tipsiniz Bay Smith."

Eden ona tuhaf tuhaf baktı. "Öyle miyim?"

"Bu konuda göğsünü kabartıp durma, ama evet, yapacaksın."

"Teşekkür ," dedi yüzü kızararak. "Elinor, çantanı odana götüreceğim."

"Yolculuğundan sonra biraz dinlenmek ister misin?" Thaïs ona sordu.

"Aslında o uzun at arabası yolculuğundan sonra bacaklarımı esnetmek isterim. Biraz yürüyebilir miyiz?"

Bu aristolar ve onların lanet gezintileri.

"Peki," dedi inlememeye çalışarak. "Ama çamura düşmemeliyiz. Bu benim son temiz elbisem."

"Bunu planlamıyordum canım."

"Planlı ya da sinsice . Dün beni görmeliydin. Tepeden tırnağa pis. Ve değil-"

"İyi anlamda mı?" Elinor sözlerini sertçe

bitirdi. "Esprilerimi çalma."

"Neden temiz kıyafetlerin yok?" Elinor sordu. "Her zamanki on beş bavulunu almadın mı?"

"Beş sandık, teşekkürler. Ama çiftlik için değil, yatak odası için giyineceğimi sanıyordum. Eden güzelim fahişe kıyafetlerimi giymeme izin vermiyor. Birilerinin gerçekte kim olduğumuzu keşfedeceğinden ve itibarının zedeleneyeceğinden korkuyor."

"İkiniz musunuz?"

Thaïs bunun doğru olduğunu fark ederek, "Harika anlaşıyoruz," dedi. "Ama Mr.

Perfect sadece bitmek bilmeyen işlerini yapmadığı zamanlarda beni eğlendirmeye tenezzül ediyor ve burada çamura düşmekten ve kazlar tarafından gâlananmaktan başka yapacak bir şey yok."

"Sadece birkaç hafta daha sürecek. Sonra bizim tertemiz Londra'mıza geri döneceksiniz, görünürde çamur yok."

"Kendinizi komik sanıyorsunuz, değil mi ?"

"dışarı çıkarıyorsun, canım. Seni kızdırmak bir zevk. İnsan anında tepki veriyor."

"Kızlardan haber aldın mı?" Thaïs sordu. Onun mektuplardan nefret ettiğini bildiklerinden, mecbur kalmadıkça ona yazmazlardı.

"Sera geçen hafta bana yazdı," dedi Elinor. "O ve Cornelia, Enstitü'yü açılışa hazırlamakla meşguller. Daha fazla yardımcı olamadığım için kendimi suçlu hissediyorum."

"Bu ikisi her şeyin üstesinden gelebilir. Öte yandan ben? Zar zor bir iş yaptım. Bu hızla gidersem ne yatak ne de sandalye kalacak."

"Seni durduran ne?"

"Ne almak istediğimi seçtim ama siparişleri göndermem gerekiyor. Bu benim asırlarımı alıyor."

"Döndüğümüzde sana yardım edeyim mi?" Bu fikir beni çok rahatlattı.

"Lütfen. Aksi takdirde Eden her dakika omzumun üzerinden bakacak ve bunları benim için yazmasına izin vermem için beni rahatsız edecek."

Elinor şaşırmış görünüyordu. "Yazışmalarınızda size yardım mı ediyor?"

"Çok seviyor. Utanç verici. Beni mankafa gibi gösteriyor."

"Thaïs, seninle çeyrek saat geçiren hiç kimse senin çok zeki olduğunu düşünmez. Eminim Eden zekânın farkındadır."

Öyle umuyordu. Nedense onun kendisini zeki bulmasını çok önemsiyordu.

Yavru kedileri kucaklamak için Fellowes'ların ahırına uğradıktan sonra, öğleden sonrayı bisküvi atıştırarak ve Thaïs'in mektupları üzerinde çalışarak geçirmek üzere kulübeye döndüler. Elinor'un kaleminin başında olduğu bu çalışma hızlı ve keyifli geçti.

Ama yapılmayı bekleyen işler yığını küçüldükçe, hafif bir hayal kırıklığı hissetti. Çünkü Elinor ona ne kadar çok yardım ederse, Eden'in yapacağı o kadar az şey olacaktı.

Ve belki de ona yardım etmesi hoşuna gitmişti.

Yirmi İkinci Bölüm

Eden, Elinor burada olduğu için kendini minnettar hissediyordu. Thaïs onun arkadaşlığıyla daha mutluydu. Keşke Thaïs'in mutluluğu hakkında daha fazla düşünseydi.

onu buraya getirmeden önce. Onun yalnız kalacağını bilmeliydi. Şölen, parti, eğlence ve hayır işleriyle dolu bir hayata alışkındı. Onun için olabilecek en kötü arkadaştı. Zıt mizaçları düşünüldüğünde, anlaşabilmeleri bile şaşırtıcıydı. Eden şenliklerden, onun baş ağrılarından hoşlandığı kadar hoşlanıyordu. Daha az, çünkü en azından baş ağrıları insana sessiz ve yalnız kalmak için bir bahane veriyordu.

Saat beşte akşam yemeğini hazırlamak için çalışma odasından çıktı ve hanımları salonda Thaïs'in yazışmaları üzerinde çalışırken buldu.

"İlerleme kaydetmişsin," diye gözlemledi, dağınık broşür yığınının yerini alan uzun mektup yığınının görünce

Thaïs, "Elinor daha iyi bir sekreter," dedi.

"Eminim öyledir. Ama şamdanlar ve porselenler konusunda benimle aynı zevke sahip mi?"

Yemek sandalyeleri için meşe mi yoksa kiraz mı en iyisidir ve yüz kişilik bir yemek salonuna en uygun çatal bıçak takımı türü hangisidir gibi konuları tartışarak Thaïs'e satın alma seçimleri konusunda takılmaktan zevk almaya başlamıştı.

"Elinor'un gözleri senden daha iyi ama aşçılıkta o kadar iyi olduğundan şüpheliyim."

"Aşçılıkta hiç iyi değilimdir," dedi Elinor. "Ama *mutfak şefini* yemeğimizi hazırlarken izlemeyi çok isterim."

Onu mutfağa kadar takip ettiler ve o kızartmak için bir tavuk hazırlarken masada oturup şarap içtiler.

Soğan, tereyağı, otlar ve şarapla güzel kokulu bir sos hazırlarken Elinor Thaïs'e, "biri," dedi.

Onlara hoşgörölü ve lezzetli bir şeyler yapmak istiyordu. Elinor'un berbat bir yıl geçirdiğini biliyordu. Ona biraz zevk vermek için elinden geleni yapacaktı.

"Seni duyabiliyorum, biliyorsun," dedi.

"Hayret ettiğim için beni bağışlayın. Ama bir kont yemek mi hazırlıyor? Bunun olağanüstü bir olay olduğunu biliyor olmalısınız."

"Sanırım hayatta bir kez olur," dedi Thaïs. "Giriş ücreti almalıyız. Lanet bir servet yap."

"Thaïs kötü bir aşçı değil," dedi. "Hava kadar hafif bir pandispanya yapabildiğini biliyor muydun?"

",," dedi Elinor. "Yemek hoşlandığını öğrenince şaşırdım." "Ben sevmiyorum," dedi Thaïs.

"Oh, öyle," diye Elinor'a güvence verdi. "Özellikle yumurtaları çırpmayı çok sever."

Thaïs homurdandı. "Bu adam bana iki saat boyunca karıştırarak işkence etti. kollarımdan kopacağını düşündüm. Ve bu haklı olarak _."

"Geçim kaynağınızı yok etmek mi?" Eden kayıtsızca sordu. "Şimdi de benim repliklerimi mi çalıyorsun?"

"Daha zekice şeyler düşünmeniz gerekecek."

"Ben çok zekiyim. Bu hazır mı?" Buharda pişen yemeği işaret etti.

"Açlıktan ölüyorum."

"Öyle," dedi. "Görünüşe göre bir gün daha yaşayacaksın. Dışarısı çok güzel. Terasta yemek yiyelim mi?"

Yemek tabaklarını dışarı çıkardılar ve orada oyalanarak ılıman akşamın tadını çıkardılar. Elinor'un varlığı ona kendini daha güvende hissettiriyordu. Nasıl aşık olunacağını bilmiyor olabilirdi ama nasıl mükemmel bir ev sahibi olunacağını biliyordu.

"Seni görmek güzel, Elinor," dedi. "Yine de daha iyi koşullar altında olmasını dilerdim."

"Yarın kızımı görürsem, koşullar gerçekten de iyi olacak." "Ne kadar zaman oldu?"

"Neredeyse iki yıl."

Korkunçtu. Anna'nın, bırakın bu kadar uzun süreyi, büyürken bile kendisinden alınmış olmasını hayal bile edemiyordu.

"Vcdansızlık," dedi, "çocukları annelerinden mahrum bırakmak."

"Ayrı yaşadığım kocam merhamete olan bağlılığıyla tanınmaz. Ne de etik."

"Boşanma konusunu sorabilir miyim?" dedi. Bunun Elinor'un hayatındaki her şeyin üzerinde belirlediğini biliyordu. Bell'in henüz elinden almayı başaramadığı her şeyi kaybedecekti -çocuklarını reşit olana kadar görme umudunu, evliliğe getirdiği parayı ve hatta Jack Willow'a olan bariz aşkı göz önüne alındığında yapmak isteyeceğinden şüphelendiği yeniden evlenme hakkını. Onun bunu atlatacağını biliyordu - demir gibi güçlü görünüyordu - ama zaten çok şey atlatmıştı. Mutluluğu, aileyi ve huzuru hak ediyordu.

"Bell'in dilekçesi Parlamento'nun ilk birkaç haftası içinde ele alınacak. söyledi," dedi. "Ve yasanın geçeceğine inanmak için her türlü nedenimiz var. Bu yüzden çocukları şimdi bulmak için bu kadar çaresizim, böylece yasanın bir hükmü olarak izin verilmeden önce onları görebilirim."

"En azından o piçten kurtulmuş olacaksın," dedi Thaïs. "Küçük merhametler." "Ve benden kurtulmuş olacak," dedi Elinor. "Biliyor musun o çoktan yeni bir eşle flört etmeyi mi planlıyor? Sylvia Coulter'ın bana söylediğine göre gözünü çok genç bir kadına dikmiş, Bayan Emily Clark. Adını hatırlayamadığım yaşlı bir beyefendinin vesayeti altında."

Thaïs ısıklık çaldı. "Onun gibilere kapılan zavallı kıza yazık olur."

Yazık gerçekten. Eden, Bell'in dosyalarındaki kadınlardan herhangi birine kur yapıp yapmadığını merak etti. Bu fikir onu iğrendirdi. Bir kızla evlenirdi, sırf onu

O piçle ömür boyu.

"Daha hoş bir şeyden bahsedelim," dedi Elinor.

Eden ayağa kalkarak, "Arayı için sizi yalnız bırakayım," dedi. Birlikte geçirecekleri zaman sınırlı olduğu için onları yalnız bırakmak istiyordu.

Tabaklarını içeri götürdü ve mutfağı temizlemeye başladı. Arkadaşları hakkında konuşurlarken sesleri açık pencerelerden içeri süzülüyordu. Kulak misafiri olmak istemiyordu ama tencere ve tavaları ovarken duymaması imkânsızdı.

Ve sonra ismini yakaladı.

"Eden çok nazik biri," dedi Elinor. "Ve geçen yıl Gardencourt'ta hep birlikte olduğumuz zamankinden daha rahat görünüyordu. Bu çok hoş. İkinizin birlikte olması rahatlatıcı."

Ama rahat mıydılar? Gün boyunca birbirlerine eşlik etmekten hoşlanıyorlardı ama ders zamanı geldiğinde onun yanında kendini çok gergin hissediyordu

Bazen başının dönmesine neden oluyordu.

Thaïs, "Tıpkı karı koca gibiyiz," diye yaptı.

O gün o gün olacaktı. Başka bir kadının yanında bu kadar tedirgin olacağından şüpheliydi. İyi yetiştirilmiş genç hanımlar böyle bir coşku sergilemeye cesaret edemezdi ve hakkında okuduğu kızların hiçbirinin Thaïs'in özgüvenine ve sevişme hevesine sahip olacağından kuşkuluydu.

"Karı koca, ha?" Elinor dedi ki. "Düğününüze davet edilmemiş olmam ne kadar üzücü."

"Düğünüm, ha! Latinceyi nihayet öğrendiğim gün olacak." "Neden böyle söylüyorsun?" Elinor sordu.

Thaïs homurdandı. "Benimle kim evlenir ki? Bir fahişe olduğum sır değil. Benimle evlenmek için can atan pek fazla erkek yok."

Bunu hafifçe söylemişti ama adam ses tonunda hüznün notası algılayıp algılamadığını merak etti. Eğer öyleyse, bu üzücü bir durumdu. Onun sıcak, eğlenceli enerjisini bir evin merkezinde hayal edebiliyordu. Kesinlikle sakın bir yardımcı olmazdı ama ailenin ruhu olurdu.

"Çok büyük bir kalbin var, Thais," dedi Elinor.

"Hayır. O sadece benim göğsüm."

"Şaka yapma. Aşkın tutması için evliliğe gerek yok, Sera'ya bak. Bana ve Jack'e bak. Sana değer verecek birini hak ediyorsun."

Eden onayladı. Başını salladı.

Gerçekten öyle.

Yirmi Üçüncü Bölüm

Thaïs Eden ile yatağa girdiğinde Eden çoktan uyumuştı. Ya da en azından uyuyormuş gibi yapıyordu, böylece Thaïs'in ahlaksız davranışlarıyla onun peşinden gitme ihtimalini ortadan kaldırıyordu.

Yapacağından değil.

Bu fikrin bile onu kıvrandırdığını biliyordu ve Elinor'un kalmasına izin vermekle o kadar iyi davranmışken ona eziyet istemiyordu.

Örtüler Eden'in vücudundan sıcaktı, rahatlatıcı bir duyguydu. Onun yanında uzanmak, nefes alışını dinlemek güzeldi.

Daha önce hiç bir erkekle aynı yatağı paylaşmamıştı.

Yani, yeterince iffetli. Şeytan horozları onu , bir maymun gibi ona sarılmıştı.

"Ah. Uyanmışsın," dedi fısıltıyla.

"Bu gürültüde nasıl uyuyabilirim ki?" fısıldadı. "Akşam yemeği için bana horozlu turta yapmanın zamanı gelmişti."

"Bundan hoşlanmazsınız. Beni serbest bırakmanızı rica edebilir miyim?"

Onu daha sıkı sıktı. "Bilemiyorum. Sarılmak için çok hoşsun." "Yatakta en azından bir yeteneğim olduğu için mutluyum."

Bu esprideki kendini suçlayıcı ifadeyi umursamadı.

"Seninle işim bittiğinde yüz tane olacak," dedi.

Göğsü bir kahkaha ile gümbürdedi. "Bu çok fazla olabilir. Kimseyi yaralamak istemem."

Eden'in böyle bir şey yapması fikri onu homurdandırdı.

Adam kadının kolunu kaldırdı ve bacaklarının altından sıyrıldı. Kadın onun giyinmesini izledi, adam da her şeyi olduğu gibi bunu da özenle ve kusursuzca yaptı.

"Bugün çok yakışıklı görünüyorsunuz lordum," dedi.

"Bana *lordum* deme. Hattie seni duyabilir," diye fısıldadı. Ama gülümsüyordu.

Giyindi ve Elinor'un kapısını çaldı. "Uyanık mısınız?"

Elinor tamamen giyinmiş bir halde açtı. "Elbette . O kuşların kakofonisi arasında kim uyuyabilir ki? Bunu her gün yapıyorlar mı?"

"Evet, şeytani yaratıklar. Hayatım boyunca hiç bu kadar erken uyanmamıştım."

Kahvaltı için aşağı indiler. Eden, Elinor'u Hattie'ye teyzeleri olarak tanıttı ve Hattie bunu sorgulamadı.

"Elbiseni senin için yıkadım," dedi Hattie, içinde düzgünce katlanmış bir giysi bulunan sepeti göstererek. "Yeni gibi oldu."

"Oh, şükür," dedi Thaïs. "Etrafta çırılçıplak dolaşmaya başlamak zorunda kalacağımı düşünmüştüm."

Hattie ona tuhaf bir bakış attı ve Thaïs bunu mürebbiye gibi konuşmak yerine normal aksanıyla söylediğini fark etti.

"Bir şaka," dedi en kibar konuşma tarzıyla. "Hayal edebiliyor musun?"

Hattie güldü. "'Fraid not."

Thaïs ve Elinor sabahı Thaïs'in son mektuplarını kasabaya götürmekle geçirdiler. Saat on birde Eden çalışma odasından çıktı.

"Sizi köye bırakmamı ister misiniz yoksa yürümeyi mi tercih edersiniz? Güzel bir yürüyüş olur. Yaklaşık iki mil."

Thaïs kaşlarını çatı. "Benim gibi birinin hapsirarak yürümeyi mi sanıyorsun? Bizi sen götüreceksin, lütfen ve teşekkürler."

Thaïs yolu *pek güzel* bulmadı. Otlar, koyunlar ve çitlerden başka bakacak bir şey yoktu. Yine de Eden'in koyunlara olan meşhur sevgisi göz önüne alındığında, manzarayı neden bu kadar nefes kesici bulduğunu anlayabiliyordu.

Elbise dükkanına vardıklarında Eden veda etti ve eve dönmek istediklerinde caddenin karşısındaki barda kendisiyle buluşmalarını söyledi.

Thaïs içeriye doğru ilerledi. Sophie dizlerinin üzerine çökmüş, arkası dönük bir kızın elbisesini iğneliyordu. Thaïs onu nerede görse tanırdı, kabarık kestane rengi saçları ve narin yapısıyla. Bir eliyle ağzını kapattı.

"Maria," diye haykırdı Elinor boğuk bir sesle.

Maria arkasını döndü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Anne!"

Elinor'un kollarına koştu, eteğindeki iğneler lanetlenmişti.

Sophie kalçalarının üzerine oturdu ve şaşkınlıkla manzaraya baktı. Sonra Thaïs'e omuz silkti ve köşedeki beşiğe gitti, bebeği orada mızızlanmaya başlamıştı.

"Ah, sevgili kızım," diye mırıldandı Elinor, Maria'nın saçlarını tekrar öperek. "Seni nasıl da özledim."

Thaïs onların kucaklaşmasını izledi. O kadar güzel bir andı ki bu, kendi çocuğuyla asla böyle bir bağ kuramayacağı için biraz üzülmesine neden oldu. Elinor çocuklarını özlemekten dolayı çok acı çekiyordu ama onlara duyduğu sevgi bu acıya degecek kadar güçlüydü.

"Burada olduğumu nereden biliyordun?" Maria gözyaşları içinde sordu. "Sana yazmama izin vermiyorlar. Bütün mektuplarımı okuyorlar."

"*Bayan Smith*," dedi Thaïs'i göstererek, "büyükannenizin genç bir hanımın kaldığını duyduk ve siz olduğunuzu umduk. Elimden geldiğince çabuk buraya geldim."

Maria başını salladı, Thaïs'in sahte bir isim kullandığının ima edildiğini anlamış gibiydi.

"Teşekkür ederim Bayan Smith," dedi. "Şans verdiğiniz için çok memnunum." Thaïs ayağa kalktı ve kollarını kızın boynuna doladı. "Senin için her şeyi yaparım, Canım." Maria'yı bebekliğinden beri tanıyordu ve babasının zorba kontrolü altında sıkışıp kalan zavallı çocuk için endişeleniyordu.

Maria endişeyle dükkânın önündeki pencerelerden dışarı baktı. "Anne, birlikte görünmemeliyiz. Babam burada olduğunuzu öğrenirse O kadar öfkeli olacak ki... şey, yapabileceklerinden korkuyorum. Size karşı açtığı davayı kaybettiğinden beri çok öfkeli. En ufak bir şey onu öfkeliendirebilir."

"Ah, sevgilim. Seni ondan koruyabilmeyi ne kadar isterdim," dedi Elinor. "Keşke seni yanımda götürebilseydim. Ama yasalara göre, sadece ona aitsin."

"Öyle olabilir, ama kalbimde tamamen senim."

Elinor kızını göğsüne bastırdı. "Seni seviyorum Maria. Ve güvende olman için elimden gelen her şeyi yapacağım. Reşit olur olmaz benimle yaşayabilirsin."

Maria başını Elinor'un omzuna koydu. "Ben de seni seviyorum anne. Hem de çok."

Thaïs'in yanağından bir damla yaş süzüldü. Sophie Gerity'ye bir bakış attı, terzi de gözyaşlarını tutamıyordu. Anne ve kızı arasındaki duyguyu görmek çok güzeldi.

Thaïs böyle bir bağlantının özlemini çekiyordu.

"Kardeşin nasıl?" Elinor kızına sordu. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"İskoçya," dedi Maria. "Lord Young'ın atıcılık arazisinde. Oradan nefret eder ve umutsuzca okula geri dönmek istiyor ama babam bunu yasakladı. Charles'a onu kaçırabileceğinizi söyledi."

"Keşke yapabilseydim."

Maria tekrar pencereye baktı. "Arabacım saat yarımda dönmesi için talimat aldı."

"Oh, sevgilim. Gitmek zorundayız. Seni tehlikeye atmak istemem. Ama keşke kalabilseydim. Keşke seni de yanımda götürebilseydim."

Uzun bir süre birbirlerine sarıldılar. Sonra Elinor gözyaşlarını sildi ve Thaïs'e döndü. "Yolumuza devam edelim mi, Bayan Smith?"

Sophie, "Elbiselerinizi almadan gitmeyin," dedi. Tezgâhın arkasına geçti ve kahverengi kâğıda sarılı iki kutu çıkardı. "Herhangi bir düzeltme gerekirse Hattie'ye söyleyin, gelip sizin için düzelteyim."

"Bunu takdir ediyorum," dedi Thaïs. "Eminim çok güzellerdir."

"Bayan Gerity, ziyaretimle ilgili sırrımızı saklamanızı rica edebilir miyim? Burada mı?" Elinor söyledi. "Maria'nın babası beni gördüğünü öğrenirse ona ne yapacağını bilemeyiz."

Sophie elini Elinor'un omzuna koydu. "Sana söz veriyorum. Anneden anneye."

"Teşekkür ederim," dedi Elinor.

Bara doğru ilerlerken Elinor sokakta açıkça ağladı. "Kalbim kırıldı," dedi. "Tamamen kırıldı."

Thaïs onun elini ve öptü. "Onları geri alacaksın. Seni şiddetle seviyorlar. Üçünüz bir yolunu bulursunuz."

"Bunu Maria'ya söyleyemezdim ama babaları reşit olduktan sonra bile onların kontrolünü elinde tutabilecek. Colin'e miras kalana kadar maddi olarak ona . Maria zaten bir koca bulmakta yeterince zorlanacak.

Benim yüzümden. Tanrım, Thaïs, bazen onunla kalmam gerektiğini düşünüyorum."

Thaïs onu durdurdu ve gözlerinin içine baktı.

"Seni öldürebilirdi, Elinor. Ve bahse girerim bebeklerin Bell'in lanetli parası yerine sana sahip olmayı tercih ederdi."

Elinor titrek bir nefes aldı. "Teşekkür , tatlı kızım. Sen, Seraphina ve Cornelia olmasaydınız ne yapardım bilmiyorum. Sen benim Kalbimin kızları."

El ele tutuşarak bara girdiler ve Eden'ı pencere kenarındaki bir masada koyu birasını yudumlarken buldular.

Elinor'un gözyaşlarını görünce yüzü gerildi.

"Ne oldu?" diye sordu kısık bir sesle, neyse ki arkası dönük olan barmene bakarak.

"Gitmeliyiz," diye fısıldadı Thaïs. "El'in fark edilmesine izin veremeyiz."

Başını salladı, barın üzerine bir bozuk para koydu ve arabasını bıraktığı yan kapıdan geçerek onlara eşlik etti.

"Maria'yı buldun mu?" diye sordu dışarı çıkar çıkmaz.

"Öyle yaptık," dedi Thaïs. "İyi görünüyor ama yalnız. Lanet olası babasından korkuyor."

"Özür dilerim, Elinor," dedi.

"Çocuklarımla acı çekmesinin benim suçum olduğunu düşünüyorum."

"Hayır değil," dedi Eden kararlılıkla. Bell'in Elinor'a karşı açtığı ceza davasının yol açtığı skandaldan sonra ülkenin çoğu gibi o da hikâyeyi biliyordu. "Eğer Bell seni gecenin bir yarısı evinden kaçırıp bir akıl hastanesine kapatmasaydı, hâlâ onunla birlikte olurdun. Suçlanması gereken o, sen değilsin. O çocuklar için her şeyi yapardın."

Elinor elinin tersiyle gözyaşlarını sildi. ", " dedi. "İsterdim. Ama onları gizlice görmek dışında yapabileceğim çok az şey var."

"Oğlunu ziyaret etmeye çalışacak mısınız?" Thaïs sordu.

"Elbette. Hemen İskoçya'ya gideceğim. Bu kasabada kuzeye giden bir otobüs var mı?"

"Sanırım öyle," dedi Eden. "Sen burada kal. Ben durup postaneyi kontrol edeceğim."

Birkaç dakika sonra geri döndü. "öğleden sonra dörtte geliyor. Yarın sizi oraya götürebiliriz."

Elinor saatini kontrol etti. "Eğer eve şimdi dönersek, eşyalarımı toplayıp bugünkü arabayı hazırlamam için yeterli zaman olacak. Aceleyle geri dönmemizin bir sakıncası var mı?"

"Hayır, elbette olmaz," dedi Eden.

Hemen eve döndüler ve Thaïs, Elinor'un eşyalarını toplamasına yardım etti. eşyalarını aşağıya taşıdı. Eden salonda Elinor'u kasabaya geri götürmek için bekliyordu. Elinor Thaïs'i kollarına aldı.

"Seni şiddetle seviyorum sevgilim," dedi.

"Ben de seni," dedi Thaïs, Elinor'u olabildiğince sıkarak.

Elinor, Thaïs'in omzunun üzerinden Eden'e, "Kızımıza iyi bakın Bay Smith," dedi.

"Öyle yapacağım."

Onlar ayrılırken Thaïs bu sözleri merak etti, *bizim kız*.

Eden'in kızı olmak nasıl bir şey olurdu? Onun tarafından bakılmak? Bu sadece bir deyimdi.

Kendi başının çaresine bakabilirdi.

Ama bu ona tamamen farklı bir hayat hayal ettirdi.

Yirmi Dördüncü Bölüm

Eden Elinor'un ziyaretinden ne kadar keyif almış olsa da, artık hava için Elinor'un erken ayrılmasından memnundu.

Alacakaranlık onun üzerinde bir cadı etkisi yaratmaya başlamış, onu normal koşullarda olduğu gibi yetenekli bir adamdan bir sinir enkazına dönüştürmüştü. Tüm vücudu Thaïs'in ona öğreteceklerinin beklentisiyle karıncalanıyor, ama zihni aşırı hevesinin ve beceri eksikliğinin aşağılayıcı doğası karşısında geri tepiyordu.

Bir yanı ona dokunmak, onun tarafından okşanmak istiyordu. Diğer yarısı ise onu görevlerinden azletmek ve kendisini bekâr bir hayata mahkûm etmek istiyordu.

Yetkin olmayı her şeyden çok istiyordu. Olmayı çok arzuladığı mükemmel aşığa dönüşmeyi.

Ama Thaïs'le yatakta geçirdiği iffetli gece, onu rahatsız eden aşırı istekliliği hafifletmek için hiçbir şey yapmamıştı. zaten şehvetli hissediyordu ve Thaïs, akşam yemeği için servis ettiği tavuktan arta kalanları yemekten daha müstehcen bir şey yapmamıştı.

Heyecanını azaltmak için onun yatakta kendisine katılmadan önce rahatlama önerisini denemeye karar verdi. Kulağa yakışksız geliyordu ama daha uzun süre dayanmasına yardımcı olacaksa her şeyi denemeye giderek daha istekli oluyordu.

Salondan çıktı ve Thais'den üst katta kendisine katılmadan önce yirmi dakika beklemesini istedi.

Ona sırtıttı. "Evet. Git kendinle ateşli şekilde seviş. Ne kadar hoşuma gitse de gizlice bakmayacağım."

Görünür ereksiyonunun bilincinde olarak üst kata çıktı ve kızın bildiği titreyerek fazla bir şey söylemeden işini halletti

Ne yaptığını. fikir *hoşuna* gitmişti. Kadın kapıyı çaldığında adam yataktaydı, hâlâ aşk dolu olsa da sakinleşmişti.

"Okul müdiresi geldi," dedi. "İçeri girebilir miyim?" "Lütfen," dedi.

"Derslerine dönmeye hazır mısın öğrencim?" diye sordu vals yaparak.

"Umarım geçen seferkinden daha iyi bir öğrenci olurum."

"Pratik yapmak mükemmelleştirir."

Konuşurken soyunuyordu ve katlar vücudundan ayrılıp yere düşerken adam kıpırdanmaya başladı. Odadaki mumların titremesi, kremi teninde benekli bir ışık oluşturdu.

"Çok güzelsin," dedi. "Bu konuda bu kadar mutsuz görünme."

", inan bana. Bir centilmen asla gözlerini dikip bakmamalı ama gözlerimi senden alamıyorum. Bu kadar kaba olduğum için özür dilerim."

"Bir beyefendi kadınına baksa iyi olur." Küçük bir dönüş yaptı. "En sevdiğin kısım neresi?"

"Buraya gel," dedi, yanındaki yatağı okşayarak.

Öyle yaptı ve adam parmağını burnuna götürdü. "Çillerini seviyorum," dedi. Bir bukle aldı ve parmağına doladı. "Ve saçlarının tam aşağıya düşme şekli-

"Benim tatlı kığım mı?"

Yüzü kızardı. "Evet," diye fısıldadı.

"Devam et," dedi. "Bana istediğin kadar hayran ol."

"Göğüslerini seviyorum," diye itiraf etti ve onlara dokunmaya cesaret etti. Şekillerini takip etti ve meme uçlarında durarak başparmaklarıyla onları çimdikledi.

"Bu hissettiriyor," diye iç geçirdi. Samimi mi davranıyordu yoksa kendine olan güvenini mi artırmaya çalışıyordu bilmiyordu ama samimi olduğunu umuyordu.

"Seni iyi hissettirmek istiyorum," dedi. "Hem de çok." "Öp beni o zaman."

Onu kollarına çekti ve istediğini yaptı. Bu sefer tökezlemedi. Onu tereddüt edemeyecek ya da düşünemeyecek kadar çok istiyordu. Adam dayanamayacağını düşünene kadar böyle ettiler. Nefes nefese ondan ayrıldı.

"İyi gidiyorsun," dedi.

Onu vücuduna yaslayalı on dakika olduğunu ve henüz dökülmediğini fark etti. Belki de numara işe yaramıştı.

"Sanırım bu geceki ders için sikine dokunacağım," dedi. "Arkana yaslan."

"Bu uzun sürmemeli," dedi ama ona itaat etti.

Kadın karnının alt kısmını okşarken kendini kaçınılmaz olana hazırladı. Bu hisse kendini fazla kaptırmamak için kendini zor tuttu.

Dokunuşu iyi hissettiriyordu ama garip bir şeyler oluyordu. Yumuşuyordu.

Elini onun sikine doğru indirdi ve okşadı.

Kızın dokunuşuyla ereksiyonundan geriye kalanlar solarken şaşkınlıkla yere baktı.

"Bu gece biraz utangaçsın," dedi. Elini taşaklarına götürdü ama canlandırıcı bir etkisi olmadı. Emin olmak için, harika hissettirdi. Ama o kadar şaşkındı ki, bu durumdan zevk alamıyordu.

"Neyin yanlış olduğunu bilmiyorum," dedi kendi sesindeki sıkıntıyı duyarak.

"Sus," diye fısıldadı. Kendini aşağı indirdi, böylece ağzı adamın sikinin hemen üzerinde duruyordu. "Seni uyandırmak için sadece biraz sevgiye ihtiyacın var." Dudaklarını adamın kalçalarının iç kısmına dayadı ve dudaklarının nazikçe fırçalanmasıyla onu kızdırdı.

Erotik kitaplarını incelerken onun bunu yaptığını hayal etmişti. Bunu dört gözle bekliyordu.

Ama ne yaparsa yapsın, adam gevşek kaldı.

Başını kaldırıp ona baktı. "Bunun için havanda değil misin, Alastair? Eğer değilsen sorun değil. Zorlamana gerek yok."

"Ama ben *öyleyim*," dedi. "Bu daha önce hiç olmamıştı. Sen gelmeden önce kendime dokunmamalıydım. Sadece çok endişelendim..."

"Düşüncelerine çok fazla dalmışsın," dedi. "Zihninle değil, bedeninle düşünmene ihtiyacımız var."

"Bedenimle düşündüğümde, iki saniye bile dayanamıyorum."

"Sorun da bu zaten. Bunun için kendine sert davranıyorsun ve da sikini yumuşatıyor."

"Bu utanç verici. Bu da öyle. Tanrım, çiftlik hayvanlarının hiç düşünmeden yapabildiği bir şeyde nasıl bu kadar kötü olabilirim?"

"Hiçbir şeyde kötü değilsin. Sadece gerginsin. Hadi biraz daha öpüşmeyi deneyelim." Onun üstüne çıktı ve ağzını kendi ağzına götürdü.

Ama tek düşünebildiği bacaklarının arasındaki yumuşaklıktı. Öpüşmeyi kesti.

"Thais, bunun işe yarayacağını sanmıyorum. Uyumamızın bir var mı?"

Onun saçlarını okşadı. " değil, aşkım. Sabah tekrar gitmek için can atıyor olacaksın."

Ama sabah ereksiyon halinde uyanmasına rağmen yine aynı şey oldu. Kadın onu eline alır almaz yumuşadı.

On aşağılayıcı dakikadan sonra dersi bitirdi.

Thaïs tedirgin görünmüyordu ama onun iyiliği için üzüntüsünü sakladığından şüpheleniyordu.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," dedi. "Bu umutsuz bir durum."

"Elbette umutsuz değil. Sadece sinirler. Onları aşmanı sağlamalıyız. Ve benim bir fikrim var."

Kesinlikle öyle umuyordu. Umutsuzluğa kapılmıştı. "Ne oldu?" diye sordu.

"Bu akşam sana dokunmayacağım. Sen bana dokunacaksın. Bir bayana nasıl zevk verileceğini öğrenmek istiyorsun. Bunun için sert bir alete ihtiyacın yok."

Bu düşünceyle, kendisinin sertleştiğini hissetti. Sadece biraz, ama ona umut vermeye yetecek kadar.

Bütün gün bunu düşünürdü. Ve sonra bu gece-
Şey. Belki de her şeye rağmen onun için bir
umut vardı.

Yirmi Beşinci Bölüm

Hattie geldiğinde, elinde Eden'e gönderilmek üzere bir yığın mektup vardı. Thaïs onları görünce sessizce lanetledi. Her sayfa, çalışma odasına kapanıp geçireceği bir çeyrek saat daha demekti. Keşke o sırada bu kadar meşgul olmasaydı, diye düşündü.

ve sadece izolasyon onu sıktığı için değil. Her şeyini saklayarak Gece ve sabah erken saatlerdeki dersleri yeterince hızlı öğrenemiyordu.

Birlikte geçirdikleri zaman azalıyordu ve eksikliğini hissettiği özgüveni kazanmak için sevişme pratiği yapması gerekiyordu. Yumuşak aleti, mükemmel olma konusundaki aptalca arzusunun, zevk almak bir yana, öğrenme yeteneğini bile mahvettiğinin bir başka işaretiydi. Eğer sertleşemez ya da sert kalamazsa, haklıydı: çocuk sahibi olması zor olacaktı.

Onun savunmasını kırabilirse, mükemmel bir aşık olabileceğini biliyordu. Dikkatli ve nazikti. Kadınıncı inceler ve yeni bir dilde ustalaşır gibi onu nasıl memnun edeceğini öğrenirdi. Ve kendini bıraktığında çok istekliydi. İştahında bir sorun yoktu. Kendinden emin olduğunda daha da şehvetli olurdu.

Öğle yemeğinde çalışma odasından çıktı ve onu masada, kendi kâğıtlarıyla çevrili halde bulunca şaşırılmış görünüyordu. Elinor ona yardım ettikten sonra işinde kendini daha rahat hissetmiş, son kâğıtları okumaya istekli olmuştu. korkusuzca broşür okuyordu. Ve zihnini meşgul edecek her şeyi yapacak kadar sıkılmıştı. O kadar çok sabır oyunu oynamıştı ki, kâğıt destesini gördüğünde gözleri seğiriyordu.

"Hava çok güzel olduğu için öğle yemeğini dışarıda yiyecektim," dedi. "Bana katılmak ister misin?"

Neredeyse koltuğundan fırlayacaktı. "Sana her zaman katılırım." "Ne kadar yeni bir mizah anlayışı. Çılgınca öngörülemez."

"Özgünlük için ekstra ücret alıyorum."

Adamın elinde bir mektup olduğunu fark etti ve burnunu kırıştırdı. "Hem çalışıp hem de yemek yemeyeceksin, değil mi?"

"Genç bir bayan hakkında bir rapor. Fikrinizi paylaşmak isteyebileceğinizi düşündüm."

"Evet, öyle."

Bu oyun hoşuna gitmişti. Bu sezon Londra'nın dans pistlerinde dönen tüm genç kızları dinlemek eğlenceliydi. Thaïs Bu tür kızların gittiği balolara hoş geldiniz diyor ve merak ediyordu.

Eden, Hattie'nin onlar için bıraktığı çeşitli soğuk yiyecekleri topladı ve bir tepsiye dizdi. Sıcak güne adım atıldılar ve hava o kadar güzeldi ki -yumuşak ve gül kokuyordu- Thaïs hemen hapşırma nöbetine aldırmadı bile.

"Kırsal kesimin çiçeklerine karşı bu kadar hassas olduğunu bilseydim, bir şehre gitmemizi ayarlardım," dedi özür dileyerek. "Acı çektiğinizi gördüğüm için gerçekten üzgünüm."

"Beni nereye götürdünüz?"

"Hmm. Belki Manchester. Manchester'a hiç gitmedim." "Manchester!" diye bağırdı. "Ben Paris'e değmez miyim?"

"İkimiz de Paris'te çok fazla insan tanıyoruz. Tanınıyoruz." "Edinburgh o zaman, en azından."

"Korkarım yakınlarda İskoç holdinglerim var." "Sizin nerede mal varlığınız yok?"

"Sizlerin mi?"

"Lordlar. Görünüşe göre hepinizin en az on evi var. Benimse sadece bir tane."

"Eviniz bir yer?"

"Bilmek istemez miydin?"

"Evet, isterim. Bu yüzden sordum." "Bir enfiye kutusu kadar küçük olduğunu düşünürsün." "Bu kulübeden daha mı küçük?"

"Üç oda. Büyük, havadar, hepsi uzanmak için düzenlenmiş. Pembe ipekler, çiçekler ve Cornelia'nın sanat eserleri ile dekore edilmiş - çoğunlukla çıplak portreler tabii ki. Ve hayal edebileceğiniz en büyük yatağa sahibim."

"Pek olası değil," dedi. "Benim yatağım oldukça geniş." "Gerçekten mi? Neden, orada yalnız uyurken mi?"

"Kontlar, çok sayıda mal varlığının yanı sıra devasa mobilyalara sahip olma eğilimindedir."

"Bilemem. Kontlar genellikle benim gibileri aile evlerine getirmezler."

"Kontlara yazık. Güzel bir deneyimi kaçırıyorlar."

Bunu söylemesi o kadar hoş bir şeydi ki gülümsedi ve elini okşadı. "Ben de bana kızgın olduğumu sanıyordum."

"Öyle mi?" diye sordu endişeyle. "Nedenmiş o?"

"Benimle yatağa gelmen için seni taciz ediyordum."

"Benimle aynı yatağı paylaşma hevesine değer veriyorum. Keşke orada kendimi kanıtlama konusunda daha iyi olabilseydim."

"Seni kanıtlayacağız. Şimdi bana mektubunu oku. Bakalım büyük yatağınızda yayılmak için doğru kadın bu ?"

Balmumu mührü kırmak için parmağını kullandı ve kâğıdı açtı. Kâğıdı tararken kaşları gerildi.

"Sorun ne? Ne yazıyor?" "Başka bir genç."

"Oku."

"Bayan Emily Clark on sekiz yaşına yeni girdi. Bir yetim olarak vasisi Lord Hoover'ın yanında kalıyor. Bir varis olan Bayan Clark evlilik bir servet-"

"Bir dakika," diye araya girdi Thaïs. "*Emily Clark* mı dediniz?"

"Evet."

"Elinor'un Lord Bell'in kur yaptığını söylediği kızın adı."

"Ah, haklısın. İsmi tanıdık geldiğini biliyordum. on sekiz mi? Bell on sekiz yaşında bir genç kıza mı kur yapıyor? Altmışlı yaşlarında değil mi?" Sesi dehşete düşmüş gibiydi.

"Şaşırmış gibi yapma. Onun kurbağa gibi sallanan bir bok olduğunu biliyorsun."

"Elbette Lord Hoover vasisinin böyle bir evlilik yapmasına izin vermezdi."

"Onu tanıyor musunuz?"

"Geçerken. Biraz tuhaf biri. Hiç evlenmedi ve hayatını ülkedeki en büyük antika hançer koleksiyonlarından birini biriktirmeye adanmıştı. Kendisi de oldukça yaşlı. Belki de bu eşleşmenin uygunsuzluğu onun aklına gelmemiştir."

"Ya da belki de sadece onu elinden çıkarmak istiyordur."

"Biraz eksantrik olsa da her zaman iyi bir adama benziyordu."

"Ona yazmalısın. Bell'den uzak durması için onu uyar."

"Erkekler başka erkeklerin onlara işlerini anlatmasından hoşlanmazlar." "karşılayıp karşılamaması kimin umurunda. En azından cahil olmayacak. Zavallı kız.

o canavara teslim edilmemeli. Özellikle de onu idare etmesine yardımcı olacak bir annesi yokken."

"Sence bu önemli mi? Annesinin olmaması mı?"

Bundan kesinlikle emindi. Kendi geçmişi bunun kanıtıydı.

"Elbette," dedi Thaïs. "Kadınlar kızlarını koruyacak güçten yoksun olabilirler ama en azından kızlarına verebilecekleri bilgilere sahiptirler. Ve tabii ki sevgi. Sevgi fark yaratır."

Eden başını salladı. "Elbette. Bunu hiç düşünmemiştim. Keşke kız kardeşime yaşayan bir anne bahşedilmiş olsaydı."

"Anna iyi. Onu sevmen için sana sahipti."

"Ona ne kadar değer veririm vereyim, bir ağabey bir anneyle aynı şey değildir. Onu nasıl yetiştireceğim konusunda sık sık kafam karışıyordu. Özellikle de reşit olduğunda."

"Annelerinin sevgisine ihtiyaç duyanlar sadece kız çocukları değil, biliyorsunuz. Oğulların da buna ihtiyacı vardır. Anneni bu kadar genç kaybettiğin için üzgünüm."

"Ben de seninkini kaybettiğin için üzgünüm."

"Ben de öyle. Ailemi tanıyor olsaydım muhtemelen çok farklı bir hayatım olurdu."

"Onları hiç tanımıyor muydun?" diye sordu.

"Annemle ilgili sisli anılarım var. Çoğunlukla hastaydı. Ama başımızı sokacak bir evimiz vardı. Ve bana sarıldığını hatırlıyorum."

"Annem en muhteşem kucaklamaları yapardı," dedi Eden. "Böyle sarılabilen bir kadınla evlenmek isterdim. Özellikle çocuklar için böylesine büyük bir şefkat kapasitesi olan biriyle."

Bunu hüzünlü bir şekilde söylemesi kadının içinde bir şefkat duygusu uyandırdı. O çok iyi bir adamdı. Tatlı biriydi. Keşke bunu daha iyi bilseydi.

"Eminim annen sana o kadar çok sarılırdı ki, nasıl bu kadar iyi bir insan haline geldiğini görünce onu itmek zorunda kalırdın. Senin gibi Anna'ya düşkün. Koyunlarını ne kadar sevdiğinden bahsetmiyorum bile."

Güldü. "Evet. Domuzlarla olan ilişkimden daha çok gurur duyardı. Manastırda iki tane göbekli domuzumuz var. Atlardan daha şımarıktırlar."

"Ve burada tanıdığım tek domuzlar yetişkin insan türünden."

Ona endişeyle baktı. "Size kötü mü davranıyorlar? Patronların mı?"

"Hayır," diye güvence verdi ona. "Çoğu öyle değil. Arada sırada kötü bir tohum alırsınız."

"Seni tehlikede düşünmekten nefret ediyorum."

"Kendi başımın çaresine bakarım. Alt katta çalan bir çanım ve eğlendirdiğim gecelerde başında oturması için para ödediğim güçlü bir adamım var. Pek sorun yaşamadım. Yine de bu, çürük yumurtaların ukalalık yapmasını engellemiyor. Sırf bir gecelik zamanınız için para ödediler diye size sahip olduklarını sanıyorlar."

"Her zaman işinizden zevk alıyormuş gibi görünüyorsunuz. Bu sadece bir numara mı?"

"Hayır, hoşuma gidiyor," dedi dürüstçe. "Bu onu mükemmel yapmıyor. Ama zaten hangi iş mükemmeldir ki?"

"Thaïs," dedi. "Sanırım annen kendin için yaptıklarınla çok gurur duyardı."

O da öyle düşünmüştü. Ama *onun* böyle düşünmesine çok . Şok oldum ve gururlandım.

Ona sırtıttı. "İşte bu nadir bir düşünce. Çoğu erkek bir kadının kızının bir fahişe olmasından gurur duymasını beklemez."

"Sen büyük bir nezaket ve beceriye sahip bağımsız bir kadınsın. Cesursun ve kendine iyi bakıyorsun. İnandığın şeyler için ve insanlara yardım etmek için savaşıyorsun. Tanımadığın bu genç kıza bile." Mektubu işaret etti.

Şimdi de onu duygulandırıyordu. Göğüslerini ya da kışını övmedikleri sürece, yakın çevresi dışındaki insanlardan nadiren böyle iltifatlar alırdı.

Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

"Buraya gel," dedi kollarını uzatarak.

Ayağa kalktı ve kızın kendisine sarılmasına izin verdi. Onu, birçok yönden tıpkı kendisi gibi olan bu annesiz çocuğu var gücüyle sıktı.

Ve eğer adam da onu aynı sıkmazsa lanetlenecekti. "Thaïs?" dedi, ayrıldıklarında.

"Evet?"

"Sen de harika sarılıyorsun."

Yirmi Altıncı Bölüm

Eden günün geri kalanını memnuniyet içinde geçirdi. Thaïs'in kucaklaması kalbini doldurmuştu.

Tanrım, ama ondan hoşlanıyordu. Açık sözlülük konusundaki ısrarı onunla konuşmayı çok kolaylaştırıyordu ve tüm o cinsel kabadayılığının ve küstah şakalarının altında şaşırtıcı derecede yumuşak bir insandı. Ailesi hakkındaki duygularını hiç kimseye, Anna'ya bile bu kadar açık bir şekilde anlatamamıştı. Kız kardeşini kendi acısından korumuştı, böylece anne babasını bu kadar genç yaşta kaybetmekten duyduğu üzüntüye güçlü bir omuz olabilirdi.

Ayrıldıklarında Thaïs'le olan arkadaşlığını özleyecekti. Evlendikten sonra onun gibi itibarlı bir kadınla ilişki kurmasının artık uygun olmayacağını . Vedalaştıklarında, bu sonsuza dek sürecekti.

Bu düşünce onu oldukça melankolik yaptı.

Fırsatını bulmuşken kendini uzaklaştırmalı ve onunla daha fazla zaman geçirmeliydi. Sadece fırsatı varken öğrenebileceği her şeyi öğrenmesi gerektiği için değil, aynı zamanda ondan hoşlandığı için de. Yıllardır kimsenin arkadaşlığından bu kadar hoşlandığını hatırlamıyordu.

Bu yüzden her zamankinden daha basit bir akşam yemeği hazırladı - Hattie'nin bahçesinden getirdiği sebzelerle bahar çorbası- ve onlar yedikten sonra çalışma odasına dönmedi.

"Erken yatalım mı?" diye sordu Thaïs'e, mutfakı topladıktan sonra salonda ona katıldığında.

Kadın aydınlandı. "Ders için istekli misin?"

"Biraz endişeliyim," diye itiraf etti. "Ama bana göz kulak olacağına güveniyorum."

Memnun görünüyordu. "Teşekkür ederim, Alastair. Sana iyi bakacağım." Yatak odasına gittiler ve Alastair ondan soyunmasına yardım etmesini istedi. "Bunu karın için de yapabilirsin," dedi. "Bunu eşin için yapabilirsin," dedi.

bir hanımefendinin hizmetçisine bırakmak. Ve kesinlikle bir kız için elbiseden çıkmak için mücadele etmekten ve tek başına kalmaktan daha hoş."

"Bunu aklımda tutacağım," dedi. Daha alçakgönüllü bir kadının, bir erkeğin kurdelelerini çözmesine ve kendisini çoraplarıyla görmesine izin verme konusunda Thais kadar istekli olmayabileceğini hissediyordu. Ama tartışmayacaktı. Artık nasıl yapılacağını bildiğine göre, Thais'i soymaktan zevk alıyordu. Bir hediyenin paketini açmak gibiydi. Ya da belki daha çok portakal soymak gibiydi. Kabuğun altında ne olduğunu biliyordunuz, ama meyve o kadar yumuşak, yuvarlak, kokulu ve suluydu ki her seferinde baş döndürücü bir zevk veriyordu.

Thais çırılçıplak kaldığında onun için dönmeye başladı. "Gördüklerini beğendin mi?" diye sordu.

"Çok fazla," diye cevap verdi, çünkü eğer kadın burada çıplak bir şekilde durabiliyorsa, en azından dürüst olabilirdi.

"Bizi kucaklayacak kadar mı?"

Bahçedeki anlarına yaptığı gönderme karşısında gülümsedi. "Son seferden beri sana sarılmayı düşünüyordum."

Kadın kollarını açtı ve adam kollarının arasına girdi. Ellerini onun omuzlarının altından geçirdi ve başını göğsüne, kalbinin üzerine koydu. Bir an tereddüt etti -her şey çok fazlaydı- ama sonra kendi ellerini kollarını ona doladı, ellerinin beline düşmesine izin verdi.

Memnuniyetle iç çekti. "Bu kadar uzun bayılıyorum," dedi. "Beni küçücük bir şey gibi hissettiriyorsun."

Başının tepesini öptü. "Sen küçücük bir şeysin."

Homurdandı. "Ben iri yarı, dolgun bir kadıyım. Kısa bile değilim." "Bana göre kısasın."

"Ben senin için başka neyim ki?" Adamın bakabilmesi için geri çekildi.

"Çok güzel," dedi adam. "Mükemmel."

"Bunu söylemeye gerek yok. Daha açıklayıcı olun."

"Kıvrımlı. Solgun ve şeftali rengi, ama gördüğüm en çarpıcı kırmızı saçlara sahip."

"Kırmızı buklelerimi seviyorsun,

ha?" "Kırmızı saçlarını *seviyorum*."

Özellikle de, yüksek sesle söylemedi, bacaklarının arasındaki sazlığı. "Başka neleri seviyorsun?" diye sordu.

"Göğüslerin."

Onları nazikçe kaldırdı ve birbirine sıkıştırarak göğüs dekoltesinden bir şölen . "Bu eski şeyler mi?"

"Onlara böyle demeye nasıl cüret edersin? Onlar muhteşem."

"Madem bu kadar çok seviyorsun, dokun onlara."

Ona doğru bir adım attı ve tıpkı onun yaptığı gibi hafifçe yanlarını avuçladı. Kadın iç çekti. "Dokunuşun iyi hissettiriyor."

Onun sözünü dinledi ve her okşadı. Daha önce hiçbir kadına bu şekilde dokunmamıştı -onu keşfederek, ona bakarak, acele etmeden.

Meme uçlarının sertleştiğini fark etti ve başparmaklarını onlara götürdü.

"En iyi kısmı da bu," dedi. "Memeler doğrudan amcığa gidiyor."

Kadının kullandığı dilin kabalığından ve en mahrem kadınsı bölgesine dokunma fikrinden dolayı donup kaldı. Ama sonra rahatladı. Bu şekilde konuşulmak için buradaydı. Böyle şeyleri hayal etmek için.

"Öyle mi?" diye mırıldandı, meme uçlarını daha fazla baskıyla okşayarak.

"Mmm," dedi kadın. "Sana yalan söyler miyim?"

Öyle olmamasını umuyordu. Bazen açık sözlülüğüyle ona karşı tamamen dürüst olan ilk kişi olduğunu hissediyordu. Dürüstlüğünün bazen tatsız gerçeklere vardığını kabul ediyordu ama çok az insan kendisi gibi zengin ve güçlü erkeklerle bu kadar açık konuşmaya cesaret edebilirdi. Bu sinir bozucu olduğu kadar ferahlatıcıydı da.

"Onları biraz çimdikleyebilirsin," dedi Thaïs. "Sert değil, dikkat et." "Seni incitmek istemiyorum."

"O zaman nazik ol."

Adam meme uçlarını olabildiğince nazikçe ve kadın içini çekti. "Bundan daha sert, lütfen."

Basıncı arttırdı. "Ah, bu çok güzel. Ama daha da güzeli ne olurdu biliyor musun?"

Başını iki yana salladı.

"Ağzın ."

Aman Tanrım, bu sözlerin onun üzerindeki etkisi.

Başını eğdi, göğüslerinden birini kaldırdı ve öptü. "mi?" "Evet. İyi çocuk."

Aynı şeyi diğer göğsüne de yaptı.

"Hadi yatağa gidelim," dedi. "Böylece acele etmeden beni istediğin gibi keşfedebilirsin."

Kendini yatağın ortasına yaydı ve gözlerinden başka hiçbir şeyle onu çağırmadı.

"Senin görevin," dedi, "bedenimi öğrenmek. Beni bir haritayı inceler gibi incele. Gözlerini, ellerini ve ağzını kullan. Bırak isteklerin seni yönlendirsin. Ve eğer bir şeyden hoşlanıp hoşlanmayacağımdan emin değilsen, sadece bana sor."

Adam başını salladı ve kadın gözlerini kapattı.

Kadının bakışları üzerinde olmayınca biraz daha kendinden emin hissetti.

Dikkatini tekrar göğüslerine verdi ve birini öpmek için ağzını indirdi. Yakından bakınca, o baharatlı kokudan daha da fazla kokuyordu. Başını boynuna gömmek ve onu içine çekmek istedi. Bunu yapmak için yeterli bir sebep olduğunu düşündü. Burnunu onun boğazının çukuruna dayadı.

"Çok güzel kokuyorsun," dedi.

"Sen de öyle."

"Ben mi? Ben nasıl kokuyorum?"

"Kendin. Ve bir ders var." "Ne demek istiyorsun?"

"Hanımının kokusunu sevmelisin. Ve sadece parfümünü değil. Tenini de. Bu yatakta birlikte iyi olacağınızın işaretidir."

"Onunla yatağa *girene* kadar bunu bilmenin bir yolu yok. Öylece etrafta dolaşıp boyun koklayamam."

"Bileğini öpebilirsin."

"Erkekler daha azı için vuruldu."

"Bunu bir tabancanın menzilinde yapmayın."

"Ben ciddiym. Evlenene kadar karımın kokacağını bilmenin hiçbir yolu yok."

"Eğer onu koklayacak kadar yakın olmanın bir yolunu bulamıyorsan, muhtemelen evlenecek kadar çok istemiyorsundur. Bu sana bir uyarı olsun."

Bu noktayı tartışmayacaktı. Thaïs ona seksi öğretmek için buradaydı; mükemmel yetiştirilmiş genç bayanlarla etkileşime girmenin incelikleri onunkinden çok onun alanıydı. Onun yerine göğüslerini öpmeye devam etti.

Oldukça keyifliydi. Acele etmedi, teninin tadına baktı. Onun sıcaklığını içine çekti. Ellerinin dolaşmasına izin verdi. Meme uçlarına kadar gitmeye cesaret etti.

"Onları öpmek istiyorum. Bu . . . Bunu ister misin?"

"Evet," dedi. "Hepsini seviyorum."

Pembe tepe noktasını ağzına aldı ve diliyle yaladı. Kız biraz içini çekince önce yalamaya, sonra emmeye başladı.

"Harika gidiyorsun," dedi yumuşak bir sesle. Bu cesaretlendirme baş döndürücüydü. Dikkatini diğer göğsüne verdi.

"Ne iyi olurdu biliyor musun?" diye sordu bir süre sonra. "O ağzınla daha aşağılara inersen."

İtaatkâr bir karnına doğru ilerlemesine izin verdi ve kalçasına ulaşana kadar aşağı, aşağı, aşağı doğru öptü.

"Neden durdun?" diye sordu adam tereddüt ettiğinde. Elini kadınlığını koruyan kılların hemen üzerindeki deriye götürdü. "Bu kısım oldukça hassas. Biraz sevgi istiyor."

Kendi parmaklarıyla onunkileri yansıttı ve onu usulca okşadı. Onun dokunuşu altında titredi.

Bu ürpertiye severdi.

"Şimdi de ağzın," dedi.

Onu oradan öptü ve kadın tekrar ürperdi. "Aynı şeyi kalçalarım da yap," dedi.

Dudaklarını yumuşak, yumuşacık tene değdirdi. Kadının kokusu burada daha güçlüydü. Bu onu çılgına çevirdi. İç bacaklarına için bacaklarını biraz açtığında daha da çıldırdı.

Thaïs, "Beni oradan öptüğünde, bu bir kışkırtma oluyor," dedi. "Bir kız senin ağzını bacaklarının arasında hayal eder."

Tam da bunu hayal ediyordu ve bunun için kendini aşağılık biri gibi hissediyordu.

"Bu bir kadının istediği bir şey mi? Bacaklarının arasında bir erkeğin ağzı?"

"Bütün kadınlar aynı şeyi istemez. Ve karınız ilk başta utangaç olabilir. Ama bir amcığın nasıl yiyeceğinizi biliyorsanız, bu sahip olabileceğiniz en iyi beceriler arasındadır. Bir kızı çılgına çevirir. Beynini dağıtır."

Beyninin uyuştüğundan emin değildi ama Thaïs'i çılgına çevirme fikri son derece cazipti. Zaten kaya gibi sertti ve Thaïs'in hassas olduğunu söylediği yerde bel sıkıştı.

Bu iyi bir bilgiydi. Eğer kadının vücudundaki hisler kendisinininkilerle paralellik gösteriyorsa, o zaman belki de kendi arzularını bir rehber olarak kullanabilirdi.

"Nasıl ..." *Kukunu öpmek* sözlerini söylemeye dili varmıyordu ve *labia* gibi daha resmi bir şey dediği için alay konusu olmak istemiyordu.

Neyse ki onun ne demek istediğini biliyordu. Onun ne demek istediğini her zaman bilirdi.

"Hiç amcık gördün mü?" "Şey, evet. Seks yaptım."

"içine girdin. Ama bir tanesine *baktın* mı?"

"Yakından değil," diye itiraf etti. Anatomi üzerine kitapları vardı ve kadın kısımlarını incelemeye cesaret etmişti. Ama bu, bununla aynı şey değildi.

"Peki, bir bakalım, olur mu?" Thaïs dedi ki. "Sana nasıl çalıştıklarını öğreteceğim."

Bacaklarını daha da araladı ve saç tutamı, hayal edebileceğinden daha güzel bir şeyi ortaya çıkarmak için ayrıldı. Teninden çok daha pembe bir renkteydi, meme uçları gibi zengin bir tona sahipti ama parlıyordu. Kıvrımları ona orkideleri hatırlatıyordu.

"Bilmeniz gereken en önemli kısım şu," dedi elini dudaklarının arasında, kendi merkezindeki çıkıntıya götürerek. "Bu bir hanımefendinin değerli bir inci. Ve eğer ona hoşuna gidecek şekilde dokunursan, ağlayana kadar boşalır."

Elini tuttu ve oraya yerleştirdi. "Biraz ovala," dedi. "Bir fikir edin."

Ona hafifçe masaj yaptı. "Bu çok güzel," dedi kadın. "Belki biraz daha sert bir baskı uygulayabilirsin."

"Ne kadar daha sıkı?"

"Hmm. Ben seni durdurana kadar hafifçe it, sonra göreceğiz."

İlk iki parmağını kullanarak söyleneni yaptı. Bir ya da iki saniye çok ama çok yavaş ilerledikten sonra iç çekti. "Ah, tam orası. Aynen böyle."

Onun hissettiği şeyi mahvetmek istemediği için olduğu yerde donup kaldı.

"Şimdi, eğer beni boşaltmak, bir ritim bulmak için parmaklarını ileri geri hareket ettirmen gerekecek."

"Eğer isteseydim? Şimdi

mi?" "Bir dene bakalım."

Parmaklarını oynatmaya başladı.

"Bir yandan diğer yana, sonra yukarı ve aşağı, sanki bir daire çiziyormuşsunuz gibi," dedi.

Biraz beceriksizce davrandı ve istediği hareketi göstermek için eli onunkinin üstüne geldi.

"Ah, işte buradayız," diye iç geçirdi. "İşte böyle."

Onu dikkatle izlemeye devam etti, onu orgazm etmenin ne kadar sürebileceğini ve bunun nasıl görünüp nasıl hissettirebileceğini merak ediyordu. Bu fikir

gelmek istemesini sağladı. Son iki başarısız denemesinden sonra bu bir rahatlamaydı.

"Onu bir ritme oturttuğunuzda, biraz daha hızlı gitmeyi deneyin. Bakalım bundan hoşlanacak mı?"

Adam hareketi hızlandırdı ve kızın nefesi kesildi. "Biraz fazla hızlı, aşkım. Yarısını dene."

O yaptı ve kadın iç çekti. "Ah, bu."

Kalçalarını biraz oynatarak onun hareketlerine incelikle karşılık verdi.

"Şimdi biraz daha fazlasını isteyebilir," dedi nefes nefese. "Biraz aşağıya, yarığına doğru kaymanı."

"mi?" diye sordu elini aşağıya doğru hareket ettirerek. Kadın keskin bir nefes aldı.

"Bir kız bundan hoşlanabilir, evet. Siz incisiyle oynarken bir parmağınızın amında gezinmesi."

Başlangıçta bunu karmaşık buldu. "Anladığımdan emin değilim." "Beni izle," dedi kadın.

Kendi elini kadınlığına götürdü ve kıvrımlarının içinde ve dışında nasıl hareket edeceğini gösterdi.

"Şimdi sen dene," dedi.

Kadının daha da kayganlaştığını fark etti. "Daha da ıslanmışsın," dedi. "Evet. Bir kız ne kadar çok isterse, o kadar ıslanır."

Parmaklarını saygıyla onun sularının içinde kaydırды. Onun bedeninde bu dönüşümün gerçekleşmesine yardım edebilecek olması onu öldürüyordu. Ampirik olarak

Bir şeyleri doğru yaptığının kanıtıydı. "Buna bayıldım," dedi.

"Senin kadının da sevecek."

Bunu yapmak istediği tek kadının o olmasını diledi.

Ve daha fazlasını yapmak istedi.

"Ağzımı kullanırsam iyi hissettireceğini söylemiştin," dedi. "Bunu denemeli miyim?"

"Ah, ileri düzeyde bir öğrenci olmak istiyor," dedi.

Gerçekten, sadece ıslaklığını tatmak, incisini yalamak, diliyle yarığının izini sürmek istiyordu. Şimdi bunu hayal edebiliyordu, iltihaplı bir yerdeki ağzın sıcaklığını. Onun bunu kendisine yaptığını hayal edebiliyordu.

Bunu ona yapmasını *istiyordu*.

Ama bunu daha çok istiyordu.

"Nasıl başlamalıyım?" diye sordu.

Dizlerini yukarı kaldırdı ve bacaklarını daha da genişletti, böylece ona tamamen açıktı.

"Ona dokunmandan hoşlandığı şekilde yala onu," dedi.

Dudaklarını nazikçe onun tenine değdirdi. Kız sıcaktı, tuz ve çimen gibi taze ve tatlı bir şeyin tadını alıyordu.

Tattığı en güzel şeydi.

"Ah, *lanet olsun*," dedi, istemeden. Küfür etmekten nefret ederdi. Ama belki de bu *lanet* bunu gerektiriyordu.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu nefes nefese.

"Thaïs. Bu Bilmiyorum. Bu şok edici. Bu şimdiye kadar hissettiğim en güzel şey."

Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi.

"Eğer durum buysa, çok mutlu bir karın olacak." "Seni orada öpebilir miyim?"

"Beni istediğin kadar öpebilirsin."

Ağzını tamamen ıslak etine bastırdı ve dilini aşağı yukarı kaydırды. Onun incisini sanki diliymiş gibi tutkuyla öptü, içine doğru inledi. Yatağın sikine yaptığı baskının farkındaydı ve kalçalarını ondan uzaklaştırmak zorundaydı çünkü muhtemelen patlayacaktı.

En ufak bir uyarıda bunu durdurmak istemedi.

Özellikle de onunla birlikte kalçalarını salladığı, kalbini durduracak küçük sesler çıkardığı ve onun adını mırıldandığı için.

Parmaklarıyla aldığı dersleri hatırlayarak ona daha fazla baskı uyguladı. Sonra meme uçlarını hafifçe emdiğinde hoşuna gittiğini hatırladı ve bunu incisiyle çok nazikçe denemeye karar verdi.

Adam bunu yaptığında kadın haykırdı. "Özür dilerim," dedi.

"Bu iyi bir gürültü oldu," dedi. "Bunu tekrar yap."

O da öyle yaptı ve kadın bacaklarını adamın başının etrafına doladı ve "Aman Tanrım" diye haykırarak adamın ağzının altında nabız atmaya başladı.

Kız ona doğru eğilirken, en lezzetli sesleri çıkarırken bunu yapmaya devam etti, artık onun zevkinin nasıl bir şey olduğunu bildiği için acıyla karıştıramayacağı sesler.

Kadın titredikçe, adam da titremeye başladı ve siki tutuldu. Çaresizce yatağın üzerine bastırdı ve bir kontrpuanla sikiştiğini kadar kendinden geçmiş bir şekilde kıvışma hareketi yaptı ve boşalırken onu inletti onun amına.

Thaïs. Thaïs. Thaïs.

Yirmi Yedinci Bölüm

"**Özür** dilerim," diye inledi Eden, adamın yüzü hâlâ amına o kadar yakındı ki nefesini hissedebiliyordu. "Çok özür dilerim."

Eğer Thaïs orgazm taklidi yapmaktan o kadar bitkin düşmemiş olsaydı, gülebilirdi.

Ama bu onu incitirdi ve az önce başardığı şey için kendisiyle gurur duymalıydı. Eğitimi tam bir dahi gibi almıştı. Bu ayın sonunda, onlarca yıldır mutlu bir şekilde amcık yalayan erkekler kadar becerikli olacaktı. Bir an için kendini kaptırıp gerçekten orgazm olmak istemişti.

Ama bu onun için akıllıca olmazdı. Zaten Eden'in sarılmalarından zevk almaya başlamıştı. Onunla yatakta eğlenmek çok ileri gitmek olurdu.

"Seni aptal," dedi ona, otururken. "Bana bunu yaptıktan sonra nasıl üzgün olabilirsin? Çılgın horozlarından biri gibi ötmen gerekirdi. Bana ne yaptırdığını gördün mü?"

Ayağa kalktı ve pantolonunun ıslak önünü işaret etti. "Evet. O kadar etkilendim ki lanet olası pantolonumun içine döktüm."

"Zavallı oğlum," dedi. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Benim vajinam öyle rüya ki, taşaklarını boşaltmak için içinde olmana bile gerek yok."

O kadar perişan görünüyordu ki, sanırsınız aletiyle neşeli bir atış yapmak yerine aletin üzerine bir çekiç indirdi.

"Ah, hadi ama Alastair," dedi. "Dün sert kalamıyordun ama bugün yine bir boğa kadar erkeksin. Ayrıca, bir kez boşaldığına göre, biraz sonra numarayı tekrarlayıp tekrarlamayacağını göreceğiz."

"Duygularımı yatıştırdığınız için çok naziksiniz," dedi. "Ama bunu düğün gecemizde karımın önünde yaptığımı düşünsene. Altı gün sonra *kırk* yaşında olacağım,

Thaïs ve ben on dört yaşındaymışım gibi performans sergiliyorum."

"Diyelim ki öyle. Diyelim ki tedavi edilemezsin. Karının bakire olacağını düşünüyorum. Bu yüzden sorun olmaz."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü neyin olduğunu bilmeyecek. Senin ona yol göstermeni bekleyecek. Tek bildiği, bir erkeğin onu kendi pantolonunu sikecek kadar çok istemesinin normal olduğu."

"Kızdırdığım yataktı," dedi. "En azından bana bu onuru bahşet." "Surat bırak ve temizlen," dedi. "Sonra gelip bir şeyler içebilirsin. Öpücük. Benim değerli öğrencim olduğun için bir öpücüğü hak ediyorsun."

Eden giysilerini çıkardı ve kendi tohumu zehirliymiş gibi kendini kabaca temizledi.

"Sakın yıpratma," dedi. "O sik için planlarım var. Şimdi yatağa geri dön."

Onun yanına uzandı, vücudu bir meşe kalası kadar rahattı ve yüzü bir müzedeki kızgın yaşlı bir adamın büstü gibiydi.

"Oy," dedi, yüzünü ona dönerek ve bir bacağını onun kalçasına atarak. "Beni dinliyor musun?"

"Evet," dedi karanlık bir sesle. "bağırдыңızda bağırmamak çok zor."

Adam itiraz edemeden kollarını onun göğsüne doladı ve başını çenesinin altına soktu. "Bize bir sarıl."

Onun tereddüt ettiğini, kaslarının vücudunun altında gerildiğini hissedebiliyordu. "Lütfen aşkım," diye yalvardı, daha da yakınına sokularak. "Sarıl bana."

Kollarını sertçe ona doladı ama birkaç saniye sonra vücudu yumuşadı. Eli kürek kemiğine geldi ve sırtını okşadı.

"Bu çok güzel," dedi.

Mırıldanarak onayladı ve ona daha sıkı sarıldı.

Sarılmakta gerçekten çok iyiydi.

Yıllarını hiç vermeyerek geçirmiş olması üzücüydü. Ya da karşılık alamaması. Dokunuşa, hatta bunun gibi masum dokunuşlara karşı o kadar hassastı ki, sanki buna açmış gibiydi.

"Bir kızı sevmek için mükemmel kolların var, Alastair. Yatakta ya da dışarıda kendini kötü hissedersen, her zaman buna geri dönebilirsin, biliyorsun. Pek çok kız, usta bir kılıç ustası tarafından ırzına geçilmektense, tatlı, tapılası bir koca tarafından kucaklanmayı tercih eder."

O bilirdi.

"Bunu söylemen çok nazikçe," dedi saçlarına doğru. "Ama dersin bittiğini sanıyordum."

"Hayır efendim, daha yarısındayız. Henüz sizin bölümünüze gelmedik."

Onun omzunu öptü. "Benim bölümüm ne?"

"Senin bana yaptığını ben de sana yapacağım."

Tüm vücudu yeniden kaskatı kesildi. Sırtını ovmayı bıraktı.

Kucaklaşmalarını kesti ve ona bakmak için dirseğinin çıktı. "Sorun ne? Seni emmemi istemiyorsun-"

Düzensiz bir iç geçirdi. "Ben, ee ... Kalbim bunu kaldırabilir mi

bilmiyorum." "Kalbinin gerek yok," diye fısıldadı ona, sanki aralarında bir sır varmış gibi.

"*Aletinden* bahsediyorum."

Güldü ve başını salladı. "Kaba bir fahişe olmaktan gerçekten zevk alıyorsun, değil mi?"

"*Kaba fahişe*. Bunu mezar taşıma yaz. Şimdi, sana hayatının en güzel zevkini yaşatmaya hazır mısın?"

"Biraz bekleyebilir miyiz? Kendimi toparlamam lazım."

Zorlayacak biri değildi. Bu gece daha da ileri gitmesine izin vermesini istiyordu ama acele etmeyebilirlerdi.

"Elbette," dedi. "Bu arada ne yapalım?" "Sana sarılabilir miyim?"

Adam bir sarılma daha istedi. *Sarılmak*. Ve Tanrı yardımcısı olsun, o da istedi.

"Benimle ne istersen yapabilirsin," dedi, tekrar yanına ve onun yanına kıvrıldı.

"Thaïs," dedi ciddi bir tonda. "Mmm?"

"Bunu söylemeden *nefret*."

"Ne diyeyim? İstedığınızı yapabileceğinizi mi?"

"Evet. Bana bunu sadece seni zorladığım için yaptığını hatırlatıyor." "*Sana* sürekli bir şeyler yaptıran ben olduğum için bu çok zengin bir şey."

"Evet, ama zamanınızı satın almasaydım burada olmayacaktınız. Aptalca olduğunu biliyorum ama sanırım bunu senin *seçmeni* isterdim. Beni seçmeni."

Bunu elmacık kemiğine doğru söyledi, böylece yüzünü göremedi. Ama sesindeki düşünceli tonu duyabiliyordu.

"Alastair?"

"Evet?"

"Bu ayı seninle geçirmeyi tercih edeceğim başka bir erkek düşünemiyorum. Ve hoşlanmadığım tek bir şey bile yapmadım. Şafakta uyanmak dışında. Ve o lanet pastayı yapmak. Ve senin lanet gezintinde yüzüme hapşırarak."

Alaycı bir şekilde güldü. "Evet, belli ki rüyalarının ayı."

"Şunu dinle. Yatakta yaptığımız şeylerin hepsi benim hoşuma gitti. Bana kalsa, bunlardan çok daha fazlasını yapardık."

"Biliyorum. İşim yüzünden dikkatim dağıldı. Ve belki de bunu Yaramaz bir öğrenci gibi derslerime çalışmamak için bahane. Ama daha iyi olacağım. Önümüzdeki iki hafta içinde bundan daha önemli bir şey yok. Mükemmel olmak istiyorum."

Yine bu saçmalık.

"Alastair, canım," dedi, "*mükemmel*, çarşafın dışında bir efsanedir ve kesinlikle aralarında yoktur. Bunu bilmen gerek, yoksa her zaman kendinizi eksik bulursunuz."

Sessizdi. Belli ki ona inanmamıştı.

"Bunu seni daha iyi hissettirmek için söylemiyorum," dedi. "Yemin ederim."

"Mükemmelliğe ulaşmaya çalışmaktan zarar gelmez. Ve bunu önceliğim yapacağıma söz veriyorum."

Bunu duyduğuna çok sevinmişti.

"Güzel. Çünkü senin sakinle oynamayı sabırla oynamaktan çok daha fazla seviyorum. Halılar hakkında lanet mektuplar yazmaktan bahsetmiyorum bile."

Onu daha sıkı sıktı. "Bu kadar sabırlı davranmak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Kendine koyunlar hakkında bu kadar çok gazete okuttuğun için üzgünüm." Güldü, sonra sessizleştiler.

Birkaç dakika boyunca sessizce uzandılar, vücutları birbirine dolandı, birbirlerinin nefesini . O kadar rahattı ki Thaïs uykuya dalabilirdi.

Ve sonra, öyle yapmış olmalı. Çünkü horozlar ve pencerelerden ışık sızıyordu.

Eden'in vücudu hâlâ onunkine sarılıydı ama adam uyanıktı. Ve sertleşmişti.

"Geceyi uyuyarak geçirmeme izin verdin, seni çakal," dedi bir esnemeyle. "Uyuyakaldığımda beni uyandırmalıydın."

"Seni uyurken izlemek güzel. Huzurlu olduğun tek zaman bu."

"Hissettiğime göre, uyanırken beni yeterince seviyorsun," dedi, kıcını adamın ereksiyonuna doğru sallayarak.

"Sanırım bunu inkâr etmenin zor olacağı kadar ilerledik." "Güzel. Senin için planlarım var."

Ona özlemle baktı. "Tanrım, seni istiyorum."

Neredeyse "*Şanslısın ki ben kesin bir şeyim*" diyecekti. Ama sonra onun dün gece söylediklerini düşündü. Burada olmak istemediğinden nasıl endişelendiğini. Ve ona dokunması çok iyi hissettirdi. Burada olmak istiyordu.

O da "Ben de seni istiyorum." dedi.

Ağzı yukarı doğru kıvrıldı. "Bunu sadece beni pohpohlamak için söylüyorsun." "Hayır. Doğru olduğu için söylüyorum."

"Aklında hangi ders var?" sordu, yumuşak bir şekilde meme uçlarını okşayarak. "Başlamadan önce hangi konuda başarısız olacağımı bilmek isterim."

"başarısız olamazsın," dedi. "İşte, yatağın ucuna doğru kay."

"Seni bırakmalı mıyım?"

"İnan bana, seninle işim bittiğinde bunu yaptığina memnun olacaksın."

Ondan uzaklaştı ve ayağa kalktı. Yatağın ucuna doğru ilerledi ve ayaklarını yere koydu. Aleti havada duruyordu.

Bacaklarının arasına diz çöktü.

"Bunu yapmanın pek çok yolu var," dedi. "Ama bazıları bir kadının boynunu incitebilir. Bu yüzden kızınıza size göstermek üzere olduğum şeyi öğrettiğinizde-"

"Bana göstermek üzere olduğunuz şeyi kimseye öğretemeyeceğimden şüpheleniyorum."

"Ne kadar iyi hissettirdiğini görünce, herkese bunu öğretmek isteyeceksin. Hattie'ye, Sophie'ye, uşağına, herkese öğreteceksin."

Adam cevap vermeden önce, kadın adamın sikini avucunun içine aldı ve başını yaladı.

Genellikle bunu ona dokunarak, taşaklarıyla ve kıcıyla oynayarak, karnını öperek yapardı. Ama ona bir neden vermek istemedi. Çok çabuk boşaldığı için kendini diliyle adamın sikinin ucuyla oynamakla sınırladı.

Kadın adama baktı, adam yarı kapalı gözlerle ona bakıyordu. Yeterince hoşuna gitmiş gibi görünüyordu, bu yüzden onu tamamen ağzına aldı.

"Thaïs," dedi boğuk bir sesle, "bunu yapmak zorunda değilsin. Rahatsız edici görünüyor."

Onu ağzından serbest bıraktı. "Hoşuna gitmedi mi?"

"Güzel ama kendimi suçlu hissediyorum."

"Yapma o zaman. Bunu yapmaktan hoşlanıyorum." Ya da en azından ona yapmaktan hoşlanıyordu. "Emin misin?"

"Gözlerini kapat ve tadını çıkar."

"Eğer eminseniz."

Daha dik oturdu ve ata binmek üzereymiş gibi ağırlığını kalçalarına verdi.

"Rahatlayabilirsin," dedi.

Başını salladı ama hiç gevşemedi. Çok ama çok sert olmasaydı bu işten tamamen vazgeçebilirdi.

Kadın ağzını ona geri verdi ve adam ellerinin üzerinde geriye , karın kasları dalgalanıyordu. Adamın zevke direndiğini . Dökülmemeye çalışıyordu.

Durdu.

"Nefesinizi tutun," dedi. "Acelemiz yok."

Dudağını ısırtıyor, çenesini sıkıyordu ama başını salladı. Gözleri hâlâ kapalıydı.

"Çok hızlı patlamak üzere olduğunuzu bir an . Nefes al."

Derin bir nefes aldı, sonra bir nefes daha.

"Daha iyi misin?" diye sordu.

Başını salladı. "Daha iyi."

Onu tekrar ağzına aldı ve dilini onun çanıyla oynamak için kullandı. Adamın kasıldığını hissetti ve dökülmek için hazırlandı ama adam elini omzuna koydu. "Bir dakikaya ihtiyacım var," diye mırıldandı.

Onu serbest bıraktı. Aleti kadının elinde zonkluyordu, düzeltilmesi için kızgındı ama nefes alıp verdi.

Onunla çok gurur duyuyordu. Kendi bedenini öğreniyor, zevkin onu ne zaman ele geçireceğini hissediyor, kontrolü elinde tutmak için kendini dengeliyordu.

"Hazır olduğunda bana söyle," dedi.

"Hazırım," dedi adam nefes nefese.

Bu sefer, onu ağzına aldığı anda, daha derine götürdü.

"Aman Tanrım," dedi adam titreyerek. Durdu, sakinleşmesini bekledi ve ancak başını salladığında tekrar yaptı. İkisinin de konuşmak zorunda kalmadan tahmin edebilecekleri bir dur-kalk ritmi bulana kadar yavaş yavaş ilerledi.

Nefesi hırıltılıydı, soluk soluğa geliyordu ve elleri kızın saçlarına gitmiş, kız durakladığında saçlarını okşamıştı. Diğer erkeklerin yaptığı gibi onu içine almaya zorlamıyordu -birçok erkek sanki orada değilmiş gibi yüzünü sikmekten hoşlanıyordu- ama ona şefkatle, sadece hissettirdiği için dokunuyordu.

Onu boğazının derinliklerine aldı -bu konuda çok iyiydi- ve adam kontrol edemediğini bildiği bir şekilde inlemeye başladı. Onun Şu anda aldığı zevk, onun daha önce hissettiğinden çok daha yoğundu; çılgınca değil ama derinden.

Bu da onun doruğa ulaşmaya hazır olduğu anlamına geliyordu. Ayak parmaklarını kıvrıracak kadar uzun süren, hak edilmiş türden .

Yutkundu, ondan öyle iğrenç sesler çıkardı ki kendi belleri karıncalandı. Vücudu sarsılmaya başladı.

"Thaïs," diye bağırdı, "ben-" ve boşalmaya başladı. Zavallı adamın dehşete kapılacağını biliyordu ama artık mantıklı düşünme yetisini kaybetmiş, kendini salıvermesine kaptırmıştı. Adam boşalırken kadın onu emmeye devam etti.

geldi, geldi, geldi, hıçkırık kadar güçlü spazmlarla sarsıldı.

Ancak titremesi durduğunda onu yavaşça ağzından bıraktı. Adam geriye doğru yatağa yığıldı, nefesi kesik kesik geliyordu. Kadın dizlerinin üzerinden kalktı ve gülümsedi - ta ki adamın gözyaşlarını sildiğini fark edene kadar.

"Tanrım, Alastair. Ne oldu?"

"Özür dilerim. Sadece ... hiç hissetmedim ... yani şimdiye kadar insanların bundan neden bu kadar hoşlandığını anlamamıştım."

Onun yanına uzandı ve başını göğsüne bastırdı.

"Tanrım, çok üzgünüm," diye burnunu çekti, kendi kendine yarı gülerek. "Şu bak. Çıldırdım. Ve burada seni tamamen kirlettim ve ağzında harcadığım için özür bile dilemedim-"

Gözlerini öptü, önce sola, sonra sağa. "Sevgili dostum, özür dilemene yok. Yaptığımız şeyden hoşlandığın için çok mutluyum."

Kabaca güldü. "*Hayal ettim*. Thaïs, bayıldım. Hiçbir şeye benzemiyordu. Hiç hissetmedim. Teşekkür . Rahatsızlığımı anladığınız ve bana bu hediye verdiğiniz için."

"Doksanıncı kez söylüyorum, bir rahatsızlığınız yok. Coşkun var. Ve yakında bunu istediğin kıza verebilecek yeteneklere sahip olacaksınız."

"Hoşlandığım kız sensin," diye mırıldandı.

Kalbi sıkıştı.

Onun sekse *doymuş* olduğunu biliyordu *anda*, yatakta demek istiyordu- *ama* kelimeler boğazını yine de ağrıttı. Hiçbirini sevmemişti çok fazla aşık olmak istemiyordu. Bu adama ihtiyacı olan her şeyi vermek, onu şekilde becermek için güven ve beceriyle donatmak istiyordu. *Mükemmel* bir şekilde değil ama tüm zihni ve bedeniyle neşeli ve duygulu bir şekilde.

ne olduğu konusunda heyecanlıydı. "Biliyor musun Eden," dedi.

"Alastair," diye düzeltti onu.

"*Alastair*. Sanırım bir sonraki dersin için hazırsın."

"başkası için vaktimiz yok," dedi. "Hattie yakında burada olacak. Giyinmeliyiz."

"Hemen şimdi demek istemedim. Ama sanırım içimde olmaya hazırsın."

Adam bir an sessiz kaldı ve kadın itirazının ne duymak için bekledi. "Bunu hissetmek için ölüyorum," dedi, o güne kadar duyduğu en şok edici sözlerle ondan duydum. "Bu öğleden sonra deneyebilir miyiz?"

Yirmi Sekizinci Bölüm

Eden yatak odasından doğruca çalışma odasına gitti ve Hattie'yle her zamanki sabah sohbetini yapmaktan kaçındı. Sohbet edemeyecek kadar dengesiz, çay içemeyecek kadar telaşlıydı.

Tek düşünebildiği Thaïs'ti. Sanki güneşin ufuktan doğmasını sağlamış ve dünyanın geceleri görülemeyen bölgelerini aydınlatmıştı.

Derisi gergindi, meme uçları ağrıyordu, belinin arkasında bir titreme hissediyordu. Ve Hattie'nin gitmesini bekleyemiyordu.

Kâğıtlarıyla oynadı ama kendini böyle hissederken hayvancılıkla ilgili bir şeyler okumak umutsuzdu, mali konuları gözden geçirmek ise daha da kötüydü. Düşünmek istediği tek şey avucunun içindeki bir göğsün ağırlığıydı. Bir kadının tadı nasıldı. Thaïs'in içinde olmanın nasıl bir his olduğunu.

Erotik kitaplarından birini aldı ve Thaïs'in başlayacağını merak ederek pozisyonları inceledi. Bu onu kadar sertleştirmişti ki şu anda kendine dokunmaya ihtiyacı vardı.

Mandalın dönüşünü kimsenin duymayacağını umarak kapıyı kilitledi ve sikini çıkardı. Thaïs'in yaptığı gibi yavaşça çalıştı, arzu onu ele geçirmekle tehdit ettiğinde durakladı, nefesini tuttuğunda devam etti.

Altı muhteşem dakika sürdü.

Kabul etmek gerekir ki, kendi dokunuşundan Thaïs'inkinden çok daha az tahrik oluyordu ama yine de kendini kontrol etme konusunda pratik yaparsa karısının bekaretini bozabileceğinden memnundu.

Ama şu anda umursadığı şey bu değildi.

Hiç tanımadığı meçhul bir kadın hayal etmek istemiyordu; her konuda ona boyun eğecek, ağırbaşlı tavırları olan, mükemmel yetiştirilmiş bir bakire. Bu evde, şu anda mutfakta Hattie'yle çene çalan kaba, hödük, meydan okuyan kadını istiyordu.

O sadece Thaïs'i istiyordu.

Onun Hattie'ye veda ettiğini duyunca çok sevindi. Onu mutfakta, pencerenin önünde durmuş, güneşin sıcaklığının tadını çıkarırken buldu. Yüzünde hafif bir gülümseme vardı ve ışık saçlarında parılıyordu. Ateşten yontulmuş bir tanrıçaya benziyordu.

Arkasından yürüdü ve kollarını ona dolayarak boynuna uzun öpücük kondurdu.

Ellerini onun kollarına koyarak kendisini tutmasına izin verdi. "Neye bakıyorsun?" diye sordu ona.

"Dışarıda, kafesin yanındaki gül ağacında güzel bir kuş var. Gördünüz mü? Göğsündeki sarıyla mı?" "Evet.

Harika bir baştankara."

"Harika bir meme! Şimdi de müstehcen şakalar yapan sen misin?"

"Hayır," dedi büyük bir ciddiyetle. "Kuşun adı bu." Kadın güldü.

"Sevdiğime şaşmamalı."

Ellerini onun göğüslerine götürdü. "Ben de beğendim."

Arkasını döndü, gülümseyerek parlıyordu. "Dikkat et de ağzını fazla bozma. Karın bir çapkınla evlendiği için annesine hıçkıra hıçkıra ağlayacak."

"Sanırım dün gecedен sonra ağzım iflah olmaz bir şekilde kötüleşti."

"Bakalım başka hangi kısımlarınızı kötüleştirebiliriz."

"Hepsi, bu sabahki hislerime bakılırsa." Sesini alçalttı. "Sadece bir sonraki adımda ne yapacağımızı düşünerek bile kendimi tatmin etmek zorunda kaldım."

Adam ona doğru bastırdı. Kadın uzandı ve adamın pantolonunun üzerinden ereksiyonunu okşadı.

"Şu haline bak, zamparalaşıyorsun." "Çok mu ahlaksızım?"

"Hiç de değil," dedi onu okşayarak. "Seni tekdüze seviyorum."

Elini sikinden çekti ve parmak eklemine öptü.

"Benim de hoşuma gidiyor. Ama fiziksel zevkin ötesinde, bana öğrettiklerin için ne kadar minnettar olduğumu bilmeni istiyorum."

"Benimle böyle tatlı tatlı konuşmaya devam kafamı şişireceksin, oysa biz senin kafanı şişirmek için buradayız-"

"Sikim. Evet. Çok güzel. Gerçi şu anda bu bir sorun değil. Hadi yatağa gidelim."

"Hiç sormayacaksın sandım."

Merdivende onun arkasından yürüdü ve kışının sallanışının tadını çıkarmak için kendine izin verdi. Ona o kadar çok ilgi göstermişti ki Muhteşem kalçalarını ve popolarını hayranlıkla seyretmeden bıraktığı göğüslerini.

Önümüzdeki iki hafta içinde bunu düzeltmek zorunda kalacaktı.

İki hafta. Onunla geçirecek bu kadar uzun bir zamana sahip olmak ne büyük bir nimetti. Ve aynı süreyi korku yüzünden boşa harcadığı için ne kadar aptaldı. Derslerden kaçtığı için ona kızmakta haklıydı. Yeniden başlayabilmeyi, kızın sıranın altına girmeyi teklif ettiği o ilk günü yeniden yaşayabilmeyi diledi.

Ama hayır. Bu doğru değildi.

Konuşarak ve kur yapıyormuş gibi davranarak bu kadar çok zaman geçirmemiş olsalardı, onun yanında kendini bu kadar rahat hissetmezdi. Ona zaaflarını bu kadar rahat gösteremezdi. Ona güvenmek için.

Evlendiğinde bu dersi hatırlamak zorundaydı: kendini sekse teslim etmek bir güven meselesiydi. Bu güven duygusu müstakbel karısına vermesi gereken bir şeydi.

Thaïs yatak odasında, kendisine ait çekmecelerden birini açtı ve bir kavanoz prezervatif çıkardı. Ona doğru tuttu.

"Bunların ne olduğunu biliyor musun?" "Evet. Hastalık için."

"Onları kullanacağız. Herhangi bir rahatsızlığım olduğunu sanmıyorum, çok dikkatliyimdir. Ama kendinizi korumanız iyi olur. Ve eğer eşiniz olmayan sevgililer edinirseniz, bunları kullanmalısınız-"

"Bunu asla yapmam," diye kesti. "Asla."

Bunu niyet ettiğinden daha sert bir şekilde söyledi. Bu fikir, onun Yaşamak için etik kurallar. Bir kadına yemin edip sonra da yeminini bozmazdı. Bu da evlendikten sonra bir daha asla Thaïs'le birlikte olamayacağı gerçeğini ortaya çıkarıyordu.

"Yapacağını düşünmemiştim," dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Ama ben sana öğretmek için buradayım, değil mi?"

"Evet. Haklısınız. Böldüğüm için özür dilerim. Başka ne bilmem gerekiyor?"

"Peki, nasıl biliyor musun?"

"Aletinin etrafından geçirip ipi mi bağılıyorsun? Bunu daha önce yapmıştım, tabii yıllar önceydi."

"Evet, doğru. Pratik yapmana yardım edeceğim."

Normalde aletini koyunun iç organlarına sokmak tahrik edici bir olasılık olmazdı. Ama Thaïs'in kılıfı ona uygulaması garip bir şekilde cazipti. Onun küçük, yumuşak elleri ve çevik parmakları hoşuna gitmişti.

"Başlamadan önce bilmem gereken başka bir şey var mı?" sordu. "Evet. Bu çok önemli. Eğer bir kadın yapmak istemiyorsan Hamile, içine dökme."

Bunun farkındaydı ama pratikteki sonuçlarını düşünmemiştir. Aklına dehşet verici bir düşünce geldi.

"Bu benim için zor olabilir," dedi. "Bizimle birlikte. Çok kolay döküldüğüm düşünülürse."

Thaïs'i hamile bırakmak istemiyordu. Ne onu tek başına büyüteceği bir çocukla bırakabilirdi ne de müstakbel eşini, ailelerinin dışında bir bebeği olduğunu bilerek incitebilirdi.

Ayrıca, Elinor'la evlilik hakkında yaptığı konuşmaya kulak misafiri olduktan sonra, Thaïs'in anne olmak istediğinden oldukça şüphelenmişti.

"Başlangıçta yavaş gideceğiz ve sen de elinden geleni yapacaksın" dedi.

Çekmeden önce yanlışlıkla harcama yaparsa en iyi çözümünün ne olacağından emin değildi. Ama bundan kaçış yoktu. Eğitimini tamamlamak için seks konusunda daha bilgili olması gerekiyordu.

Ve eğer Thaïs'le sevişemezse, hayal kırıklığından ölebilirdi. Sadece bu sabah öğrendiklerini ve onu kendi tohumundan korumaya özen göstermesi gerekecekti.

"Nasıl başlamalıyız?" diye sordu.

"Aletinizi ona sokmadan önce kadınınızın ıslak ve sizin için hazır olmasını istersiniz. Bu yüzden, dalmadan önce ona zevk vermek isteyeceksin."

"Aswiving? Ne hoş bir kavram." "Onu becermeden önce. Bu daha mı iyi?"

"Kaba bir tınısı var."

"Seni bozduğumu biliyordum."

"Umutsuzca mahvoldum."

"Onu daha iyi tanıyana kadar karınıza söylemeyelim."

"Yani onu baştan çıkarmam gerektiğini mi söylüyorsun?" dedi, elindeki konuya dönerek.

"Evet."

"Ve bunu yapmak için ..."

"Ona güzel şeyler söyle. Onu ne kadar çok istediğini söyle. Sonra diğer derslerinizi çalışabilirsiniz - onu öpün, kucaklayın, okşayın, parmaklarınızla ve ağzınızla onu kızdırın."

Başka bir deyişle, bütün sabah yapmayı arzuladığı şeyleri yapmak.

"Thaïs," dedi, "hiç kimseyi seni istediğim kadar istemedim."

"İşte böyle. Bu söylenecek türden bir şey. Yine de, gelininiz söz konusu olduğunda, ona başka kadınlarla birlikte olduğunuzu hatırlatmak istemeyebilirsiniz."

"Ah. Doğru. Tekrar deneyeyim. Thaïs, sen dünyadaki en çekici kadınsın. Benim olduğun için onur duyuyorum."

"Teşekkür ederim lordum," dedi kültürlü aksanını kullanarak. "Siz de oldukça yakışıklısiniz."

Adam ona doğru bir adım attı ve kadın kollarını göğüslerinin üzerinde endişeyle adama baktı.

"Korkuyorum, sevgili kocacığım. Annem bana bunun acı verici olduğunu söylemişti." "Sana karşı nazik olacağım, sevgilim. Yatakta geçirdiğimiz zamandan zevk almanı istiyorum. I Umarım bu birçok zevkli gecenin başlangıcı olur."

Thaïs normal sesiyle, "Bu iyi," dedi. "Ama onu rahatlatmak isteyeceksin. Onu kollarınıza alın ve sarılın."

Thaïs'e doğru bir adım attı ve onu kendine yaklaştırdı. Her zamanki uysal halinden ziyade kaskatı .

"Seni asla incitmeyeceğim, sevgilim," diye fısıldadı. "Seni seviyorum." Bu sözler üzerine ikisi de irkildi.

Sadece rol yapıyordu tabii ki.

Thaïs'e aşık olma fikri gülünçtü. Beyefendiler, cazibelerine ne kadar kapılmış olurlarsa olsunlar metreslerini *sevmezlerdi*. Sevseler bile o sevemezdi. İsteddiği her şeye ters düşüyordu.

Yine de Thaïs, "Ben de seni seviyorum kocacığım," dediğinde, bu sözleri duymak ve doğru olmadıklarını bilmek acı vericiydi.

Bundan hoşlanmamıştı. Kafasını karıştırıyordu. Teorik bir eşe yağ çekiyormuş gibi davranmak istemiyordu. Bu ilk seferin sadece ikisiyle ilgili olmasını istiyordu.

"Thaïs," dedi, "kızlığını bozuyormuşum gibi davranmayalım. Bunun inceliklerini daha sonra, daha yetenekli olduğumda uygulamayı tercih ederim."

"Nasıl ," dedi normal sesiyle. "Hadi soyunalım. Güzel bir fiziğiniz var. Hanımınız çok memnun olacak."

Sözleri sıcak tende soğuk su gibiydi. Duygusal ya da hüzünlü değildi. Sadece ona para ödediği için burada olduğunu unutmamıştı.

Eğer akıllı olsaydı, kendine hakim olurdu.

Ama o istemedi. Bu günün anısının sadece ikisiyle ilgili olmasını, başka hiç kimseyle ilgili olmamasını istiyordu. Ve onun da bunu bilmesini istiyordu.

"Başka kadınlardan bahsetmek istemiyorum," dedi. "Bugün istediğim tek kişi *sensin*."

Onun sesindeki samimiyet karşısında soyunmayı bıraktı.

Ona doğru bir adım attı. "Biliyor musun, Alastair? Ben de seni istiyorum."

Dudağını ısırarak Alastair'in ağzına baktı; Alastair onu öpmesi için bir işaret olduğunu biliyordu.

Dudaklarını onunkilere değdirdi. Yumuşak bir sesle onu soymayı bitirdi ve ortaya çıkardığı çıplak teni öptü.

"Bu nasıl?" diye sordu. "Beğendin mi?"

"Çok güzel," dedi kadın. "Çok güzelsin."

"Bacaklarının arasına dokunabilir miyim?"

"Hiç sormayacaksın sanmıştım."

Onu yatağa kaldırdı ve kadın kendini onun için açtı. Ona öğrettiği şekilde parmaklarını incisine götürdü.

"Bu iyi mi?" diye sordu. "Beğendin mi?"

"Harika gidiyorsun. Devam et."

Biraz daha hızlı gitti. Bakışlarını onun yüzüne dikti, yüz ifadesinden ipuçları bulmayı umuyordu. İç çekti, yatağın derinliklerine doğru gevşedi.

Parmaklarını kadının yarığındaki ıslaklığın içine soktu ve inledi. Bir kadının uyarılmışlığının kanıtı sarhoş ediciydi. Buna kendisinin sebep olduğunu bilmek.

Adam onu keşfederken inledi. Daha fazlasını istiyordu. Onun seslerini seviyordu.

"Ağzımı üzerine koysam hoşuna gider mi?" diye sordu.

"Evet," diye mırıldandı.

Başını eğdi ve ona öğrettiği teknikleri kullanarak ve onu memnun edebileceğini hissettiği birkaç tane daha deneyerek bol bol öptü. Kız onun altında onu çıldırtacak şekilde kıpırdandı.

"Sikin için hazırım," diye soludu ve onu durdurmak için bir elini başına koydu.

"Henüz zirveye ulaşmadın," diye itiraz etti.

"Bunu yapmanın birden fazla yolu var. Ne yaptığını bilen bir erkeğin içinizde olması keyiflidir."

Aslında ne yaptığını bilmiyordu ve onun tatminsiz olmadığından emin olmak istiyordu. Bacaklarının arasını ilk kez öptüğünde yaptığı gibi, onun ahlaksızca çırpınmasını istiyordu.

"Seni zevke getirmeme izin ver," dedi. "İstiyorum"

"Devam et o zaman. Çok iyi gidiyorsun."

Yüzünü coşkuyla kadının kıvrımlarına gömdü, ta ki kadın kalçalarını sallayıp kasılana kadar ve adam ona ihtiyacı olanı verdiğini anladı.

Bu onu derinden memnun etti. Bunu ona bütün gün yapabilirdi.

"Senden daha fazlasını istiyorum," dedi.

"Ben de."

"Beni becermeye hazır mısın?"

"Evet."

Adamın sikini eline aldı. Onun dokunuşuyla sıçradı.

"Bunu yapmanın pek çok yolu var" dedi. "Ama en basitiyle başlayalım. Sen benim üstümdesin. Tamam mı?"

"Evet," diye kabul etti. Diğer kadınlarla da bu şekilde yatmıştı, yani en azından temel hareketleri biliyordu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

"Evet," dedi. "Ama gerginim. İçine girmek istemiyorum." "Yavaş git. olduğunda dur. Geldiğini hissettiğinde geri çek.

İyi olacaksın."

İyiden çok daha iyi olmak istiyordu.

Bacaklarını ayırdı ve içine doğru yönlendirdi. Aminin duvarları onun etrafını sarmıştı, sıkı, ıslak ve sıcaktı. Kendini düğün gecesindeki bir bakire gibi hissediyordu. Bayılmamak için geri çekilmek zorunda kaldı.

"Çok iyi," diye mırıldandı Thaïs. "Şimdi, hazır olduğunda daha derin bir itiş . Nasıl hissettirdiğini gör."

Adam kadının içine kaydı ve orada durdu, sersemlemişti. Yeryüzündeki cennet.

Tekrar tekrar yapmamak imkansız.

Kulaklarında basınç oluştuğunu hissetti ve görüşü bulanıklaştı. Durdu, siki kadının içinde zonkluyor ve nabız gibi atıyordu ve nefesini tuttu.

"Bunu seviyorum," dedi. "Seninle birlikte olmak." "Oh, biliyorum. Biliyorum. Seni daha derinde istiyorum."

Kadın onun altında kıpırdandı ve adam bittiğini anladı. Kalçaları kendi iradeleriyle hareket etti, dışarı ve içeri doğru hareket etti ve tam zamanında kendini ondan koparmak için sahip olduğu her şeyi aldı.

Prezervatifin içine boşaldı.

Ama orgazm onu parçalayıp geçerken, hâlâ onun bedeninde olmayı diledi.

Kendini koparmak şimdiye kadar yaptığı en zor şeydi.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Alastair Eden'in sekse aşık olmasını izlemek çok lezzetliydi.

Tatlıları yeni ve akşam yemeğini yemek istemeyen küçük bir çocuk gibiydi.

O gün ikisi de ağrıyana kadar dört kez seviştiler. Her seansta daha uzun süre dayanıyor, daha seyrek durma ihtiyacı duyuyordu.

Onu cesaretlendirmek için harika bir gösteri yaptı. Orgazmlar sahteydi ama aldığı zevk rol değildi.

Kendini bıraksa zirveye .

Ama ona çok fazla bağlanmaya başlamıştı. Kendine sürekli bunun gerçek olmadığını hatırlatmak zorundaydı.

Sonraki birkaç gün içinde ona başka duruşlar öğretmeye başladı. Üstüne çıktı. Diz çöktü, böylece onu arkadan alabilecekti. Ayakta ve oturarak yaptılar; çalışma odasındaki masanın üzerinde, yemek masasında, yerde. Bir gece önce, Alastair komşuları tarafından fark edilmeyeceklerinden emin olduğunda, bahçede yapmışlardı. Tam bitirdikleri sırada yağmur yağmış ve kadın iliklerine kadar ıslanmıştı ama onu ay ışığında, bedeninde kendinden geçerken görmeye değdi.

Vücudunun neler yapabileceğini, *kendisinin* neler yapabileceğini keşfediyordu.

Ve gerçekten de çok yetenekli olmaya başlamıştı.

Onu her zaman istiyordu. Onun bu keşfettiği için mutluydu. Yatakta yeteneklerine güvendiğini hissediyordu.

Sorun şu ki, o da her zaman onu istiyordu. Hattie gelmeden önce yatakta Alastair'le birlikte olmak için bolca zamanı olduğu anlamına geldiğinden, artık sabah erken kalkmasına aldırmiyordu. Mutfakta ona katıldı.

O yemek pişirirken, öpücükler ya da daha fazlasını çalabiliyorlardı. Masasındaki mektup yığınının her gün daha da büyümesini izlemek hoşuna gidiyordu, çünkü adam kendisinden başka her şeyi görmezden geliyordu.

Onun hayatının merkezinde olmak güzeldi.

Onun vücudunu, kendisinininkini arzuladığı gibi arzuladığını bilmek güzeldi.

Kendini tamamen ona verebilmeyi, onun kendisinden aldığı zevki alabilmeyi diliyordu. Ama gerçeği biliyordu: o onun metresiydi. Ve yakında onun yerine karısını koyacaktı.

Kendini kalıcı olarak teslim edeceği kadına bu şekilde davranmasına izin verip vermeyeceğini merak ediyordu. Evliliklerinin ilk haftalarını aşık olarak mı geçirecekti? Kadının vücudunu öğrenip ona kendi vücudunu mu öğretecekti?

Onu bahçesinde ay ışığında becerecek miydi?

Thais bu hayalet kadından nefret etmeye başlamıştı. Ona kızlarla ilgili daha fazla rapor okumadı -belki de onları açmadığı için ya da belki de onları tartışmak kendi yakınlıklarının fantezisini mahvettiği için.

Ona yakında ikisinin de eve gideceğini ve bir daha asla bu şekilde birlikte olamayacaklarını hatırlattı.

Yedi günleri kalmıştı ve vedalaşacaklarını düşündükçe kalbi şimdiden parçalanıyordu.

Ama bugün bunu düşünmeyecekti. Bugün Alastair'le ilgiliydi.

Onun doğum günüydü.

Geleceğini ağzından kaçırdığından beri bundan hiç bahsetmemişti ama Anna unutmamıştı. Hayatta kırk yıl kutlanacak bir şeydi ve o burada Anna ya da arkadaşları olmadan bulunuyordu. Ona verecek bir hediyesi yoktu ve gizlice gitse bile kasabada isteyeceği bir şey şüpheliydi.

Ama onun başka bir fikri vardı.

Kabul etmek gerekir ki bu, dünyanın günahlarını iyileştirmek için bizzat Tanrı'nın yaptığına benzemeyen bir fedakârlık yapmasını gerektirecekti. Ama Alastair için bunu yine de yapacaktı.

Hattie ayrılırken Eden'a bu öğleden sonra antrenman yapmayacaklarını söyledi.

"Neden?" diye sordu.

"Çünkü beni bütün gece yağmur altında beklettin ve yorgunum."

Rahatsız olmuş görünüyordu. "Ah, *elbette*. Tanrım, çok kötüydüm. Evet, dinlenmelisin. Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

"Evet," dedi, "yürüyüşlerinden birini yapabilirsin. Büyük, çok uzun bir yürüyüş."

Biraz huzur bulmam için beni evde yalnız bırakın."

"Elbette. Çok özür dilerim, Thaïs-"

Onun suçluluk duygusuyla yanıp tutuşmasını istemiyordu, bu yüzden parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Yok öyle bir şey. Eğlence için olmadıkça kendimizi kırbaçlamayalım, tamam mı? Beni incitmedin ve biraz beklemek daha sonra her şeyi daha tatlı hale getirebilir. Hatırlaman için bir ders."

"Oraya gidip Bay Fellowes'a sürüsü hakkında sorular sormak istiyordum. Hattie o peyniri onun koyunlarının sütünden yapmıştı ve olağanüstü bir tadı vardı. Hangi otların-"

"Evet. Ne eğlenceli. Bunu sen yap. İğrenç detayları bilmeme gerek yok."

Güldü. "Ben bir kitap alıp göl kenarında biraz kitap okuyacağım. Sen de bütün günü kendine ayırabilirsin."

"Aferin oğlum. Şimdi kışını kaldır."

Kendini yatağa atıp göz maskesi takarak bir gösteri yaptı. Ön kapının kapandığını duyana kadar bekledi, sonra aşağı indi.

Mutfak.

Boğaya el sallayan kırmızı bir gömlek gibi bir önlük asılı duruyordu.

"Sakın buna alışma," dedi kancadan alırken. "Hayatta bir kez yaşanacak bir olay."

Alastair'i mutfakta o kadar çok izlemişti ki tüm malzemeleri sakladığı yer. Onları masanın üzerine topladı - un, tereyağı, bal, tuz ve tabii ki korkunç yumurtalar. Onun meyveleri sevdiğini biliyordu, bu yüzden dışarı çıktı ve ağaçtan biraz şeftali kopardı.

Ve sonra savaşa gitti.

İşi bittiğinde her iki kolu da parmak uçlarından omuzlarına kadar zonkluyordu. O kadar yorgundu ki hastalanacakmış gibi hissediyordu.

Ama onu rahatsız eden ateş değildi. Pişmekti.

Çabalarının karşılığı olarak pencere kenarında soğumakta olan bir kek duruyordu. Alastair'in yaptığı kadar güzel değildi ve tencereden çıkarmak için çevirdiğinde, dibinde yanmış parçalar olan dört öbek halinde çıktı. bu yüzden bir fahişeydi, aşçı değil.

Parçaları bir yapboz gibi tabağa dizdi, yenilebilir bir şey haline gelene kadar birbirine yapıştırdı ve pastanın üzerini çatlakları göremeyeceğiniz kadar şeftali dilimleriyle kapladı.

Sonra onu salondaki büfeye sakladı ve öğleden sonraki bir sonraki büyük trajedisine başladı: mutfağı temizlemek.

Her şeyi yoluna koyduğunda, gerçekten de biraz kestirmeye ihtiyacı vardı ve kendini üst kattaki yatağına attı. Uyandığında ışık azalıyordu ve kızarmış et kokusu alıyordu.

Alastair mutfakta tencerede bir şeyler karıştırıyordu. "Güzel kokuyor," dedi.

"İşte . Daha iyi hissediyor musun? Kızarmış görünüyorsun."

Esnedi. "Sadece biraz sonra renkleniyorum. Koyunlar nasıl?"

Kendisi için doldurduğu bir kadeh şarabı yudumlarken onun ot tohumları ve çöp boyutları hakkında gevezelik etmesine izin verdi. Rosto hazır olduğunda, Bay Fellowes'un eriklerinden yaptığı sosla birlikte salonda yediler.

Yemeğin nefisliği onu tedirgin etmişti. Bir adama pasta yapmak başka bir şeydi ama Alastair Eden'a pasta yapmak, bir denizcinin opera sanatçısına eski bir balıkçı türküsünü mırıldanması gibiydi.

"Hâlâ yorgun görünüyorsun," dedi Alastair. "Neden ben temizlenirken sen de yatağa gitmiyorsun? Bu gece sevişmemize gerek yok."

"Tabii ki sevişeceğiz," dedi. "Ama önce canım tatlı bir şeyler istiyor."

"Oh. Tatlı yapmadım, ama taze krema getirdim.

Fellowes'un çilekleriyle çok lezzetli olacak. Ben gideyim-" Adam ayağa kalktı ama kadın fırladı ve onu durdurdu.

"Sen . Sana bir sürprizim var."

Kadın diz çöküp büfeden pastasını alırken, adam şaşkın şaşkın bakıyordu. Kek çökmüştü ve şeftaliler onun sevdiğinden daha fazla kurumuştu.

Biraz acınası bir durumdu.

Artık bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

Ayağa kalktı ve ona uzattı. "Mutlu yıllar, Alastair."

Ağzı açık kaldı.

"Nereden biliyorsun?"

"Geçen hafta geleceğini söylemiştin. Kız bir dahi olmayabilir ama altıya kadar sayabiliyor."

"Pişirdin mi?"

İğrenç pastaya baktı. "Anlayamıyor musun?"

Ayağa kalkmış, gülüyor ve gülümsüyordu. Elinden pastayı aldı ve kollarını ona sımsıkı doladı.

"Sana *inanamıyorum*."

"Pasta *o kadar* da kötü değil."

Adam geri çekildi ve şaşkınlıkla ona baktı. "Teşekkür . Ben-" boğazını temizledi "-dokundum, Thaïs."

Aman Tanrım. Gülüyordu ama gözleri de buğulanıyordu.

"Eden!" diye ciyakladı. "En azından *ağlamadan* önce şu lanet şeyi *bir dene*."

Gözlerini sildi, omuzları neşeyle titriyordu. "Özür dilerim," nefes nefese kaldı. "Bu inanılmaz derecede tatlı. Ve aynı zamanda çok komik. Bütün gün orada tereyağı çırpma ve yumurta çırpma fikrin ..."

Kız adamın omzuna vurdu ve adam kızın elini tutup kendine çekti ve ona en uzun, en derin sarılmayı yaptı.

"Teşekkür ," diye fısıldadı kulağına. "Bu şimdiye kadar aldığım en güzel doğum günü hediyesi."

"Tabii onu

zehirlemediysem."

"Zehirledin mi?"

"Kasıtlı olarak değil."

Pastayı iki çatalla birlikte terasa çıkardılar ve solmakta olan ışığın altında oturdular. Eden bir ısırık aldı ve ağzına attı.

Şüpheli derecede uzun bir süre çiğnedi.

"Lezzetli," diye telaffuz etti.

Belli ki yalan

söylüyordu. Kendi

diliminin tadına baktı.

Hemen geri tükürdü. "Tadı yanmış omlet gibi."

Eden bir ısırık daha aldı ve düşünceli düşünceli çiğnedi. "Evet. Ama şeftalili."

Kadın homurdandı ve adamın çatalını kaptı. "Yeme onu."

Çatalı geri aldı ve pastanın içine daldırdı. "Bu ..." dedi, bir parçayı çekerek ". . . şeftali çekirdeği mi?"

Başını ellerinin arasına aldı.

"Bunlarla boğulabilirsin, biliyorsun. Kırkıncı yılımın son yılım olmasını mı umuyordun?"

Kıkırdadı. "Onu oraya koymak istememiştim."

"Bence dokuyu tamamlıyor."

"Bana palyaçoluk yapma."

"Oh, haftalarca onunla istediği alay edebilir, ama onun kutsal fırıncılık becerilerine saygı duymak zorunda mı?"

"Başka becerilerim de var," dedi.

Elini tuttu ve onu ayağa kaldırdı. "İşte kızım, bunu yaparsın."

Onu kalçalarından tuttu ve daha da yaklaştırdı. "bakmak ister misin?"

"İsterim. Ama önce sana teşekkür etmek istiyorum."

"Zaten yaptın."

"Hayır, yeterli değil," dedi adam, ondan uzaklaşarak. "Ve sadece bu gece için değil. Bu ay için. Bu kadar hoş bir arkadaş olduğun için. Ve çok, çok nazik olduğun için."

Neredeyse romantikti, boğuk bir şekilde konuşuyordu. Gözlerindeki ciddi bakış.

Sanki özel bir gecede gülüşen iki eski sevgili gibiydiler, sevişmeyi düşünmeye başladıklarında birbirlerine sarılıyorlardı.

Gerçek gibiydi.

Ve metresliğin ilk kuralı neyin sahte olduğunu hatırlamaktı. O

Eden'in ücretli oyuncusuydu, sevgilisi değil.

Dalkavukluk yapabilir, flört edebilir, baştan çıkarabilirdi. Kıvranabilir, inleyebilir ve ölüm döşeğindeyken hatırlayacağı şekillerde kendini bükebilirdi. Zevkten kendinden geçmiş gibi davranabilirdi.

Ve rol yapmak onu güvende hissettiriyordu. Ona bunun onun işi olduğunu hatırlatıyordu. Eden'a da bunu hatırlatmanın zamanı gelmişti.

"Karının bekâretini alman için pratik yapmaya başlamalıyız." Adam ona tuhaf tuhaf baktı. "*Bu gece mi?*"

"Sadece bir haftamız var."

Başını salladı ve kızın ellerini tuttu. "Bunu yarın yapalım. Şu anda rol yapmak istemiyorum. *Seni* istiyorum Thaïs."

Buna nasıl karşı koyabilirdi?

Bir günün daha ne zararı olabilirdi ki? Bu onun doğum günüydü ve eğer bu fantezide geçirmek istiyorsa, bunun için de para ödüyordu.

Yukarı çıkıp yatağa girdiler ve soyunmakla uğraşmadılar.

Onu yatağa yatırdı ve açlıkla öptü, zaten sertleşmişti. Onun için duyduğu iştahın bu kadar büyük olması hoşuna gitmişti.

"Senin içinde olmam gerek," dedi hırıltılı bir sesle. "Yapabilir miyim-" Bacaklarını tuttu, çekti ve sonuna kadar içine girdi. Ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. O kadar mükemmeldi ki, onun verdiği zevke teslim olmamak ve kendini bırakmamak bir işkenceydi.

İstiyordu. Buna direnmek için tırnaklarını yatağa gerekti, bunu çok istiyordu.

Kıcını avuçladı ve daha da derine inmek için onu yukarı kaldırdı. Oraya vardığında, hareket etmeyi bıraktı.

"Bunu seviyorum," dedi. "Bu dünyadaki en güzel duygu."

Ve öyleydi, öyleydi.

Onunlayken öyleydi.

Elini kadının amına doğru uzattı. "Seni becerirken sana dokunmak istiyorum. Tamam mı?"

Bu soru için minnettardı, çünkü bu ona aklını toplaması için bir an kazandırmıştı.

"Denemeyi aklına her şey yapılabilir," dedi, kalınlığının ne kadar iyi hissettirdiğini görmezden gelerek, çekirdeğinde nabız atıyordu.

"O zaman senin üzerinde deneyebilir miyim?"

"Elbette."

"Daha iyi bir açığa ihtiyacım var. İşte." Kadının üzerinden yuvarlandı ve yan yattı. "Yanıma uzan."

Sırtını adamın önüne dayadı, böylece tüm vücudu tarafından kucaklandı ve onu amının içine geri yönlendirmesine yardımcı oldu.

Daha önce hiç bu şekilde yapmamıştı. At sırtında, bir geminin pruvasında ve girişimci bir cam tüccarı tarafından sikişmek için yapılmış bir salıncakta seks yaptığı düşünüldüğünde şok edici.

Bu pozisyon çok tatlıydı. Alastair'in mükemmel sarılışlarından birinde olmak gibi.

Boynunu öptü ve parmaklarını amının üzerine koydu. "Bu daha iyi," dedi. "Artık sana dokunabilir ve aynı anda seni becerebilirim."

Ve yaptı da. Ağrılı bir şekilde yavaşça, en çok sevdiği şekilde parmaklarken. Kendini bu baş döndürücü zevkten uzaklaştırmak için ama konuşamayacak kadar dikkati dağılıyordu. Kolları onu sarıyor, aleti içinde, elleri onu çılgına çeviriyor, dudakları iz bırakacağını bildiği bir şekilde boynunu öpüyordu.

Kendini Hattie'den saklamak için eşarp takmak zorunda kalacağından ve onu kör edip titrettiğinden onu durdurmalıydı, ama sadece bir an daha, sadece bir tat daha istiyordu.

Gözlerini kapadı, sadece bir saniyeliğine, her şeyin üzerine akmasına izin vermek için. Gerçekten *hissetmek* için.

Birdenbire kör oldu.

Alastair onun içine girerken, parmakları aceleyle incisini okşuyordu ve dünya dönüyordu, içinde sadece ikisi vardı ve ona yardım edemezdi, her şey için çok geçti, çünkü ona sahipti. Ona sahipti.

İçinden sıvı fişkırırken kadın adamın sikinin etrafında kasıldı.

Dalga dalga geldi ve çarşafları ıslattı, nefes nefese kaldı ve titredi, zevkten olduğu kadar pişmanlıktan da ateşliydi.

Bittiğinde, o ve Alastair ikisi de tamamen hareketsizdi.

Adam sözünü bitirmeden kızın içinden çıktı ve şaşkınlıkla ona baktı. "Az önce ne oldu?" diye sordu.

"Ben ... uh ... harcadım."

Sevgililerinin vücudunun bunu yaptığını bilmesinden hoşlanmıyordu, çünkü o zaman gerçekleşmediğinde şüpheleneceklerdi.

"Kadınların bunu yaptığını bilmiyordum," dedi.

"Bazıları olur, bazıları olmaz. Her zaman olmaz."

"Ama daha önce hiç olmadı. Bir kere bile."

Omuz silkti. "Thaïs, bana bak."

İsteksizce onun gözleriyle buluştu.

"Bu farklıydı, değil mi? Senin için."

Başını salladı. Islak çarşaflar içinde yatarken bunu inkâr edemezdi. "Kendini tutuyor muydun? Rol mü yapıyordun?"

İç çekti. "Genelde kendimi bu kadar kaptırmam."

İncinmiş görünüyordu. "Yani bütün bu geceler boyunca sana zevk verdiğimi söylediğinde yalan mı söylüyordun?"

"Hayır. Bana büyük bir zevk veriyordun. Her zaman veriyorsun. Ama bunu almak benim işim değil."

"Bir kadına zevk vermeyi öğrenmem için buradasın. Seni mutluluğa götüren şey hakkında dürüst olmazsan, nasıl öğreneceğim?"

. "Özür dilerim Alastair. Eğer gerçekten istiyorsan, bırakacağım."

Ama bunu söylerken bile, bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğine yemin ediyordu.

"Bunu diliyorum," dedi. "Bunu en içten dileklerimle diliyorum." Bir dirseğinin üzerinde doğruldu. "Bana neyi sevdiğini söyle. Dürüst ol."

"Her şeyi seviyorum," dedi dürüstçe. Yaptığı şeyi *sevmek* sorun değildi. Kendini rahatlatmak bir sorundu. Bunu yaptığınızda -özellikle de yatağınızdaki kişiden hoşlanıyorsanız- bunun gerçek olduğuna inanma tehlikesiyle karşı karşıya kalıyordunuz.

Ve Alastair Eden'dan zaten çok fazla *hoşlanıyordu*.

"Çarşafları değiştireyim," dedi. ". "

"Hayır," dedi sertçe. "Bunu sana tekrar yaptırmak istiyorum. Bu gece. Hemen şimdi. Bana ne yapacağımı söyle."

İç çekişini tuttu. Şimdi sırf onu memnun etmek için kendini onun içinde kaybetmesine izin vermek zorundaydı. Bedenini tutmadan zihnini tutmak zorunda kalacaktı.

Ve böylece, olabildiğince hızlı bir şekilde, Alastair'i hayal ettiğinin o kadar dışında bir plan icat etti ki, eylemleri dürüstçe uyguladıklarıyla karıştırması mümkün .

"hoşuma gidiyor" dedi. "Gözlerim bağlı. Şaplak atılmasından. İğrenç isimlerle çağrılmak."

Ona derin bir endişeyle baktı. "Bu senin için pek hoş bir şey değil."

"Bir bayan size neyi sevdiğini söylediğinde, ona inanın."

Yavaşça başını salladı. "Öyleyse seni . Eğer gerçekten buysa." "Alastair, eğer hoşuna gitmiyorsa, o zaman yapmayız. Bu her ikisi için de önemli. insanların yaptıkları işi sevmeleri için."

"Deneyebilirim. Belki hoşuma gider."

İlk başta kararsızdı, çünkü bileklerini yatak direklerine bağlamak için korse ipleri ve onu kör etmek için bir eşarp Ama sonra otoriter yanını, yani kişiliğinin efendilik yönünü buldu.

Bu haldeyken, onu diğer müşterilerinden biri olarak hayal etmek daha kolaydı. Camberwell gibi seksi bir oyun olarak gören biri olarak.

Eden'e olan arzusu azalmadı ve onu aldığı anda orgazm olmasına izin verdi. Ama gözlerini bağlamakta ısrar etti. Onun gözlerindeki gerçek ilgiyi ve açlığı göremediğinde kendini güvende tutmak daha kolaydı.

Ve daha sonra ona sarıldığında, gözlerini kapalı tuttu.

Otuzuncu Bölüm

Eden onun pek çok şey olduğunu biliyordu -bazıları iyi, bazıları daha az iyi- ama asla kör olmadığı bir şey vardı.

Artık seksi ve Thaïs'i daha iyi anladığına göre, sevgilisini daha net görebiliyordu. Ve onu bağladığında rol yapmıyormuş gibi davrandığını biliyordu.

Söz verdiği gibi tekrar orgazm olmasına izin verdiği doğrudu.

Zirveye ulaştığında kalçaları sikinin etrafında sıkıca kasıldığında farkı hissetti. Ona özellikle yoğun bir zevk verdiğinde ürettiği tamamen erotik sıvıyı görebiliyor ve hissedebiliyordu. Ama bunlar olurken kadının tam olarak *orada* olmadığı gözünden kaçmamıştı. Gözleri bağlıydı, elleri bağlıydı ve ruhu çok uzaklardaydı.

Bu konuda onunla yüzleşmedi. Ne de bedeni için para ödemişti, ruhu için değil. Aralarındaki anlaşmaya göre kadın ona bir kadına nasıl zevk vereceğini öğretecekti ve öğretmişti de. Kadın özgürce vermek istemiyorsa ondan daha fazlasını talep etmeye hakkı yoktu.

Ama bu onun kalbini kırdı.

Seksin onu alıp götürmesine izin vermeyi öğreterek onu dönüştürmüştü. Bedeninin ruhunu beslemesine izin vermek için. Bir sevgili olarak çok cömert ve vericiydi.

Bir öğretmen kadar anlayışlı, tüm gürültülü patırtısına rağmen onun ihtiyaçlarına, isteklerine ve korkularına karşı çok duyarlıydı. Kendinden çok şey veriyordu. Kendisine zevk ve ilgi gösterilmesine izin vermediğini düşünmek ve daha da kötüsü, sanki öyleymiş gibi davranmak için bu kadar çok çalışmak, onun için acı çekmesine neden oluyordu.

İşini sevdiğini söylüyordu ve bir yanı ona inanıyordu. Ama fiziksel zevkinin bir taklit olduğu gerçeği, ona bir şeyler olduğunu fark ettirdi.

Koruduğu kişisel bir şey.

Elbette tedbirli davranması mantıklıydı. Bir haftadan kısa bir süre sonra ayrılacaklardı. Eğer daha akıllı olsaydı, onun bir anı olacağını bilerek duygularını birlikteliklerine dökerken daha temkinli davranabilirdi.

Ama onun uzaklığı ona acı veriyordu. Onun kendini sadece zevk ve arzuda değil, onunla hissettiğı derin bağda da kaybetmesini istiyordu.

Doğum gününü hatırlayan ve ona korkunç bir pasta yapan kadınla sevişmek istiyordu. Ona gerçek bir sarılmanın nasıl bir his olduğunu hatırlatan kişiye. Horozlara küfreden ve kaplumbağalara öten ve piktogramlarla yazdı ve arkadaşlarına yardım etmeleri için terzilere rüşvet verdi.

Gözlerini açtı ve ona doğru uzandı ve vücudunu dokunulamayacak kadar sıcak buldu.

"Thaïs?" dedi, elinin tersiyle alnına bastırarak. Terden sıırılsıklam olmuştu ama titriyordu. Gözlerini açtı ve her zamanki canlı yeşili donuklaşmıştı.

"Sevgilim, kendini hasta mı hissediyorsun?"

"Çok üşüyorum," diye mırıldandı. "Acıyor."

Onu kendine doğru çekti ve bedenini onunkinin etrafına sardı, elleriyle tenini nazikçe ovdu. Kız tekrar titredi - dişleri takırdıyordu - ve dün gece kızarmış görüldüğünde bunun işaretlerini görmediğı için kendine lanet etti.

Bu onun hatasıydı. Onunla dışarıda, yağmurda sevişmemeliydi.

Ona çay ve çorba yapacaktı. Sonra da Hattie'den bir doktor çağırmasını isteyecekti. Ama önce Thaïs'i kendi yatağına taşımalıydı. Bu düşünce onu biraz buruk hissettirdi. Elinor'un ziyaretinden beri orada uyumamıştı.

En az açıkta bırakan sabahlığını giymesine yardım etti, o da bunu ağır ağır yaptı, kollarını içine sokmak için beceriksizce uğraştı. "Yürüyebilir misin?" diye sordu.

"Evet," dedi belli belirsiz. Ama ayağı kalktığında hemen yatağın kenarına geri , yığılacakmış gibi görünüyordu.

"Seni ben taşıyacağım," dedi. Onu bir bebeğı kucağına alır gibi kucağına aldı ve kollarına sarılan kızın ağırlığı karşısında boğazının düğümlendiğini hissetti. Onu dikkatlice koridorun karşısına geçirdi ve yatağına yatırdı.

"Uyumaya çalış," dedi. "Sana çay getireceğim."

Bir şeyler mırıldanarak gözlerini kapattı ve anında uykuya daldı.

Alt katta çaydanlığı kaynatmaya koyuldu, sonra biraz topladı sebzeleri -soğan, kereviz ve havuç- kilerden aldı. Thaıs'e annesinin çocukken ona yaptığı ve onun da Anna ocukken hastalandığında ona yaptığı tavuk suyunu yapacaktı. Ateş için bir tedavi değildi ama yudum yudum içmek hastayı güçlendirmeye yardımcı oluyor gibiydi. bir teselli olarak.

Hattie geldiğinde, onu hemen kasabaya göndererek Köy doktoru daha sonra Thaıs'in yanına gitti ve boğazının ağrması ihtimaline karşı fazladan ballı çay taşıdı.

Yatağın kenarına oturdu ve onun doğrulmasına yardım etti.

ay fincanını dudaklarına götürerek, "Bundan biraz i," dedi.

İtaatkâr bir şekilde birkaç yudum aldı, sonra titredi ve yastıklara geri gömüldü.

Zavallı şey. O kadar solgundu ki neredeyse farklı bir insan gibi görünüyordu. illeri bile solgundu. Eğildi ve onun alnından öptü.

"Size bir şey getirebilir miyim?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Ben sadece ... " ama gözlerini çoktan kapatmıştı.

Ocakta kaynamakta olan et suyunu kontrol etmek için aşığı indi. Biraz karıştırdı, sonra Thais için endişelenmekten başıka yapacak bir şeyi olmadığını fark etti. Doktor ve Hattie gelene kadar bahçede volta atmakla meşgul oldu.

Doktor Dr. Burwell, "Bana kız kardeşinizin hasta olduğu söylendi," dedi. "Evet. Ateşle uyandı."

"Semptomlar mı?"

"Vücudunun ağrıdığını söyledi."

"Ne zamandır hissediyor?" "Dün gece iyi görünüyordu."

Umutsuzca, nceki gün onu üç kez becererek hastalığına katkıda bulunmadığını umuyordu. Tanrım, ya ağzllğ, ona olan sürekli ihtiyaı onu o kadar yormuştu ki hastalanmıştı?

Daha dikkatli olmalıydı. Günlerin bu kadar hızlı geçmesi, ona duyduğu arzuyla çılgına dönmesine neden oluyordu. Sadece vücuduna değil, yakın olmak, onunla konuşımak, onunla vakit geçirmek istiyordu. Ondan ayrılmak zorunda kalmadan önce olabildiğince çok özümsemek.

"Kız kardeşinizi muayene edebilir miyim?" dedi doktor. "Elbette. Beni takip edin."

Adamı üst kata çıkardı. Thaïs uykusunda yorganı itmiş ve kalçalarına dolanmış olan oldukça yetersiz geceliğini ortaya çıkarmıştı.

Bu manzara o kadar acınasıydı ve kız onun için o kadar değerliydi ki Eden'in içinden hemen kalkıp kızın giysilerini düzeltmek ve namusunu iade etmek geldi. Doktor boğazını temizleyene kadar neredeyse bunu yapacaktı. Görünürdeki kardeş, geri dönmeli.

Ayrıca doktorun, sözde bir mürebbiyenin hastayken giymek bir yana, neden bu kadar açık giysilere sahip olduğunu merak edebileceğini de fark etti.

Çıkardığı sonuçlar ne olursa olsun, adamın ihtiyatlı davranacağını umuyordu.

"Ben dışarıda olacağım," dedi Eden.

Açık kapının yanında durdu, içeri bakmadı ama Thaïs'i yabancı bir adamla yalnız bırakmak da istemiyordu. Doktorun sessiz sorular sorduğunu ve Thaïs'in zayıf cevaplar mırıldandığını duyabiliyordu.

Kadının nasıl bir aksan kullandığını anlayamadı. Zar zor akli başındayken eğitilmiş bir diksiyona sahip olduğundan şüpheliydi.

Doktor koridora çıktı. Thaïs'in Eden için kim olduğuna dair şüpheleri varsa bile bunları dile getirmedi.

"Onu asmak zorunda kalacağım," dedi.

Eden yüzünü buruşturdu. Bu uygulamadan, hastaları olduklarından da güçsüz bırakmasından nefret ediyordu.

"Belki de bekleyip semptomların kendiliğinden azalıp azalmadığını görmeliyiz?" Doktor kaşlarını çatarak ona baktı. "Sanmıyorum. Çok ateşi var."

Eden razı oldu. Doktor içeri girerken kapının önünde sinirli bir şekilde oyalandı ve doktor tekrar çıkana kadar koridorda bekledi.

"Bırakın uyusun," dedi Burwell. "Ben yarın döneceğim." "Teşekkür ederim."

Eden, Hattie'yi doktorla baş başa bırakıp içeri girdi. Kulübe kaynayan et suyunun kokusuyla doluydu. Bunun Thaïs'i daha iyi hissettireceğini umuyordu.

Onu kontrol etmek için üst kata çıktı ve çarşaf gibi solgun, yüzü terden sırlıklam olmuş bir halde uyurken buldu. Bir bezi soğuk suya batırdı ve alnına sürdü.

Gözleri çırpınarak açıldı.

"Alastair," diye fısıldadı.

"Konuşma," diye mırıldandı. "Gücünü sakla."

"Özür dilerim," dedi. "Fazla zamanımız yok ve ben-"

"Hayatım, hayır," dedi. "Bu önemli değil. Tek önemsedığım sensin."

Bütün günü onunla ilgilenerek geçirdi. Birkaç saatte bir ona sıvı yudumlattı, gerekeni yapmasına yardımcı oldu ve tekrar uyumasını sağlamak için saçlarını okşadı.

Dikkatini uzun zamandır ihmal ettiği yazışmalarına vermeye çalıştı ama Thaïs'ten bu kadar uzakta olmak, onu çağırırsa bile duyamayacak olmak onu geriyordu. Ve bir süre daha uzak kalmayı çok istediği gerçek dünyaya çok ani bir dönüş gibi hissetti. Burada Thaïs'le yaşadığı cennetin tadını çıkarıyordu. Ne kadar yakında buradan ayrılmak zorunda kalacaklarından nefret ediyordu.

İki gün boyunca yatağının yanındaki sandalyede oturup kitap okudu ve tek amacı onunla ilgilenmek oldu. Yere bir palet yaptı ve uyudu. Böylece gece ona ihtiyacı olduğunda sesini duyabilecekti.

Hastalığının üçüncü gününde, onu son derece rahatlatacak şekilde, ateşi biraz düşmüştü. Dokunulduğunda hâlâ sıcaktı ama eskisi gibi yakıcı değildi ve sayıklama olmaksızın kısa süreler boyunca uyanık kalabiliyordu.

Doktor geldiğinde iyileşme yolunda olduğunu söyledi ve kan vermesine izin vermedi. "Durumu kötüleşirse beni çağırın," dedi. "Şimdilik onu et suyuyla beslemeye devam edin ve dinlenmesini sağlayın."

Doktor gittiğinde Thaïs belli belirsiz, "O adamdan hoşlanmıyorum," dedi. "Ben de öyle," dedi Eden, Thaïs'in ne kadar ürkütücü derecede zayıf olduğunu düşünerek sülüklere baktı.

Titredi. "Çok üşüyorum," dedi kısık bir sesle, ondan çok kendi kendine.

"Sana başka bir battaniye getireyim."

Kendi yatağından yorganı alıp kızın üzerine serdi ve boynuna kadar dikkatlice .

"Bu daha mı iyi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Belki benimle gelersen? Çok hoş ve sıcaksın."

Ona sunabileceği en küçük yardımı bile esirgemezdi. Ve gerçekte, yanında sıkışıp kalmış hissini özlüyordu. Onu kollarında kucaklamak istiyordu.

Ama kıyafetleriyle yatağa girmesi mümkün değildi. Çimen gömleği ve küçük donu dışında her şeyini çıkardı ve çok sayıdaki battaniyenin altına girdi. Thaïs anında onun içinde eridi. Sanki etrafı sıcak su dolu şişelerle çevriliymiş gibiydi.

Onun kollarında titredi.

"Zavallı kız," diye mırıldandı.

"Seni hasta edecek
miyim?" "Umurumda
değil."

Uykuya daldı. Onun sıcaklığı ve kalp atışları tarafından sakinleştirilen
adam da gözlerini kapattı.

Dudaklarında yumuşak parmakların hissiyle uyandı. Gözlerini açtı ve
Thaïs ona bakıyordu, ateşten kızarmıştı, yüzü şefkat doluydu.

"Çok yakışıklısın," dedi, parmaklarını çenesini okşamak için aşağı hareket
ettirerek. "Bir prens gibi."

"Korkarım sadece düşük rütbeli
bir kont." "Bu yeterli."

"Bir prenses kadar güzelsin." "Sadece
bir fahişe, korkarım."

"Sen bundan çok daha fazlasısın," dedi.

"Fahişelikten zarar gelmez," dedi kadın belli
belirsiz. "Elbette yok," dedi adam.

"Ve bunda çok iyiyim," dedi gözlerini kapatarak.

Onun göz kapaklarını öptü. ". Sen de . Sana biraz çay getireyim."

Bir elini onun göğsüne koydu. "Hayır. Henüz değil. Benimle kal."

Uykuya dalana kadar bir süre ona sarıldı. Sonra onun için çay ve et suyu
toplamak üzere aşağı indi. Belki katı yiyecekler yiyebilir diye ona biraz da
ekmek vermeye karar verdi.

Döndüğünde uykusunda inliyordu, bu yüzden onu . "İşte, işte," dedi.

"Biraz iç, sonra dinlenebilirsin." "Rüyamda bir bebeğim olduğunu
gördüm," dedi. "Çok üzücüydü."

"Bebekleri sevmiyor musun?"

"Bebekleri *seviyorum*," diye fısıldadı, sanki ona bir sır veriyormuş gibi. "Her
şeyden çok."

Şaşırtıcı olması *gereken* ama onu ürkütmeyen bir şey öğrenmiş gibi hissetti.
Onun bir anne olduğu fikri garip bir şekilde doğru görünüyordu. Müstehcen
palavralarının altında çok yumuşak, besleyici ve anlayışlı olabiliyordu.

"O zaman rüyanın nesi üzücüydü?" diye sordu ona.

"Bir aile istiyorum," dedi usulca. "Şanslısın ki yakında bir ailen olacak. Bir
eş ve tatlı çocuklar. Bunu her şeyden çok istiyorum. Kendime ait küçük bir
aile."

Boğazı düğümlendi. Kendisini ve Thaïs'i, bu yatakta aralarına sıkışmış, miyavlayan küçük bir bebekle birlikte düşündü. Onun göğsünde emziriyordu. Thaïs her ikisine de sevgiyle dolu gözlerle bakarken, kıvranan küçük değerli yaratığı yatıştırıyordu.

Ona ne diyeceğini bilemiyordu. Tabii ki çocuk sahibi olabilirdi. arzuluyordu. Pek çok erkeğin metresleriyle aileleri vardı ve onun sınıfından olmasa da bazı eski fahişelerle evlenmişti.

Ama onu başka bir erkekle düşünmek istemiyordu.

"Bence harika bir anne olursun," dedi dürüstçe.

Acı acı güldü. "Bana yalan söylemek zorunda değilsin. Ama söylemen nazikçe. Mükemmel bir koca olacaksın. İstersen beni bugün eve gönderebilirsin."

"Seni eve göndermek *istemiyorum*," dedi. "Birlikte geçireceğimiz günlere değer veriyorum. Ve hâlâ bana öğretebileceğin şeyler var."

"Ne gibi?"

"Kişiye nasıl bakacağınız gibi . . ." Dudaklarının ucunda *sevdiğin kişi* demek vardı ama tam zamanında vazgeçti. Elbette Thaïs'i *sevdiğini* ima . Bu doğru değildi. Kendisinin olduğu gibi, Thaïs'in de olduğu gibi olduğu bu dünyada bu *asla* doğru olamazdı.

Onun yerine "İnsan karısına nasıl bakar?" dedi.

"Her şeyle ilgilenmekte çok iyisiniz lordum. Meşhur koyunlarınıza bile. Bunu size öğretmeme gerek yok."

"Şey, senin üzerinde pratik yapmak hoşuma gidiyor," dedi.

Kızın nemli alnına bir öpücük kondurdu ve bunun alıştırma olmamasını diledi.

Bölüm Otuz Bir

Zaman bir mumun titremesi gibi girip çıkıyordu. Thaïs saatlerin, günlerin, gecelerin izini kaybetti. Tek bildiği uyanık olduğu zamanlarda Alastair'in yanında olduğuydu. Onun için saçlarını taradı ve ördü. Portakal suyuna batırılmış serin bezlerle alnındaki teri sildi. Sıcakladığında soğuk, üşüdüğünde sıcak sıvılar içirdi. Doktorun bir daha kan almasına izin vermedi.

Adamın bu kadar çok para ödediği zamanı boşa harcadığı için kendini suçlu hissediyordu. Onu zevkleri konusunda eğitemeyecek kadar ateşli olması korkunçtu.

Ama aynı zamanda bir kedi gibi memnun da hissediyordu. Çünkü adamın ilgisinin ve üzerinde olması, şimdiye kadar hissettiği en güzel şeylerden biriydi. Daha önce hiçbir erkek ona bu şekilde davranmamıştı. Arkadaşları hastalıklarında ona sevgiyle bakmışlardı ama böyle hissetmemişti. Sanki Eden'in tüm varlığı onun her türlü konforuna odaklanmıştı. Sanki hasta odası sadece ikisinden oluşan son derece küçük bir dünyadaki tek yermiş gibi.

Hastalanmadan önceki geceden beri böyle hissediyordu. andan beri gardını indirmiş ve -sadece kendine de olsa- ona karşı gerçekten neler hissettiğini itiraf etmişti.

Kendini bu kadar kaptırdığı için çok aptaldı ve o kadar hastaydı ki umurunda bile değildi.

Kadın istediğinde, Alastair onunla birlikte yatağa uzandı ve ağrıyan kaslarını ovdu. Titreyen bedenini ısıtmak için onu kendine doğru sıkıca bastırdı. Ateşinin verdiği rahatsızlığa rağmen, bu ona zevk ve esenlik veriyordu.

Kendini ona bir şeyler itiraf ederken buldu. Sadece Elinor, Cornelia ve Seraphina'nın bildiği sırlar. Ona çocukluğundan, temizlikten ve

genelevde hizmet etmek. Büyüklerinin becerdiği ve pohpohladığı müşterilerin sonunda onun da müşterisi olacağını fark ettiğinde ne kadar korktuğunu. Göğüsleri ortaya çıktığında nasıl da nefret etmişti, çünkü kafasına bir fiyat etiketi konmuş gibi hissediyordu ve göğsünün her genişleyen santimiyle daha da şişmanlıyordu.

Ona kendisini kaçıran ilk adamdan, aylarca nasıl çalıştığından ve acıya nasıl hazırlandığından ama adamın nazik davrandığından bahsetti. Şanslıymış.

-Çok ama çok şanslıydı. Ona metres olarak tutulduğu birkaç yıldan nasıl nefret ettiğini anlattı. Zamanının asla kendisine ait olmadığını, vücudunun ödünç verildiğini hissettiğini. Tek bir gece sahneye çıkıp sonra sonsuza dek veda etmekten ne kadar hoşlandığını. Bu işteki becerisi ve kendine bir isim yapma yeteneği onu ne kadar memnun ediyordu.

Ona yardım ettiği kızlardan ve onları güvende ve sağlıklı tutmayı nasıl arzuladığından bahsetti. Bazen bunun yeterli olmadığını. Onun gibi kızların nasıl acı çekebildiğini ve bazen iyi talihi için ne kadar suçlu hissettiğini. Özel muamele görecektik kadar güzel bulunmuştu. Doğru ellere düşmüştü. Elinor ve kızlarla tanıştı, onlar onu birçok dünyayı dolaşabilen bir kadın haline getirmişlerdi.

Dinledi, dinledi ve dinledi. Onu sanki ülkedeki en büyüleyici insanmış gibi dinledi. Hayatı hakkında her türlü soruyu sordu. Gördüğü şeyler, tanıdığı erkekler, iyi ve kötü geceler.

hayallerinin ne sormuş, o da anlatacak kadar hastaymış. Üç çocuk, belki de dört. Bir sürü, büyükler bebeklere bakıyor.

"Harika bir anne olacaksın," diye fısıldadı Eden, sıcaklıkla doldurarak.

"olmadığı için yapamayacağımdan endişeleniyorum," diye itiraf etti.

"Bebeklerini seveceksin," cevap verdi. "Önemli olan bu." "Onları hayatın kendisinden daha çok seveceğim."

"Babalarının kim olduğunu sorabilir miyim?" mırıldandı. "Londra'da sizi bekleyen biri mi var?"

"Buna imkân yok," diye fısıldadı.

Olabileceğini düşünmesi ağlama isteği uyandırdı. Ona nasıl olduğunu anlattı. Bazen kendine ait bir erkek hayal ederdi. Sadece bir tane. Geçmişini umursamayan ve onu diğer kadınlar gibi sevecek biri. Sadece bedenini değil, ruhunu da arzulayan biri.

"Onu bulacaksın," demişti Eden şefkatle. "Ve o çok şanslı bir adam olacak."
O kadar ateşli değildi ki, ona gördüğü imgelemlerde adamın ona benzemeye başlamıştı. Uzun boylu, zeytin tenli ve hayatında gördüğü en nazik gözlere sahipti.

Bunun yerine ona uzandı ve onu istediğini söyledi.

Onun boğazını öpmesini ve ellerini vücudunda gezdirmesini istiyordu. Karanlıkta ona sarılmasını. İçine girmesini ve ona sahip çıkmasını.

Geceyi birbirlerinin kollarına dolanarak geçirdiler. Hastalığına yakalanmaması için dua ediyordu ama onu bırakmaya da dayanamıyordu. ağzını ve ellerini üzerinde, sikini içinde istiyordu. Kendini ona bıraktı. Onun içinde kaybolmak için. Zihninde ve bedeninde bilinmek için.

Bittiğinde ağladı ve adam onun gözyaşlarını sildi ve neden üzgün olduğunu sordu.

Ona söyleyemezdi, söyleyemezdi.

Gecenin bir yarısı uyandı ve ifşa ettiği her şey için kendini hasta hissetti.

Aptal, aptal kız, bir numaraya ruh eşiymiş gibi davranıyor.

Bir geceliğine de olsa, yanında yatan adamın kendisini olduğundan daha iyi gördüğüne inanmasına izin vermek.

Sonra sabah oldu ve horozların ötüşüyle uyandı.

Cildi serin, gözleri berraktı ve Eden artık yatağında değildi.

Ki bu daha iyiydi.

Ondan sonsuza dek vazgeçmek zorunda kalmadan önce sadece üç günü vardı. Londra'ya dönüp genç ve güzel bir kızla evlenmeye hazır olacaktı, Ona görür görmez aşık olacak süttten çıkmış ak kaşık bir kız, çünkü kim aşık olmaz ki? Şefkatli bir koca ve çok özenli bir sevgili olmaya hazır olacaktı. Tam da ona olmasına yardım etmesi için para ödediği türden bir adam.

Ağzı bozuk bir cadaloz olsun ya da olmasın, bu onun kalbini kırdı.

Otuz İkinci Bölüm

Eden güneş doğarken yol boyunca yürüdü ve Thaïs uyurken temiz hava aldı.

Hiç uyumamıştı.

Onun kollarında ağladığından beri değil.

Ona içini dökmesi ve en özgür haliyle yanında olması için yalvarmıştı. Onu gerçekten tatmin etmesine izin vermesi için. Ve o da zevk almıştı. Ama bu erotik tiyatronun operatik bir gösterisi değildi.

Fısıldanan sırlarla başlamış ve birbirlerine bağlanmak için acil bir ihtiyaca dönüşmüştü. İki çaresiz bedenin bir araya gelmesiyle taçlanmış, karanlıkta rahatlık ve kabullenme getirmişti. Kadının kendisini görmesine gerçekten izin vermesinin, gecenin arsız kadını pozunun altında ne olduğunu tam olarak göstermesinin harika olduğunu düşünmüştü. Kalbinin genişlediğini hissetmişti.

Ta ki bunun onu üzdüğünü fark edene kadar.

Büyük hıçkırıklarla *ağlamasına* neden olmuştu.

Ona soru sormakla hata mı etmişti? Küstah bir mizah maskesi olduğunu anlamaya başladığı şeyin ardında onun kim olduğunu araştırmak? Onu anlamayı dilemek ve hatta belki de başarmak?

Kulübeye geri döndü. Onu kontrol etmeliydi.

Belki de ona tekrar şefkatle dokunmasına izin verirdi. Açığa vurduğu şeylerden pişmanlık duyduğuna dair endişesini yatıştırırdı.

Günlerdir yaptığı gibi kapıyı çalmadan kızın odasına girdi.

Onu emzirirken, tuvalet masasında oturmuş saçlarını örerken buldu. Rengi yüksek değildi ama artık ölümcül derecede solgun değildi ve gözleri ateşin sisinden arınmıştı.

"Şu bak," dedi gülümseyerek.

"Gözleriniz bayram etsin, lordum."

Milord. Bütün gece onun adını fısıldadıktan sonra, gün ışığında ona böyle seslenmesi garipti.

Eğildi ve onu başının tepesinden öptü. "Daha iyi hissediyor gibi görünüyorsun."

Öpücüğünden kaçtı. "Öyleyim. Bir kez olsun sağlam bir yemek istiyorum ve sen de yesen iyi olur. Artık topladığıma göre, seni etme zamanı geldi."

"Adımlarım mı?"

"Pratik yapmak için üç gün kaldı," dedi aynada ona göz kırparak. "Sonra da sakinle ortalığı ateşe vermeye gidiyorsun."

Kaşlarını çatmamak için mücadele etmek zorunda kaldı. Dün gece paylaştıklarından sonra bu konuşma kaba ve samimiyetsiz gelmişti.

"Sen dinlen, ben de sana tepside kahvaltı getireyim," dedi. "Kendini yormana gerek yok."

"Yaşadıklarımın sonra bir masada yemek yemek beni öldürecek gibi görünmüyor. Ve Hattie'yi görmek istiyorum. Seninle kapana kısıldıktan sonra başka bir ruhla göz göze gelmek güzel."

Bunu şakacı bir şekilde söylemişti ama adam kendini şakacı hissetmiyordu. Ruh hali çok keskin ve doğal değildi.

Numara yapıyordu. Bundan emindi.

Dün geceyle ilgili olmalıydı.

Paylaştıkları samimiyetten pişmanlık duyuyordu.

Ve bu onu ne kadar üzse de, belki de haklıydı.

Belki de onu kızdırmasına izin vermesi yanlıştı.

hasta ve onunla sevişiyordu. Belki de onu kullanan diğer erkeklerden daha iyi değildi.

Ve eğer öyleyse, bunu telafi etmenin bir yolunu bulmalıydı.

Ama şu anda ona bu konuda baskı yapmayacaktı. Eğer kendine ait bir sabah istiyorsa, ona bir sabah verebilirdi. Tanrı biliyordu ki onu günlerce meşgul edecek kadar yazışması vardı.

"Evet, evde dolaşmak senin için güzel olacak, eminim," dedi. "Hadi aşağı inelim. Sanırım Hattie'nin kapıda olduğunu duyuyorum."

Hattie Thaïs hakkında söylenirken bir demlik çay yaptı, sonra onları mutfakta . Yüksek bir yığın halindeki mektupları ayıklamaya koyuldu, onları ayrı yığınlar halinde düzenledi -emlak meseleleri, Elinor'dan Thaïs'e bir not ve potansiyel gelinler hakkında birkaç yeni rapor.

Raporlar onu dehşete düşürdü. Birkaç hafta içinde mahkemeye çıkmaya başlayacağı genç kadınlar hakkında bir şeyler okumak istemiyordu.

Bu yüzden koyunlar hakkında okudu. Saatlerce.

Zihni uyuşana kadar.

Kadınların konuşma sesleri azaldı ve Thaïs kapıdan içeri girdi.

"Ders zamanı," dedi neşeyle.

Onun inanmadı. Hele dün geceden sonra. Yukarı baktı, temkinli.

"Yorulmadın mı? Hâlâ iyileşme sürecindesin. Biraz kestirmelisin."

"Yağmur gibi iyiyim."

O hissetmedi. Kafası karışmış ve sarsılmış hissetti.

Elinor'dan gelen ve *Bayan Smith'e hitaben* yazılmış mektubu kaldırdı. "Bu sizin için geldi."

"Aptala oku."

Ona karşı yüzünü buruşturdu. "Sen aptal değilsin. Tanıdığım en hızlı insanlardan birisin."

"Mektuplarımda hızlı değilim."

"Kendini aşağılamandan hoşlanmıyorum."

"Eh, tahammül için sadece birkaç gün kaldı. Okuyacak mısın, okumayacak mısın?"

Bıçağıyla mektubu kesip açtı ve kâğıdı açtı. Kısa bir mektuptu.

"Sevgilim," diye yüksek sesle okudu, "iyi haberlerle yazıyorum. Ayrıntılara girmeden, çocuğu buldum. Onu ziyaret etmenin bir yolu yoktu ama güvendiğim birinden onun güvende olduğunu biliyorum ve bu beni rahatlatıyor. İki kayıp aşkımı görmeme yardım ettiğiniz için size minnettarım."

Bir sonraki satıra baktı ve yanakları kızardı. Boğazını temizledi.

"Bu kadar mı?" Thaïs sordu.

"Hayır. Umarım X ile geçirdiğiniz son günlerin tadını . İkinizi bir arada görmek ve kurduğunuz arkadaşlığı görmek büyük bir zevkti. Ona karşı nazik olun. O seni önemsiyor."

Ona baktı. Kadın ellerine bakıyordu.

"Yarın posta arabasıyla Londra'ya geri dönüyorum," okumayı bitirdi.

"Döndüğünde beni ara."

"Tüm sevgim-" diye tekrar boğazını temizledi "-Tüm sevgim."

Thaïs'e baktı, bu *sözlerin* -tüm sevgimin- onu da kendisi gibi sarsıp *sarsmadığını* merak ediyordu.

Duygularının doğru olduğunu bilip bilmediğini merak ediyorum.

Onu gerçekten seviyordu. Dün gece yaptığı gibi bunu inkar edebilirdi ama onun kendisi için ne ifade ettiğini iliklerine kadar biliyordu.

Bakışlarını tekrar yukarı kaldırdı.

"Teşekkürler," dedi parlak bir sesle. "Şimdi seni ayağa kaldırmamız gerektiğini düşünüyordum."

Burada cidden yanlış giden bir şeyler

vardı. "İyi misin?"

"Yağmur gibi."

"Şu anda sizi akrobasi hareketleriyle yormak istemem. Dün gece oldukça Dün gece baygındın."

Onun gözlerini aradı, paylaştıkları her şeyi kabul etmesi için yalvardı.

Ama o sadece omuz silkti. "Biraz uyumak gibisi yok. Gel bakalım. Sevişme zamanı."

Daha açık sözlü olmak istedi. "*Senin için bir erkekten daha fazlası olduğumu biliyorum*" demek için.

Azgın bir öğrenciyim ve benim için tek gecelik bir müşteriden fazlası olduğunu

Ama bir gece önce kollarında ağlayan kadından eser yoktu. Neredeyse bir ay önce, Camberwell'i beklerken buraya gelen Thaïs Magdalene'den eser yoktu.

Bundan ne kadar incindiğini belli etmemeye çalışarak saçlarını gözlerine doğru taradı.

"Şuradaki işimi bitireyim, sonra belki-"

"Oooh," diye araya girerek diğer kadınlarla ilgili rapor yığınınını işaret etti.

"Bunlar senin kadınlarından mı?"

Başını salladı.

Heyecanla ellerini çırpı. "Hadi okuyalım onları."

"Gözlerim yorgun," dedi. "Belki daha sonra."

Tek ihtiyacı olan Thaïs'nin sonunda bir mücevher bulmasıydı. Hoşuna gidecek, onu bir sabah çalışarak evlendirebileceği biri.

"O zaman masanın arkasında yapabileceğimiz başka bir şey var."

Buraya geldiği ilk günü bir kez daha hatırladı. Altında ona zevk vermeyi teklif ettiği günü. Büyük bir şok ve dehşete kapılmıştı. Onun kendisini ağzına almasına alışmıştı -bundan büyük zevk alıyordu- ama önceki gece paylaştıklarından sonra bu hareket ona garip gelmişti.

"Seni yatağa götürmeyi tercih ederim," dedi usulca. "Dün geceki gibi."
Onun neden bahsettiğini bildiğine dair hiçbir işaret vermedi.
"Öğrenilecek yeni numaralar varken eski numaraları tekrarlamamanın anlamı yok," dedi,

Sesindeki duyguyu fark etmeden.

Ve bu onun gidebileceği en son noktaydı. Ondan çok fazla şey almıştı ve kadın bunu kabul ettiği için pişmanlık duyuyordu. *Biz sevgili değiliz*, diyordu ona. *Ben senin fahişenim*.

Kızın kendisini daha fazlası olarak göreceğini düşünmek hayalcilikti. Ve çok yakında sonsuza dek vedalaşmak zorunda kalacakken böyle duygular beslemek haksızlıktı.

Bu yüzden günün geri kalanında tam olarak onun istediği gibi yaptı. Ve kadın ondan çok şey istedi.

Erotik kitaplarını karıştırdı ve henüz denemedikleri pozisyonları test etmesini sağladı. Kucağında geriye doğru gidiyor, duvara yaslanmış bir şekilde duruyor, ayaklarını omuzlarına dayayarak bir masanın üzerine uzanıyordu. Adam

Onun zevk taklidi yaptığını biliyordu ve kendini harcamaktan alıkoyamasa da - onu çok arzuluyordu- bu keyifsizdi. Kendini bir organ öğreticisinin emrinde, eğleniyormuş gibi yapan, cinsel performans sergileyen bir maymun gibi hissediyordu.

Öğleden sonra geç saatlerde adam bitkin düşmüştü ve kadın o kadar zirve yapmış görünüyordu ki, ondan ne isterse istesin, onunla tekrar bir araya gelmek suç olurdu.

" bu kadar yeter," dedi yorgun bir sesle. "Sana akşam yemeği hazırlayayım. Lütfen biraz kestir. Tekrar hastalanacağından endişeleniyorum."

Adam haklı olduğunu söyleyebilirdi çünkü kadın itiraz etmedi. Yavaşça yukarı çıktı, sanki acı çekiyormuş gibiydi. Kendisinden çok daha iri olan bedeninin ona yaşattıklarından sonra nasıl olmazdı ki?

Bir tavuk çorbası hazırladı. Ona verdiği et suyundan daha doyurucu ama yine de besleyici ve mideyi yormayan bir çorba. Çorba bittiğinde ona seslendi. Ayak seslerini duymayınca onu kontrol etmek için üst kata çıktı.

Yataktaydı, gözleri kapalıydı.

Onun yanına oturdu ve omzuna dokundu.

Gözlerini kırpıştırarak açtı. "Özür dilerim," dedi.

"Uyuyakalmışım." "Güzel. Amaç da buydu zaten. Yemek yemek ister misin?"

"Belki birazcık."

"Sana bir şeyler getireceğim. Yatakta kal."

"Hayır, hayır," diye itiraz etti, kendini sürükleyerek ayağa kalktı. "Gece boyunca uyuyabilmem için ayakta olmam daha iyi."

Onu aşağıya kadar takip etti ve adam salondaki masaya iki kase ve bir somun ekmek getirdi. Sandalyesine ve gözlerini kapatarak buharı içine çekti.

"Çok lezzetli kokuyor," dedi.

Ancak zar zor yemek yiyor, et suyunu höpürdeterek içiyor ve ekmeğin kabuğundan parçalar koparıyordu.

"Beğenmedin mi?" diye sordu. "

Ama aç değilim."

"Belki de yatağına dönmelisin."

"Benimle gelmelisin," dedi. "Biraz daha pratik yaparsın."

Solgun ve nemli görünmesine rağmen bu maskaralıktan vazgeçmiyordu. Sabrını zorlamaya başlamıştı.

"Bir gün için yeterince pratik yaptım," dedi. "Sen de öyle. Ben temizlerim. Sen biraz uyu."

Başını iki yana salladı. "Yatmaya hazır değilim, yemin ederim." "O zaman sabırlı ol."

"Neden bana kitap okumuyorsun?"

Sonunda makul bir öneri. "Benim için zevkti," dedi. "Ne dinlemek istersiniz? Belki biraz şiir? Yeni bir kitabım var-"

"Bana kızlarını oku."

İç çekti. Sanki bıçağı döndürmek istiyor gibiydi. Onun için hiçbir şey ifade etmediği konusunda elinden gelen her şekilde ısrar etmek istiyordu.

"Gerçekten istediğin bu mu?" diye sordu.

"Günlerce yatakta çürüyüp paranızı boşa harcadıktan sonra size faydalı olmak istiyorum."

"Paranın umurumda olmadığını biliyorsun."

"Evet, öyle. Ayrıca, küçük masum şeyleri duymak hoşuma gidiyor. Prenseslerle ilgili hikayeleri hep sevmişimdir."

"Peki," dedi. "Ama yatağına dön. Gelip sana katılacağım."

Çalışma odasından son mektupları da aldı. Yukarı çıktığında Thaïs yatağına uzanmıştı.

"Oh iyi," dedi. "Ben de gelip seni bulmak üzereydim."

Kâğıtları havaya kaldırdı. "Sadece talep ettiğiniz eğlenceyi topluyorum."

Adam yatağın karşısındaki sandalyeye oturmak için hamle ama kadın yanındaki çarşafı okşadı. "Gel benimle otur."

Muhtemelen kadın ona karşı koymaya niyetliydi ama adam tartışamayacak kadar yorgundu. Yatağın üzerine tünedi ve

İlk harfin üzerine mühür.

"Bayan Amelia Landslough," diye başladı. "On yedi yaşında-"

"Çok genç," dedi Thaïs. "Sıradaki."

O da kabul etti. Okumaya devam etmenin bir anlamı yoktu.

Başka bir mektubun mührünü açtı. "Leydi Honor Hastings." "Leydi Honor. Ne kadar asil."

"Leydi Honor, yirmi bir ," diye devam etti, "Lord Lyle Hastings'in ikinci büyük kızı."

"Yeterince tecrübeli," diye izin verdi Thaïs.

"Sarışın ve bir metre on bir boyunda, oldukça narin sayılır."

Thaïs içini çekti, mektubu elinden aldı ve yere fırlattı. "Şey, o yapmayacak, değil mi?"

Neden olmadığını anlayamadı. Sesi itiraz edilemez geliyordu.

"Sorun ne olabilir ki?"

"Senin için çok kısa."

Bundan çok ama çok sıkılmaya başlamıştı. "Boyunun ne önemi var?"

"Onunla nasıl konuşacaksın? Seni duyamayacak." "Yüksek sesle konuşabilirim."

"Aşağı doğru konuş demek istiyorsun. Kulaklarına doğru."

"Saçmalıyorsun. Her kıza en ufak bir gerekçeyle itiraz ediyorsan bunları sana okumamın ne anlamı var?"

"Küçük olan tek şey Leydi Honor. Yürümeyi seviyorsun ama onun adımları küçük olacak. Sen ata binmeyi seviyorsun ama o sadece küçük bir midilliye binebilecek."

"Tamamen spekülasyon. Sırf beni kızdırmak için bu kadınları reddediyorsun." "Kadınları bilgeliğimi istiyor musun, istemiyor musun?"

"Öyle olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Oh, kızma. Bana bir tane daha oku."

Bunu kabul etmesinin tek nedeni bu mektubun grubun son mektubu olmasıydı.

"Bayan Edwina Lawrence," dedi. "Yirmi dört yaşında, Northumberland'daki Blyth'ten Bay William Lawrence'ın en büyük kızı."

Thaïs devam etmesi için başıyla onayladı.

"Çarpıcı güzelliğe sahip olduğu düşünülen Bayan Lawrence kuzguni saçlı, mavi gözlü, ince yapılı ve orta boyludur."

"Hayır," dedi Thaïs hemen. "O doğru görünüşe sahip değil."

Dişlerini sıktı. "Sana *söyledim*, görünüşün önemi çok az." "Çok yanılıyorsun. Çoğu kişiden daha çok gözlerinizle ziyafet çekiyorsunuz."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bir kadına bakmak -doğru türden bir kadına- insanı azdırır." "Beni bir hödük gibi gösteriyorsun. Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?"

"Sen aşağı bir beyefendisin. Ama kalçaları, göğüsleri ve kığı seven birisin."

Bu tamamen sinir bozucuydu. Mektubu bir kenara fırlattı.

"Bu sana bahsettiğim kırk kızdı sonuncusu ve sen her birini eledin. Tek bildiğin, bu kadının mükemmel olabileceğı."

Homurdandı. "Sana sürekli söylüyorum, mükemmel diye bir şey yoktur. Olduğunu düşünmekle aptallık ediyorsun. Sadece *senin* için mükemmel var."

"Peki zaman, tam olarak kiminle evlenmem gerektiğini düşünüyorsun?" diye tersledi. "Senin sonsuz bilgeliğinle onu nasıl bulabilirim ki?"

"Muhtemelen öyle biri yoktur," dedi şarkı söyler gibi bir sesle. "Sanırım benimle evlensen iyi olur."

"Bir kez olsun *ciddi* olabilir misin, Thais?" dedi, bugün biriktirdiğı tüm hayal kırıklığı ve hüsrarla yatağı vurarak. "Koyunlarımdan biriyle daha çabuk evlenebilirim."

Kız öyle keskin bir nefes aldı ki, adam ona bakarken boynu kırıldı. Yüzü sanki onu kırbaçlamış gibi çarpılmıştı.

Dondu kaldı. Midesinin içindekiler çalkalandı.

Tanrım, bunu söylemişti. Yüksek sesle. *Ona*.

Ve dün gece ona bir eş ve anne olma arzusuyla ilgili söylediklerinden sonra. Zalimceydi.

Onu aceleyle omuzlarından tuttu. "Thais," dedi, "bu yanlış oldu. Hem de çok yanlış. Sadece *Ton*'un böyle bir şeyi asla kabul etmeyeceğini kastetmiştim. Senden iyi-"

"İyi bir koyun, ha?" araya girdi, zoraki bir kıkırdamayla. "Domuzdan daha iyi sanırım."

Hiç bu kadar midesinin bulandığını hissetmemişti.

"Çok özür dilerim," diye kekeledi. "demek istemedim. Öyle demek istemedim.

sizi ya da aramızdaki bir eşleşmeyi bu şekilde algılamak, sadece-" "Alastair," dedi, "bu bir şakaydı."

Ama öyle demek istemiş olsa bile, buna verdiği cevap tarif edilemezdi.

Ve daha da kötüsü, böylesine korkunç bir hata yaptığına göre, aklına çok çarpıcı bir düşünce geldi. Onunla evlense nasıl *olurdu*? Onun özlemini çektiği, sadece onu seçen, ona bebekler ve bir ev veren o adam olabilseydi ve-

Dur, diye emretti kendine.

Yapamadı.

Eğer deli ailesi ona bir şey öğretmişse, o da saygıdeğer bir İttifak istikrarın temeliydi. En yakın ilişkisinin hayatında kaosa neden olmasına izin veremezdi. İçinde büyüdüğü gibi bir ev hayatı istemiyordu.

Mutlak mükemmellik noktasına kadar kontrol edebileceği bir varoluş istiyordu.

Ve Thaïs gibi biriyle evlenmek, yani tavırları ve tutkulu kişiliği bir yana, sadece şöhreti bile hayatını çalkantılı bir fırtınaya sürükleyecek bir kadınla evlenmek söz konusu bile olamazdı.

Ama aralarındaki şefkati öldürdüğünü fark şu anki kadar kötü hissetmemişti hiç.

Onu kaybetmek, daha önce hiç hissetmediği bir üzüntüye neden oldu.

Otuz Üçüncü Bölüm

Thaïs, Alastair'in -Lord Eden'kendisini tokatlamış gibi hissettiğini görmesine izin vermemeye çalıştı.

Ne de olsa onun sözlerinden etkilenmekle aptallık etmişti. Adamın yaptığı espri tam da kendisinin yapacağı bir espriye benziyordu.

Ama gülmesine rağmen adamın içini gördüğünü anlayabiliyordu.

Gözleri sıvı gibiydi, işkence görüyordu. Ona dokunmaya, onu yatıştırmaya çalışıyordu. Bu aşağılayıcıydı.

Bunu neden *söylemişti*?

Neden onun gibi saygınlığa ve mükemmelliğe önem veren bir adamın, para için erkeklerle yatan bir kadınla evlenmenin *şakasını* bile yapacağını düşünmüştü ki? Yüzlerce erkekle, onlarca yıl ve on binlerce sterlin değerinde.

Dışarıda onunla evlenecek bir erkek olabileceğine inanıyordu.

Ama Lord Alastair Eden gibi bir adam olmayacaktı. Ve bunu unutmakla aptallık etmişti.

Dünyada nasıl görüldüğü konusunda genellikle kendine karşı açık sözlüydü. Hayatını nasıl kazandığı için insanlar ona böyle bakıyordu ve her zaman da bakacaktı.

Alastair de o insanlardan biriydi.

Ve bir anlığına bile olsa, şakayla karışık bile olsa bunu unutmak için delirmişti. Onun nesi vardı?

Bütün gün kendine dün gecenin gerçek olmadığını hatırlatmak için uğraşmıştı.

Kendini o kadar sahte bir coşkuyla sekse vermişti ki, neden burada olduğunu hatırlamak için neredeyse yere yığılacaktı. İkisinin de neden burada olduğunu.

Sikişmek
için.

Bu kadar.

Karanlıkta sırları fısıldamamak için.

Kanlı aşka düşmemek için.

O kadar utanmıştı ki tuvalete saklanmak istedi. Belki o zaman ona tekmelediği bir çocukmuş gibi bakmayı bırakırdı. Hâlâ hararetle özür diliyordu, bu da onu daha da utandırıyordu. Ağlamadan önce onu durdurmak zorundaydı.

"Tanrım, yeter," diye inledi, yüzüne bir gülümseme yerleşmişti. "Ciyak ciyak bağırp durmayın lordum. Ateşimi geri getireceksiniz."

Konuşmayı kesti. Bunun yerine kendine çekti, şefkatle sarıldı ve gözlerinin içine baktı.

"Lütfen özrümü kabul edin."

"İhtiyaç olmadıgı halde tabii ki kabul etmiyorum."

Bu eziyete son vermek için adamın ellerini tutup göğüslerine bastırdı ve kalçalarını oynatarak adamın kasıklarına yaklaştı.

Bir şimşek çakmasıyla ürken bir at gibi şaha kalkarak ondan uzaklaştı.

"Lütfen yapma. Şu anda istediğim şey bu değil," dedi. "Ve ben Senin de istediğinin bu olduğunu düşünüyorum."

Öyle değildi. İsteddiği şey buradan ayrılmak ve hemen unutmaya başlamaktı. Onu unutmak.

"İstedğim şey size ödediğinizin karşılığını vermek," dedi.

"Eh, bütün gün bana bunu cömertçe verdin," diye cevap verdi karanlık bir şekilde. "İnanılmaz bir değer haline geliyorsun."

"Bunu duymak hoşuna gidiyor."

"Kendi yatağında uyuyacağım," dedi. "Yorgunum. Sen de biraz dinlenmelisin. Sabah görüşürüz."

Hastalığı sırasında bile haftalardır her gece birlikte uyuyorlardı, ama o tartışmıyordu. Haşlanmış duyguları ve kızarmış kalbiyle baş başa kalmak istiyordu.

Keşke arkadaşları da burada olsaydı. Cornelia ve Seraphina'ya onun nasıl bu kadar incitici sözler söylediğini ve kendi tepkisinin her şeyi nasıl daha da kötüleştirdiğini anlatmak isterdi.

Güzel bir ayı nasıl da mahvetmişti.

Ama yine de, belki de şikayet etmek burada *olmamaları* daha iyiydi.

Hiç şüphesiz Eden'in ukala ya da kötü ruhlu olduğunu söyleyecekler ve onu ölüme terk edeceklerdi.

Ama onun hakkında yanılırlar.

Onun da kendisinden daha kötü hissettiğini iliklerine kadar biliyordu. Eğer onun huysuzluklarından bu kadar rahatsız olmasaydı, asla düşüncesizce söylemişti. Fahişeleri cezbetmek de dahil olmak üzere denediği her şeyde en iyi olmaya odaklandığı için muhtemelen bu hatasından dolayı kendini asla affetmeyecekti.

Ama bu, sözlerinin doğru olmadığı anlamına gelmiyordu. En dürüst şeyler genellikle düşünmediğiniz zamanlarda söylenirdi.

"Aptal kız," diye fısıldadı kendi kendine, adam arkasını döndüğü anda dökülmeye başlayan gözyaşlarını silerek.

Uyuyana kadar ağladı.

Sabah uyandığında yine hasta hissetti. Ateşten, Eden'la yüzleşmekten duyduğu korkudan hastaydı.

Kadın çay içmeye gelmeyince kapıyı çaldı ve elinde bir tepsiyle içeri girdi. "Nasılsın?" diye sordu, yüzü endişeyle çizilmişti.

"Dün kendimi yormuş olabilirim," diye itiraf etti. "Öyle olduğunu tahmin ediyorum. Kendini hasta mı hissediyorsun?"

"Yorgun, çoğunlukla."

Bir gece önce yaptıkları konuşmanın acısı her kelimenin havada asılı kalmasına neden olmuştu.

"Yatakta kal," dedi. "Dinlen. Hattie gittiğinde seni kontrol edeceğim."

İtiraz edemeyecek kadar yenilmişti. Yorgunluktan olduğu kadar günden kaçmak için de tekrar uykuya daldı.

Uyandığında neredeyse akşam olmuştu.

Hâlâ düşündüğünden daha hasta olmalı.

Eden'ı bulmak için aşağı indi. Mutfakta, dirseklerine kadar una bulanmış bir haldeydi. Elmacık kemiğinin üzerinde beyaz bir çizgi vardı.

Daha önce pek çok kez yaptığı gibi uzanıp onu fırçalamak istedi. Ama ona dokunamıyordu. İffetli bir şekilde bile.

Onunla tekrar yatmaya nasıl dayanacağını bilmiyordu. "Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Akşam yemeğimiz için bir kuzu turtası." Ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "Sana en sevdiğinden yaparsam iştahın yerine gelir diye düşündüm."

Bu onun en sevdiğiydi. Kuzu etini havuç, domates, soğan ve otlardan oluşan lezzetli bir karışımla pişiriyordu.

rahatlığın kokusu.

"Bütün gün kaldığım için özür dilerim," dedi.

"İstedğin kadar uyu, Thaïs. Derslerim sona erdi."

ne kadar ona dokunmanın acısından kurtulduğu için rahatlamış olsa da, buraya gelme amacında başarısız olmak istemiyordu.

"Matematiğiniz yanlış," dedi. "Hâlâ bu gece ve yarın var.

Beni bir aylığına işe aldınız."

"Seni bana bir kadını nasıl memnun edeceğimi öğretmen için tuttum. Ve öğrettin . Bir aşık olarak kendime güveniyorum. Yükümlülüğünü fazlasıyla yerine getirdin."

Bunu ona değil, açmakta olduğu turta kabuğuna söylüyordu.

Onunla tekrar birlikte olmak istemiyordu, bu çok açıktı.

Ve her şeyin bittiğini bilmek -son zamanın geçtiğini ve son anların tadını çıkarmayı bile bilmediğini bilmek- gözlerini yaşarttı.

Adamın kendisine bakmadığına .

"Senin kaybın," dedi hissetmediği bir neşeyle. Gayda çalmayı öğrenmek istiyordu, böylece yüksek sesle, tıngırtılı ve akortsuz, kederli ve kanlı bir ağıt çalabilecekti. Horozlara kendi ilaçlarının tadına baktıracaktı.

Odadan çıktı ve adam elinde dumanı tüten iki tabakla salona gelene kadar bir saat boyunca sabrı .

Sessizlik içinde yediler. Yemek muhtemelen nefis olmasına rağmen, ağzında ekşi bir tat bırakıyordu. Zar zor yutkunabiliyordu.

Görevi gereği Edena son bir kez yatağında kendisine katılmayacağından emin olup olmadığını sordu.

Başını iki yana salladı. "Teşekkür ," dedi kibarca. "Ama ben sizi dinlenmeniz için bırakayım."

Onun kanlı dinlenmesi. Köpek kanı, ama dinlenmesinden bahsetmesinden bıkmıştı. Geçen hafta ölüleri diriltecek kadar dinlenmişti. O değildi solmasını engellemek zorunda olduğu çürük bir menekşe.

Ama olsun. Onu görevinden almıştı ve o da bu konuyu kapatacaktı.

Bir fahişenin bilmesi gereken bir şey varsa, o da patronunuzun size karşı hiçbir yükümlülüğü olmadığıdır. Onun uygun gördüğü zaman oradaydın. Ve o artık Lord Eden için uygun değildi.

Yatağa gitti ve horozlarla birlikte uyandığında hemen Eden'in kapısını çaldı.

"Evet?" diye .

İçeri girdi ve onu geceliğiyle, hâlâ yatakta buldu. Onunla birlikte çarşafların altına dalma isteğiyle savaştı. Onun sabahını özlemişti

Sıcak.

"Hâlâ uyuyor musun diye bakıyorum," dedi. "Sen uyandığında ben de valizlerimi hazırlayayım."

"Hattie gidene kadar bekle," dedi. "Ben sana yardım ederim." "Tamam."

Sabahı, Hattie'yle kibar görevlerine geri döneceği konusunda sohbet ederek ve broşürleriyle notlarını evin içinde dağınık halde bıraktığı yerlerden toplayarak geçirdi. Enstitünün endişeleri, taşrada geçirdiği bir ayın ardından bir ömür boyu uzakta kalmış gibi geliyordu. Yakında Londra'ya, arkadaşlarının yanına, Alastair Eden dışında bir yaşam amacına sahip olacağı gerçeğiyle avunuyordu.

Hattie gittikten sonra toparlanmak için üst kata çıktı. Eden içeri girip yüzünü buruşturduğunda giysilerini gardıroptan ve bürodan çıkarıp yatağın üzerine yığıyordu.

"Güzel eşyalarını dağıtacaksın," dedi. "Benim eşyalarım o kadar da güzel değil."

"Elbette öyle. Sabırsızlanmayın. Toplanacak o kadar çok şey yok. İşte." Bir kombinezonu aldı ve dikkatlice katladı, sonra düzenli bir yığın elde edene kadar bunu bir başkasıyla ve bir başkasıyla .

"Gördün mü?" dedi. "Sandıklarına daha iyi sığarlar." "Hizmet listenize *vale* hizmetini de ekleyeceğim."

"Umarım bir referans verirsiniz."

"Mükemmel adam," dedi.

"Mükemmel değil. Ama senin sayende daha iyi." Homurdandı.

"Sana çok minnettarım Thaïs," dedi. "Bana öğrettiğin her şey için. Bunu büyük bir başarı olarak görüyorum."

"Paranızın karşılığını aldığınıza sevindim." "Şunu söylemeyi kes.

Samimiyim." "Ben de öyle. Bir servet ödedin."

İçini çekti ve sessizce katlamaya devam ederek giysileri sandıkların içine yerleştirmesi için ona uzattı.

İşlerini bitirdiklerinde, "Sabah ilk iş olarak sizi almak için araba gelecek," dedi.

Güzel. Yeterince çabuk gelemezdi. Şu anda burada olmasını diledi.

Öğleden sonra, kendisini orada istemeyen bir adamla evin içinde garipliğinden kaçınmak için kendini odasına kapattı. Nazik bir

Artık ona ihtiyaı olmayan bir adam.

Ağlama isteğiyle savaşmaya devam etti. Aylığını almak üzere olduğunu biliyordu ve cehennemi ağlayışından dolayı bunu suçluyordu.

Akşam yemeği için artık turta yediler ve bu kez Thaıs Eden'i son bir kez yatağa götürmeyi teklif etmedi.

Bir fahişe bile reddedilmekten hoşlanmazdı.

Bir koyundan daha iyi olmayan bir fahişenin bile gururu vardı.

Mışıl mışıl uyudu ve uyandığında bacaklarının arasında bir kan lekesi gördü. Ayı bitirmek için uygun bir yol.

Araba yüklendikten sonra Eden onu kapının girişinde kollarına aldığında, yanağına kibar bir öpücük kondurmasına izin verdi ama karşılık vermedi.

Ve Londra'ya dönüş yolculuğu boyunca karnında kamburlaşarak ve ağrıyarak ağladı.

Otuz Dördüncü Bölüm

Eden'in kız kardeşi Anna, Londra'ya döndüğü ilk hafta akşam yemeğinde, "Keyfin yerinde değil," diye gözlemledi. " zamankinden bile fazla. Bütün akşam neredeyse tek kelime etmedin."

Keyifsiz. Eğer Anna onun sadece keyifsiz olduğunu düşündüyse, keyfi yerindeymiş gibi davranarak mükemmel bir iş çıkarıyordu.

Çocukluğundan beri neşesini bu kadar yitirdiği bir zamanı hatırlamıyordu.

Tek istediği yalnız kalmak olduğu halde, her gün işine devam ederken normalmiş gibi davranmak onu yıpratıyordu.

"Burada, şehirde olmak konusunda hevesli değilim," dedi; bu doğrudu ama hissettiği acımasız griliğin nedeni bu değildi. "Taşrada geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum."

"Köpekler, atlar ve temiz hava," dedi Anna kocası Gilby Howe'a sert bir şekilde. "Kardeşimin gerçekten özlemini çektiği tek şeyler."

Hayır. Özlemini çektiği şey, düşünmeden edemediği iyi kalpli, ağzı bozuk bir kadının yanında uyanmaktı.

Gilby ona sempatik bir bakış attı, ancak Eden Gilby'nin baştan aşağı Londralı olduğunu ve taşrayı Thaïs kadar sıkıcı bulduğunu biliyordu.

Thaïs. Onun adını yüksek sesle söylemeyi arzuluyordu. Dilindeki hissini . Ama ondan kime bahsedebilirdi ki, laf arasında bile olsa? Hiç kimseye. Üstünkörü bir tanışıklığın ötesinde bir tanışıklıkları olduğunu biliyordu.

"Ben iyiyim," diye güvence verdi kız kardeşine. "Sadece açılıştan beri yorgunum Parlamento."

"Pekala," dedi Anna, "her ne isen, biraz coşku toplamanın zamanı geldi. Bir baloda kur yaparken asık suratlı olamazsın. Bayanlara çekici tarafını göstermelisin." Durakladı ve ona sırtıttı. "Eğer sen çekici bir tarafı , yani." Adam ona

alaycı bir bakış fırlattı.

"Hayır," dedi ve güldü. "Kesinlikle o değil. Gülümsemeyi dene."

Adam şakacı bir tavırla dişlerini gösterdi ve kadın kahkahalara boğuldu.

"İşler nasıl gidiyor Gilby?" diye sordu kayınbiraderine, konuyu değiştirmek için

Konu. Gilby, Batı Hint Adaları'na giden bir gemideki bir grup özgür Siyah erkeği kaçırma girişiminde bulunmakla suçlanan bir köle tüccarına karşı kanıt hazırlıyordu.

Gilby cevap vermek için ağzını açtı ama Anna parmağını kaldırarak onu durdurdu. "Mathson senin için potansiyel gelinler hakkında notlar hazırlamadı mı?" diye sordu.

"Bu gece genç hanımlardan birkaçıyla tanışacağınız için heyecanlı olmalısınız." "Elbette," dedi, ancak pek inandırıcı olamadı,

Gösteriş için bile olsa. Hakkında okuduğu kızlardan herhangi birinin özelliklerini zar zor hatırlayabiliyordu. Hatırladığı tek şey Thais'nin onlara verdiği yanıtlardı.

Özellikle de sonuncusu.

"Beni ikna etmek için biraz daha uğraş," dedi kız kardeşi. "Doğrusu, hiç kimse özellikle ilgimi çekmedi."

"Herhangi biri, özellikleri bir listede toplandığında, raporlar göndermeye daha alışkın bir adam tarafından ilginç görünmeyecektir. Koyunlar," dedi Anna. "Raporları benim yazmama izin vermeliydiniz. Ben çok daha süslüyüm."

"Bunun bir önemi yok. Eğer şahsen etkilenmezsem, başarılarımın listesi anlamsız olur."

Ona hafif bir şaşkınlıkla baktı. "Ama sen başarı listelerine . Sana ne oldu böyle?"

Thais onu ele geçiren şeydi. Artık onun kendisini uyaran sesini duymadan kur yapmayı düşünemiyordu. *Mükemmel diye bir şey yoktur. Sadece senin için mükemmel.*

Başkentin balo salonlarında ona eşlik etse, potansiyel gelinlerle etkileşimlerini gözlemlese ne olacağını merak ediyordu. Mektuplarında okuduğunda yaptığı gibi tüm kızları elinin tersiyle iter miydi?

Tabii ki, söz konusu genç hanımların hiçbiri onunla ilişki kurmayacaktı. Kolunda bir fahişeye ortaya çıkarsa -onun için mükemmel olsun ya da olmasın-.

Onu düşünmeyi bırakması gerekiyordu. Ama yapamadı.

Her şeyin bu şekilde sona ermesinden *nefret ediyordu*. Daha önce hiç bilmediği bir yakınlık kurmuşlardı ve bu yakınlık acı bir uzlaşmayla sona ermişti. En azından geldiğinde samimi bir tanışıklıkları vardı. Şimdi onunla sokakta karşılaşırsa diğer tarafa yürüyeceğinden şüpheleniyordu.

Ve söylediği o acımasız sözden sonra, böyle hissetmeyi hak etmişti.

Onun sözlerinin tam olarak ne anlamıştı: Kendisinin ondan daha aşağı olduğuna dair içgüdüsel bir düşüncenin kanıtı.

İşin acı tarafı, bunun doğru olduğuna bile *inanmıyordu*. Onunla evlenme fikrine gülüp geçmesine neden olan dürtüyü düşündükçe, daha da arkaik ve iğrenç geliyordu. Thaïs'i *tanıyordu* ve onun da en az diğer kadınlar kadar saygı ve nezaketi hak ettiğini biliyordu. *Daha fazla* hak ediyordu çünkü ona çok şey vermiş ve ondan, kolayca harcayabileceği paralar dışında hiçbir şey almamıştı. Anna ve annesi dışında, başka hiçbir kadın -başka hiçbir insan- ona bu kadar yakın olmamıştı.

Ona minnettardı. Onu özlemişti.

Onun muazzam kişiliği. Ona şiddetle ve yanlamasına yaklaşan zekâsı. Gürültülü kahkahası, sefil dili ve yuvarlanan kızıl saçları. Bedeni, yatakta onun yanında sıcacıktı.

Onunla bir gün daha geçirmek için neler vermezdi. Yaptıklarını geri almak için bir şans.

Onu incittiği için üzgün olduğunu söylemek için bir şans.

Aralarında hak etmeyen kişi oydu.

Ama gerçek şu ki, züppeliğinden ne kadar pişmanlık duyarsa duysun, bunun altında yatan acı bir gerçek vardı: onunla birlikte olamazdı. Haklı ya da adil değildi ama tartışılmazdı. O bir konttu ve kadın da bir fahişe.

Onların zamanı sona ermişti.

Geleceği kucaklaması gerekirken geçmişi düşünerek saçmalıyordu.

Bu gece, sezonun açılış balosunda başlayan gelecek.

Anna, Leydi Rasby'nin zarif evine giden araba yolculuğu boyunca gevezelik

James'in şehir evini ziyaret etti ve ona nasıl davranması ve kiminle konuşması gerektiğine dair ipuçları verdi. Duyurulur duyurulmaz, onu Leydi'ye teslim etti.

Rasby'nin kendisi, Anna'ya onu odadaki her anne ve kızla tanıştıracığına söz vermişti.

Seçkin bir beyefendi gibi görünme görevine kendini verdi. Gülümsedi, selam verdi, kibar sorular sordu. Ama kızların hepsi çok genç, çok gergin, çok deneyimsiz görünüyordu. En yaşlı bekar olmaktan çok uzak olmasına rağmen Odadakiler ona kendini yaşlı hissettiriyordu. Böylesine resmi sınırlar içinde, böylesine mükemmel tavırlı kadınlarla birlikteyken, kendini Thaïs'in *sert* ve *mesafeli* dediği davranışlara geri dönerken buldu. (Ya da onun deyiimiyle, *ukala* ve *bir cadı kedisine kadar soğuk*).

Bunu düşündüğü için kendini kaba hissetse de, tanıştığı kızların hiçbir vücutunun ilgisini çekmedi. Kalabalığın içinde daha düzgün ya da kıvılcık saçlı birilerini aradı. Ama Thaïs'in vücudu kalabalığın arasında moda değildi. üst . Kızların çoğu incecikti, saçları inciler ve çiçeklerle başlarının üzerine tutturulmuş sıkı lüleler halinde düzenlenmişti. Bazıları muhteşemdi, bazıları sade ama hiçbir gözünü alamıyordu.

Bilardo salonuna çekildi ve kendini güçlendirmek için kulübünden birkaç tanıdığıyla birlikte bir konyak içti.

"Avda mısınız?" Parlamento'da ara sıra müttefiki olan Lord Zachary ona sordu. "Sizi bu akşam toplantılarında pek görmüyorum."

"Evlenmeye karar verdim," dedi Eden.

Zachary kaba bir şekilde olmasa da ona güldü. "Bu konuda sesin çok asık çıkıyor. Kadınlar hastalık değildir, bilirsin."

Eden kendi kendine gözlerini devirdi. "Haklısın. Sadece bu tür şeylerden nefret ediyorum. Kalabalıklar arasında dolaşmak, aynı anda bir sürü insanla tanışmak. Kimsenin balolara eğlenmek için geldiğine inanamıyorum."

"Oh, hepsi kötü değil. İçkini bitir, seni bir tur attırayım. Sana dans edecek güzel bir kız bulacağız."

Eden'in güzel olsun olmasın, Thaïs sürece hiçbir kızla dans etme arzusu yoktu. Ama bu, bir aile kurmasını sağlayacak bir tutum değildi, bu yüzden içkisinin sonuncusunu da geri attı ve Zachary'yi odadan çıkıp girdabın içine kadar takip etti.

Zachary köşede tek başına oturan çok genç bir kadına kaşlarını çatarak baktı. "Ah canım," dedi. "Zavallı Bayan Clark sahipsiz. Kız kardeşimin bir arkadaşı. Gidip onu kurtaralım. Sizi tanıştırayım."

Eden, Zachary'nin nezaketinden etkilenmişti. Aranacak bir beyefendi olarak, ona el sallayan ve ilgisini çekmek için yarışan bir sürü insan vardı.

Yine de doğruca odanın bir köşesinde korkudan titreyen genç kadının yanına gitti.

"Bayan Clark," dedi Zachary sıcak bir sesle, "bu mevsimde dışarıda olduğunuzu bilmiyordum."

"Evet," dedi bir fısıltıdan daha yüksek olmayan bir sesle. "İlk balom." Gözlerini yere indirdi. "Bu işte pek iyi olduğumu sanmıyorum."

"Ah, peki o zaman, tanışmalısınız. Lord Eden, bu Bayan Emily Clark. Bayan Clark, Eden sosyalleşmekten nefret eder ve sefil."

Oh. Bayan *Emily* Clark. Lord Bell'in ilgilendiğini duyduğu genç bayan . Amcasına bir uyarı mektubu yazdığı ve kendisinden hiçbir cevap alamadığı kadın.

Ona yakından bakınca Bell'in niyetleri karşısında daha da dehşete kapıldı. Bayan Clark evlenecek yaşta olmasına rağmen, hala çocuk yuvasında olan bir kızın görünüşüne ve tavrına sahipti. Kolaylıkla on dört yaşında olabilirdi. yaşındayım.

"Sizinle tanışmak bir zevk, Bayan Clark," dedi Eden.

Onun burada tek başına sinip kalmasına o kadar üzüldü ki, düşünmeden onu dansa kaldırmaya karar verdi. Kadın son derece rahatlamış görünerek kabul etti ve adam onu piste çıkardı.

Birçok gözün şaşkınlıkla onlara baktığını fark etti. İnsanların onun dansa katılmasına alışık olmadıklarından mı yoksa Bayan Clark'ı Lord Bell'in kolunda görmeyi beklediklerinden mi emin değildi.

Bayan Clark yetenekli bir dansçıydı, minik ayakları üzerinde çevikti. Eden çocukluğundan beri sahip olduğu yetkinlikle onu piste yönlendirdi.

Thaïs'in gibi, bedeniyle ona bir söz vermemiştir. Bu odadaki düzgün genç *hiçbiriyle* böyle bir şey yapmayı aklının ucundan bile geçiremezdi. Şüphesiz onlar da en az kendisi kadar rahatsız ve samimiyetsiz olacaklardı.

Tertemiz küçük melekler gibiydiler.

Şeytanlardan hoşlandığını fark etmişti.

Hareket sona erdiğinde, o ve Bayan Clark içecek masasına doğru koyuldular.

"Dans için teşekkürler," dedi. "İyi yapıyorsun."

"Siz de öyle lordum. Yine de nazik davranıyorsunuz. Doğrusu, kütüphanede balo salonundan daha iyiyim. Okumayı dansa tercih ederim."

Kadının açık sözlülüğüne şaşırmıştı, alaycı ses tonundan bahsetmeye bile gerek yoktu. "Bu doğru mu? Sizinle aynı zevki paylaştığımı itiraf etmeliyim. Ne okumaktan hoşlanırsınız?"

"Modern felsefe," dedi. "Kısa bir süre önce Mr. Adam Smith. Ve-" etrafına baktı ve sesini alçalttı "- Mary Wollstonecraft."

Kaşlarını kaldırarak ona bakmaktan kendini alamadı. "Bayan Clark. Tam bir skandalsınız."

"Size söylüyorum çünkü kız kardeşinizin Rosemere Düşesi'nin arkadaşı olduğunu biliyorum."

Kız kardeşinin Cornelia Ludgate ve benzerleriyle ilişki kurmasına izin verdiğine göre, ilerici görüşlere sahip olması gerektiğini ima ediyordu.

Öyle de yaptı.

Bayan Clark'ın kaderinde evlenmek olduğu söylenen adamın aksine. Bell, Cornelia ve Seraphina'ya radikal görüşleri ve ayrıldığı karısıyla olan yakın dostlukları nedeniyle zulmetmekten neredeyse sadistçe bir zevk alıyordu. Gazetelerde onlara ve Enstitülerine karşı bir hizbin liderliğini yapmıştı ve çok daha kötüsünü yaptığından şüpheleniliyordu.

Ne korkunç bir maç.

O daha bir uyarıda bulunamadan, Bayan Clark'ın refakatçisi olan ve Eden'in büyükannesi olacak kadar yaşlı görünen Bayan Perth onlara katıldı. Bayan Perth arabalarının beklediğini söyledi.

Kızın uzaklaşmasını izlerken ona karşı sevgi duyduğunu hissetti. Ve onu Lord Bell gibi bir zalimin pençesinde hayal edemiyordu.

Eden, sırf onu böyle bir kaderden korumak için onunla evlenip evlenmemesi gerektiğini düşündü.

Bu tam da Thaïs'in onu uzak durması konusunda uyardığı türden bir eşleşmeydi. Ne de olsa böyle bir kızla evliliğini yıllarca sürdürmek istemesi mümkün değildi. Bunu sadece bir aile sahibi olmak için yaptığı düşünülürse, bu aslında evlenme amacını da ortadan kaldıracaktı.

Ama bu gece bir şeyi kanıtladıysa, o da bu çevrede onu Thaïs kadar etkileyen bir kadın olmadığıydı. *Kendisi* için mükemmel bir kadın bulması gerektiğini söylemişti.

Onu çoktan bulmuş ve kaybetmişti.

Bir kadını korumak bir koca olarak yapabileceği en iyi şey olabilirdi.

Bu, onu sevmenin yerine geçebilir.

Bayan Clark'a çiçek göndermeye ve ertesi öğleden sonra onu ziyaret etmeye karar verdi.

Bölüm Otuz Beş

"Canım, dinliyor musun?" Thaïs'in arkadaşı Marianne Anderson iki kare kumaş tutarak sordu. "Yatakhanedeki perdeler için gül rengi mi menekşe rengi mi?"

Thaïs onu dinlemiyordu. Çırılçıplak kalmış tırnaklarına bakıyor ve onları kemirmeyi bırakmayı diliyordu ama bitmek bilmeyen kötü ruh hali yüzünden yapamıyordu ve bir *erkekten* çok fazla hoşlandığı için sadece kendini suçlayabilirdi.

"değil," dedi bir tırnak etini karıştırırken. "Sen seç."

"Kendini iyi hissediyor musun?" Marianne sordu. "Oldukça-" "Şirret görünüyorsun," diye ekledi Cornelia.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum," diye mırıldandı Thaïs.

"*Sinirli* diyecektim," dedi Marianne nazikçe. "Ülkeden döndüğünden beri kendinde değilsin."

Thaïs bunu fark etmelerine şaşırmıştı. Bir ay önce döndüğünden beri birbirleriyle konuşacak zamanları . Hepsi de Enstitü'nün etrafında koşuşturmakla, bir ay sonra yapılacak açılış için mekânı hazırlamaya çalışmakla meşguldü.

birkaç ay sonra. Bina şafaktan karanlığa kadar inşaatçılar ve dekoratörler, mobilya ve malzeme , öğrencilerle görüşmeler ve öğretmenler için eğitim oturumları ve kurucuları ve kadın çıraklar almayı kabul eden patronlar.

Bu çılgınlık hoş karşılanmıştı, çünkü arkadaşlarının onu uzakta geçirdiği haftalar hakkında sorgulamasını engelliyordu. Hâlâ Colin Camberwell ile büyük bir malikânede gezip tozduğunu düşünüyorlardı. Eden'la birlikte olduğunu sadece Elinor biliyordu.

Onlara söylemenin bir zararı olmazdı - dedikodu yaparak Eden'in mahremiyetini asla ihlal etmezlerdi - ama ona çok yakından bakmalarını istemiyordu. Özellikle de Eden'in kız kardeşi Anna bu kadar sık etraftayken.

Bu lanet öğleden sonra olduğu gibi.

Thaïs kızı sevmiştir ve Enstitü'de onun yardımına şiddetle ihtiyaç duyuluyordu.

Ama Thaïs kardeşini düşünmeden ona bakamıyordu.

"Menekşeyi sevdim," dedi Anna.

"Ben de," diye onayladı Seraphina.

"Menekşe olsun," dedi Marianne ve not defterine yazdı. "Bu dekoratörün son sorusu," dedi Marianne. "Neden hepimiz oturup öğle yemeği yemeyelim mi?"

"Evet, gidelim," dedi Cornelia. "Belki yemek bunun mizacını iyileştirir." Thaïs'i işaret etti.

Başlarda öyleydi. İşe aldıkları aşçı çok yetenekliydi.

Ama sonra Cornelia konuşmayı Thaïs'in bütün ay düşünmekten kaçındığı konuya çevirdi: Lord Eden'in evlilik pazarındaki başarısı.

"Kardeşin hanımlarla nasıl gidiyor?" Cornelia Anna'ya sordu. "İtiraf etmeliyim ki, böylesine ciddi bir adamın balolara gitmesi ve müzikalleri oldukça eğlenceli."

Bu kesinlikle Thaïs'i eğlendirmiyordu.

Ve Eden düşündükleri kadar ciddi değildi. Sadece onu iyi tanımadığınız zaman görünürdü. Çok şanslı bir kadının çok yakında keşfedeceği gibi. Fahişe.

"Şey," dedi Anna, "Alastair tam olarak umutsuz değil. Kadınlarla konuşmakta oldukça iyidir. İçtenlikle ilgileniyor ve hatta oldukça komik biri."

Evet, çünkü ona doğal olmayı, soru sormayı ve bütün gün koyunları hakkında konuşmamayı öğretmişti, diye düşündü Thaïs karanlık bir şekilde.

"Ve iyi bir dansçıdır," diye devam etti Anna. "Dans nefret ettiğini söylüyor ama en azından iyi bir gösteri sunuyor."

Thaïs bunun ne anlama geldiğini merak etti. Partnerine fısıldıyor muydu? Dışarıdan masum görünen adımları atarken gözleri ve bedeniyle onu baştan çıkarmak mı? Yakışıklı yüzü ve mükemmel tavırları, Thaïs'in ona öğrettikleriyle birleşince, Thaïs onu ölümcül bir hale getirmişti. Muhtemelen tüm *ton* onunla evlenmek için yaygara koparıyordu.

Bundan nefret ederdi.

"Başarılı gibi görünüyor," dedi Seraphina.

"Pek sayılmaz," dedi Anna. "kadını elde edebileceğinden şüpheleniyorum ama evdeyken suratı asık. Zar zor yemek yiyor ve o kadar zayıfladı ki terziyi çağırmak zorunda kaldım. Kasabanın havasından nefret ediyor ve ona uymadığını söylüyor ama her mevsim Parlamento için buraya geliyor ve onu hiç bu kadar solgun ve asık suratlı görmemiştim."

İyi, diye düşündü Thaïs. Belki de o kadar solgun ve suratsız olacaktı ki kimse onunla evlenmek istemeyecekti ve Thaïs de lanet hayatının geri kalbi kırık olmak zorunda kalmayacaktı.

Ona kötülük dilediği için anında kendine kızdı. Sonra da kendini affetti çünkü Eden öfkesini hak etmişti.

"Özellikle biri var mı?" Marianne sordu.

Thaïs nefesini tuttu. Onun bir başkasına şefkatle yaklaştığı fikri bile göğsüne inen bir mala gibiydi.

"Bunu söylemek zor," dedi Anna. "Kasabadaki kızların yarısına kur yapıyor gibi görünüyor. Her gece dışarıda ve Lordlar Kamarası'nda olmadığı ya da çalışmadığı her anı kadınları arayarak dair beni temin ediyor."

Thaïs'in beklediği cevap bu değildi.

"Hangi kitleri ziyaret ediyor?" Thaïs kendine rağmen sordu. Tanrı biliyordu, ayrıntılar ruh haline yardımcı olmayacaktı ama merakını da bastıramıyordu.

Seraphina kıkırdadı. "*Ton*'un bakirelerini isimleriyle tanıyor musun, Thaïs?"

Aslında öyleydi. Ve mektuplardaki kızlardan hangisinin onun ilgisini çektiğini çok merak ediyordu, her ne kadar onu onlarla birlikte düşünmek şeytanın mezarında yattığı hissine kapılmasına neden olsa da.

"Dedikoduları bilmek hoşuma gidiyor," dedi Thaïs.

Anna çenesine vurdu. ". Letty Pettigrew'u aradı. birkaç kez. Müzik konusundaki becerisini takdir ediyor. Görünüşe göre sesi bir meleşinki gibi ve arpta bir dahi."

Thaïs Bayan Pettigrew hakkındaki mektubu hatırladı. Onu fazla müzikal bulmuş, Eden'in sevgili huzurunu ve sessizliğini mahvedebileceğini düşünmüştü. Öyle görünüyordu ki

o zaman onunla aynı fikirdeydi. Fikirlerinin unutulması onu rahatsız ediyordu. Cornelia, "Müzisyen bir eş onun için iyi olabilir," dedi. "O bir müzik patronu.

Her şeyden önce sanat."

Anna başıyla onayladı. "Ve ben ziyarete geldiğimde bizi eğlendirebilir. Taşradaki evi korkunç derecede sessiz."

Çünkü henüz çocuğu yok, diye düşündü Thaïs. Başka bir kadının ona çocuk vermesi fikri karşısında dişlerini gıcırdatmamaya çalıştı.

"Peki Pettigrew kızı için teklifte mı?" Cornelia sordu.

"En ufak bir fikrim yok," dedi Anna. "Dün gece Lord Bollinger'in kızı Ellie'yle iki kez dans ettikten sonra daha bu sabah ona çiçek gönderdi. Chambers kardeşlerle ata binmeye gitti - sanırım büyük olanı seviyor. At üzerinde oldukça iyi. Bir de Valencia Estes var, Babası İspanya Büyükelçisi. Siyasetle ilgileniyor ve _."

Anna çeyrek saat boyunca Thaïs'in Eden'e uğraşmamasını söylediği kadınların cazibelerini anlatmaya devam etti.

Bu onu yemekten soğuttu.

Yemek bittiğinde ve Anna nihayet konuşmayı bıraktığında Thaïs, "Ben eve gidiyorum," dedi.

"Ama saat daha iki," dedi Seraphina. "Sıradaki dört kızla görüşmeye yardım etmek istemiyor musun?"

"Başım çok ağrıyor," dedi. Ekşi bir kalpten bahsetmiyorum bile.

Evine dönmek için bir faytona bindi. Yürüyecek hali yoktu. Evde yatağına uzandı ve gözlerini kapattı.

hissetmek çok çürüktü. Eden'in parkta biriyle *gezdiğini* duyunca bu kadar üzüldüyse, *evlendiğinde* buna nasıl dayanabilirdi?

Kendi hayatına odaklanmalıydı, onunkine değil.

Bu da yeni patronlar edinmek demekti.

Eve döndüğünden beri bir erkekle görüşmemişti. Kendi kendine Enstitü ile çok meşgul olduğunu söylüyordu ama bu doğru değildi. doldurmak için haftada bir akşamı rahatlıkla kendine ayırabilirdi. Para için çaresiz değildi. Yıllar boyunca, sonunda fahişeliği bıraktığında karnını doyuracak ve barınmasını sağlayacak kadar para biriktirmişti ama Ekstralar onun hayırsever kızlarına gidebilir.

Ayrıca, fahişelik on beş yaşından beri onun mesleği idi. O olmasaydı, kim olurdu ki? Tüm hayatını Thaïs Magdalene olmak için harcamıştı. İşi ona bir amaç vermişti ve bu ona iyi geliyordu.

Bu tereddüt, patronlar sırasındaki hiç kimsenin Alastair Eden olmamasından kaynaklanıyordu. Bu duygusal bir saçmalıktı ve eğer aklından atmazsa tüm hayatını mahvedecekti.

"İyi," dedi yüksek sesle. "Şimdi her zamanki gibi iyi bir zaman."

Kendisiyle bir akşam birlikte olmak isteyen erkeklerden gelen tekliflerin yığınınını buldu. En üstten bir tane kopardı. Lord Alfred Quirke. O onu üzüyle tanıyordu. Bir markizin üçüncü oğluydu. Zengin ya da eğlence dışında herhangi bir konuda seçkin değildi ama yakışıklı olduğu söylenirdi. İş görürdü.

Akşam için onu davet eden bir not gönderdi. Normalde daha önceden haber verirdi ama artık bir patron edinmeye karar verdiğine göre beklemek istemiyordu. Ayrıca, erkeklerin uğruna her şeyi bırakabileceği türden bir kadındı.

Bunu hatırlamak ona iyi gelecektir.

Quirke onu saat onda ziyaret edeceğini söyledi, bu da ona en sevdiği hamamı ziyaret etmek için zaman bıraktığı için mükemmeldi. Birlikte olduğu her erkekten önce ve sonra yıkanmak onun ritüeliydi.

Sırılsıklam olduktan sonra eve döndü ve iki saatini kendini güzelleştirmek için harcadı. Vücuduna koku sürdü, dudaklarını ve yanaklarını pürüzlendirdi. Yumuşak ve esnek olması için cildine yağ sürdü. Bir madamın yüzünü kızartacak bir elbise giydi.

Vücudunu mükemmel bir şekilde hazırladıktan sonra, misafirleri için şarap, meyve, peynir ve alkollü içkilerden oluşan bir sofrayı hazırladı.

Saat 10'da geldi.

Kapıyı açtı ve onu selamlarken vücudunu gösterecek şekilde durdu. Mum ışığının tüllü elbisesini şeffaflaştırdığını, göğüslerinin ve kıkırının hatlarını neredeyse çıplakmış gibi ortaya çıkardığını biliyordu.

"Sen bir imgesin," dedi Quirke. "Arkanı dön."

Kadın yaptı ve adam homurdanarak kadının poposunu arasına aldı. "Söyledikleri kadar iyi."

"Daha iyi, hatta," diye mırıldandı.

"Daha iyi, hatta," diye onayladı.

"Ve sen de iyi bir erkek ," dedi ona, elleri belini keşfederken göğsüne yaslanarak.

"Bana öyle söylediler,"

dedi. "Ne şanslıyım."

Müşteriler severdi. Çirkin, kokuşmuş olanlara bile istendiklerini hissettirmekte iyiydi. Ama bu gece eğleniyormuş gibi yapmak zordu. Her gülümsemenin nasıl bir iş olduğunu hissediyordu.

Quirke'ün siki sırtının küçük kısmına bastırdı. Adamın çoktan sertleşmiş olmasına sevinmişti. Onu oraya getirmek için daha az uğraşacaktı. Genellikle çaba sarf etmekten çekinmezdi -bir erkeğin kendisini istemesini sağlamanın verdiği hazzı yaşırdı- ama bu gece ilgilenmiyordu.

Elini adamın sikinin üzerinde kaydırdı.

" bir var," dedi. "Seni içimde hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Bunu söylememiş olmayı diledi. Bunu en son Alastair'e söylemişti. Ve lanet olsun, doğruydı.

Quirke'ün elleri göğüslerine doğru tırmandı.

"Ben de sabırsızlanıyorum," dedi.

Arkasını döndü ve onu soymaya başladı.

Orta boylu ve geniş yapılıydı, kumral saçları ve mavi gözleri vardı.

Temiz kokuyordu, çekiciydi, yeterince hoştu ve ondan tahrik olduğu belliydi.

Hayal edebileceği kadar mükemmel bir patrona yakındı. Ona iyi bir gece borçluydu.

Adamın ceketini, kravatını ve yeleğini çıkardı, acele etmedi ve çıplak göğüslü olana kadar ellerini vücudunda gezdirdi. Sonra dizlerinin üzerine çökerek botlarını ve pantolonunu çıkardı.

Bunu yaparken sikini kızın yüzüne bastırdı. Biraz

kabaydı ama en azından ne istediğini biliyordu.

Normalde bunu ona vermekten mutluluk duyardı. Onu soymakla uğraşmaz, sadece sikini küçük bedeninden çıkarır ve geceyi başlatmak için ona sakso çekerdi. Ne de cazibesinin bir parçası da coşkusuydu. Erkekler ona isteksiz olması için küçük servetler ödemiyordu.

Yine de yüzündeki aleti görmezden geldi ve onu soymak için acele etmedi.

Sonunda onu çıplak yakaladığında, başını eğdi ve penisini ağzına aldı.

İnledi.

Bu, ellerini onun kıkına koyması ve onu daha derine çekmek için yaklaştırması gereken kısımdı. Onu harekete geçirmek için aletini yalaması ve emmesi gereken kısım. Kendi zevk seslerini çıkarması gereken kısım.

Ama hiç istemedi.

Ağzında lanet bir penis istemiyordu. En azından bunu.

Çıkardı, geri çekti ve ayağa kalktı.

Quirke şaşkınlıkla ona baktı.

"Korkarım bu gece olmayacak," dedi. "Pardon?"

"Sanırım hastalanıyorum. Gitmelisin."

Adam ona bakakaldı. "Ama beni buraya daha bu öğleden sonra

çağırdınız." "Seni başka bir zaman geri getireceğim."

Ona iğrenmiş bir bakış attı. "Ben ödemeyeceğim."

"Senden bunu istemezdim."

Başını salladı, çabucak giyindi ve tek kelime etmeden oradan ayrıldı.

Bu oldukça kibardı, gerçekten. Birçok erkek, kendilerini tatmin etmeden kovduğu için ona bir tokat atmak isterdi.

Ama yalnız kalmak için risk almaya değerdı.

Belirli birini bu kadar çok isterken, yabancı bir adamla her gösterisini yapamazdı.

Yatağına uzandı, yalnızdı ve Alastair için acı çekiyordu.

Otuz Altıncı Bölüm

Eden, Kadın Eşitliği Enstitüsü'ne kur yapmanın tatsızlığından uzak bir gün geçirdiği için minnettar bir halde geldi. Sezonun açılışından bu yana altı hafta geçmişti ve artık evlilik pazarındaki her kızla, artı anneleri ve kız kardeşleriyle tanışmıştı. Bildiği her dansı elli farklı kişiyle yüz kez dans etmişti. Yemeklere, pikniklere, müzikallere katılmıştı. Telefon etmeye, ata binmeye, yürümeye gitmişti. Çiçekler, tatlılar, kartlar gönderdi. Haftalardır tek başına bir gece bile geçirmemişti.

Çok ve bir eş bulmaya başladığı zamankinden daha yakın değildi.

Bu durumdan tanıştığı kadınları sorumlu tutamazdı. Çoğu güzeldi ve güzel olmayan birkaç tanesi de en azından akılda kalıcıydı. Ama hiç kimse ona Thaïs'in ısrarla söylediği doğru kadının yapacağı gibi seslenmemiştir.

Ona verdiği tavsiye aklından çıkmıyordu. Bir kadının kokusuna çekilmesi gerektiği. Zihni kadar bedeni de onu büyülemeliydi. Onu düşündüğünde, ona baktığında, onunla konuştuğunda, ona sarıldığında kalbinde bir kıvılcım olmalıydı.

Bu tavsiyeyi göz ardı edemezdi, çünkü böyle şeylerin nasıl hissettirdiğini biliyordu.

Thaïs'le birlikteyken de böyle hissetmişti.

Onu dikkati dağılacak kadar özliyordu. Hala gözlerini açar açmaz yatakta ona uzanıyor, ancak vücudunun olması gereken yerde soğuk bir boşlukla karşılaşıyordu. Parlamentodayken, kulübünde başka kadınlarla dans ederken bile düşünceleri ona kayıyordu.

Onu ziyaret etmek istiyordu. Birden fazla kez, gelin bulma konusundaki sıkıntılarını konuşmak üzere onu ziyaret etmek için izin isteyen bir not hazırlamaya başlamıştı.

Ama bu sadece bir bahaneydi. Onun fikirlerini duymak . Onu kızları. Sadece onun günlerini dinlemek, şakalarını dinlemek, ona dokunamasa bile yanında olmak istiyordu, artık bu şekilde geçirdikleri zaman sona ermişti.

Bir not göndermedi. Kendini şımartmak sadece özlemini artıracaktı. İlerlemesi gerekiyordu.

Bu da onu Emily Clark'a götürüyordu.

Lord Bell'in boşanır boşanmaz ona teklif götürmeyi planladığı kasabadaki erkek kulüpleri artık herkesin malumuydu. Bell onu uyarmıştı.

Diğerlerinin ondan uzak durması gerekiyordu ve gücü ve vicdansızlığı göz önüne alındığında, çok az kişi bu konuda ona karşı çıkmaya hevesliydi.

Eden Bell'den korkmuyordu. Elinor onu terk ettiğinden beri Bell'in taciz ettiği, dava açtığı ve tehdit ettiği Jack Willow ve Eşitlikçi Dernek ile olan dostluğu zaten bu adamın düşmanlığını kazanmıştı. Eden'in konumundaki çok az adam böyle bir umursamazlığı göze alabilirdi. Emily Clark'ı o kurtarmazsa kimin kurtaracağını bilmiyordu.

Sık sık yalnız kaldığı için onu dışarıda her gördüğünde onunla dans etmeye özen gösteriyordu. Onu birkaç kez vasisinin evinde ziyaret etmişti. -Chelsea'de, Lord Hoover'ın kılıç ve süs bıçakları koleksiyonuyla dolu, dağınık bir şehir evi. Oraya her gidişinde Hooverla görüşmek istemiş ve kendisine hasta olduğu söylenmişti. Bayan Clark onun hakkında kötü konuşmazdı ama Eden'la sohbetleri sırasında ondan söz ettiğinde, Eden adamın zihinsel olarak hasta olabileceğine dair belli belirsiz bir ima çıkarırdı. Bayan Clark'ın deyimiyle "*sisli*".

Yani korumasızdı. Bell'in, Elinor ve Jack'e karşı verdiği hukuk mücadelesinde parasının çoğunu çarçur ettiği için ihtiyacı olduğunu herkesin bildiği serveti uğruna kapması için olgunlaşmıştı.

Emily'nin geleceğinin daha on sekiz yaşındayken Bell'e teslim edilmesi fikri Eden'ı hasta ediyordu. O akıllı bir kızdı. Nazik bir kızdı. Onunla konuşmaktan hoşlanıyordu. Esprili bir zekâsı, köpeklerle doğal bir ilişkisi ve kırlara karşı bir düşkünlüğü vardı. Onun sessiz doğası ona kendisini hatırlatıyordu.

Onu fiziksel olarak çekici bulmuyordu ve masumiyeti göz önüne alındığında onu yatağa hayal bile edemiyordu. Ama evlenmek istediği başka bir kadın yoksa ve Emily'ye elini uzatarak onu kurtarabilecekse, belki de ikisi için de en iyisi buydu.

Olgunlaşırken ona sığınak sağlayabilir ve sonunda arkadaşlıktan eşliğe geçebilirlerdi. İki, üç yıl sonrası o kadar da

bir aile kurmak için uzun süre beklemek.

Thais'nin bu plan karşısında dehşete düşeceğini biliyordu. Ona öğrettiği şeyi boşa harcadığını söyleyecekti. Tam olarak yanlış türde bir kadınla evlendiğini söyleyecekti.

Muhtemelen haklı olurdu.

Ama sorun şu ki, dışarıda bulunmayı bekleyen mükemmel bir kadın *yoktu*.

Onu çoktan bulmuştu.

Lord Bell'in Emily Clark'la evlenmesine izin veremeyeceği gibi onunla da evlenemezdi.

Hayatta bazı şeyler üzücü ve zordur ve bu da onlardan biriydi.

"Ah, Lord Eden," dedi Seraphina Arden, adam binanın girerken. "Tam zamanında geldiniz. Toplantı bu tarafta."

Başının üzerindeki büyük avizeyi hemen tanıdı.

Thais demir tüccarından seçmişti. Sipariş mektubunu da kendisi . Odada yakışıklı görünüyordu. Ne olduğunu merak ediyordu.

Thais onun evlerindeki mobilyaları düşünürdü. Özenli dokunuşlar için gözüyle atmosferi nasıl geliştirebileceğini.

Seraphina onu binanın avlusundaki yeşilliklere bakan havadar bir koridora götürdü. Çok güzel döşenmişti, her kapı tokmağı, masa ve desen Thais'in zevkini yansıtıyordu. Bu eşyaların arasında, Thais'in varlığını o kadar keskin hissediyordu ki sanki yanı başındaydı.

Onun toplantıya katılıp katılmayacağını merak ediyordu.

Toplantı salonuna girdiğinde onun orada olmadığını görünce yaşadığı hayal kırıklığı yüzünden kendine kızdı.

Çoğu erkek olan yaklaşık otuz kişi yeni görevlerini öğrenmek için toplanmıştı. Onun gibi onlar da mesleklerinde eğitmek üzere kadın çıraklar almayı kabul etmişlerdi. Eden'a arazi yönetimi konusunda eğitmesi için iki kadın atanacaktı.

Seraphina'nın sevgilisi, kadınlara mimarlık stajı yaptıracak olan Adam Anderson'a el salladı ve bir kadın hukuk katibi almayı kabul eden kayınbiraderi Gilby Howe'un yanına oturdu.

"Günaydın beyler," dedi Seraphina. "Sanırım hepimiz buradayız.

Desteyiniz için her birinize teşekkür etmek istiyorum. Öğrencilerimiz sizinle çalışma fırsatı buldukları için çok heyecanlılar. Ve onlar rollerinde harika olacak muhteşem bir kadın sınıfı."

Eden programın nasıl işleyeceğini anlatırken birkaç not aldı. Önümüzdeki hafta başvuruları alacak ve nitelikli adaylarla şahsen mülakat yapacaktı. Daha sonra ilk çalışmalarını yaparken Enstitü'de yaşayacaklar ve Parlamento yaz tatiline girdiğinde kendisi ve kâhyalarıyla birlikte uygulamalı eğitim için malikânesinde görev alacaklardı.

Programın bu kadar ayrıntılı ve düzenli ve Enstitü'nün ilk sınıfına kabul ettiği kadınların niteliklerinden etkilenmişti. Lobiye dönerlerken Gilby'ye de aynı şeyleri söyledi. Tam ayrılacaklardı ki bir ses isimlerini söyledi.

Arkasına baktığında Cornelia Ludgate'in el sallayarak onlara doğru yürüdüğünü gördü. "Beyler!" dedi. "Sizi görmeyeli uzun zaman oldu. Daha önce Enstitü'ye gelmiş miydiniz?"

"Hayır, bu bizim ilk seferimiz," dedi Eden. "Burada inşa ettiğiniz şey inanılmaz."

"Evet, çok gurur duyuyoruz" dedi. "Gitmeden önce bir tur atmak ister misiniz?"

Gilby, "Korkarım mahkemeye gitmem gerekiyor," dedi. "Bir dahaki sefere."

"Biraz dolaşmak isterim," dedi Eden. Daha fazla yer görmek istiyordu. Thaïs'in seçtiği mobilyalar. Bunlar belki de Thaïs'in onunla uygun olan tek bağlantısıydı.

Cornelia ona kolunu uzattı. "mi?"

Onu aldı ve binanın içinde ona rehberlik etmesine izin verdi. Ona derslerin bir oditoryum gösterdi. Öğrencilerin okuma-yazma ve diğer becerileri öğrenecekleri sınıflar.

çıraklık ve iş imkanları. Yüz kişiye hizmet verebilecek şekilde donatılmış yakışıklı bir yemek salonu. Avludaki güzel bahçede mutfaklar için otlar yetiştiriliyordu.

öğrenciler vardiya alıyor.

İkinci kat daha sade bir atmosfere sahipti. Sosyalleşmek ve uzanmak için geniş bir salon vardı. Kısılanılacak derecede donanımlı bir müzik odası. Çocuklar için geniş bir kreş.

"Olağanüstü bir iş çıkarmışsınız," dedi Eden. "Çok rahat ve misafirperver."

"Bunun için Thaïs'e teşekkür etmeliyiz. Bu onun vizyonu. Buranın bir ev gibi hissettirmesi konusunda kararlıydı."

"O bir mucize," dedi. Ondan bahsetmek çok iyi hissettirdi.

Cornelia onu merdivenlerden yukarı çıkarırken, "Öyle," diye onayladı. "Üçüncü kat yatakhane. Oldukça güzel bir yer. Her kadının biraz mahremiyeti var ama tüm katta seksen kişi rahatlıkla uyuyabilir. Eğer büyürsek çatı katında daha fazlası için yer var."

Sahanlıktaki bir kapıyı açtı ve kapı büyük ve sert bir şeye çarptı. Tanıdık bir ciyaklama sesi duydu.

Kapı hızla açıldı ve Thaïs kapıdan içeri daldı.

Adamın ona aldığı sarı elbiseyi giyiyordu. O elbise her şeyin geri gelmesini sağladı.

Salonda kahvaltı ederken parmaklarındaki tereyağını yalaması sarı elbisesi, saçlarında parlayan ışık. Akşamları kağıt oynarken ona müstehcen bir hikaye anlatırdı. Gül bahçesinde yanında asık suratla yürürken hapsirması. Sandalyeler hakkında mektuplar yazdırmak. Ona kadınlar hakkında ders vermek.

Ama hepsinden önemlisi, o elbiseyi onun üzerinden çıkardığı onca zamanın anısıyla sarsılmıştı.

"Tanrı'nın ayak tırnakları, sürtük!" Thaïs Cornelia'ya bağırdı.

"Özür dilerim!" Cornelia dedi ki. "Birinin geleceğini bilmiyordum. Kapıda gerçekten bir vasistası ihtiyacımız var. Sadece Lord Eden'a gösteriyordum-"

Bir adım öne çıktı ve Thaïs'in gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Oh!" diye haykırdı. "Eden! Beynim allak bullak olmuş bir halde orada dikildiğini görmedim."

"İyi günler, Bayan Magdalene," dedi, çünkü onu görünce kendi beyni de sarsılmıştı ve aklına daha iyi bir şey gelmiyordu.

Cornelia, "Ben de Eden'a etrafı gezdiriyordum," dedi. "Gitmeden önce ona yatakhaneleri gezdirebilir misin? Bir mülakat için hazırlanmam gerekiyor."

"Olabilir, gerçekten."

"Teşekkür . Elveda Eden," dedi Cornelia. "Seni görmek güzeldi." "Her zaman bir zevktir," dedi eğilerek.

Cornelia aceleyle uzaklaştı ve kapıyı arkasından kapatarak onu Thaïs'i geniş odada yalnız bıraktı.

Dürtüsü onu kucaklamaktı ama bunu biliyordu. Yine de parmakları arzuyla titriyordu.

"Bakın kim ," dedi Thaïs sessizce. "Gloucestershire'dan sessiz bekâr öğretmen. Bay Smith'ti sanırım?"

Gülümsedi. "Adını hiç duymadım."

"Ah, kayıp değil. Biraz sıkıcıdır. Her zaman mutfakta yemek pişirir ya da çalışma odasında koyunlar hakkında bir şeyler okur."

Aralarındaki korkunç konuşmayı hatırlayınca sertçe yutkundu.

"Sesi korkunç geliyor," dedi ve sesinin hissettiği büyük üzüntüyü yansıtmamasını umdu.

Yüzü yumuşadı. "Ona karşı bu kadar acımasız olma. İtirazları vardı."

Ne olduklarını sormak istedi. Onda neye değer verdiğini. Çünkü şu anda kendisinde beğenilecek çok az şey görüyordu - en azından onun bakış açısından.

"Nasılsın Thaïs?" diye sordu. Kadın omuz silkti. "Şikayet etmiyorum."

Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Bundan *oldukça* şüpheliyim."

Güldü. "Şey, belki şikayetçiyim. Ama ben iyiyim. Peki ya sen?"

"Ben iyiyim."

"Kendine bir eş buldun mu?"

"Korkarım henüz değil."

"Ne! Sana öğrettiklerimden sonra şimdiye kadar iki kere olman gerekirdi."

Birinin kulak misafiri olmasından ve birbirlerini bir gözlemcinin anlayabileceğinden daha iyi tanıdıklarını anlamasından endişe ederek odayı taramak için başını salladı. Şüphe uyandırmak istemiyordu.

"Sesini alçaltır mısın?" diye sordu.

Kızgınlıkla ona baktı. "Etrafta beni duyacak kimse yok," dedi.

Onu kızdırmıştı. İsteddiği son şeydi.

"Sadece konuşabileceğimiz daha özel bir yer olabilir demek istemişim. Sakıncası var mı?"

Bir kapıyı işaret etti. "" Adam onu içeri kadar takip etti.

Keten kileriydi.

Ona sürtünmeden durmak için çok az yeri olan *küçük* bir keten kiler.

Onu buraya kızdırmak için getirdiğini biliyordu ama bu tam tersi bir etki yaratmıştı. Kadının tanıdık kokusu bir şefkat dalgası uyandırdı. Öyle derin bir özlem ki boğazı ağrıyordu.

"Dolap demek istemedim," dedi.

"Diğer seçenek de mahzen."

"Dolap o zaman."

"Bana her şeyi anlat," dedi sırtını bir rafa yaslayarak. "Anna kasabadaki kızların yarısına kur yaptığını söylüyor. Eğleniyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Hiç de değil. Tamamen başarısız oluyorum."

"Başarısız mı?" Kadın . "İmkânsız. Sen benim yıldız öğrencimdin. Eminim bir kadını seninle evlenmesi için kandırabilirsin."

"Oh, sanırım birkaçı elimi kabul edebilir. Sorun şu ki kimseyle bir bağ kuramıyorum. Söylediklerinizi düşünüp duruyorum. Eşimle tanıştığımda bir şeyler hissedecek ve onun mükemmel insan olduğunu bilecektim."

"*Senin için mükemmel,*" diye düzeltti.

"Benim için mükemmel," diye kabul etti. "Ve bunu hiç hissetmedim." *Senin dışında diye* eklemedi.

Kızın bunu düşündüğünü bilip bilmediğini merak çünkü bakışları yumuşadı. Uzandı ve onun omzuna dokundu.

"Bu çok kötü," dedi. "Ama belki de sorun kadınlar değildir. Belki de derslerini hatırlamaya ihtiyacın vardır."

Kendine nefes almasını hatırlatmak zorunda kaldı.

"Oh, unuttuğum çok az şey var," diye onu temin etti. "Unutulmaz bir öğretmensiniz."

Birbirlerinin gözlerinin içine baktılar. Adam kadının yüz ifadesini okuyamadı.

Gözleri, ona dokunmayı onun kendisine dokunmak istediği kadar çok istediği için mi kararmıştı? Yoksa onun incitici bir şey söylemesinden korktuğu için mi temkinliydi?

Bu düşünce boğazında bir yumru oluşmasına neden oldu. Konuyu değiştirmesi gerekiyordu.

"Enstitü göz kamaştırıcı," dedi. "Her yerde sizin dokunuşlarınızı görüyorum. Çok gurur duyuyor olmalısınız."

Gülümsedi. "Öyleyim."

Başka bir şey söylemedi.

Onunla ne hakkında konuşacağından emin olmadığını söyleyebilirdi. koşullar ne olsun. Doğal olan kendini affettirmek olurdu.

Ama bunu yapacak gücü kendinde bulamadı.

"Peki sağlığın nasıl?" diye sordu, sohbeti uzatmak için.

Kaşlarını çattı. "Sağlığım mı? Hamile değilim, kastettiğiniz buysa."

Bu düşünce onun aklına gelmemişti. Ama şimdi bunu dile getirdiğine göre, neredeyse öyle olmasını dileyecekti. Çünkü zaman ... şey, bunu yapmamak için bir nedeni olurdu.

Bırak gitsin.

"Oh," diye kekeledi. "Hayır, ben İma etmiyordum... yani, eğer öyleyseniz,

Bana söyleyeceğinizi hayal ederdim ve tabii ki sizin-"

Gülmeye başladı. "Şu haline bak, telaşlanmışsın."

"Ayrıldığınızda bir hastalıktan dolayı iyileşme sürecindeydiniz. Ben de bunu kastetmiştim."

"Bir süre moralim bozuktu," dedi.

Kadının gözlerinde, ona söylediğinden daha fazlasını söyleyip söylemediğini merak etmesine neden olan bir şey vardı. Eğer fiziksel sağlığını değil de ruh halini kastediyorsa.

"Ama şimdi daha iyisin?"

"Bok içindeki bir domuz kadar mükemmel. Ya sen?"

Sefil, demek istedi.

"Çok iyi," dedi. "Teşekkür ."

"Sizi gününüze geri döndürsek iyi olur, değil mi?" Thaïs sordu. Görevden alındı.

Ne kadar acı verici.

"Elbette," dedi hızla. Gitmek için döndü. Ama sonra durdu.

Kapıyı açmaya ve onu terk etmeye dayanamıyordu.

Geri döndü. "Zamanını boşa harcamak istemem, Thais," dedi sessizce. "Ama seni çok özlediğimi söylemeden geçemeyeceğim."

Yüzünde acıya benzer bir ifade belirmişti bu ifadeyi biliyordu çünkü gün onu düşündüğünde kendisinin de bu ifadeyi takındığını hissediyordu.

O da onu özledi.

Tanrım, ne rahatlama. *O da onu özlemişti.*

Kollarını açtı. "Buraya gel."

Kadın öne doğru bir adım attı ve adam neden yapmaması gerektiğini onu kendine çekti.

Başını onun çenesinin altına soktu ve onu sıktı.

Tanrım, onun sarılmaları. Sarılmaları. Dünyada bundan daha rahatlatıcı bir his yoktu.

"Seni özledim," diye mırıldandı yine. "Tanrım, seni nasıl da özledim." "Bana ne kadar özlediğimi göster," dedi.

kaldırdı, raflara yasladı ve öptü. Kadın eğildi, bedeni onu karşıladı.

Ve *bu*, haftalardır hissetmediği şeydi. Başka biriyle yeniden yaratabileceğini safça düşündüğü şey .

Ona daha yakın olmak için çıldırıyordu.

Eğilip yüzünü ellerinin arasına aldı ve onu dudaklarından usulca öptü. Kadının vücudu, onu anında sertleştiren bereketli bir şekilde gevşedi. Öpücüğü derinleştirdi ve kız da onu aynı ivedilikle karşılayınca, elini eteğinin altından kaydırıp amını buldu.

Tanrım, nasıl bir his. Sıcak, kaygan ve ıslak.

Parmaklarını incisine götürdü ve başka bir kadını memnun etmek için ona öğrettiği hareketleri kullandı ve bunun onda işe yaraması için dua etti çünkü Ona kendinden bir şeyler bırakması gerekiyordu.

Kadın haykırdı ve sonra adam bunu hissetti. Avucunun içine kızın vajinasından bir damla ılık sıvı fışkırdı.

Harcıyordu.

Kontrol edemediği tek şey.

Bu, onun kollarında zevkten soluyormuş gibi yapmadığı anlamına geliyordu. Kendini bırakıyor, haftalarca ayrı kaldıktan sonra bu küçük odada onunla sevişmesine izin veriyordu.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu, sadece hoşuna gittiğini, onu *sevdiğini* ve ayrıca hemen şimdi sikini onun içine sokması gerektiğini yoksa öleceğini söylüyordu.

Prezervatifleri yoktu ama umurunda değildi.

Adam kızın içine girdiği anda ikisi de donakaldı, gözleri birbirine kilitlendi ve sadece *hissettiler. Hissettiler.*

O kadar doğru, iyi ve eziciydi ki Eden dökülmeye başladı. Sonra kapı açıldı ve Cornelia'nın şaşkın yüzü

Ludgate onları

selamladı. "Oh," dedi.

Otuz Yedinci Bölüm

Bir an için üçü de hareketsiz ve sessiz kaldı, şok içinde kilitlendiler. "Kapıyı kapatabilir misiniz?" Thaïs sonunda söyleyecek aklı buldu. "Benim bir "İçime gir."

Cornelia hemen kapıyı çarptı.

Hâlâ onu tutan Alastair bayılacak gibi görünüyordu.

Onu suçlamıyordu. Az önce aralarında olanlardan dolayı sarsılmıştı. Kulübeden ayrıldıklarından beri sanki bir dakika bile geçmemişti.

Eve dönmek gibiydi.

Ama ağlamasına izin veremezdi. Bu sadece seksti, lanet olası bir dolaptaki bir buzdolabıydı, kalbini kıracak bir şey değildi.

"Çok üzgünüm," dedi Alastair. "Tanrım."

"Merak etme. Cornelia beni ilk kez çamaşır odasında sevişirken yakalamıyor."

"Gerçekten mi?"

"Şey, hayır. Özel bir istek olmadığı sürece genellikle çarşafli odalarda sevişmem."

"Çok sık aldığınız bir istek

mi?" "Sen benim

ilkimsin."

Kollarını etrafında sıktı. "Bir konuda ilk olmana sevindim." "Gerçekten de nadir bir durum."

Onun yanağından öptü. Garip bir şekilde görünüyordu. Neredeyse mutlu görünüyordu.

"Bunun için sinirlenmiyor musun?" diye sordu.

"Bunun yardımcı olacağından emin değilim. Olan oldu."

Hasar.

Bu onu kesti. Onu nasıl düşündüğünü hatırlattı. Bir kadından çok bir risk gibi.

Ondan ayrıldı ve ona bir havlu uzattı. Yatağı bile kullanmamış iki insan için ikisi de aşırı derecede yapış yapış olmayı başarmıştı. Daha sonra buraya bir paspasla gelip temizlemesi gerekecekti.

Ama önce Eden'ı huzur içinde üzülebilmesi için bu binadan çıkarması gerekiyordu.

"Merak etme," dedi. "Cornelia hiçbir şey söylemez. Hiçbir şey onu şoke etmez."

"Bana oldukça şok olmuş gibi göründü ve öyle geldi."

"Onu tehdit edeceğim. Benden korkuyor. Şimdi gel, seni gizlice aşağı indirelim."

Kapıyı açmak için hamle yaptı ama adam onu durdurmak için elini koluna koydu. "Bekle," dedi.

Tanrım, onun dokunuşunu seviyordu. Parmaklarının koluna yaptığı hafif baskı bile vücudunun aydınlanmasını sağlıyordu.

"Ne?" diye sordu.

"Thais, bir şey düşünüyordum. Aslında bir süredir bunu düşünüyordum ve bugün seni görünce belki de bir şeyler vardır diye düşündüm."

Ona dikkatle baktı, gözleriyle onu sinirlendirecek şekilde içine işledi.

"Peki, ne ?"

"Diyelim ki bu sezon bir eş bulamadım," dedi.

Kadın neredeyse nefes almayı bırakacaktı.

Onun da gibi hissetmesi mümkün müydü? Onlar birlikte değilken hayat daha mı azdı? Güneşin o kadar parlak olmadığını ve havanın ciğerlerine dolduğunu?

Sonuçları ne olursa olsun, sonsuza dek istiyor olabilir miydi?

"Ya onun yerine bir metres tutup daha sonra tekrar denesem?" diye sordu.

Oh.

Ne kadar aptalca.

Tabii ki evlenme teklif etmiyordu. Etmezdi.

Hiç.

Hiçbir şey değişmemişti.

Hayal kırıklığını gizlemeye çalışarak, "Sanırım bu sorunun cevabını kendiniz vereceksiniz," dedi.

Sertçe yutkundu. "Sanırım var. *Sana* soruyorum. Ya benim metresim olsaydın?"

O mu?

Yüzünde hafif bir gülümseme vardı, sanki onun bu durumdan memnun olmasını bekliyordu.

bu daveti. Ve bu onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu. Kendisi hakkında konuştuğu birkaç kişiden biriyken bunu ona nasıl sorabilirdi?

Rüyalar mı?

Ona yine koyun da diyebilirdi. Onu tokatlamak istedi.

"Eden," dedi sertçe.

"Alastair," diye düzeltti.

"*Alastair*," diye ısırdı, "cevabım *hayır*."

Yüzü düştü. Sanki *şaşırmış* gibiydi. Sanki gerçekten de her şeyden sonra, kızın onun kiralık kadını olmayı seve seve kabul edeceğini düşünmüştü.

"Neden olmasın?" diye sordu. Çok üzgün görünüyordu. Bu sinir bozucuydu.

"Çünkü metres olmak istemiyorum," diye bağırdı. "Sana bunu söyledim ve nedenini de anlattım. Dinlemedin mi?"

"Öyleydim, Thaïs." Onun elini ve sıktı. "*Öyleydim*. Söylediğin her şeyi dinledim ve bir kadın tarafından tutulmaktan hoşlanmadığını biliyorum. Geçmişte tek bir adam. Ama benimle öyle olmazdı. Sana sahip olmazdım ya da bana itaat etmeni istemezdim. Ne istersen yapabilirsin. Ama geceleri eve, bana gelebilirsin."

Eve, onun yanına dönme fikri yüreğini ağzına getiriyordu. İsteddiği her şey buydu.

Ama eve, onun arkadaşlığını sadece satın alabileceği bir şey olarak gören bir adamla dönmek istemezdi.

Son müşterisiyle geçirdiği beceriksiz geceden sonra kesin bir karar vermişti. Emekli oluyordu.

"Hayır," dedi. "Ücretli sevgili edinmeyi bıraktım. Sen benim ." "Ne yaptın?"

Sanki kız ona bir deniz olduğunu söylemiş gibi baktı.

Kaptan ve Kuzey Kutbu'na yelken açtı. Bu da onu kadar yaraladı. Onu sadece sırt üstü görebiliyordu.

"Ama onun yerine ne yapacaksınız?" diye sordu.

"bakmaya yardım edeceğim. Kızlarla ilgilenirim."

Yavaşça başını salladı. "Anlıyorum. Bu konuda harika olacaksın." "Çoğu şeyde harikayımdır."

"Öylesin," dedi. "Ama belki ikisini de yapabilirsin. Benim yoldaşım olabilirsin ve hala-"

"Ben metres olmak istemiyorum, Alastair," dedi. "Ben bir eş olmak istiyorum. Ve eğer senin yoldaşın olursam, beni seven bir erkekle tanışamam. Ve sen de hanımınla tanışamayacaksın. O yüzden buna olduğu gibi diyelim. Yolunda gitmeyen güzel bir ilişki."

Gözlerini kapattı. Yüzünün yan tarafında bir kas seğirdi. Onun bu durumdan gerçekten acı duyduğunu görebiliyordu.

Bir an için hayalini kurduğu şeyi yapıp yapmayacağını merak etti. Ona evlenmek istediği kadının *kendisi* olduğunu söyleyecek *miydi*?

Ama gözlerini açtığında hayal kırıklığıyla doluydu. Hayali bir gelecek için umut değil. Alastair Eden gerçekçiydi. Birlikte olamayacaklarını biliyordu.

Başından beri biliyordu.

İkisi de biliyordu.

"Evet," dedi. "Tabii ki. Aptalca davranıyorum."

Acısı çok açıktı. Neredeyse ağlamak istiyordu. Tüm bunlar ne kadar aptalcaydı. Birbirini isteyen iki insan, adetler ve kurallar tarafından ayrı tutuluyordu.

Ama onun önünde ağlamayacaktı. Bunu daha sonra yapacaktı. Tek başına, olamayacak bu şeyin yasını tutacaktı.

"Seni geçireyim," dedi.

"Gerek yok. Kendine iyi bak, Thaïs."

Kadının önünde derin bir selam verdi ve küçük odadan çıktı.

Dolaptan çıkmadan önce onun ayak seslerinin kaybolmasını bekledi.

Sonra yatakhanedeki yataklardan birine yığıldı ve gözyaşlarının yanaklarından aşağı süzülmesine izin verdi.

Cornelia ve Seraphina'nın yanına gelmeleri hiç de uzun sürmedi. "Tanrı aşkına oluyor?" Seraphina dedi ki. "Cornelia diyor ki Lord Eden'ı keten kilerde mi beceriyordun? Tek kelime veda etmeden kaçıp gitti. Şimdi de ağlıyor musun? Sana bir şey mi yaptı?"

Thaïs gözyaşlarını silerek, "Benden metresi olmamı istedi," dedi. "Sadece bugün mü? Durup dururken mi? Seni dolandırırken mi?" Cornelia sordu.

"Sopalama kısmı bitene kadar bekledi."

"Ve bu seni ağlayacak kadar üzdü mü?" Seraphina sordu.

"Sevgilim, *sorun* ne?" Cornelia dedi ki. "*Sevdiğini* bile bilmiyordum.

Eden. Geçen yıldan beri onu hiç gördün mü? Bunların hiçbirisi mantıklı değil."

Thaïs, "Camberwell açık artırmada beni gerçekten kazanmadı," diye itiraf etti. "Bu

Eden'in yaptığı gerçeği örtbas etmek için bir numaraydı." "Ne?" diye haykırdı arkadaşları aynı anda.

"Gloucestershire'dayken Eden ile birlikteydim. Bir ay boyunca onunla birlikteydim. Her şeyi gizli tutmak için Camberwell'den kendi adına teklif vermesini istedi." Durakladı. "Kimseye söyleme. Onun için önemli olan kimsenin bilir."

Ona kızgın olabilirdi ama sözünden dönmezdi.

"Tabii ki söylemeyeceğiz," dedi Seraphina. "Ama ne kadar tuhaf. Bana metres tutacak bir tip gibi gelmedi. Çok daha azı için fahiş ödeme bir tane."

"O değil. Beni, bir gelin bulmaya gitmeden önce ona nasıl iyi bir koca olunacağını öğretmem için tuttu."

"Oh," dedi Cornelia. "Nasıl ..."

"Düşünceli mi?" Seraphina teklif etti.

Cornelia kafası karışmış gibi, "Evet. Hatta oldukça tatlı," dedi.

"O çok tatlı biri," diye feryat etti Thaïs. "O kadar tatlı ki ona aşık oldum."

"Ona *aşık!*" Cornelia patladı.

"Ben de açıklayamıyorum. Bir anda oldu. Ona kızdırmayı öğrettim ve beynimde bir şeyler ters gitti."

"Eden nasıl seks yapılacağını bilmiyor muydu?" Seraphina sordu.

"Bu işte iyi olmadığını düşünüyordu ve evlenmeden önce mükemmel olmak istiyordu. Bunda bir sakınca yok."

"Oldukça romantik," dedi Seraphina.

Thaïs içini çekti. "*Biliyorum.*"

"İşe yaradı mı?" Cornelia sordu.

"Evet," dedi Thaïs. "O çok, çok iyidir. Onu özlüyorum."

"Peki, neden metresi olmayı kabul etmiyorsun? Ne zararı var ki?"

"Metres olmak istemiyorum. ait bir erkeğim olsun istiyorum. Sadece bir tane. Onunla bir aile kurmak istiyorum. Bir eş olmak. *Seçilmiş* olmak. Hiçbirinizin evlenmek istemediğini biliyorum ve benim gibi biri için çılgınca gelebilir ama ben bunu istiyorum."

Buna karşı tüm argümanlarını sunmaları için hazırlandı. Sahip olduğu hakları kaybedeceğini, bağımsızlığının olmayacağını, aşkın kendisini adil olmayan yasalara bağlamak olmadığını söylemek için.

Ama ikisi de yargılayıcı tek bir söz söylemedi.

"Sesin delirmiş gibi gelmiyor," dedi Seraphina. "Ya da değersiz. Eğer istediğin , sahip olmalısın."

Cornelia, "Belki Eden'a *ne* hissettiğini söylersen seninle evlenir," dedi.

Acı acı güldü. "Eden'a bunu söyledim ve o da bana 'Koyunlarımdan biriyle evlensem daha iyi olur' dedi."

İkisi de dehşetle baktı.

"Lanet olası bir *koyun* mu?" Seraphina söyledi.

"Taşaklarını keseceğim," dedi Cornelia. "Derhal."

"değil," dedi Thaïs. "Bunu nefret dolu bir şekilde söylemedi. Beni küçümsediğinden değil. Sanırım beni önemsiyor. Ama kuralları çiğneyecek bir tip değil.

Çok düzgün biri. İtibarına değer veriyor, mükemmel olmak istiyor. İngiltere'de bir fahişeyi karısı yapacak son adam o. Ve ben de ailesinin başkasının olmasını isteyen bir adamla birlikte olmayacağım."

"Sen de öyle yapmalısın," dedi Cornelia. "Sana olduğun gibi değer veren ve seninle evlenmeyi hayatının onuru sayacak bir adamı hak ediyorsun."

Sözler nazikti. Ama Alastair'in asla o adam olamayacağını acısını azaltmadılar.

"Umarım haklısındır," dedi Thaïs.

"Onun haklı olduğunu biliyorum,"

dedi Seraphina. "Ben nadiren

yanılırım," dedi Cornelia.

"Kendinizi şişirmeyin Düşes," diye karşılık

verdi Thaïs. "Bana Düşes deme," dedi Cornelia.

"Şimdi tartışmayalım," dedi Seraphina. "Thaïs yine ağlayabilir." "Sadece seni sevdiğim için," dedi Thaïs.

"Bunu itiraf etmek bana ne kadar acı verse de, hislerimiz karşılıklı," dedi Cornelia, Thaïs'in elini tutup öperek.

Thaïs, "Pekâlâ, hadi işimize bakalım," dedi. "Gün bizim için bayatlıyor ve benim de keten kileri temizlemem gerekiyor. Ortalığı dağıttım."

Cornelia, "Jack'e gitmek üzere saat altıda yola çıkacağımızı unutma," dedi.

Elinor'un kocasının boşanma dilekçesi yarın Lordlar Kamarası'nda oylanacaktı. Elinor, bunun geçme ihtimalinin neredeyse kesin olduğunu bilen bir durumdaydı. Kocasıyla kalmak için zerre kadar arzusu yoktu.

Bell, ancak boşanma onu yalnız bırakacaktı: bekar bir kadının yasal haklarından ya da evlilik sözleşmesinin faydalarından yoksun kalacak ve çocuklarını reşit olana kadar görme umudu olmayacaktı.

Thaïs onun için endişeleniyordu. Onu her gördüğünde Elinor daha da kötü görünüyordu. Solgun, sulu gözlü, yorgun ve o kadar zayıftı ki Thaïs her ziyaretinde ona tatlı götürmeye başlamıştı.

Saat altıda, onları Jack'in Mary-le-Bone'daki odalarına götüren Cornelia'nın arabasındaki diğer kadınlara katıldı.

Akşam yemeğindeki havanın ciddi olacağını bildikleri için sessizlik içinde at sürdüler. Ama Cornelia kapıyı çaldığında, Elinor azı dişlerini gösterecek kadar büyük bir gülümsemeyle kapıyı açtı.

"Ah! Buradasın! Ha!" diye bağırdı. Elinde açık bir şarap şişesi tuttu ve başının üzerine kaldırdı. "Kim içki ister?"

Üçü birbirine şaşkın şaşkın baktı.

"Bir kadeh alayım," diye Thaïs. "Olay nedir?"

Elinor'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Duymadın mı?" Elini kalbinin üzerine koydu. "Ah, Jack," diye seslendi omzunun üzerinden. "Gel! Duymamışlar. Herkesin bildiğini sanıyordum. Öğleden sonra gazetelerde çıktı. Ama sanırım Enstitü'deydiniz ve-"

"Ne oldu?" Seraphina bağırdı.

"Bell öldü!"

"Ne?" Cornelia haykırdı.

"Kocam, Tanrı ruhunu şad etsin, bu öğleden sonra öldürüldü." Parlak gözlerle onlara baktı. "Öldürüldü," diye fısıldadı, ama bir yastan çok bir katil edasıyla.

Cornelia kendini duvara yasladı. "Sen yapmadın-"

"*Ben değildim.* Emily Clark adında bir kıza kur yapıyordu."

"Emily Clark!" Thaïs, Eden'in kâğıtlarından bu ismi hatırlayarak, "Ama daha çocukluktan yeni çıkmış." dedi. "Ama o daha çocuk yuvasından yeni çıkmış, ufak tefek bir şey."

Jack kolunu Elinor'un omzuna atarak, "Yiğit ya da değil, çok cesur biri olmalı," dedi. "Çürümüş herifi tam boğazından bıçakladı."

"İçeri gel, içeri gel," dedi Elinor. "Sana her şeyi anlatacağım."

Jack'in küçük salonunda rahatça oturup içkilerini kabul ettiler. Sonra Elinor arkadaşı Leydi Margaret DuMont'tan bir mektup getirdi.

"Hikaye gazetelerde var, ama Margaret'in daha fazla detayı var. Lord Hoover'ın karşısında oturuyor, biliyorsun. Size okuyacağım."

"Bell bu sabah çiçek getirerek Bayan Clark'ı ziyaret etti," diye mektubu okudu Elinor. "Onunla yalnız kalmak istedi ve refakatçisi izin verdi. (Eski Vanessa Perth. Bırakın bir kızı, bir kediciğe bile güvenilmez. Kim bilir Hoover ne düşünüyordu. Sanırım biraz delirmiş.) Her neyse, yalnız kaldıklarında Bell yarın bekar bir adam olacağını söyledi ve Emily'ye evlenme teklif etti. Emily karşı çıkınca, Bell çılgına döndü. Emily'yi omuzlarından tuttu ve ona zorla sahip olmaya çalıştı, namusunu alacağını ve sonra onunla evlenmek zorunda kalacağını söyledi. Vanessa çılgınlıkları duydu ve odaya geri döndü, ama o yaşlı bir kadındı ve Bell onun durması için attığı çılgınlıkları duymazdan geldi. Emily ve duvardan süslü bir hançer kaptı. Adam hançeri elinden almaya çalıştığında da hançeri ona sapladı.

Elinor, "Niyeti onu öldürmek değil, sadece uzaklaştırmaktı," diye sözlerini tamamladı, "ama itiş kakış sırasında bıçak atardamara saplandı. Kurtaracak bir şey yoktu. onu."

"Zavallı Bayan Clark," dedi Seraphina. "Paramparça olmuş olmalı." "Ama en azından o ahmakla birlikte yaşamaktan kurtuldu," dedi Thaïs. "Kız tutuklanacak mı?" Cornelia sordu.

Elinor, "Kendini korumak için hareket ettiğini görecektir bir tanık olduğu için yargılanmayacak," dedi.

"Tanrı'ya şükür," dedi Seraphina.

"Evet," dedi Elinor. "Zavallı kızın daha fazla acı çekmesini hiç istemem."

"Yani Bell ..." Cornelia sözünü yarıda kesti.

Hepsi başlarını sallayarak birbirlerine baktılar.

"Onun ölümünü kutlayarak şeytanı kışkırtmak istemiyorum," dedi Elinor.

"O tabii ki çocuklarımdan babası ve olanları öğrendiklerinde yıkılacaklar."

"Ama şimdi sen varsın," dedi Seraphina. "Ve hepiniz bir arada olabilirsiniz." "Ve Elinor, boşanmış bir kadın yerine dul bir kadın olacaksın," dedi Cornelia.

"Bağımsızlığını kazanacaksın."

Elinor başını salladı. "Yapacağım ilk şey çocuklarımı bulmak olacak. Ve sonra, Jack ve ben bir düğün yapacağız."

"Kanunen evlenmek değil," diye ekledi Jack. "İkimiz de bunu istemiyoruz. Ama yine de birbirimize yeminlerimizi edeceğiz."

Thaïs o gün ikinci kez gözyaşı döktü. Ve bu seferkiler mutlu gözyaşlarıydı.

Otuz Sekizinci Bölüm

Lord Alastair Eden sezonun düğününe göz kırpmayı bile engelleyecek kadar acı veren bir baş ağrısıyla girdi.

"Kaşlarını çatmayı kes," diye tısladı Anna kulağına, dirseğinin üstündeki deriyi çimdikleyerek. "Sana ne oldu böyle? Düğünleri seviyorsun."

Gerçekten de öyle, genellikle. Ve Leydi Elinor Bell ile Jack Willow'un evliliklerini kutlamak için düzenlenen kahvaltının küçük davetli listesine dahil edilmekten onur duymuştu.

Sorun şu ki, burada başka kimlerin bulunacağını biliyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. Yüzünü gevşeterek daha az acımasız bir ifade takınmasını umdu. Gerçek bir gülümseme onu aşırıyordu. Gülümsemeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, gülümsemeye kalkışsa muhtemelen derisi çatlayacaktı.

Bir uşak onları karşıladı ve otuz kişilik yemek odasına götürüp yerlerine oturttu.

Eden, kız kardeşi ve Seraphina Arden arasındaydı.

"Günaydın Bayan Arden," dedi başıyla selam vererek. "?"

Kadın soğukkanlılıkla başını salladı, sonra hemen başını çevirdi ve yanındaki beyefendiyle konuşmaya başladı.

Geçmişte hep samimi davranmıştı. Onu ve Thais'i biliyor olmalı.

Ve eğer yaptıysa, muhtemelen ondan nefret ediyordu. Ve o da bunu hak ediyordu.

Enstitü'de yaptığı domuz fikirli teklifin üzerinden bir ay geçmişti. Bu sürenin tamamını utanç içinde geçirmişti. Kendisini bir daha asla bir beyefendi olarak görebileceğinden emin değildi.

Gelin arayışını askıya almıştı. Bell öldüğüne göre Emily Clark'ın peşinden koşması için bir neden yoktu ve Thaïs'e olan hisleri, kendisini başka bir kadına adayamayacağını yeterince açık bir şekilde ortaya koyuyordu. Kalbi başka bir yere bağlıyken elini veremezdi. Ve istese bile, bir daha bir kadına güvenemezdi.

Eğer sevdiği kişiyi Thaïs'i incittiği kadar kötü incitebiliyorsa -iki kez- o zaman daha az değer verdiği birine ne kadar acı verebileceğini bir düşünün.

Duygular söz konusu olduğunda bir koçbaşı kadar hassas, vahşi biri olduğunu kanıtlamıştı. Ve bir yıl sonra kendisinin bu özelliğini öğrenmek şok ediciydi.

Hayatım boyunca onun nispeten yumuşak kalpli bir adam olduğunu düşündüm.

İndiriyorum.

Bekar olmayı hak ediyordu. Boş evini hak ediyordu.

Eden'in Jack'in dükkânındaki kitapçı olarak tanıdığı, masanın karşısındaki adam gülümsedi ve ayağa kalkarak içeri yeni giren selamladı.

Eden arkasını döndüğünde gelenin Thais olduğunu gördü.

Saçlarıyla uyumlu parlak turuncu bir elbise giymişti.

Bir çayırda güneş ışığı hissi gibi görünüyordu.

O kadar hızlı ayağa kalktı ki neredeyse şarap kadehini devirecekti. "Günaydın, Bayan Magdalene," dedi ona, eğilerek.

"Lord Eden," dedi kibarca. "Sizi görmek ne güzel." Dikkatini hızla diğer insanlara çevirdi ve onları çok daha sıcak bir şekilde selamladı.

Sanki hiç tanışmamışlar gibiydi. Onun ilgisizliğinin soğukluğunu bir kırbaç gibi hissetti.

Kitapçı Loudon, Thaïs'e yer kartını göstererek, "Tam oturuyorsun," dedi.

Bu da Eden'in masada bir koltuk ötede olduğu anlamına geliyordu.

Dokunabilecek kadar yakın. Öne doğru eğilirse ona fısıldayabilirdi.

Ama o ne derdi?

Özür dilerim. Seni seviyorum. Kayboldum.

Loudon'la hemen hareketli bir sohbete ve Loudon onu kıskandı. Ne konuştuklarını duymak için kendini zorladı.

Hava, ortaya çıktı.

Thaïs ile hava durumu hakkında konuşmak için neler vermezdi.

Jack ayağa kalktı ve masanın başındaki kadehini tokuşturdu ve odadaki konuşma uğultusu kesildi.

"Arkadaşlar, bu sabah bizimle bir araya geldiğiniz için çok teşekkür ederim" dedi. "*Eşim* ve ben, bizimle kutlama yapmaya geldiğiniz için çok minnettarız." *Karım* deyince herkes kadehlerini kaldırdı ve alkışladı.

Gelin ve damat o sabah Jack'in Mary-le-Bone'daki odasında sadece Elinor'un çocuklarının katılımıyla yeminlerini etmişlerdi.

"Size bir hikâye anlatmak istiyorum," dedi Jack. "Kaçınız bunu biliyor bilmiyorum ama Elinor ve ben gençliğimizden beri arkadaşız, ne olduğunu bilmeden kitapçıma girdiğinden beri."

"daha fazlasını biliyordum," dedi Elinor. "Yasadışı şeyleri hep sevmişimdir." Kalabalık güldü.

"Bu kadar masum göründüğüne göre beni kandırabilirdin," dedi Jack. "Sohbet etmeye başladık ve onun zekası ve güzelliği beni büyüledi. Hepimizin sevdiği o kuru zekâsı. Gözlerindeki ışıltı ve tanıştığı herkese gösterdiği sıcaklık."

"Jack, beni utandırıcaksın," diye itiraz etti Elinor.

"Bir kadın düğün gününde kocası tarafından utandırılmayı hak eder," dedi. "Gelinim okumak için birkaç kitap aldı ve ben de çantasının içine *Eşitlikçi Toplum* genelgesinin bir kopyasını koydum. Bunun onu rezil mi edeceğini yoksa etkileyeceğini mi düşündüm bilmiyorum ama ikincisi olmuş olmalı ki ertesi gün geri geldi. Rengi uçmuştu ve onu gücendirdiğinden ya da görüşlerimle başını derde soktuğumdan endişelendim. Ama okuduklarının onu heyecanlandığı ortaya çıktı. Daha eski bir kitabım olup olmadığını görmek için geri geldi. ödünç alabileceği konular."

"Ve belki de seni tekrar görmek için," dedi Elinor. "Gördün mü? Kötü bir kız."

Jack onun elini tuttu ve parmak eklemlerini öptü. "Bütün varlığında kötü bir kemik yoktu, ama cesurdun. Bütün öğleden sonralarını zavallı hizmetçinle birlikte dükkânda geçirmeye başladın - adı neydi?"

"Louise."

"Evet, zavallı Louise, bir gün seksen yaşında olsaydı, her zaman uyuyacak kadar sıkılmış görünürdü - ve Tanrı'ya şükür, çoğu zaman , böylece saatlerce konuşabilirdik. Ben aristokrasi aleyhinde yazan fakir bir adamdım, sen ise bir dükün kızıydın ama bunun hiç önemi yoktu. Bizimki hayatımda kurduğum en doğal dostluktu.

"Bazen daha fazla olmasını dilediğim yalanını söylemeyeceğim. Ama bizim Elinor bir prenses gibiydi ve ben bir günlük ekmek ve et suyu ile yaşıyordum.

Dükkânın üstündeki çatı katında, her kuruşunu genelgeyi finanse etmek için kullanıyordu. Ve

Elbette kökenlerimi bir kenara bırakırsak, ben kendimdim, o da . Cazibesi ve görünüşüyle benimle boy ölçüşmezdi."

"Ne yazık ki hâlâ yapamıyorum," diye iç geçirdi Elinor.

Herkes güldü, çünkü Jack'in tıknaz bir boksör yapısı ve buna uygun kırık bir burnu vardı, Elinor ise bir kraliçenin tavırlarına sahip tecrübeli bir güzeldi.

"Bu yüzden kız arkadaşıma onu sevdiğimi hiç söylemedim," dedi Jack. "Çok korkmuştum.

Sosyal sınıfların ikiyüzlülüğünü yazan ben bile, bu konuda bir şey yapmadığımı hissettim.

onları geçmeyi hak ediyor. Beni kabul etmeyeceğini hissettim. Beni kendi dükkanımdan kovacağını düşündüm."

Elinor başını sertçe salladı. ". Oh, Jack. *Tabii ki*
."

"O zaman çenemi kapalı tutmam en iyisi. Seni benimle birlikte olmaya ve yoksulluk içinde yaşamaya ikna etseydim, iki sevgili çocuğuna sahip olamayacaktın. Ve dünya onlarsız daha kötü bir yer olurdu."

Masanın karşısındaki kız ve oğlana gülümsedi, onlar da ona gülümsedi.

"Bu nedenle pişman değilim," dedi Elinor. "Ama umarım sıra onlara geldiğinde çocuklarım farklı bir seçim yaparlar. Dünyayı değiştirmeliyiz ki birlikte olması gerekenler istedikleri kişiyle birlikte olmakta kendilerini özgür hissedebilsinler - toplum lanetlensin."

Bütün oda alkışladı. Eden

onların arasında değildi.

Ayaklarının altındaki toprak deniz suyuna dönüşmüş gibi hissetti.

bu insanlar herhangi biriyle birlikte olma fikrini alkışlıyordu-
toplum lanetlensin.

Burada, hayattaki yerleri ya da sınıfları ne olursa olsun saygı duyduğu insanların bulunduğu bir odada oturup nasıl böyle seçimler yapabiliyordu?

Neden aylardır bazı kuralların sorgulanamaz olduğunda ısrar ederken, diğerleri reform için yalvarıyordu?

Thais'e gizlice bir bakış attı. Gözleri henüz dökülmemiş yaşlarla ıslanmış halde Jack ve Elinor'a gülümsüyordu. Kuralların aptalca olduğunu biliyordu.

Evlenmelerini önerdiği o mükemmel an vardı. O anda onun elini tutabilir ve karısı olmasını isteyebilirdi.

Evet derdi.

Ona *sahip* olabilirdi.

Ve sonra tekrar, Enstitü'de, seviştikten sonra. *Yine* ona kendini adama şansı vardı ama onun yerine sadece bedenini istemişti.

Gelenekleri ona olan hislerinin önüne koymuştu ve ne için? Neden bu kadar çok kurala karşı , toplumun en kutsal yasa ve geleneklerini değiştirmeye istekliydi de bu ruhu kendi kalbinin en derin arzularına uygulayamayacak kadar korkaktı?

Kendini perişan . Ve daha da kötüsü, Thaïs'i çok derinden incitmişti.

Çünkü Elinor'un bu kadar açık bir şekilde ifade ettiği gerçeğin basitliğini görememişti. İstediklin şeyi tutku yüzünden, sadece seni mutlu ettiği için yapabilirdin.

Mükemmel bir evlilikte mükemmel bir koca olma fikrine o kadar bağlıydı ki. Ve bu onu yalnızlık ve umutsuzluktan başka bir şeye götürmemiştir. Sırf kendisini mutlu edecek bir kadınla evlenmesine izin verilmediğine kendini ikna ettiği için, onu mutlu etmeyeceğini bildiği kadınlarla evlenmeyi düşünmesine neden olmuştu. Mükemmellik bunun neresindeydi?

Thaïs için kesinlikle mükemmel bir adam olmamıştır. Onu derinden incitmiştir. Onu aşağılamıştır. Kendi önyargıları yüzünden istemediğini bildiği bir geleceği kasıtlı olarak önermiştir.

Ama belki de onu affedebilirdi.

Belki de onun kusurlu kocası olmasına izin verirdi.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Thaïs, Elinor'un düğün kahvaltısından kaçabildiği kadar çabuk . Arkadaşları adına mutluydu. Birbirlerine çok aşıklardı.

Ama aşık insanların sorunu, kırık bir kalbe sahip olduğunuzda onları izlemenin zor olmasıydı. Alastair'e bu kadar yakın olmak ve onun duygularına karşılık vermediğini bilmek cehennem azabı gibiydi. Onun bedenini bu kadar çok, ruhunu ise bu kadar az düşündüğünü bilmek.

Evine, süit odalarına doğru yürüdü. Burayı hâlâ çok seviyordu ama yakında buradan ayrılacaktı. Müşterilerini ağırlamak için kullanmayacaksa böylesine görkemli bir daireye ihtiyacı yoktu. Yeni hayatına başlamak için Enstitü yakınlarında şirin bir apartman dairesine taşınacaktı.

Turuncu elbisesini çıkardı ve gardırobuna astı. Terzide bunu seçmişti çünkü saçlarını parlak gösterdiğini biliyordu ve Alastair'in saçlarına karşı koyamayacağını biliyordu. Düğün kahvaltısında vücuduna yapışan bir şey giymek uygun olmayacağı için, bir sonraki en iyi şeyi göstermişti.

İşe yaradığını düşündü. Adamın gözlerini üzerinde hissetmişti, ona bakması için yalvarıyordu.

Buna mecbur değildi. Ona bakmak ya da -Tanrı korusun- onunla konuşmak onu sadece üzüyordu.

Üzgün olmaktan yorulmuştu. Kendin için bu kadar üzölmek kemik yorgunu yapıyordu.

Sabahlığını giydi ve biraz kestirmek için yatağına ama bir türlü uyuyamıyordu. Lanet olası Alastair ve onun hüzünlü gözleri onu uyanık tutuyordu.

Birinin kapısını yumruklamaya başlaması da işe yaramadı.

"Şeytanın kasıkları, kesin şu gürültüyü," diye bağırdı. "Ben uyuyorum." Ama vurmaya devam etti.

Sera ve Cornelia onu teselli etmeye gelmiş olmalıydı. Kalbinin şiştiğini söylediğinden beri ona karşı özellikle yumuşak davranıyorlardı ve onu neşelendirmeye kararlıydılar.

Bir daha asla neşeli olmamayı kafasına koymuş olması onlar için çok kötü.

Göz maskesini el yordamıyla çıkardı ve salona doğru yürüdü. "Kim var orada?" diye seslendi. "Siz lanet harpiller bana eziyet etmeye mi geldiniz?"

"Benim," diye cevap verdi Eden'in sesi.

"Alastair." Elbette kalbi duracaktı.

Bunu bildiği için ona memnuniyet vereceğinden değil. "Ne istiyorsun Eden?" diye bağırdı kapının ardından. "Seninle konuşmak," diye yanıtladı. "Lütfen, Thaïs."

Kendine baktı, zar zor giyinmişti ve onu içeri almaya karar verdi. En azından kendisi için yeterince iyi olmadığına karar verdiği şeyle gözlerine ziyafet çekebilirdi.

Kapıyı çekip açtı. Adam orada solgun ve bitkin bir halde duruyordu ama yine de o kadar yakışıklıydı ki bu durum kadının içini burktu.

Kadının göğsüne bakmadı, lanet olsun ona. Onun yerine gözlerinin içine baktı ve sertçe yutkundu.

"Ne?" diye sordu, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak, sanki kendisini onun görüntüsünden koruyacaklarmış gibi. Ama işe yaramadı. Ona sarıldığında nasıl hissettiğini hatırlamadan onu göremiyordu. Saygınlık tarafından kuşatılmamış olmayı ve kendini onun kollarına atabilmeyi diledi.

"İçeri girebilir miyim?" diye sordu.

Kenara çekildi. "Kendini mutlu et."

"Thaïs," dedi sessizce, "bu dünyada beni mutlu edebilecek tek şey sensin."

Kendisi için yeterince iyi olmadığı gerekçesiyle onu reddetmeyi alışkanlık haline getirmiş adamdan güzel sözler.

"Seni kabarcıklı *piç* kurusu, Eden," diye patladı. "Bana sahip olmamanın kimin suçu olduğunu sanıyorsun?"

Eski ahşap döşeme tahtalarının üzerine diz çöktü, kadının ellerini tuttu ve kalbine götürdü.

"Benim. Tamamen benim. Ve ben en berbat tuğla beyinliyim ikiyüzlü biriyim. Benden nefret etmek için her türlü hakka sahipsiniz ve size davranış şeklimden dolayı bunu yapmakta haklısınız, ki bunun için hiçbir özür yok

olabilecek kadar ciddi ya da ateşli. Ama lütfen bilin ki size karşı davranışlarımdan dolayı utanç içindeyim."

Elini tuttu ve dudaklarına götürdü.

"Eğer gitmemi istiyorsan," diye fısıldadı, ". Ama sevdiğim kadına karım olmasını teklif etmeden önce değil."

Ona bakakaldı, eli onun elinin içinde gevşekti. Aşk mı? *Eş mi?*

Uyuşturulmuş muydu? gelmişti bu?

Elini aldı. "Ayağa kalk," dedi. "Yakışıklı sözler için bayılacak kadar tavşan beyinli değilim. Benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum ve bu bir kocanın yapacağı bir şey değil. Kim olduğunu unuttun mu?"

"Unutmadım," dedi. "Züppeliğim ve körlüğüm yüzünden kendimden nefret ediyorum. Eğer geçmişi geri alabilseydim, seninle Gloucestershire'da evlenirdim."

Yüzü acıdan gerilmişti ve ona karşı tüm kinine rağmen bunu görmekten hoşlanmıyordu. Adamın ne kadar zayıfladığını fark etmemek imkânsızdı. Bu ve solgunluğu arasında ona neredeyse acıyordu. Buna her ne sebep , adam açıkça perişan haldeydi.

Onun da kendisi kadar kötü hissetmesini istediğini düşündüğü şey buydu. Peki neden onu kollarına almak istiyordu?

"Thais," dedi sessizce, "senden nasıl af dileyeceğimi bilmiyorum. I Bunu hak etmediğimi *biliyorum*. Mükemmel bir koca olmak benim hayalimdi ve seni çoktan hayal kırıklığına uğrattım. Ama beni kabul edersen, bunu düzeltmek için her şeyi yaparım."

Adam samimiydi. Gözlerinde parlayan yaşlardan bunu anlamıştı. Duygularını ondan hiçbir zaman saklayamamıştı.

Bu onda da ağlama isteği uyandırdı.

"Bu deliliğin neden birdenbire sana geldiğini söyle bana," dedi. "Kafana darbe mi aldın?"

"Bu delilik değil, ani de olmadı. O an sana aşık oldum. Cotswolds'da bir yazlık ev ve o zamandan beri seni düşünmeyi bırakmadım. Bu hiç değişmedi. Ancak kendi konumum dahilinde evlenmem gerektiğine o kadar inanmıştım ki benim için mükemmel olan kişiyle zaten tanışmış olduğumu göremedim.

Ve bu sabah, düğün kahvaltısında yanıldığımı anladım."

Kahvaltıda onunla hiç ilgilenmemeye özen göstermişti. Çok acı vericiydi. Bu yüzden onun kalbini bu kadar değiştiren şeyin ne olduğundan emin değildi.

Ama sözlerindeki samimiyet onu yumuşattı. Onu meraklandırdı.

"Anlamıyorum," dedi. "Ama yerden kalkarsan seninle otururum ve bulmacayı benim için çözmeye çalışabilirsin."

Dizleri çatırdayarak ayağa kalktı ve bir kanepeye, onun yanına oturdu. bir minder koydu, çünkü içgüdüğü bu fikir değışikliğine neyin sebep olduğunu öğrenene kadar ona karşı temkinli olmalı.

"Thaïs, babam bir fırıncının kızıyla evlendi ve şiir için aristokrasiden kaçtı ve kibar toplumun geleneklerinin dışında yaşadılar. Hayatları tam bir kaostu. Kadın delirdi ve adam afyona sürüklendi, birbirlerini seviyorlardı ama çok mutsuzlardı. Evimiz darmadağındı ve ben onu. Oğlumun zihninde, eğer sadece kurallara uysalardı, doğru insanlarla evlenselerdi, harfiyen davransalardı, çektikleri tüm acıların önlenebileceğini düşündüm. Bu yüzden hayatım boyunca, onların olmadığı her şekilde namuslu ve saygın olmaya çalıştım. Mükemmellik Anarşinin panzehiri diye düşündüm. Eğer tam olarak yapmam gerektiği gibi davranırsam, acıdan kaçınabilirdim.

"Sonra seninle tanıştım ve kendimi hiç hayal etmediğim kadar özgür ve mutlu hissettim. Taşrada geçirdiğimiz bir ay hayatımın en mutlu ayıydı. Ve ayrıldığımızdan beri, seni yanımda görememenin acısı hayatımda yaşadığım en kötü şey oldu.

katlandım. Ve buna rağmen, aptalca bir şekilde kendime sadece doğru kadınla tanışamadığımı söyledim. Ama bu sabah nihayet sorunun onunla çoktan tanışmış olmam ve her şeyin üstünde tutmam gereken şeyin sevgi olduğunu fark edemeyecek kadar sözde mükemmelliğe saplanmış olmam olduğunu anladım."

"Beni seviyor musun?" dedi, kendini göstererek.

Kırık bir sesle güldü. ". Çılgınca. Buraya kadar sana ne kadar çok sevdiğimi söylemek için koştum."

Gülümsemesini engelleyemedi. "Anlat bakalım."

Küfürleri, öfkesi ve şefkati hakkında baş döndürücü cümlelerle konuştu. Vücudu, dokunuşu, kokusu. Onu nasıl güldürdüğünü, yatakta nasıl diz çöktürdüğünü ve her zaman onun ne düşündüğünü nasıl bildiğini. Sarılmalarının ona sonunda evindeymiş gibi hissettirmesi.

mesafeyi kapatmasını sağlayan da bu son şey oldu. Çünkü o haklıydı.

Erkeğini kollarının arasına aldı. "Seni aptal," diye fısıldadı yüzünü adamın boynuna gömerken.

"Biliyorum," dedi. "Seni dansla, çalıntı öpücüklerle ve Serpentine boyunca yürüyüşlerle tavlarsam, bana bir şans daha verir misin?"

"Baştan çıkarma benim üzerimde işe yaramaz. Sana bütün numaraları ben öğrettim."

"Ya sadece seninle birlikte olmak istediğimi söylersem. Seninle evlenmek ve seninle bir aile kurmak. Seninle ilgilenmek, seninle sevişmek ve senin için yemek yapmak. Seninle gülerek uykuya dalmak ve her sabah senin yanında uyanmak. sabah."

Skandal onları ele geçirdiğinde fikrini değiştirmesinden korkmasa, ona sahip olduğunu söyleyecekti.

"Benimle evlendiğin için tüm *tonun* sana düşman olacağını biliyorsun. Kontlar bile fahişelerle evlenmekten kurtulamaz."

"Bizim hakkımızda ne isterlerse söyleyebilirler. Umurumda değil değer vermediğim bir toplumun görüşleri. İnsanların bizim hakkımızda ne düşündüğü umurumda değil. Ya siz? Bir skandala konu olmak sizi incitir mi?"

"Oh, söyleyemem. Kötü şöhretli olmak çok taze ve yeni olurdu."

Homurdandı. "Bu konuda bir yeteneğin var gibi görünüyor."

"Peki ya mükemmellik falan? Çünkü senin çılgın planını dinlesem bile, senin gibiler için saçımın bir telini bile değiştirmem."

Kısık sesle söyledi. Sesi gözyaşlarıyla boğulmuştu.

Ayağa kalktı ve onun önünde diz çöktü. "Saçını değiştirme. Mükemmel olmuş."

Kollarını ona doladı. "Sana söyledim, mükemmel diye bir şey yoktur."

"Çok iyi. *Benim için* mükemmel. Sadece daha önce göremediğim için üzgünüm. Ama umarım-"

"Oh, kapa . Ben de seni seviyorum. İki ay önce o lanet boynunu sıkıp ikimizi de bu ıstıraptan kurtarmalıydım."

"Şimdi sıkmak ister misin?"

"Düğün günümde morarmana izin veremem. Bir bayan sadece bir tane alabilir." "Özel bir lisans almayı düşünüyordum. Bu öğleden sonra gidebilirim ve birkaç gün içinde evlenebilir."

"Yarın yap. Bu öğleden sonra meşgul olacaksın." "Ne ile?"

Yatak odasını işaret etti.

Sonsöz

Islington'da güneşli bir günde, parlak, beyaz boyalı bir oditoryum
Tıpkı orada oturan, sessizce sohbet eden ve patroniçelerini ilk kez görmek
için sahneye bakan seksen kadının sabunu ve parfümü gibi: Gazetelerde
Sirenler Cemiyeti olarak bilinen rezil radikaller.

Kadınlar güzel evlerden ve çiftliklerden, Highlands'den Cornwall'a kadar
uzanıyordu. Fahişeler ve rahibeler, genç anneler ve yaşlı kadınlar, eğitilmiş
hanımlar ve Cockney dilini Kral'ın İngilizcesinden daha iyi bilen toy kızlar
vardı. Hepsinin ortak noktası bağımsızlık arzuları, eğitime olan açlıkları ve
kendi hırslarına olan inançlarıydı.

Anna Howe, artık Willow adını kullanan Leydi Elinor'a, "Çok
heyecanlıyım," diye fısıldadı.

"Bu bir hayalin gerçekleşmesi," dedi Elinor. "Ve bundan daha fazla gurur
duyamazdım." Seraphina Arden, Cornelia Ludgate ve Leydi Thaïs
Eden sahneye çıktı. Ve odanın arka tarafında, Adam, Rafe, ve Alastair
-Onları seven adamlar da aynı şekilde yüksek sesle alkışladılar.

"Kadın Eşitliği Enstitüsü'ne hoş geldiniz," dedi Seraphina. Umarım burası
hayatlarınızı değiştirecek bir yer olur."

"Önünüzdeki yolculuk zor olabilir," dedi Cornelia. "Küçümseme ve
yargılamayla karşılaşabilirsiniz. Dünyadaki hak ettiğiniz yer için mücadele
etmeniz gerekecek ve cinsiyetimiz için gerçek eşitlik nesiller boyu sürecek
bir çalışma gerektirebilir."

"Ama kızlarımız için savaşacağız," dedi Thaïs, sadece kendisinin ve
Alastair'in bir sonraki yaz geleceğini bildiği bebeği düşünerek. "Ve bu ter ve
gözyaşına değer."

Teşekkür

Sirenler Topluluğu serisinin ilk bölümü olan Rakes'i yazdığım da, dünyanın durumuna duyduğum öfkeyle yanıp tutuşuyordum. Pandemi vurdu

Cornelia'nın kitabını yazmam ise neredeyse iki yılımı aldı.

-Bir *Düşesin Portresi*- pek çok insan gibi ben de üzüntü ve yalnızlıktan neredeyse felç olmuştum. Ve sonra ışık geri geldi ve onunla birlikte serinin bu son, en umut verici cildi geldi. Keskin dili ve şefkatli kalbiyle her zaman sayfalara kolayca sıçrayan Thaïs, yazabileceğime olan inancımı tazeledi.

Tüm bunlar boyunca, bu kitapların okurlarının inancı, sabrı ve tutkusu beni tuttu. Bu karakterlere ve bana olan inancınız olmasaydı, belki de yazarlık dünyasına hiç geri dönemezdin. Bu kadınları ve mücadelelerini seven herkese çok minnettarım. Ve onların hikayelerini sayfalara dökmek benim için bir onurdu.

Sarah Younger, Nicole Fischer ve Asanté Simons'a bu serinin şekillenmesine yardımcı oldukları ve Avon' bir yuva sağladıkları için büyük bir teşekkür borçluyum. *Rakes*'e bir şans verdiniz ve bu benim hırslımı artırdı.

Ve her zaman olduğu gibi, hayatımdaki aileme ve arkadaşlarıma çok minnettarım

Sevgileri, destekleri ve cesaretlendirmeleri beni ayakta tutuyor. Ve her şeyden önce kocam Chris'e teşekkür ederim. Bana olan inancınız beni hayrete düşürmekten asla vazgeçmiyor.

Yazar Hakkında

SCARLETT PECKHAM, alfa kadın kahramanları kutlayan buharlı tarihi romanlar yazıyor. Scarlett Los Angeles'ta yaşıyor ve burada "kötü" demenin yeni yollarını bulmaya çalışmaktan, eski romantik clench kapaklarını toplamaktan ve kedisine papyon giydirmekten hoşlanıyor.

Harika yazarları, özel teklifleri ve daha fazlasını [hc.com](https://t.me/cevirigiller)'da keşfedin.

Scarlett Peckham tarafından

SIRENLER TOPLULUĞU

[METRES DENEYİMİ BİR](#)

[PORTRESİ](#) RAKES

Charlotte Sokağı'nın Sırları

DÜK'Ü BAŞTAN

ÇIKARDIM, KONT'U

MAHVETTİM, LORD'U

TERK ETTİM.

°AVON KİTAPLARI

Ödüller kazanmak, özel içerikler ve daha fazlasını elde etmek için Avon'un [From the Heart](#) bültenine katılın!

SIGN UP NOW

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

METRES DENEYİMİ. Telif Hakkı© 2024 Duchess of Peckham, LLC tarafından. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek olan herhangi bir biçimde herhangi bir yolla çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik yapılamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz.

HarperCollins Publishers'ın açık yazılı izni. Bilgi için adres: HarperCollins Publishers, 195 Broadway, New York, NY 10007.

Dijital Baskı HAZİRAN 2024 ISBN: 978-0-06-293566-3

Basılı Baskı ISBN: 978-0-06-293565-6

Kapak tasarımı ve illüstrasyon Alan Dingman'a ait

Avon, Avon & logosu ve Avon Books & logosu, HarperCollins Publishers'ın Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki tescilli ticari markalarıdır.

HarperCollins, HarperCollins Publishers'ın Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki tescilli ticari markasıdır.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

